

© SISVALINGLIO

N^o A = 98
θ

SISMANOCILIO

Handwritten text in a cursive script, likely a list or account, written on aged, stained paper. The text is oriented vertically and appears to be a continuation from the reverse side of the page.

Handwritten text in a cursive script, likely a list or account, written on aged, stained paper. The text is oriented vertically and appears to be a continuation from the reverse side of the page. At the top right, there is a small number $\frac{27}{1}$.

ἡ ἀνάθημα καὶ ἐορτολόγιον ἔτος ἔανδ' ἰωάννη Καλαμαθίου καὶ
ὁ ἰσχυρῶν ἰσὺν συγγενῶν καὶ συγχόνων ἡ ζέων ἀνάθημα ἔτος.

242

Ε' ΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ

Ε' Ν Ω

Περίπνων ζήτημάτων περιλαμβανμένων.

Περί ἀκρίβους χρονολογίας.

Περί πασῶν τῶν ἐορτῶν καὶ τῆς αὐτῶν διερείας.

Περί τοῦ ἁγίου Πάχα.

Περίπνων ἐκκλησιαστικῶν κανονίων.

Περί τοῦ σιωπομιωτάτου μινολογίου.

Ποιηδὸν μὲν

Παρά τοῦ σοφωτάτου διδασκάλου τῆς ἐν Βυκερεσίῳ αὐθεντικῆς
Ἀκαδημίας Κυρίου Σεβαστοῦ Τραπεζυντίου τοῦ Κυμινήτου.

Ἀφιερωδὸν δὲ,

Τῷ ἐκλαμπροτάτῳ καὶ ὑψηλοτάτῳ ἀιδεστέῳ καὶ ἡγεμόνι
πάσης Οὐγγροβλαχίας
Κυρίῳ Κυρίῳ Γεωργίῳ Κωνσταντίνῳ Βασαράβα Βοεβόνδα.

Ἀρχιερατῶντος

Τοῦ πανιερωτάτου Μητροπολίτου τῆς αὐτῆς οὐγγροβλαχίας
Κυρίου Κυρίου Θεοδοσίου.

Καὶ νῦν πρῶτον τυπωθεὶς,

Παρά Ἀνδρίμω ἱερομονάχῳ Τυπογράφῳ τῷ ἐξ Ἰβηρίας.

Διορθωθεὶς δὲ,

Παρά τῷ ἀσπιδιοτάτῳ ἐν ἱερομονάχοις Ἰγνατίου τῷ Φυπῆνι.
Ἐν τῇ μοσῇ τοῦ Σιωαγῶβου. αψα. μὲν Ἰβηρίῳ.

Δέκιο Ούγγροβλάχων παράσημα τά δ', αἴσια ὄντα
 Στέμματα Κοιρανίης, δ'εχόθεν ὄφινόνους.
 Σταυρὸς, ὃν ἐν ῥάμφει Κόρακος οὐδ' ὄρνιθον αἶρει,
 Πύδ'ε τέκμαρ κρατεῖν ἔμπεδον ὠσεβίη.
 Ἐστ' αὖ δ' Ἡέλιος λάμπη, καὶ κύκλα Σελεῖης,
 Πλείρων κατάρξεν Ἄορι καὶ Κορυμῆ.
 Δοῦδρεω ἰζόμενος δὲ Κόραξ ἔπι, δείκνυσι γαίης
 Καρπῶν καὶ τροφίμων πᾶμφορον ὠδυνίη.

ΤΩ ΕΥΣΕΒΕΣΤΑΤΩ

ΕΚΚΛΑΜΠΡΟΤΑΤΩ,

Γαλινοτάτῳ, καὶ Θεοσέπῳ Αὐθείτῃ,
 Καὶ ἡγεμόνι πάσης Οὐγγροβλαχίας, Κυρίῳ Κυρίῳ Ιωάννῃ
 Κωνσταντίνῳ Μπασαράμπα Βοεβόνδα, σωτηρίαν,
 ἀζαίαν, ὠκλήριαν παρὰ Θεῶ, καὶ ἀκραν
 ὠδαμονίαν.

Ἐρχὴ μέση καὶ τέλος Δεσποτίης καὶ Κύριος πάντων
 ὄντων ἀπάντων ἀσθητῶν τε καὶ νοητῶν ἐστὶν ὁ θεὸς
 Ἄρχων δὲ καὶ τέλος πάντων ἐπὶ σελιῶν ἀπάντων ἐστὶν ὁ ἀσθητῶν
 ἀσθητῶν δὲ τέλος ἀσθητῶν ἐπὶ λαοῦ καὶ ἐπὶ τῷ Θεῷ
 εἶναι ἡ ἀπόλαυσις καὶ μακαριότης αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ. ἐπὶ δὲ καὶ
 ἀσθητῶν φησὶν ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἵνα ἀπολαύσῃ Θεῶ.
 ἀπολαύσασσι δὲ οἱ ἀσθητῶν τὸν Θεόν, ἐκείνοι ὅπου πρὸς
 αὐτὸν ὄρθετε εἰς αὐτὸν, καὶ φυλάτῃσιν ἀκριβῶς τὰς ἀγίας
 αὐτοῦ ἐντολάς. ἡ δὲ ἀγία αὐτοῦ ἐντολὴ ἀσθητῶν εἰς
 δύο ταύτας καὶ μόνας, λέγω εἰς τε πρὸς τὸν Θεόν καὶ τὸ
 πλησίον ἀγάπην. τότε κατορθῶται καὶ γνωρίζεται ἡ πρὸς
 Θεὸν ἀγάπη, ὅταν φυλάξωμεν ὡς ἐπομὴν ἀκριβῶς τὰς ἀγίας
 αὐτοῦ ἐντολάς, καθὼς τὸ οὐρίζει καὶ ὁ Κύριος ἐν βασιλείῳις.
 ἐὰν γὰρ φησὶν ἀγαπάτε με τὰς ἐντολάς μου τηρήσατε. ἡ πρὸς
 τὸν

ἢ πλησίον ἀγάπη τότε κατορθῶν) κὶ (νε), ὅταν ἀγαπῶμεν
ἐμπράκτως κὶ ὀλοφύχως ἀλλήλους ὡς αὐτὸν κὶ τὸν ἑαυτόν μας,
κατὰ τὸ ἐντολήν τῆς θεᾶς· ἀγαπήσεις γάρ φησι Κύριον τὸ Θεόν σου
ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, κὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, κὶ ἐξ ὅλης
τῆς ἰσχύος σου, κὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου· κὶ τὸ πλησίον σου ὡς
σεαυτὸν· κὶ πάλιν· ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν ἵνα ἀγαπᾶτε
ἀλλήλους· τότε δὲ κατορθῶνομεν τὸ ποιῶντιν ἀγάπην, ὅταν συν-
πρέχωμεν κὶ βοηθῶμεν ἀλλήλοις εἰς τὰ καλὰ κὶ συμφέροντα,
κὶ εἰς τὰ σωματικὰ μὲν, μάλιστα δὲ εἰς τὰ ψυχικὰ κὶ σωτή-
ρια, ὁ καθένας κατὰ τὸ δυνάμιν τε κὶ τὸ ἐπιτηδεϊότητα τε.
Ἐγὼ λοιπὸν ἐπειδὴ καὶ ἄλλου δυνάμιν δεῖν ἔχω πρὸς βοή-
θειαν τοῦ πλησίον, ὁ δὲ μόνον τὸ ἐπιτηδεῖμα τῆς Τυπο-
γραφίας, δεῖν ἔλειφα μὴτε δέλω λείψη νὰ ὠφελήσω τὸ
κατὰ δυνάμιν πὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφῆς με τυπώνωντας διά-
φορα βιβλία ψυχοφελῆ καὶ σωτήρια.

Ὁ δεῖν ἐπειδὴ μὲν ἔτυχε κὶ τὸ παρὸν βιβλίον ὅπου εἶναι πό-
νημα τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου διδασκάλου Κυρίου Σε-
βαστοῦ Τραπεζουτίου τοῦ Κυμινήτου τὸ ὁποῖον ἀναβάζον-
τας το, καὶ γνωρίζωντας το κατὰ τὴν ἐδικλῆμον κείνῃ πᾶς
εἶναι κατὰ πολλὰ χρήσιμον καὶ ὠφέλιμον εἰς κάθε ὀρθόδοξον,
καὶ μάλιστα εἰς τοὺς ἐκκλησιαστικούς καὶ ἱερωμένους· ἐπὶ δὲ κὶ
εἰς τοὺς φιλομαθεῖς καὶ σπουδαίους, καὶ κοινότερον ἀπλῶς εἰς
κάθε γραμματισμὸν, ὡς αὐτὸ ὅπου εἶναι εἰς κοινὴν διάλεκτον
σωδεμένον καὶ ἀληπτόν· ἠθέλησα νὰ τὸ τυπώσω κὶ αὐ-
τὸ πρὸς ὠφέλειαν ὡς εἶπομεν τὸ ἐντυγχάνοντων.

Ὁ δεῖν ἐπειδὴ σωήθεια εἶναι εἰς σκέιντας ὅπου βάλλεν εἰς τύ-
πων βιβλία νὰ τὰ ἀφιερῶνομεν εἰς κενὴν πρὸς ὄψον ἀξιόλογον

εἶτε ἐκκλησιαστικὸν ἢ πολιτικὸν εἰς σύστασιν καὶ διαυδαί-
τασιν τοῦ βιβλίου· (τάτα χάριν κὶ ἐγὼ ὁ παραμικρὸς αὐ-
τῆς ὀχέτης καὶ δῆλος, ἀφιερῶνω κὶ ἀγατίδημι τὸ παρὸν
τοῦτο βιβλίον εἰς τὸ θεοδόξατον ὕψος κὶ μεγαλεῖον τῆς θεο-
φροσύνης καὶ θεοτιμῆτος αὐτῆς Γαλιουότητος, διὰ τὰς ἀπεί-
ρους αὐτῆς πρὸς ἐμὲ τὸν ἐλάχιστον ἀεργεσίας καὶ χάριτας,
εἰς τιμωροῖαν διαυδαίτασιν κὶ σύστασιν τῶ βιβλίου· Τὴν
ὁποῖαν ἡμῶν ἀξίωσιν καὶ ἀγνωμοσύνην δευροδέξασθαι αὐ-
τίδοτε ἡμῖν ὀμνύειαν καὶ πρηνότηκιν ἀντίληψιν, ἐπι-
σκέποντες μας εἰς τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα· Ἡ δὲ παντέ-
φρος καὶ παντεπίσκοπος τοῦ Θεοῦ πρόνοια καὶ κηδεμονία
εἶη σωτηροῦσα κὶ ἐλεητούσα τὸ Θεός ἐπιον αὐτῆς ἐκλαμ-
πρότητα ἀνωτέραν πάσης ἐπηρείας ἀντικειμένης, στερεώνων-
τάς πτω εἰς τὸν ὑψηλότετον αὐτῆς θρόνον με ἀζώϊαν ἀ-
πραγίαν καὶ ἀκρῶν ἀδαμονίαν, ἀχει βαθυτάτα καὶ λιπα-
ροῦ γηρατίης· εἰς σύστασιν κὶ καταρτισμὸν τοῦ θεοῦ ἐμ-
πρωδοξίτος αὐτῆς χριστωνόμου πληρώματος, κὶ εἰς ἀ-
κλῆσαν δόξαν κὶ καύχημα παντός τῶ γένους τὸ ὀρθόδοξον· μετὰ
δὲ τὸ ἐκτὸ πρὸς αἰῶνα μετὰ σῆσιν, ἀξιώσασθε πάντας ὑμᾶς
καὶ τῆς ἑρανεῖ βασιλείας εἰς ἀπεραντῆς κὶ ἀδιαδόχως αἰῶνας
αἰῶνας· Ἀμήν· Ἐν ἑτῆ Σωτηρίας α ψά· Μηνὶ Γενίω·

Ἡμετέρας θεοφροσύνης Ἐκλαμπρότητας
ἀτιμῆς ὀχέτης καὶ δῆλος,

Ἀνδρῆμος Ἱερομόναχος Τυπογράφος,
ὁ ἐξ Ἰβηρίας·

ΣΕΒΑΣΤΟΣ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΙΟΣ
ΚΥΜΙΝΗΣ

Πᾶσι τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς ἐν Κυρίῳ ὁ πρῶτος

Η ἀγάπη ὅπου ἀκροῦται ὡς ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ
εἶναι εἶς ὄνομα γενικὸν καὶ καθολικόν, καὶ σημαίνει κά-
θε λογῆς ὄνομα καὶ φιλίαν ἀπλῶς εἴτε ἀγαθὴν εἴτε κακὴν.
Ἀλλὰ πάλιν καὶ κακὴν ἀγάπην πάλιν ἀφίνομεν ἐπὶ τοῦ παρόν-
τος, ὡς ἀνὸς ὅπου τὰ ὅσα ἡμπορεῖ νὰ διδάξῃ τινὰς περὶ τῆς ἀ-
γαθῆς ἀγάπης ὅλα τὰ ἐναντία τῶν κακῆς ἀγάπης τὰ πε-
ριέχει, καὶ ὅπου πάλιν διδασκαλίαν τῆς ἀγαθῆς ἀγάπης συ-
νεννοεῖται ἀντάμα καὶ ἡ διδασκαλία τῆς ἐναντίας ἀγάπης,
δηλαδή τῆς κακῆς. Ἡ ἀγαθὴ λοιπὸν καὶ κατὰ Θεὸν ἀγά-
πη εἶναι ἡ ἄρετὴ ἐκείνη ὅπου ἐπὶ τῶν κακῶν καὶ ἀνταμῶν κατὰ Θεὸν
ἐνάντιον τῶν ἐκείνων ὅπου ἀπαπῶσιν ἄλλήλους· καὶ τὴν κάμει
νὰ εἶναι μία ψυχὴ καὶ μία καρδιά. Ἡ τοιαύτη ἀγάπη εἶναι
ἡ ἀρετὴ ἐκείνη ὅπου συνέχει καὶ περιέχει ὅλον τὸ θεῖον νόμον καὶ τὰς
ἐπιτάξεις κατὰ πάλιν τοῦ Κυρίου διδασκαλίαν, καὶ ἔχει τὴν
δυνάμιν καὶ χάριν ἡ τοιαύτη ἀγάπη ὅπου ἡμπορεῖ νὰ κάμῃ τὸ
ἀνθρώπου, ὅπου τοῦ Θεοῦ καὶ Θεοῦ κατὰ χάριν. καὶ χωρὶς τῆς
τοιαύτης ἀγάπης εἶναι ἀδύνατον κατὰ τὸ δόγμα νὰ κληρο-
νομήσῃ τινὰς τῆς ἐραίου βασιλείας. καὶ τὸσον χάρηται ὁ Θεὸς
εἰς πάλιν τοιαύτην ἀγάπην, ὅπου αὐτὸς ὁ ἴδιος Θεὸς κατὰ τὸ
Εὐαγγελιστὴν καὶ εἶναι καὶ λέγεται αὐτὸ τοῦτο ἀγάπη. Καὶ
ὅσον δυνάμιν ἔχει κοντὰ εἰς τὸ Θεὸν ἡ τοιαύτη ἀγάπη, ὅπου
τὸν ἀνάγκασε νὰ γένη ἀνθρώπος κῆσμα καὶ δούλος ὁ ἄκτιστος
καὶ βασιλεὺς τῆς βασιλεύοντος Θεοῦ, καὶ νὰ πάθῃ καὶ νὰ ὑπο-
μείνῃ

μείνῃ τὰ ὅσα μᾶς διδάσκει τὸ Εὐαγγέλιον. Γνωρίζομεν δὲ
καὶ μανδύομεν καὶ τὴν λογῆς ἀρετὴν καὶ κακίαν, καὶ ἀπλῶς
πᾶσαν τέχνην καὶ ἐπιτήμην ἀπὸ τῆς οἰκείας αὐτῶν ἐνεργείας
καὶ πράξεις· πάλιν το βεβαιώνοντες καὶ ἡ ἀγία γραφή· δεῖξόν
μοι λέγει τὸ πῶς σου ἐκ τῶν ἔργων σου· καὶ ἀπὸ τοῦτο ἐκεῖ
ὅπου δὲ εἶναι ἀγάπης ἔργα, μηδὲ ἀγάπη δὲ εἶναι· καὶ ὅ-
που ἔργα δὲ εἶναι χειριστικά, ἐκεῖ χειριστικὴ δὲ εἶναι.
Μοιράζεται δὲ εἰς δύο τὸ πρῶτον ἡ τοιαύτη ἀγάπη, εἰς τε
πάλιν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ εἰς τὸ πρὸς τὸν πλησίον. Ἡ πρὸς
τὸν Θεὸν ἀγάπη τότε γνωρίζεται ὅπου κανεὶς ἀγαπᾷ τὸν
κατὰ πάσας αὐτῶν τὰς δυνάμεις· ὁμοίως δὲ καὶ ἡ πρὸς τὸν
πλησίον ἀγάπη τότε γνωρίζεται, ὅπου κανεὶς ἀγαπᾷ τὸν
πλησίον ὡς καὶ ἑαυτόν· κατὰ πάλιν
ἐν διαγγελίῳ τοῦ Κυρίου διδασκαλίαν. Αὐτὴ δὲ ἡ πρὸς
τὸν πλησίον ἀγάπη ὁμοίως εἶναι δύο λογῶν· ἡ μὲν μὲν ἀνα-
φέρει ἐπὶ πάλιν σωματικῶν ἐκείνου ἀεργεσιῶν, ἡ δὲ ἄλλη ἐπὶ
πάλιν ψυχικῶν τῶ αὐτοῦ. καὶ κατὰ τὴν πρὸς τὸν Θεὸν ἀγάπη
πρὸς τὸν πλησίον τῆς τοῦ πλησίον ἀγάπης ὅσον περιέχει
αὐτὸς ὁ ἴδιος Θεὸς τοῦ ἀνθρώπου. Τὸν ὁμοίον τρόπον το-
σοῦτον περιέχει καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ πλησίον ὅπου εἰς πάλιν ἐκείνη
ψυχικῶν διακρίνει τῆς περὶ τὸ σῶμα ἀεργεσίας, ὅσον περι-
έχει τὸ σῶμα ἢ ψυχὴ, καὶ τὸ αὐτὸν τοῦ ἐνύλου, καὶ τὸ
δουλοῦ τὸ ἀθάνατον, καὶ ἡ ἐραίου καὶ ἀτελείτης βασιλείας,
ταύτης τῆς ἀρετῆς τε καὶ ματαίας ζωῆς.
Απὸ τῆς ἀγάπης ὅπου εἶπαμεν, ἡ μὲν δύο πρώταις
ἡ πρὸς τὸν Θεὸν καὶ ἡ πρὸς τὸν πλησίον εἶναι ἅμα συνδεδεμέναι
ὅπου δὲ ἡμπορεῖ νὰ εἶναι ἡμία χωρὶς πάλιν ἄλλῃ, κατὰ τὸ
διαγ-

εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην· ἀμὴν ὅπως εἶναι ἢ μὴ (ἐκτὸς εὐρίσκε) καὶ ἄλλη,
καὶ ὅπου δὲν εἶναι ἢ μία μὴ τε ἢ ἄλλη δεῖ εἶναι· ὅτι δὲν ἢμπορεῖ νὰ
ἀγαπᾷ κανεὶς τὸν θεὸν καθὼς πρέπει, χωρὶς νὰ ἀγαπᾷ καθὼς
πρέπει καὶ τὸ πλησίον τε, μὴ τε ἢμπορεῖ νὰ ἀγαπᾷ τὸ πλησίον τε
καθὼς πρέπει, ἐὰν δὲν ἀγαπᾷ καθὼς πρέπει καὶ τὸν θεόν,
ἐπειδὴ κατὰ τὴν γεωμέτρειαν τὰ τῶν αὐτῶν ταῦτα, καὶ ἀλλήλοις
εἰσὶ τὰ αὐτά. Ἡ δὲ ἄλλαι δύο ἢ σωματικὴ ἐργασία καὶ ἢ
ψυχικὴ ἢμπορεῖσαν νὰ εἶναι καὶ νὰ ἐργασθῶν ἢ μία χωρὶς τῆ ἄλ-
λου. ἐπειδὴ καὶ εἶναι πολλοὶ ὅπου πρέφουσι πλεὺ ψυχὴν τοῦ
ἀνθρώπου μὲ λόγον Θεοῦ χωρὶς νὰ τὸν ἐργασθῶσιν σωματι-
κῶς· ἢ ἄρα τὸ εἶναι αὐτοὶ πῶχοι κατὰ τὰ σωματικὰ καὶ δεῖ
ἔχειν, ἢ ἄρα τὸ ὀδιδασκόμενος εἶναι πλῆσιος καὶ δεῖ ἔχειν χρεῖ-
αν ὀπὸ σωματικῶν ἐργασίαν· εἶναι καὶ ἄλλοι πάλιν ὅπου πρέ-
φουσι πολλὰς πειρασμῶνας σωματικῶς μόνον καὶ τὰς ἐργαστῶν,
χωρὶς νὰ πύς θρέψουν μὲ λόγον Θεοῦ· ἢ ἄρα τὸ εἶναι αὐτοὶ ἀ-
γράμματοι καὶ ἀπαίδεδοι, ἢ ἄρα τὸ οἱ ἐργαστῆμοι εἶναι
γραμματισμῶνοι καὶ πεπαιδῆμοι καὶ δεῖ ἔχειν χρεῖαν ὀπὸ
διδασκαλίαν καὶ νεδεσίαν τῶν ἀγράμμάτων, καὶ ὁ Θεὸς δεῖ
καὶ τὰ δύο μέρη καὶ ἀνταμείβει πλῆσιως πλεὺ χάριν καὶ εἰς τὰ δύο
μέρη, ἄρα πλεὺ κατὰ Θεὸν πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπην εἴτε
ψυχικῶν εἴτε σωματικῶν.

Ἀπὸ τοιαύτην ἀγάπην κινέμενος ἐν πρώτοις αὐτὸς ὁ ἴδιος
Θεὸς ἐδημιῶργησεν τὸν νοερόν ἀγαθόν καὶ τὸν αἰθέριον, καὶ τὸν
ὀρώμενον τὰ τὸν σύμπαντα κόσμον. ὀπὸ τοιαύτην ἀγάπην κιν-
εμένος ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρεῶν ἔλαβε δόλου μορφῶν, καὶ ἐτα-
πείνωσε τὸς ἴδιον τὸν ἑαυτὸν ὅπου ἑαμένον τὸν τὸσσην παρα-
φροσύνην τῶν ἰσχυρῶν γυνόμενος ἑαμένονος μέχρι θανάτου, καὶ

αὐτοῦ τῶν σαρκῶν· μόνον ἄν νὰ σώσῃ τὸν ἀνθρώπον, διὰ νὰ σώσῃ
τὸν σύμπαντα κόσμον ἑαμένον καὶ ἐπίγειον. ἀπὸ τοιαύτην ἀ-
γάπην κινέμενος σωῆσθαι καὶ φερονεῖται τὰ πάντα· ἐπειδὴ
κατὰ τὸν θεόν Ἀπόστολον ἐν αὐτῶν ζώων καὶ κινέμεθα καὶ ἐ-
σθῆν, καὶ εἶναι πάντοτε πρόθυμος εἰς τὸ νὰ ἐρέσῃ τὰ ποιήμα-
τά τε, χωρὶς νὰ ἔχη καμίαν χρεῖαν ὀπὸ τῶν ἐλευσίνων, ἐπειδὴ
αὐτὸς εἶναι ὅπως τὰ φυλάττει ὡς εἴπομεν, καὶ τὰ προνοεῖται.

Ἀπὸ τοιαύτην ἀγάπην κινέμενοι καὶ οἱ παλαροὶ ἐκεῖνοι
περὶ φῆται ἐδίδασκον τὰς ἀνθρώπους τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ ἀ-
γαπῶντες τὸ σωτηριάντων. ὁμοίως καὶ οἱ Ἀπόστολοι ἐκήρυ-
ξαν τὸ εὐαγγέλιον εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην, καὶ ἤφεραν ὅλον τὸν
κόσμον εἰς θεογνωσίαν ἀγωνίζομενοι μέχρι θανάτου ἑαμένον τῆς
ἐκείνων σωτηρίας. ὁμοίως καὶ οἱ ἅγιοι Μάρτυρες ἔχωναν τὸ
αἷμά τε καὶ ἑαμένον τοιαῦτα φοβερά κολασήρια ἄρα νὰ
ἐλάβον δερῶσιν τὸς ἀνθρώπους ἀπὸ τῆς ἀγματοσύνης τοῦ δια-
βόλου. ἀπὸ τοιαύτην ἀγάπην κινέμενοι καὶ οἱ θεοδίδακτοι ἐκεῖνοι
Διδάσκαλοι τῆς ἀγίας ἡμῶν ἐκκλησίας ἀγωνίζομενοι εἰς τὸν
καιρόν τε, καὶ κοινῶς ὁμοῦ, καὶ ὀκαθάρσας ἑαμένον με πλεὺ
διδασκαλίαν τε καὶ με τὰ συγχρόματά τε νὰ ἐλάβον δερῶσιν
ὀπὸ κάδε λογῆς αἴρεσιν πλεὺ τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίαν ἄρα πλεὺ
τῶν πρῶν σωτηρίαν, καὶ νὰ πλεὺ σολίσου με τοιαῦτα κάλλη
καὶ ὀραότηας, ὡς καθὼς εὐρίσκε) σήμερον. Καὶ δεῖ δέ-
λων λείψη ποτὲ φραπῶται τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τῆς ἀγίας τε ἐκ-
κλησίας ὀπὸ νὰ ἑαμένον (ὀκαθάρσας εἰς τὸν καιρόν τε
κατὰ πλεὺ χάριν καὶ δυνάμιν ὀπὸ πλεὺ ἑαμένον ὁ Θεὸς ἄρα
πλεὺ τῶν πρῶν σωτηρίαν.

Ἀπὸ τῆς τοιαύτην λοιπὸν κατὰ Θεὸν ἀγάπην ὀπὸ ἔχον
καὶ

καὶ ἡμεῖς εἰς τὸ ἡμέτερον γένος τῶν ὀρθόδοξων κινῆμενοι ἀνω-
νίζομεθα κατὰ πτωδολίαν δυνάμιν ὅπου μᾶς ἐχάρι-
σεν ὁ Θεὸς κατὰ τὸν ἀνείκαστον πλῆθυν τῆς χρηστότητός τε καὶ
βοηθήσων πρὸς ἀδελφούς μας, εἰς ὅ,τι δυνώμεθα. κοντὰ
λοιπὸν εἰς τὰ ἄλλα ἐξεπονήσαμεν καὶ τὸ παρὸν σωταγμα-
τιον κατὰ τὰς ἀφορμὰς ἐποδελάβειν ἀπὸ μερικῶν διδα-
σκάλων ὑπεραυτῶν ὅπως ἐτύχαμεν. Ἐποδίων ἐξετάζο-
μεν πανταχῶς τὰς γνώμας καὶ τοὺς λόγους ὅπου μεταχειρίζε-
σθε καθεύας εἰς δεξιῶν καὶ πίπτωσιν Ἐπιστολοκομῶν καὶ μερικῶν
μὲν τὰς γνώμας ἀποδεχόμεθα ὡς ἀληθεῖς καὶ δοκίμους, πινῶν
δὲ, καὶ ἀποδοκιμάζομεν ἐπικρίνοντες τὸ ὀρθότερον. ἢ καὶ ὅπως
ἀνασκαφάζοντες Ἐσφαλερὰν ἐκείνωσιν διδασκαλίαν. Ἐποδίων ἐ-
δικιῶμας ἐπικρίσωσιν δοκιμάζοντες πτω με σκέψιν, ἴσως δὲ θέ-
λετε Ἐμεμφθῆ. καὶ εἰς ἄλλα πολλὰ μὲν, μάλιστα δὲ, διὰ
Ἐποδὸν γενέσεως κόσμου χρονολογίας, ὅπως σιωπάγεται ἢ ἡμέ-
τερα χρονολογία νὰ εἶναι κατὰ τὰς μικρὰς, καὶ τὰς μεγάλας,
καὶ τὰς μεγίστας Ἐφωσῆρων κυκλοφορίας ὀρθότερη ἀπὸ τὰς
Ἐποδίων χρονολογίας, λατίνων τέφμη καὶ ἔβραίων.
Ἐποδὸν καλὰ καὶ ἢ τῆς χρονολογίας ἀφωσῆρων καὶ ἢ ἀποτυχία
τῆς ἀληθείας δὲ εἶναι πόσον ψυχροβλαβής. ὅμως ἢ ὄρεσις
τῆς ἀληθινῆς χρονολογίας εἶναι πολλὰ ἐπαινετὴ καὶ ὠφέλι-
μος, ὡσὰν ὅπως εἶναι θεμέλιον ἀσφαλτον καὶ ἀσάλοτον εἰς
Ἐποδὸν ἀληθινὴν ὄρεσιν τῆς κινήσεως Ἐφωσῆρων. Καὶ μικρὰς
μὲν κυκλοφορίας χραικῆμεν ὄχι τὰς καθημερινὰς καὶ ἡμερονοκτίας,
Ἐποδὸν τὰς ἐνεκακαδεκαετηρίδας τῆς Σιλιῆς, καὶ ὀκτωκαι-
εικοσαετηρίδας τοῦ Ἡλίου. Μεγάλας δὲ πάλιν κυκλοφορί-
ας λέγομεν, τὰς τετακονταδυοπεντακοσετηρίδας, ἢ ὅποια
μεγάλη

191.16.
211.15.

SISMANOGLIO
MEGALON

μεγάλη κυκλοφορία καὶ ἄλφα κατονομάζεσθαι, ἐπειδὴ τὰ τέ-
σσαρα πύθη γράμματα λέγω τὸ φ καὶ λ καὶ δύο α̅ α̅, πο-
σαῦτα συμποσῶμεθα γίνονται. πούτεσιν πεντακόσια τετα-
κοντα δύο. καὶ πούτεσιν χεῖρας θεμέλει ἢ ποιούτη μεγάλη
κυκλοφορία. Μεγίστη δὲ κυκλοφορία εἶναι ὅπως ἀπαρτίζε-
ται εἰς πεντακιχίλιας ἑπτακοσίους ἔβδομύτα ἔξ χεῖρας. καὶ
κατὰ τὰς πρῆεις λοιπὸν ταύτας κυκλοφορίας ἢ ἡμέτερα χρ-
ονολογία δεικνύεται ἀληθῆς, κατὰ πτω περὶ κινήσεως
τούτων διδασκαλίαν.

Καὶ λοιπὸν εἰς τρία μοιράζομεν κοινότερον Ἐποδὸν μας πραγ-
ματεῖαν. εἰς μὲν τὸ πρῶτον μέρος βάλλομεν κάποια ζητή-
ματα ὅπως καὶ τὰς λύσεις των, χρῆσιμα καὶ χεῖρον ἀνάγκαια
εἰς ἀκρινετέραν, καὶ πληρετέραν κατάληψιν Ἐρηθησομέ-
νων, καὶ μάλιστα θεῖ αὐτῆς τῆς κοσμογονίας, καὶ θεῖ τῆς
ἐκείνου μέχρι τοῦ σωτῆρος χρονολογίας, καὶ θεῖ τῆς ἐσ-
κόσμου ζωῆς τοῦ Χριστοῦ, καὶ θεῖ τῆς ἀκρινετέρας κινήσεως Ἐ-
φωσῆρων ἡλίου τε καὶ σελήνης. Εἰς δὲ τὸ δεύτερον μέρος
θεῖ αὐτῶν λοιπὸν τοῦ ἀγίου πάχα ἀφωσῆρων, καὶ Ἐ-
εἰς τούτω φερόντων, καὶ κοινῆ θεῖ πασῶν Ἐεορτῶν τοῦ ὅλου
ἐνιαυτοῦ κινήσεως τε καὶ ἀκινήτων. Εἰς δὲ τὸ τρίτον καὶ
τελευταῖον μέρος λέγεται καὶ τὰς αἰτίας θεῖ ἐκάστω αὐτῶν ἐξετά-
ζομεν. Ἐξῆς δὲ καὶ τὰ ὑπερῶα θεῖ αὐτῶν τούτων κανόνια
ἐκτίθεμεν, σιωπάμα καίτινα ἐπιθεωρεῖται θεῖ τῆς τέτων κα-
ταγραφῆς. Ἐποδὸν δὲ πάντων καίτι σιωπομον μινολόγιον
ἀφωσῆρων περὶ Ἐεορταζομένων ἀγίων ὑποσυνάπτομεν. καὶ
ἐν τούτοις συμπεραίνομεν τὸ ὅλον βιβλίον. καὶ ταῦτα μὲν ἢ-
μεῖς ὡς ἐπιπὸν τὸ γ' ἐφ' ἡμῖν ἐξεπονήσαμεν τε καὶ τῶν κοινῶν τῆς

239.16.
234.21.

εἰ

ἐκκλησίας πληρώματι εἰς κοινὴν ὡφελίαν ἀνατίθειμεν.
 Οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι τῶν συγγραφέων οἱ πλείους εἰς εὐπρωχέου-
 σπον ἐξαρέτως ἀφιερώνουσι τὰ συγγράμματά τες· ἡμεῖς δὲ τῶν
 παρῶσαν μας πραγματείαν ὡς κοινωφελεστάτην ἔσαν δεῖν ἐ-
 κείνα μὲν τῶν ἀφιερώνουμεν εἰς τὸ κοινὸν σύστημα τῶν ὀρθοδόξων,
 καὶ πᾶσι πῶς ἀλαβῶς ἐντυχαίνοι, καὶ γλιχαρῶς τῆς ἐξ
 αὐτοῦ ὠφελείας.

Πολλοὶ καὶ μεγάλοι διδάσκαλοι δὲ τῶν τῶν κῆ τῶν οἰσιν ὁ-
 πῶς ἔχουσι δὲν δέλουσι νὰ ἀφήσουσι κατὰ πῶσι συγγράμματα,
 μήπως καὶ οἱ μεταγενέστεροι δὲν κινῶντες τὰ δὲν δέλουσι τὰ
 ἐπαινήση, ἢ ὡς σφαλέρὰ, ἢ ὡς ἀνάξια τῶν συγγραφέων· καὶ
 ἀπὸ τούτου χαινοῦσι τῶς κόπης των μετὰ θάνατον, καὶ δὲν ἀ-
 φίνουσι δὲν τῶς κόπης των καμῶν ὠφελίαν εἰς τῶς μεταγε-
 νεστέρας· ὡς καδῶς ἦτον καὶ ὁ παλαῖος Σωκράτης ἐκεῖνος ὁ
 διδάσκαλος τοῦ Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους· ὁ ὅποιος ἐρωτώ-
 μηρος δὲν τῶς φίλης του, διατὶ νὰ μὴ συγγράψῃ καὶ αὐτὸς
 τῶν σοφίαν του πρὸς ὠφελίαν τῶν μεταγενεστέρων, ἔλεγε· ὡς
 μὲν δαῖμα εἰ βέλομαι· ὡς δὲ βέλομαι, εἰ δαῖμα καὶ καὶ
 τοῖς τῶν τρόπως λείπει τὸ καλὸν δὲν τῶς ἀνθρώπων, μόνον
 νὰ μὴ τῶς ἀκολυθῶσῃ κανένα φῶγος εἰς τὰ ποιήματά των.
 Ἀ μὴ ἐπρεπεν εἰς τούτου νὰ μιμῶν) καὶ αὐτοὶ τῶν Θεῶν, ὅπου
 δὲν ἐμποδίσθηκε νὰ κάμῃ τὰ ὅσα καλὰ ἔκαμεν εἰς τὸ κόσ-
 μον, διὰ τῶν ἐπιτηδῶν τῶν κακῶν· νῆκα γὰρ φησιν ἐν τῶν ἀγα-
 θῶν τὸ κακόν· ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐμποδίσθῃ τὸ καλὸν ὅπῃ
 εἶναι ὄν, διὰ τὸ κακόν ὅπῃ εἶναι μὴ ὄν.

Διὰ τούτου μὲ φαίνεται πῶς καλλήτερα κάμοιεν ἐκεῖνοι ὅπῃ
 ἀγωνίζου) κατὰ Θεῶν μὲ ὄλλω τῶν δυνάμιν τες, καὶ ὅσα κα-
 λὰ

λά ἄρουν μὲ τῶν κόποντες τὰ γράφειν καὶ τὰ τυπῶνεν, καὶ
 τὰ ἀδιδάξαν διὰ ψυχικῶν τες ὠφελίαν εἰς τῶς μεταγενε-
 στέρας, καὶ πολυπλασιάζου τὸ τάλαντον ὅπῃ τῶς ἐχαρίσει
 ὁ Θεός· ὅτι δέλουσι λάβῃ βέβαια οἱ τοῖςτοι παρὰ Θεῶν τῶν μι-
 δῶν μυροπλασίως διὰ τῶν ἀγαθῶν τες πρῶτα εἰς τῆ
 βεβιωμένων ἀνταποδοσει· οἱ δὲ μεταγενέστεροι πάλιν ὅπῃ δέ-
 χονται τὰ τοιαῦτα συγγράμματα πρέπει νὰ τῶς ἀχαριστή-
 σουν εἰς τὰ καλὰ ὅπῃ ἐκέρδησαν ἐξ αὐτῶν· καὶ αὐτῶν καὶ με-
 ρικὰ σφάλματα εἰς αὐτὰ, ἐκεῖνος μὲν ἄς τῶς συμπαθήσῃ
 ὅπῃ δὲν ἔδωκεν νὰ τὰ διορθώσῃ, καὶ ἄς τὰ διορθώσῃ φι-
 λαδῶντως αὐτοὶ ὅπῃ τὰ γνωρίζου· καὶ μὲ τούτου τῶν τῶν
 καὶ τὰ καλὰ προσκόπιεν, καὶ τὰ σφάλματα διορθώσου),
 καὶ ἡ ὠφέλεια μῶς.

Καὶ εἰς τὸ παρὸν με λοιπὸν σῶταγμα εἶπὶ μὲν χρήσιμον
 ἄρητε ὠφίλοι καὶ ἀδελφοί, τῶν Θεῶν χάρις· εἶδῃ καὶ ὡς
 ἀνθρώποι περὶ τὰ σφάλματα διορθώσετέ το με πολλὴν ἐπι-
 μέλειαν· ὅτι πολλάκις καὶ οἱ διορθῶται σφάλμασιν· καὶ τῶ-
 πο μὲ ἀγάπῃ ἀδελφικῶν, καὶ ὁ Θεός δέλει δεχθῆ τῶν πρῶ-
 αῖρεσίν σας· ἡμεῖς μὲ τὸ νὰ μὴ ἄρωμεν ἄλλα καλλή-
 τερα συγγράμματα παλαιῶν εἰς τὰ τοιαῦτα, δὲν ὅσα ἡύ-
 ραμεν ἐγράψαμεν αὐτὰ ὅπῃ ἐδωκῆθημεν· ὁ πόσοι δὲ ἄρητε
 ἄλλα συγγράμματα καλὰ καὶ σοφὰ, κάμετε τῶν ἐπίκρισιν κα-
 τὰ τῶν ὄρον τῆς ἀληθείας, χωρὶς κανένα πάθος· καὶ τούτου εἶ-
 ναι ἴδιον ἀνδρῶν ἀγνωμόνων τε καὶ σοφῶν ὅπῃ δέχονται μὲν τῶς
 πόνος τῶν πρὸ αὐτῶν διδασκάλων ἀειχαρῶς μετὰ τῆς πρῶ-
 σιχέσεως ἀχαριστίας, διορθῶνσι δὲ ὅπῃ καὶ αὐτῶν ἀρωσι κα-
 νένα σφάλμα εἰς τὰ συγγράμματά των· ἐπειδὴ καὶ ἀδυνά-

SISMANOGLIO

τον είναι να μὴ σφάλλομαι ὡς ἄνθρωποι, μόνος γὰρ ὁ Θεὸς
 ἐστὶν ἀναμαρτήτος καθὼς λέγει). Τὶ δὲ θέλει τὸ σύλ-
 γραμμα ὄλον, θέλετε τὰ ὄρη μὲ σωτομίαν καὶ εἰς τὸ πίνα-
 κα ὅπῃ ἐκάμαμεν κατὰ τάξιν, καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἐκλογικῶς κα-
 τὰ φοιχῆον τὸ ἀπανταχῶς ἀποράδην δεικνομένων χρησίων.
 Ἀποδεχθῆτε λοιπὸν ἀδελφοὶ τὸ ἄδελφον μικρὸν τοῦτον κόπον,
 καὶ συμπαθήσατέ μας εἰς ὅσα ὡς ἄνθρωποι σφάλλομεν· θέχε-
 ται καὶ γὰρ ὁ Θεός, τὸ ἀγαθὸν ἐκάστῃ περιείρασιν, καὶ τὸ πα-
 ρὰ μικρὸν, τὸ κείναι διὰ μέγαλον ὄπῃ ἀγνώμοιτος διαθέσε-
 ως προσφερόμενον. καὶ τὸ μέγαλον μὴδὲ τὸ θέχει ὅταν δὲν
 προσφέρει) μὲ γνώμην ποιῶντι. Ἡ δὲ τοῦ θεοῦ χά-
 ρις ἢ πάντοτε τὰ ἀδοκῆ θεραπεύσασα, καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀ-
 ναπληρῶσα γένοιτο διορθωτικῆς καὶ τελειωτικῆς τῶν ποιῶντων ἡμῶν
 πόνων, καὶ προσδέξαιτο τὸ ποιῶντι ἡμῶν προσφοράν ὡς
 δῶμα ἀποδέκτου, καὶ ἡμῖν ἀντιδοῖν τιμὴν ἀλογίαν καὶ
 ψυχικὴν σωτηρίαν.
 Ἐξῆς ὁδοὶ οἱ ἀγαθὸν ἔχοντες καὶ ἡμῖν συγγνώμην αἰτεῖτε τὸ ἐ-
 πίαισμάτων ὅπως ὄρωμεν ἕλεος ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως πα-
 ρὰ τοῦ φιλανθρώπου καὶ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ εἰς αἰδίους αἰῶ-
 νας αἰώνων Ἀμήν.

Ἐν ἔτει ὀπὸ θεογονίας αΨα', μὲν Ἰανίου.

ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ ΕΙΣ

τὴν
 ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΝ

Ἡμετέρων καμάτων ἄγε μάθαστε τὰς δ' ὑποθήκας,
 Ὅλβιον ὅς τις ἔχειν ἔλθει νοεῦ φιλότις.
 Καὶ πελατὸν ἰσθμὸν ἐνθάδε καὶ λόγον ἔξεις,
 Καὶ χεῖρον ἐξ ἀδάμυ πάντων ἐμφανίσειν.

ἌΛΛΟ ΕἶΣΤΟ ΑΥΤΟ'.

Ἀπεκίλευ ποθέων χροικῶν ἀπο κοσμογενέθλων,
 Τὴνδε βίβλον μετιὼν ἐνδυκέως ποίησιν.
 Ὅργια σιώτε λόγοις ἅμα θεῖατε καὶ νόον ἔξεις,
 Θεογράφοις λογικοῖς τ' ὄψων ἀσφαλές.

ἌΛΛΟ ΕἶΣΤΟ ΑΥΤΟ'.

Βεβηκα νεκταρίων ποδάκων ἀνιμάσθε πονδύτες,
 Οὐς παρέηκεν εἰς ἀμπετάσας καμάτις,
 Σειβασὸς κυμινῶν γένος ἐκ πόλεως τραπεδοειῶτος.
 Οἰκοδοσὶν ἐαπονίσας, καὶ ἑτέρων μελέτης.

15
ΓΩ ΑΝΝΟΥ ΚΟΜΗΝΟΥ
ΤΟΥ ΓΑΤΡΟΥ

Πρὸς τοὺς ἀγαγιώσχοντας

Περὶ τῆς βίβλου ταύτης, Καὶ τοῦ συγγραφέως αὐτῆς.

Ἡ ΡΩ Ε Λ Ε Γ Ε Ι Α .

Ὁ κτασθεῖδα μὲν πρώτιστα Κλέοςρατος ὄρε,
Σταθμὸν τετραγώνιον ἔμμεν' Ὀλυμπιάδων.

Ἀρπαλος ἀλλ' ἔλλειψιν ἐπεὶ τινα ἠόδετο ταύτης,
Τόξον ἔλεν, καλέσας καὶ κύκλον ἐνναέτιον.

Ὁ Κνίδιος δ' Εὐδοξος ἐς ὕψερην ὄδωκε πόνθε,
Μεῖζονα πλὴν μείνης συζυγίῳ φάμλον.

Ἐννεακαίδεκέτιον δ' αὖ ἐς τέλος ὄρατο κύκλον,
Εὐκλήμωντε, Μέτων, πῶς δὲ Κάλιππος ἔπι.

Καὶ μέντοι Φιλόλαος εἶον φέρει, Οἰνοπίδης τε,
Γ' ππαρχὸς τ' ἀτρεκίης, Δημόκλειός τε μέγας.

Σωπλένης σοφίῃ δὲ Γ' ἔλιος ἤρμωσε Κάισαρ
Κύκλα τὰ Φωσῆρων, ἡματα, μείνας, ἔπι.

Οὔτοι περὶ Χειροῖο· μεδ' ἔς Διονύσιος ἦεν,
Ὁς μέγαν ὄρε κύκλον, πικύομα δ' Ἀλφαδέπο.

Τροσατίεις γδ' ἔπεσσιν ἔλίσσε), εἰς εὖ Γόντα
Φώτων ἀμφοτέρων κύκλα τε καὶ δέμεδλα.

Αὐτὰρ Ἀλεξανδρείο ποτ' ἄστος Ἀρχιεργῆς
Κύειλλός τε κλυτὸς, τοῦ δὲ περὶ Θεόφιλος,

Τάξαν παχαλίων εἰς ὄρεσσιν ἔξοχα δεσμά·
Οἷα φορῆς ἄσρων ἰδμονες αἰθερίων.

Μαξι-

12
Μάξιμος ὀψιτέρων, Κέστος, Ψελλός τ' Ἰερειδμείδου
Ματθαῖος νομικός, καὶ Ἀργυρὸς Ἰσαάκης·
Πρῶτοι πλημελίω δ' ἄρχων Φώρασαν ἔποι
Ἐν μείνης δεμέδλοις, Ἡελίου τε δέμοις·
Οἷσιν ἐφραπόμφοι Λατῖνοι, θέωσιαν ἄλλως
Ἡματα παχαλίων ἦσαν ἀγλιουσίαι·
Νυνὶ δὲ Σεβαστὸς ὁ καὶ κλήσει καὶ πράγματι σεπτὸς,
Ἀκρὰ φέρων ἄρετῆς, Εὐσεβίης, σοφίης·
Οἷα περὶ Ὀδύφρων, πῶς Χειροῖοτε λάτεις
Αἰδήμων πολία, πῶς τε παραφασίαις·
Γ' δυτενῆς γὰρ δμη θεοῖς ἐνὶ δόγμασιν ὄντως·
Καὶ γνώμων ἀκειβῆς πᾶσαν ἐς ἰδμοσιών·
Οὐ κλέος ἀξιάγασον ἀφίκετο πείρατα γαίης
Ἐντε πολυμαδίῃ καὶ μετεωφροσιών·
Πλείσας ὄρε βίβλους σιωπράφατο, θαῦμα ἰδέομαι·
Νύκτα τε καὶ ἡμᾶρ φιλοπονησάμχος·
Ταῦτ' ἐσιδὼν, καὶ πῶς δὲ σιωπρῶσε φροντίδι λεπτή·
Κακφωσιν ἀμπλακίας τὰς λυκαβατολόγων·
Πρωτογόνον τε χρόνον τὸν ἰσημερὸν ὄρατο πρῶτος·
Ἡρξε μὲν δ' ὄν μείνης, Ἡελίω τε κύκλα·
Τέτων τὰτ' ἄρχας ἐδίδαξε, τὰτ' ἅπια πάντων·
Τέσ τε λόγους· ἰδίαις ὄρε μῦθος πρᾶπίσι·
Τοῖον δ' ἡμετέρη γρεῖν νυνὶ ὠπασεν ὄλθον,
Λαμπρὸν τῆς αὐτοῦ μνημόσυον σοφίης·
Οὐς Δαναῶν ἐδίδασκε χρόνοις συνεχῶς ἐπὶ πλείστοις·
Ὁργια μουσάων, ἠδ' ἔρατῶν Σοφίλων,
Χάριτε, καὶ ἄλλοι πολυῖδρως ἦες Ἀχαίω.

Κπ.

7 Πόσον καιρόν ἐκράτησεν εἰς τὸ δεξιὸν ἡ ἰσημερία, 37. 6.
 Ὅτι εἶνα χρόνον σωζόν. 41. 6.

8 Ἀντάμα μὲν τὰ παράβασιν τῶν πρωτοπλάτων ἀρχισαν καὶ
 τὴν ἐδικλιώτων κίνησιν οἱ φωσῆρες, ἢ πρότερον, ἢ ὕστερον,
 Ὅτι πρότερον. 44. 25.

9 Πως κατὰ τὴν γνώμην αὐτῶν ἀληθῶς ἢ μέθοδοις πρὸς τὰ
 πρώτα νομικῶς φάσκα, καὶ τὸν κύκλων καὶ θεμελιῶν τῆς σε-
 λήνης. 48. 1.

10 Περὶ τῶν κύκλων τοῦ ἡλίου 49. 6.
 Διατί ὁ βλαγγελισμὸς ἐγένετο καὶ Μαρτίου, Ὅτι πότι ἐ-
 γίνετο ἡ ἕξορία τῶν πρωτοπλάτων. Καὶ τότε ἤκασεν ἡ
 εὐα τὸ ἐν λύπαις τέξη τέκνα. Καὶ τότε ἐμελλε γίνε-
 σθαι ἡ ἀνάστασις τοῦ Σωτῆρος. 51. 1.

11 Διατί εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ μίωος ὅπῃ ἐγένετο ὁ βλαγγελισμὸς,
 ἐγένετο καὶ ἡ ἀνάστασις, ἢ γοιω εἰκοστῆ πέμπτῃ Μαρτίου,
 Ὅτι διὰ τὸ τέλειον τῆς ἐνοσάρκως τοῦ νοητοῦ τῆς δικαιο-
 σωμένης ἡλίου οικονομίας. 52. 25.

12 Διατί τὰ μίω γοιῆ καὶ ὁ βλαγγελισμὸς εἰς τὴν αὐτῶν ἡμέραν
 τῆς ἀναστάσεως, ἢτοι πρώτῃ τῆς ἐβδομάδος, ἀλλ' εἰς
 δευτέρῃ ἡμέραν, 54. 15. Ὡς ὅτι ἦτοι δεξιὴ τῆς ἕξης
 ἀναπλάσεως τοῦ φθαρέντος. 57. 5.

13 Διατί δὲν ἐφύλαξεν ὁ Κύριος διὰ τὸ πάθος τὰ κοντὰ εἰς τὰ
 ἄλλα, καὶ τὰς αὐτὰς κύκλους ἡλίου τε καὶ σελήνης. 59. 9.

14 Διατί δὲν μετῆρμεν τὴν ἰσημερίαν εἰς πλὴν 16' Μαρτίου, κα-
 δὼς ἦτον εἰς τὴν ἀρχὴν, ἀλλ' εἰς τὴν κα' Μαρτίου. 62. 4.

15 Περὶ διαφορᾶς τῶν ἡμερῶν καὶ ἐβδομάδων καὶ μίωων καὶ ἐπι-
 σωτῶν, ἡλιακῶν τε καὶ σεληνιακῶν. 67. 14.

κα
 Πόσον ἐπενόησαν οἱ δεξιοὶ τὰς 16' μίωας τοῦ χρόνου, καὶ 16
 τὰ 16' ζώδια τοῦ ἔρανος, καὶ τὰς εἰδέκα προλαβύσας τῆς
 σελήνης ἡμέρας. 69. 24.

17 Διατί εἰς τὴν μέρη ἐμοίραξαν οἱ δεξιοὶ τὸ ὅλον κύκλον τοῦ
 ἔρανος, 71. 9.

18 Περὶ τῆς ἀρέσεως τῶν ἡμερῶν τῆς σελήνης, καὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ
 ἡλίου, ἢτοι τῆς ἐβδομάδος. 73. 6.

19 Διατί εἰς μὴν τὴν μέθοδον τῆς σελήνης μετῆρμεν καὶ τὰς 17'
 πρὸς τὴν φωσῆρων ἡμέρας, καὶ προσελήνας ἐπὶ τὴν εἰς δὲ
 τὴν μέθοδον τοῦ ἡλίου μόνως τὰς πρὸς τὴν φωσῆρων ἡμέ-
 ρας, 78. 7. Ὅτι ἐκεῖ ζητῶμεν τὸ ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν
 τῆς σελήνης. εἰδὼ δὲ τῶν ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος. 78. 15.

20 Διατί εἰς τὴν μέθοδον τῶν κύκλων τοῦ ἡλίου μετῆρμεν καὶ τὰς βι-
 σέκτους εἰς δὲ τὴν μέθοδον τῶν κύκλων τῆς σελήνης ἕξι, 79. 23.

21 Πως ἡ μέθοδος τῶν παλαιῶν ἀληθῶς πρὸς τὸν κύκλον τοῦ ἡ-
 λίου ὅταν ἡ κα' Μαρτίου δευτῆ ἡμέρα δ', ὡς ἡ μέθο-
 δος τῶν παλαιῶν θεμελιῶται, ὅταν ἡ κα' τοῦ πρώτου μαρ-
 τίου εἶναι ἡμέρα δ'. 83. 19. Ὅσον καὶ ἡ ἡμετέρα γνώμη
 δεικνύει ἀληθῆς. 86. 25. καὶ 90. 5.

22 Ἐτέρα μέθοδος τῶν αὐτῶν δεξιῶν ἀπὸ τῶν ὀκτωβείων. 87. 10.
 Καὶ τί διαφέρει τῆς προλαβύσης ἀρχομένης ἀπὸ Μαρτίου. 88. 9.

23 Πόσον ἔχουσι τὴν γοιῆσιν ἢ ἐπακτῶν τῶν μίωων, καὶ πρὸς τῆς δια-
 φορᾶς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν αὐτῶν, Ὅτι ἀπὸ τῆς πρώτης
 καταρχῆς τῶν μίωων κατὰ τὰς τῆς ἐβδομάδος ἡμέρας. 88. 14.
 Καίτι πόρισμα. 90. 5.

Πόσον ἔχουσι τὴν αὐξήσιν οἱ κύκλοι τῶν φωσῆρων, Ὅτι ὅσον 23
 καὶ ἀρχομένη. 90. 23.

- 24 Διατί τινές μὲν τῶν δευτέρων εὐδαιμονῶν, τινές δὲ ἰβ' μί-
πρῶσι τὸ θεμέλιον τῆς πρώτης κύκλις τῆς σελλεύης, ὅτι συ-
ναριθμῶσιν ἔπει τῶν ἰά κὶ τὴν πρώτην τοῦ Ιανουαρίου, μι-
πρῶντες τὸ λοιπὸν λ' ἡμερῶν. 91. 10.
- Τὶ ἐπεκρίθησεν ὁ κύριος Ψελλὸς εἰς τὴν μέθοδον ταύτην παρανοῶ,
ὅτι εἰς κάθε δευεκαεπταετηρίδα μίαν ἡμέραν παρανοῶ
λέω κὶ ἄλλως ὁ Πέτρος. 92. 6.
- Ὅτι ὁ κόσμος εἶναι γεννητὸς καὶ φθαρτὸς, δευτέρω ἔχων καὶ
πίλος. 93. 13.
- 25 Μὲ πόσας κύκλους καὶ μὲ πόσα θεμέλια δείκνυται τὰς τῆς σε-
λεύης ἡμέρας, κὶ τὰς ἡμέρας τῆς εβδομάδος, ὅτι μὲ
τὰς ἀπερασμάδας, ὡς πλείους. 99. 11.
- 26 Πῶς δὲ τὸ αὐτὸ κὶ μίαν δὲ γενέσεως κόσμου χρονολο-
γίας μοιράζοντες δεῖσκαμν κὶ τὸ δύο φωστήρων τὰς κύ-
κλις, ὅτι ἐκείθεν ἔχουσι τὴν δευτέραν. 101. 12.
- 27 Ποσαχῶς ἡ δευτέρα κὶ τὸ τέλος θεωρεῖται τοῦ χρόνου, ὅτι
πενταχῶς. 104. 4.
- 28 Περὶ τῆς ἀπὸ κτίσεως κόσμου καὶ τῆς τοῦ σωτηρίου ἔτους χρο-
νολογίας. 110. 1. Γινώμα κὶ ἄλλαι διαφοραὶ φεῖ τοῦ αὐτοῦ.
112. 13. Καὶ ἀπάντησις πρὸς αὐτὰς. 122. 1.
- 29 Πόσων χρόνων ἦεν ἡ ἐν κόσμῳ ζωὴ τοῦ Χριστοῦ. 122. 11. Ὅτι
λβ' ἔτ' κὶ μηνῶν πειρῶν. 128. 24. καὶ πότι ἐγενήθη ὁ κύ-
ριος. 123. 25. Καὶ πότι ἐβαπτίσθη. 123. 16.
- 30 Πόσα ἔτη παρεληλύθασιν ἀπὸ γενέσεως κόσμου μέχρι τῆς
γενέσεως τοῦ Χριστοῦ, Γινώμα διαφοραὶ. 130. 12. Καὶ
ἀπάντησις πρὸς αὐτὰς. 132. 19. ὅτι εφ' ἡ. 136. 3.
- Περὶ τῆς κατὰ ποσότητα μέσης κινήσεως κὶ τοῦ χρόνου τῶν
φω-

- Φωστήρων 136. 21.
- Πόσον καιρὸν κάμνει ὁ ἥλιος εἰς κάθε μίαν μοῖραν 136. 23. Ὅτι 31
εἶνα ἡμεροπόκιον κὶ εἰκοσιεὶς πρώτα λεπτά. 137. 14.
- Πόσον καιρὸν κάμνει ὁ ἥλιος εἰς κάθε ζώδιον, 138. 1. Ὅτι 32
τετρατημίσις ἡμέρας καὶ μιανήμισυ ὥραν. 5.
- Πόσον καιρὸν κάμνει ὁ ἥλιος εἰς κάθε ἑξηκοτὸν τῆς μιᾶς μοί- 33
ρας λεπτόν, 138. 20. Ὅτι καὶ πρώτα λεπτά ὠρικά, καὶ
καὶ δεύτερα. 139. 3.
- Πόσας μοῖρας ἀφαινεῖ ὁ ἥλιος εἰς τὰς εἰκοσιεπταήμισυ 34
ἡμέρας κὶ μὲν πρώτα τῆς μιᾶς ὥρας λεπτά, ἢ ἔν ἀπὸ μίαν
σύνουδον ἕως τῆς ἄλλης. 139. 14. Ὅτι καὶ μοῖρας, κὶ ἔξ πρώ-
τα λεπτά μοιρικά, κὶ δεύτερα καβ' κὶ τρίτα κε'. 141. 13.
- Πόσον καιρὸν κάμνει ἡ σελλεύη ἀπὸ μίαν συνουδον ἕως τῆς ἄλ- 35
λης, 141. 21. Ὅτι εἰκοσιεπταήμισυ ἡμέρας, καὶ μὲν
πρώτα τῆς ὥρας λεπτά. 145. 5.
- Εἰς πόσον καιρὸν ἡ σελλεύη ἀφαινεῖ τὸ κάθε ζώδιον, καὶ
εἰς πόσον τὴν κάθε μοῖραν, κὶ εἰς πόσον τὸ κάθε λεπτόν,
145. 13. Ἡ δὲ λύσις ἀκρίβειά τε κὶ λεπτομερεστάτη ἀ-
χει τέλους τοῦ πρώτου τμήματος.
- ΤΜΗΜΑ Β'.**
- Περὶ τῆς αὐτῆς πραγματείας, ἢτοι περὶ μεθόδου ἀρί-
στεως πασῶν τῶν ἑορτῶν τῶν ὅλων ἐνιαυτῶν. 158. 5.
- Πόσων λογίων εἶναι ἡ ἑορτὴ τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ, Ὅτι δύο· ἡ μὲν 45
κινήσις, ἡ δὲ ἀκίνησις. 159. 7.
- Πῶς γὰρ ἀρωμν τὰς ἀκινήτους ἑορτάς τοῦ ἐνιαυτοῦ, Ὅτι διὰ 46
τῶν κύκλων τοῦ Ἡλίου. 161. 1.
- Πῶς γὰρ ἀρωμν τὰς κινουμένας ἑορτάς τοῦ ἐνιαυτοῦ, Ὅτι 47
διὰ

SISMANTOLOGIO MEGARO

- κδ
48. Πως να δρωμεν τὸ ἅγιον Πάχα ; Ὅτι διὰ τῆς δρέσεως τοῦ νομικῆ Φάσκα . 161. 21.
49. Πόσα τὰ ἀναγκαῖα εἰς τὴν δρέσιν τοῦ νομικῆ Φάσκα , Ὅτι πεία ἡ δρέσις τῆς ἰσημερίας ἢ τῆς μετ' ἐκείνου πανσελήνης ἢ τῆς ἡμέρας τῆς πανσελήνης 163. 16.
50. Εἰς τὴν πόσας τοῦ Μαρτίου μηνὸς δείσκει ἡ ἰσημερία , Ὅτι εἰς πέντε καὶ . 164. 3.
51. Πως να δρωμεν τὴν πρώτην πανσελήνων μετ' ἰσημερίαν , Ὅτι διὰ τῆς δρέσεως τῶν ἡμερῶν τῆς σελεύνης . 164. 18.
52. Πως να δρωμεν τὰς τῆς σελεύνης ἡμέρας , Ὅτι διὰ τῆς δρέσεως τῶν δεμελίων αὐτῆς . 165. 15. καὶ 233. 15
53. Πως να δρωμεν τὸ θεμέλιον τῆς σελήνης , Ὅτι διὰ τῆς δρέσεως τῶν κύκλων αὐτῆς 164. 5. καὶ 232. 12.
54. Πως να δρωμεν τὴν ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος , Ὅτι διὰ τῶν κύκλων τοῦ ἡλίου 168. 1. καὶ 238. 21.
55. Πως ἀπὸ τοῦ ἁγίου Πάχα δείσκειται τὰς κινουμένας ἐορτὰς τῆς ἐνιαυτοῦ , Ὅτι ζητοῦντες δείσκειται κατὰ τὴν τάξιν ἐποπέδου τὰ τε ἡγέμενα καὶ ἐπόμια . 171. 7.

ΤΜΗΜΑ Γ΄.

- Πεὶ αἰτιολογίας τῶν θεωρουμένων καὶ ζητουμένων περὶ τὸ Πάχα . Καὶ ἐπι περὶ τῶν κύκλων καὶ δεμελίων , καὶ ἰνδικτιῶνος καὶ βισέκτου καὶ τῶν ὁμοίων . 173. 5.
56. Τίνος εἴκει μετ' ἰσημερίαν ἐαρινῶν τὸ Πάχα γίνεταί , Ὅτι ἀνάπλασις ἐστὶ τοῦ ἐν ἰσημερίᾳ πλωθέντος . Καὶ ὅτι ἐκεῖθεν ἀρχεῖ ἀξίωσαι τὸ φέγγος τῆς ἡμέρας , καὶ μειῶσαι τὸ σκότος τῆς νυκτός . ὡς περὶ δὴ καὶ ἀπὸ τοῦ Πάχα

- κε
- τὸ φέγγος ἀξίωσαι τῆς ἀσεβείας ἤρξατο , καὶ μειῶσαι τὸ σκότος τῆς ἀσεβείας . καὶ εἰς σύμβολον τῶν δεινῶν καὶ ἡμᾶς τὸ σκοτίζων δὲ σφάντας ἔργων τῶν φωτίζων ἀντιλαβεσθαι . 173. 11.
- Διατί ἐγένετο κύριον Πάχα κατ' ἔπος , Ὅτι σπανίως σωζέχον τὰ σωτέοντα πρὸς τὸ τοῦτο . 175. 16 .
- Διατί να μὴ δρωμεν καὶ ἡμεῖς πρὸ ἰσημερίας ὡς οἱ λατῖνοι , ὅτι διὰ πολλά . 177. 1.
- Πόσοι εἰσὶν οἱ τῆς ἡμετέρας πάχα διορισμοί , Ὅτι δ' καὶ ποῖοι . 183. 23 .
- Διατί ἀνεβουκαταβαίνει τὸ νομικὸν Φάσκα ἀπὸ τῆς καὶ Μαρτίως ἕως πρὸς τὴν τοῦ Ἀπριλλίου , καὶ δεῦν πηγαίνει μήτε παρακάτω μήτε παρανω , Ὅτι διὰ τὸ ἀμετάθετον τῆς ἰσημερίας , καὶ τὴν ποσότητα τῶν σεληνιακῶν ἡμερῶν . 185. 27 .
- Διατί τὸ ἅγιον Πάχα δεῦν καταβαίνει παρακάτω ἀπὸ τῆς καὶ Μαρτίως , καὶ δεῦν ἀναβαίνει παρανω ἀπὸ τῆς καὶ τῆς Ἀπριλλίου , Ὅτι διὰ τὰς αὐτὰς τῶν νομικῶν Φάσκα αἰτίας . 186. 23 .
- Πως ἀπὸ τοῦ εἴνα νομικὸν Φάσκα δείσκειται τὸ ἄλλο . 187. 17 .
- Πόσοι εἰσὶν οἱ κύκλοι τῆς σελεύνης , καὶ πόσοι οἱ τοῦ ἡλίου , καὶ πόθεν ἀρχεῖ , Ὅτι ἰδ' μὲν οἱ τῆς σελεύνης , οἱ καὶ ἀρχεῖ ἀπὸ τοῦ Ἰαννουαρίου . καὶ δὲ οἱ τοῦ ἡλίου , οἱ καὶ ἀρχεῖ ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου . 189. 10 .
- Διατί ἰθ' εἰσὶν οἱ κύκλοι τῆς σελήνης ἢ δὲ λύπης τριπλή . 189. 27 .
- Πεὶ τῆς προχείρας μεθόδου εἰς δρέσιν τῶν νομικῶν Φάσκα . 191. 5 .
- Πεὶ ἐννεακαθεκαστηρίδος . 191. 16 .
- Ἀκριβεστέρα ἐρμηνεία περὶ τοῦ αὐτοῦ . 192. 18 .
- Ἐρμηνεία τοῦ κύριου Ψελλῆ περὶ τοῦ αὐτοῦ . 196. 4 .

Τίς καὶ πόθεν ἡ ὄρεσις ἡμῶν ἀδιάγνωτος ἔσται τῆς ὥρας καὶ τῆς λεπτοῦ καὶ ἢ ἀπόχουσις γίνεσθαι. 196.23.

64 Διατί καὶ ἀπὸ τίνος ἀνάγκης ὁ πρῶτος κύκλος κατὰ τὴν δόξαν τῆς Ἀπριλλίης μὲν τὸ νομικὸν Φάσκα ἔχει. 206.3.

65 Διατί κατὰ τὸν τελευταῖον ἰδ' κύκλον τῆς σελήνης ἐπέταξεν ὁ Θεὸς τοῖς ἑβραίοις τὸ πρῶτον ἀγεῖν Πάσχα, ὃ καὶ σιωβῆθη ἐν τῇ α' τῆς ἑβδομάδος ἡμέρα γινέσθαι. 208.15.

66 Διατί καὶ εἰσὶν οἱ κύκλοι τοῦ ἡλίου. 211.14.

67 Διατί ἀπὸ τοῦ Ἰαννουαρίου ἀρχονται οἱ κύκλοι καὶ δεμέλιος τῆς σελήνης. 213.13.

Ἀκρεβεςτέρα περὶ τοῦ αὐτοῦ ἐρμηνεία. 215.9.

68 Διατί ἀπὸ τῆς Ὀκτωβρίας ἀρχονται οἱ κύκλοι τοῦ ἡλίου. 217.1. Ἀκρεβεςτέρα ἐρμηνεία περὶ τοῦ αὐτοῦ. 218.12.

69 Διατί εἰς ταύτην τὴν μέθοδον ὅπως ἀρχεῖ ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου, δεῖν συμμετροῦται καὶ οἱ βίσεκτοι καὶ ἡ ἑπακτὴ ἀπὸ τῆς Ὀκτωβρίας, ἀμὴ ἀρχονται ἀπὸ τῆς μαρτίης. 219.27.

70 Διατί ἀπὸ ὅλους πὺς δώδεκα μῆνας μόνος ὁ Ὀκτώβριος ἀρχισε πότε ἀπὸ πρώτης ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος. 224.13.

71 Διατί τξέ ἡμέρας καὶ τέταρτον ὅλος ὁ χρόνος ἐστίν, ἡλύσις βαθεῖά τε καὶ πλατεῖα. 227.4.

72 Πῶς ὁ τῆς σελήνης δέισκε κύκλος. 232.12.

73 Πῶς ὁ τῆς σελήνης δέισκε δεμέλιος. 233.15.

Ἦρισμα περὶ τῆς ἀπὸ Ἰουλίως κόσμου χρονολογίας. 235.23.

74 Διατί μέχρι τῶν ἰδ' ἀναβαίνει ὁ πλεονασμὸς τῶν ποιούτων ἡμερῶν, καὶ ὄχι παραίτω. 237.1.

Διτί ἡ προσαιξανομήν ἡμέρα συνεχῶς παραλαμβάνεῖ εἰς τὸ λογαριασμὸν, 237.25. ἄλλω ἀπαξ μετρεῖται.

τὸ πρῶτον. 238.6.

Πῶς ὁ τοῦ ἡλίου κύκλος δέισκεται. 238.21. 75

Πῶς δέισκεται ἡ ἰνδικτος. 241.4. 76

Διατί ἰε εἰσὶν αἰνδικτιῶνες, καὶ ἔτε πλείονες ἔτ' ἐλάττωες. 241.17. 77

Περὶ βίσεκτε. 243.8. 78

Ὅπως τὸ νομικὸν δέισκε πάσχα, ὅτι πολλαχῶς. 244.16. 79
Καίτις δόξα καὶ λύσις. 246.6. Καὶ ἑτέρα. 250.8.

Ὅπως τὸ χειριανικὸν δέισκε πάσχα. 251.21. 80

Ὅπως δέισκε ἡ ἀπόκρεως καὶ τὰ ἄλλα. 252.24. 81

Πότε ἀρχεῖ τὸ τριώδιον. 254.1. 82

Ὅπως δέισκομεν τὸν ἦχον καὶ τὸ ἐωδιὸν ὅταν ἀρχεῖται τὸ τριώδιον. 254.13. 83

Πῶς καὶ ὄρωμεν πλὴν ἑορτικῶν τῶν ἁγίων παύτων καὶ τῆς ἡμετέρας τῶν ἁγίων ἀποστόλων. 255.9. 84

Περὶ αἰτιολογίας τῶν εἰρημῶν. 256.5.

Ἐτέρα μέθοδος τῆς ἀπόκρεως πρῶτον σιωπῶμεν δέισκα, καὶ δι' αὐτῆς τὸ τ' χειριανικὸν δίδυς πάσχα, ἀλλὰ δι' καὶ τὸ νομικόν. Ἐπὶ δὲ εἰς τὸ χειριανικὸν πλὴν τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἡμετέρας. 260.16.

ΤΕΛΟΣ.

ΤΟΥ ΣΟΦΩΤΑΤΟΥ

Διδασκάλου Κυρίου Σεβαστού Τραπεζουωτίου
του Κυμνήτου .

Περὶ μεθόδου εὐρέσεως καὶ ἀπολογίας πασῶν
τῶν Ἑσθητῶν τοῦ ὅλα ἐνιαυτοῦ .
Τμῆμα Α΄ .

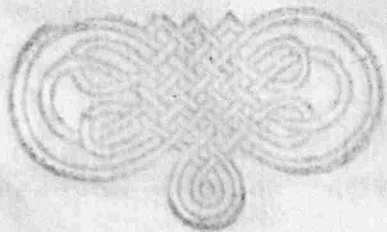
ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ .

Εὐς ἡ γείσθω παντὸς καὶ λόγου καὶ πράξεως
ἐπειδὴ καὶ τάξις δεῖσθι κατὰ πλὴν θεολόγον
ἐκείνου φωνῶν, ἐκ Θεῶ τε ἀρχεσθαι, καὶ εἰς
Θεὸν ἀναπαύεσθαι. Ἐπειδὴ τοῖνον ἡ ἀλήθεια
εἶναι αὐτὸς ὁ Χριστὸς καὶ Θεὸς τῶ ἀπάντων, καδὼς τὸ δεῖσθι καὶ
μοναχὸς τε ἐν Εὐαγγελίοις, ἀς δεχθῶμεθ καὶ ἡμεῖς τὸν
λόγον μας ἀπ' αὐτῶ πλὴν ἀλήθειαν, ἔτω λέγοντες ὅτι πῶς
ἡ ἀλήθεια εἶναι τὸ τιμιώτερον, καὶ ὠφελιμώτερον, καὶ ἀ-
ναγκαϊότερον, καὶ δεῖότερον, ἀπὸ ὅλα τοῦ Κόσμου τὰ πράκ-
ματα. Καὶ ἡ ἀλήθεια πάλιν εἶναι τὸ πλεῖα δυσδύρετον, καὶ
δυσκολογνωώετον, καὶ δυσδιάκριτον ἀπὸ ὅλα τὰ πράκματα.
Δεὸ λέγω τὸν λόγον με μῆτε διὰ τὰ ὀλοφάνερα καὶ πασιδη-
λα, ὅπου ἴνωρίζον ἀπὸ λόγουτων, καὶ δεὸ χρειάζον καμίας
ἐξέτασιν καὶ ἀπόδξιν. Μῆτε τὸν λέγω δεὸ τὰ παντελῶς ἀ-
γνωστα, καὶ ἀνεπιχείρητα, καὶ μόνω Θεῶ ἴνωστα, καὶ τῆ φύσῃ,

(A)

καὶ

MEGARO SIGMA NOCIIIO

καὶ τοῖς εἶδοσι μόνοις· ἐπειδὴ καλεθεὶς οἶδε τὰ τοῦ ἑτέρου,
 εἰμὴ τὸ πνεῦμα τὸ κατοικοῦν ἐν αὐτῷ· ἀμὴ λέγω τὸν λό-
 γον μου τούτον δι' ἐκεῖνα τὰ πράγματα ὅπου εἶναι τῆς μέσης
 τάξεως· καὶ εἶναι μὲν κατὰ τι γνωστὰ, κατὰ τι δὲ ἀγνωστα·
 καὶ διὰ τοῦτο πολυπραγμονοῦνται καὶ ἐξετάζον), καὶ δει- 5
 σκον) μὲ λογαρισμὸν καὶ μὲ κείσιν· Ἐπύτη ἡ δυσκολία
 τῆς τοιαύτης ἀληθείας εἶναι ὅπου ἐπερὶ εἰσήσεν εἰς τοὺς ἀνθρώ-
 πους τόσαις μύραις ἀφ' ἑαυτῶν τε καὶ γνώμας, τόσαις θρη-
 σκεύαις, τόσαις αἵρεσεσ Φιλοσοφικαῖς τε καὶ Ἐθνικαῖς· Ἐκ-
 κλησιαστικαῖς τε καὶ Πολιτικαῖς, ὅπου εἶναι σχεδὸν ἀπφραῖς καὶ 10
 ἀμέτρηταις. Καὶ ἄλλοτερόπως εἶναι ἀδύνατον νὰ βρεθῇ
 κατὰ τὸ σοφώτατον Σολομῶντα ἀσφαλτα καὶ ἀλάδασα ἡ
 τοιαύτη ἀλήθεια, παρὰ μόνον ὅταν ἔχη ὁδηγὸν τὸ φῶς τοῦ
 Θεοῦ, καὶ τὸ χάριν καὶ δυνάμιν τοῦ παναγίου Πνεύματος.

Περὶ δογ- Ἐπειδὴ λοιπὸν καὶ τὰ δόγματα τῆς ἀγίας μας Ἐκκλησίας 15
 μάτων· καθολικώτερον νὰ εἰποῦμεν, εἰς δύο μοιράζον)· ἀλλὰ μὲν
 εἶναι παρὰ πᾶσιν ὁμολογούμενα τοῖς πσιόεσιν· ὡσαύτοῦ
 εἶναι γραμμῆα, καὶ ἀποφασισμῆα μέσα εἰς τὴν ἀγίαν γραφὴν
 Παλαιάν τε καὶ Νέαν, καὶ καθόλου νὰ εἰποῦμεν μέσα εἰς πῶ
 ἀγίαν μας Ἐκκλησίαν ἀπ' αὐτὸ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, διὰ 20
 μέσου τῶν ἀγίων Περφητῶν, καὶ Ἀποστόλων, καὶ Εὐαγγε-
 λιστῶν· καὶ τῶν ἀγίων σωδῶν καὶ Διδασκάλων τῆς Ἐκκλη-
 σίας μας· Ἀλλὰ πάλιν δόγματα αὐτὰ μὲν εἶναι ἀγρα-
 φα, σινάγονται δ' ὁμως καὶ ἀποδείκνυν), ἀπὸ τῶν γεγραμ-
 μῆα καὶ ἀποφασισμῆα, μέσα εἰς πῶ ἀγίαν γραφὴν, καὶ 25
 πῶ ἀγίαν μας Ἐκκλησίαν ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· εἰς τὰ
 ὅποια ἀνάγον) καὶ τὰ ἐξ ἀγράφου παραδόσεως δεδομῆα.

ὡς

Περὶ αὐτῶν ἐν τῷ ἑξήραφου παραδεδομῶν, καὶ κοινῇ ἀποφασί- Περὶ δογ-
 σμῶν, δὲ εἶναι καμία ἀμφιβολία, καὶ ἀμφισβήτησις, κοντὰ μάτων·
 εἰς ἐκεῖνας ὅπου πσιόεσιν καθὼς ἐλέγαμεν, καὶ παραδέχον) τὴν
 ἀγίαν γραφὴν· καὶ καθόλου νὰ εἰποῦμεν τὰ δόγματα τῆς ἀγίας
 5 μας Ἐκκλησίας· ἀμὴ εἶναι παρὰ πᾶσιν ὁμολογούμενα ξερεκτὰ
 καὶ πσιά· Περὶ δὲ τῶν ἀγράφου παραδόσεως παραδεδομῶν
 δογμάτων, καὶ τῶν ἀπὸ τῶν ἑξήραφου καὶ ὁμολογημῶν σινάγο-
 μῶν, ἐκεῖνα μόνον ἡ ἀγία μας Ἐκκλησία ξερεκτὴ καὶ ἀποδέχε-
 ται, εἰς ὅσα δὲν ἀκολουθεῖ καμία ἐναντιολογία καὶ ἀνοικφότης,
 10 ἀμὴ ὅσα καὶ αὐτῶν ἐπιζητῶν) εἰς αὐτὰ, ὅλα συντρέχον ἀκόλυθα
 καὶ ἀρμόδια· καὶ ὅλα δειόσκον) οἰκεία καὶ σύμφωνα· καὶ εἰς
 ὅποια βρεθῇ καμία ἐναντιολογία, καὶ ἀσυμφωνία, καὶ ἀνοι-
 κφότης, ἐκεῖνα ὡς ἐπισφαλῆ καὶ ψεύδη, καὶ ἄλλοτρια τῆς ἀλη-
 θείας ἀθετῶν) καὶ ἀποστρέφον). Ὅταν λοιπὸν καὶ ἡμεῖς οἱ με- πσιόεσιν
 15 ταπεινέστεροι βελώμεσθε καὶ καλῶντος, νὰ ἐξετάσωμεν καίνα ἐξετάζον).
 τοῦτον δόγμα Ἐκκλησιαστικόν, αὐτῶν ἀληθινὸν καὶ βέβαιον,
 ἢ ψεύδες καὶ ἐπισφαλές, ξερεκτῶν ἐν πρώτοις μὲν, νὰ ἐξε-
 τάσωμεν τὴν ἀγίαν γραφὴν Παλαιάν τε καὶ Νέαν, ἐπιμελῶς τε
 καὶ ἀκριβῶς, ἀπίσως καὶ βῆρωμεν ἀπ' αὐτῶν καμίαν μαρτυρίαν, εἰς
 20 ἀπόδειξιν καὶ βεβαίωσιν τῶν τοιούτων δογμάτων· Δεύτερον ξερεκ-
 τῶμεν νὰ ἐξετάσωμεν εἰς αὐτὸ ἐπιμελῶς τε καὶ φιλοπόνως, τὰς
 γνώμας καὶ ἀποφάσεις τῶν διδασκάλων τῆς ἀγίας μας Ἐκκλησίας
 ὅποσοι διδάσκουσι δι' αὐτὰ, νὰ ἰδῶμεν, καὶ νὰ μάθωμεν, αὐτῶν εἶναι
 ὀρθαῖς καὶ ἀλάθασαις· Εἰδὲμὴ, καὶ νὰ πάρωμεν ἀπ' αὐτῶν τῶν ἰνώ-
 25 μαῖς, εἴ τι βῆρωμεν ὀρθὸν καὶ ἀλάθασον, μὲ δοκιμὴν καὶ κρίσιν ὀρθὴν
 καὶ βεβαίαν· Τρίτον καὶ τελευταῖον ξερεκτῶμεν νὰ παρακαλέσωμεν
 τὸ θεόν, μὲ ταπεινώσιν καὶ συνηρηθῆν καρδίας καὶ πίσιν ἀδίς ακταν,
 εἶνα

4 ἵνα μᾶς φωτίσοι καὶ ἡμᾶς καὶ τὸ πνεῦμα, καὶ νὰ μᾶς δυνα-
μώσῃ, διὰ νὰ ἡμπορέσωμεν νὰ κάμωμεν καὶ ἡμεῖς ἐν Θεῷ
συλλαμβάνοντι καμίαν ἐπίκρισιν καὶ δοκιμασίαν τῶν ποιῶτων
δογμάτων εἰς ἀναπλήρωσιν τοῦ ἐλλείποντος· ἐπεὶ δὲ τὸ ἄσ-
φαλτον καὶ ἀλάδαςον διὰ τὰ ποιῶτα ἀγραφα καὶ ἀπὸ ἀγρά- 5
φων τὸ πλέον σωιστάμεθα δόγματα, δέλοκε) εἰς μόνον αὐ-
τὸν τὸ θεόν. λογισμοὶ γὰρ θνητῶν κατὰ τὸ εἰπόντα πάντες
θῆλοι, καὶ ἐπισημαίει ἀπίστοι αὐτῶν.

Περὶ οὗ
ὁ λόγος. Θέλοντες τὸ λοιπὸν καὶ ἡμεῖς νὰ κάμωμεν ἐν Θεῷ συλλή-
πτισθαι μίαν πινὰ σωτομον ἐρμηνείαν εἰς κοινὴν γλῶτταν 10
ὡς τῆς ἐρέσεως τοῦ ἁγίου Πάχα, καὶ κοινότερον ὡς πα-
σῶν τῶν ἐορτῶν τοῦ ὅλα χρέον· καὶ ἀκριβεστέρην πινὰ ἀπο-
λογίαν, ὡς πάντων σχεδὸν τῶν θεωρημάτων καὶ ζητη-
μάτων ὡς τὰ ποιῶτα, διὰ δύο αἰτίας, τὸ εἶνα μὲν διὰ νὰ

πάρωμεν καὶ ἡμεῖς κάποιαν εἰδήσιν καὶ ἰνώπην τελειότεραν ὡς 15
τὰ ποιῶτα θεωρήματα καὶ ζητήματα· τὸ δὲ ἄλλο καὶ δι' ἐκείνας
ὅπως ἐπιθυμοῦσι καὶ ὀρέγονται νὰ μάθωσιν ἅπασιν τὰ ποιῶτα·
καὶ μάλιστα ὅπως εἶναι πολλὰ χρήσιμα καὶ ἀναγκαῖα νὰ τὰ
ἰξούρη κάδε χριστιανός· καὶ ἔσχωριστὰ εἰς τὰς φιλομαθεῖς
καὶ σωδαίους· ὅπως χρεωστῶσι νὰ ἀποκρίνων) εἰς ἐκείνας ὅπως 20
πυρὸς ἐρωτῶν, ἀφ' οὗ τὸ ποῦ, καὶ ἀφ' οὗ τὸ ἐκεῖνο, με ἀπολο-
γίαν καὶ λογαριασμὸν ἀληθῆ· τὰ ὅποια αὐτὰ καλὰ καὶ νὰ δι-
ρίσκωνται κοντὰ καὶ εἰς ἄλλας διδασκάλας πολλὰ καὶ καλὰ
θεωρήματα, ἀλλ' ὅμως εἶναι ἐλλειπικὰ καὶ δευρά· καὶ κα-
δείας δὲν τὰ χροικᾶ· καὶ τὸ ἐδικόνμας γένος εἰς τὰς καί 25
ρῆς μας, ὅχι μόνον ἐλλειπικὰ δὲν ἰξούρη, ἀμὴ καὶ αὐτὰ τὰ
κοινὰ λεγόμενα γράμματα οἱ ὀλιγοῦτεροι δὲν τὰ γνωρίζου.

δι'

5 Δι' αὐτὸ λοιπὸν τὴν αἰτίαν ἠθέλησα νὰ κάμω καὶ πύπτον τὸν
κόπον, εἰς ἀπλὴν καὶ κοινὴν γλῶσσαν, καὶ διὰ ἐδικόνμα
ὠφέλειαν καδῶς εἰπαρῶν, καὶ διὰ τὰς φιλομαθεῖς ὡς τὰ
ποιῶτα, καὶν τε σωδαίους, καὶν τε χυδαίους· καὶ ζητῶντες
5 νὰ ἔρωμεν καμίαν δὲκολίαν εἰς τὴν ποιῶτην μέθοδον κοντὰ
εἰς ὅσους ἡμεῖς ἐτύχωμεν καὶ τὰ διδάσκου αὐτὰ, ἀπὸ νὰ
ἔρωμεν δὲκολίαν, ἔρῃκαμεν πολλὰς καὶ μεγάλας δυσκο-
λίαις, καὶ ἀσυμφωνίαις ὅπως ἔχου ἀνάμεσον τας· Διὰ τῶ- 10
πο μᾶς ἐφαίνετο ὡς ἀναγκαῖον κατὰ τὴν ὁδοῦ
ἠ ἀρχή·
10 πόν, νὰ δεχθῶμεν τὴν ὡς τῶν ἐξέτασιν καὶ διδασκα-
λίαν, αὐτῶν καὶ ὡς ἀρχῆς ἀπ' αὐτῆς τῆς πρώτης τοῦ
κόσμου καταβολῆς, κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν, ἐξετάζον-
τες πάντα καὶ σχεδὸν τὰς λόγους καὶ τὰς αἰτίας τῶν ἀπορρομέ-
νων καὶ ζητημάτων κατὰ τὸ ἡμῖν ἐφικτὸν, αὐτὰ καλὰ καὶ νὰ
15 εἶμασθαι ὅλας ἀπειροὶ καὶ ἀγύμναστοι ὡς τὰ ποιῶτα
ἔχουτες μόνον τὸ δάρξος καὶ τὴν ἐλπίδα μας πρὸς αὐτὸν τὸ
φορον τῆς ἀληθείας καὶ τῆς σοφίας Θεόν, πάντα
καὶ τῆς σωτηρίας φροντίζοντες· Διὰ νὰ
γένη ὡς περὶ ἀληθῆς, ἔτω καὶ σω-
20 τῆς καὶ πλήρης ὅσον κατὰ τὸ
παρὸν ἢ ὡς τῶν δι-
δασκαλία, εἰς πᾶσα
τὴν τρόπον.

25 **ΕΞΕΤΑΣΙΣ**
Αγ Ερώ

Ερώτησις Α΄.

Ποῖος εἶναι ὁ πρῶτος μῆνας ἐκείνος μέσα εἰς τὸ ὅποιον
ἐκτίσεν ἀπ' ἀρχῆς ὁ Θεὸς τὸν Κόσμον ;
Απόκρισις .

Καὶ πρῶτον μὲν ζητῶμεν νὰ μάθωμεν ποῖος τάχα
νὰ ἦτον ὁ πρῶτος μῆνας ἐκείνος , μέσα εἰς τὸν
ὅποιον ἐκτίσεν εἰς τὴν ἀρχὴν ὁ Θεὸς τὸν Κόσμον .

Καὶ τὸ μὲν τὸ ζήτημα εἶναι φανερὸν καὶ ὁμο-
λογώμενον κοντὰ εἰς τὰς διδασκαλίας τῆς ἀγίας μας Ἐκκλη-
σίας , πῶς πρῶτος μῆνας μέσα εἰς τὸν ὅποιον ἐκτίσεν ὁ Θεὸς

Ματθαῖος τὸν Κόσμον , εἶναι ὁ Μάρτιος . Εἴτις τὸ μαρτυρεῖ ὁ περὶ τῆς χρο-
νογράφου Ματθαῖος , λέγωντας πῶς ἡ πρώτη ἡμέρα ἐκείνη

» εἰς τὴν ὁποίαν ἐκτίσεν ὁ Θεὸς τὸν Οὐρανὸν καὶ τὸ Γῆν , εἶναι
» τῆς πρώτης μηνὸς Ἑβραϊκῶν λεγομένης Νισάν ἑικοστῆ πέμ-
» πτη , τοῦ περὶ τῶν Ῥωμαίων λεγομένης Μαρτίου μηνός .

» Εἰς ταύτην πλὴν ἡμέραν καὶ ὁ ἀρχάγγελος Γαβριὴλ τὸ χαῖρε
» εἰς πλὴν σύλληψιν τοῦ Κυρίου καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ

» τῆ Παρθενῶ Θεοτόκῳ ἐκόμισεν . Εἰς αὐτὴν πλὴν ἡμέραν καὶ
» ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ λόγος τοῦ Θεοῦ , ἀφ' οὗ ἐγεννήθη ἐκ τῆς
» Παρθενῶ , καὶ ἐτελείωσε πᾶσαι πλὴν οἰκονομίαι , ἀνέστη ἐκ

» τῶ νεκρῶν . Τὴν ὁποίαν οἱ ἅγιοι Πατέρες ὠνόμασαν κύριον Πάχα .

» Πιάνωντας ἀρχὴν κατ' αὐτὴν πλὴν ἡμέραν τῆς ζωφόρου ἀνα-
Νικηφόρου φάσεως , ἀπὸ κτίσεως Κόσμου ἕως τότε , ἐφλθ' ἔχοντες .
Ξανδόπ . Τὰ αὐτὰ καὶ Νικηφόρος κάλλιστος ὁ Ξανδόπυλος ὁ σωμαξα-
εἰσῆς

» πεισῆς τοῦ Τριφιδίς διδάσκει εἰς τὸ ἅγιον Πάχα , ὁ πῶς ἀνέστη
» ὁ Κύριος εἰς τῆς κ' , μαρτίου . αὐτὴ γὰρ ἐστὶ λέγει ἡ ἡμέρα ,
» καδ' ἦν ὁ Θεὸς ἀρχῆς τὸν Κόσμον ἐκ τοῦ μη' ὄντος παρή-
» γαγε . Κατ' αὐτὴν πλὴν ἡμέραν καὶ τὸν Ἰσραηλίτιν Λαόν

» τῆς ἐρυθραῆς Ἀβραβιάσας ἐκ τῆ τοῦ Φαραῶ ἀφαρπάζει χη-
» ρῶν . Εἰς ταύτη πάλιν ἐξ Οὐρανοῦ καταβὰς , τῆ μήτρα τῆς
» Παρθενῶ ἐνώκησε . καὶ νῦν τὸ ἀνθρώπινον σύμπαν τῆ ἀδ' εἰς
» ἀρπάσας πυδμήτων , εἰς Οὐρανὸς ἀνέβησεν , καὶ πρὸς τὸ

» ἀρχαῖον ἀξίωμα ἦγαγε τῆς ἀφθαρσίας . Εἰς τὴν αὐτὴν ἰσὺν
» ἀείσκει) καὶ πρὸ τῶτων Εὐσέβειος ὁ τοῦ Παμφίλου , ἐν τῆς Εὐσέβειος

» χρονικοῖς αὐτοῦ λέγωντας . πλὴν δὲ τῆς ἔτους νεομηνίαν τοῦ παμφίλου .
» παρ' αὐτοῖς λεγομένης Νισάν , ἦτοι τῆς κ' τῆς μαρτίου μηνός
» ἐχθ' πάντοτε . Ἡ' τις ἐστὶν πρώτη ἡμέρα , ἐν ἣ τὸδε τὸ

» πᾶν ἐκ μη' ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν ὁ Θεὸς , κατ' αὐτὴν
» ἡδονία τῆ Πατρὸς καὶ συνεργία τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐνοι-
» κήσας ἐν τῆ ἁγία αὐτοῦ μητρὶ καὶ Παρθενῶ τῶ αὐτῶ ἔτει

» ἐσηνθρώπησε . καὶ κατ' αὐτὴν καὶ ἐκ τοῦ τάφου ἀνέστη . Αὐτὴ
» ποίνω καὶ ἡμῖν κατὰ πλὴν τῆ Θεῶ ἁγίαν Ἐκκλησίαν ἀρχὴ
» ἔτους ἔστω πάντοτε . Ο' δὲ Πατριάρχης Ἀναστάσιος ὁ Ἀντιο- Ἀναστάσι .

» χείας εἰς τὸ λόγον ὅπως κάμνει εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν λέγει . Πειάρχης .
» εἰ ταῦτα ἔτιος ἔχει , ἀρχὴν τῆ ὁρωμένης Κόσμου τῆ εἰκάδα
» τοῦ μαρτίου μηνός καταλαμβάνομεν εἶναι . ἡγοῦν τῆ εἰκο-
» στή . Ο' μοίως καὶ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ δαμασκηνὸς ἐξίψ' εἰς Ἰωάννης

» τὸν αὐτὸν λόγον . πρῶτος δὲ μὲν ἔπος λέγει , καδὼς φησὶν δαμασκ .
» ἐν τῆ νομικῇ Βίβλῳ . ὁ μὲν ἔπος ἀρχὴ μηνῶν , Πάχα
» ἅγιον ἐορτάσατε τῶ Κυρίῳ εἰς τὰς γενεαὶς ὑμῶν . ἔκτος δὲ

» μὲν πρὸς Ζαχαρίαν . ἐπειδὴ καὶ ἀπὸ τῆς κ' , τοῦ Σε-
» πτεμβρίου
Αδ
πτεμβρίου

πρεμβεία μινός ο παρ ητον η σύλληψις τῆ Προδρόμου ἕως τοῦ
Εὐαγγελισμῶ ἤγειν τῆς κέ μαρτίης, ἕξαμηνίως χρόνος
» ἐπέτασε· καδὼς τὸ μαρτυρῶ καὶ ὁ ἀγγελοσ λέγωντας· Καὶ
» ἕτος μινὲ ἕκτος ἐστὶν αὐτῆ τῆ καλῆ μῆνη σείρα· καὶ ὁ εὐαγγ-
» γελιστῆς, Εὐδὲ τὰ μινὲ λέγει τὰς ἀπεσάλη, καὶ τὰ 5

Πέτρος ἕξῆς. Ομοίως δὲ καὶ Πέτρος ὁ ἀλεξανδρινός εἰς τὸ χρο-
» νολόγιον, κόν τε, πρῶτον μινὲα κατὰ πινὲ ἀγιαν γραφίαν ἡλιακὸν τῆ
» χρονικόν. Μάρτιου λογαριάζει· ἀπὸ τῆ ὁποῖα πινὲ καὶ, δεχίζει ἡ
» μετρῶ τὰς ἡμέρας τῆ χρόνος· Καὶ ἕκτον μινὲα τὸν ὀνομάζει
» καὶ αὐτὸς ἀπὸ πιν ἑβδομον, δηλαδὴ τῆ Σεπτέμβριον, μέσα 10
» εἰς τῆ ὁποῖον ἐγένετο ἡ σύλληψις τῆ Προδρόμου ὡς εἶπομεν.

Δαμάσκ. Πάλιν ὁ πεζογράφος Δαμασκηνός εἰς τῆ αὐτὸν λόγον τῆ δια-
» Πεζογρα. γγελισμῶ λέγει, πῶς εἰς τῆ εἰκοσιπέντε τῆ μαρτίης πα-
» ρέβη πινὲ ἐντολιὲ τῆ Θεῶ ὁ Ἀδάμ· Διότι ἡ σελιῶν λέγει,
» ὅταν εἶναι σωστὴ καὶ ἀκέραια, εἶναι δεκατεσσαρῶν ἡμερῶν· 15
» ὁ Θεὸς δὲ πινὲ τετάρτην ἡμέραν εἶπε, καὶ ἔγινεν αὐτῆ σωστὴ
» καὶ ὁλόκληρη, κατὰ πῶς εἶναι εἰς τῆς δεκατέσσαρες ἡμέραις·
» φανερὸν γὰρ εἶναι ὅτι ὁ Θεὸς εἰς πινὲ δωδεκάτην ἡμέραν τοῦ
» μινὲ τῆ Μαρτίης ἀρχισε νὰ δημιουργῆ τὰ ποιήματα·
» Ἡ δωδεκάτη γὰρ τῆ μινὲς, εἶναι πρῶτη πρὸς τὰ κτίσμα- 20
» τα τῆ Θεῶ· ἡ δὲ δεκαοκτῶ τοῦ μινὲς, εἶναι ἑβδομη πρὸς
» τὰ κτίσματα· Λείπεται καὶ ἕως τῆς εἰκοσιπέντε, ἐπιπῶ
» καὶ τῶσαις ἡμέραις ἕκαμην ὁ Ἀδάμ εἰς τὸν παράδεισον,
» ἴσα μὲ τῆς ἡμέραις τῆς ἑβδομάδος· ἴσα μὲ τὰ ἐπιπῶ χα-
» εἶσματα τοῦ ἀγίου Πνεύματος· ἴσα μὲ τὰ ἐπιπῶ χαεί- 25

Ματθ. » σματα ὅπῃ τοῦ ἔχασεν ὁ Θεός· Ομοίως καὶ ὁ ἐν ἑρω-
» νομικ. » μονάχαις κυρ Ματθαίος ὀνομικός· Πρῶτος δὲ μινὲς λέγει·
» ὁ παρ

» ὁ παρ Αἰγυπτίοις Φαρουῶδ, Δίσερος δὲ παρ Ἑλλήσι, Μάρτιος·
» Ἡσιαὶ δὲ παρ Ἑβραίοις, καὶ δὲ Ρωμαίοις ὀνομαζο-
» μενος Μάρτιος· ἐν ᾧ πινὲ ἐναντίαν τοῦ παντὸς διππῶν
» ὁ Ἡλιος, τὸ πρῶτον ἀρχῆ) τοῦ ζωδιακῶ Κύκλου δωδεκατη- Κριός·
5 » μόριον εἰσπῶναι· Ὁ δὲ καὶ ἰσημεριῶν, καὶ μηνῶν δεχίλι, καὶ
» καὶ κεφάλαιον τοῦ Κύκλου, καὶ ἀφετηρίαν τῆ δρόμου τῶν
» πλανητῶν, οἱ ἀεὶ τὰ ποιῶντα ἐχολακότες φιλοῦν καλεῖν·
» τὸ δὲ πρὸ τῆς, μινὲν ἔχατον, καὶ τελευτῆου δωδε- Γχθύες·
» κατημόριον, καὶ τέλος τῆς τῆ πλανητῶν περιόδου· Τὸν
10 » Μάρτιον δὲ εἶναι πρῶτον, ἔχων ὁ Μωϋσῆς εἴρηκεν,
» πῶς κελύσειεν ὁ Θεὸς κατ' ἐκεῖνο τῆ καρῶ, τὰ Δεῦτρα καὶ
» τὰ ἀνθη, καὶ τὰς πόας ἀναβλαστῆσαι· Ὁ γὰρ δὲ οὐκ
» ἐν ἑτέρῳ, ἀλλ' ἐν τῆ τῶ νόμῳ φύσεως τῆ Θεῶ πληρέμενον
» τὸ ἐπιπῶμα· Οἱ δὲ κυρ Μιχαῆλος ὁ Ψελλός δέλωντας Μιχαῆλ
15 » νὰ δείξῃ διὰ ποῖαν αἰτίαν ὁ πρῶτος τῆς σελήνης κύκλος κατὰ Ψελλός·
» πινὲ δὲ τῆραν ἡμέραν τοῦ Ἀπριλλίης μινὲς τὸ νομικόν φα-
» σκα ἔχει· Τοίνυν λέγει· καὶ κπιδέντων τῆ Φωστήρων, ἢ
» μὲν ὁ ἥλιος ἀνατείλας εἰς τὸν τόπον τῆς ἀνατολῆς τοῦ πεντε-
» καδεκάτη δρόμου τῆ Μαρτίης μινὲς· ἢν δὲ καὶ ἡ σελήνη
20 » πεντεκαδεκατάμια ὁμοίως ἀναφανείσα· ἐν τῆ τῶ τὸ
» πάντῃ κατέχει ὀλόφωτον· ἐκεῖθεν δὲ ἀπαρξῶν καὶ
» τοῦς σεληνιακούς δώδεκα μῆνας αὐτῆς ἀφῆνύσασα, οἱ πινες Χρόνος
» ποσοῦν) δι' ἡμερῶν τινῶν, οὐκ ἔφθασεν αὐτῆς εἰς τὸν τόπον σεληνιακός·
» ἐκεῖνον καδ' ὄν καὶ ἀπῆρξατο· ἐπεὶ ἔδὲ ἢν διωκατὸν, ἀλλ'
25 » εἰς τὸν τόπον, ἐν ᾧ ὁ ἥλιος τελεσῆμισυ νυχθῆμερα τῆ Μαρτίης
» μινὲς αὐτῆς, τεταρταῖος ἀνέτειλε, καὶ πῶς τῆς ἰσημερίας
» ἐτύχωνεν· ἑδέκα γὰρ τὰχα ἡμέρας ἀεὶ ὑπερῆσαν οἱ δώδε-

Χρόνος ἡκα σελλωιακοὶ μῆνες ὡς πρὸς πλεονότητα τῶν ἡμερῶν τῆ
 ἡλιακός. ἡλιακῶ δωδεκαμῆνός. ἐργασαμένη γὰρ ἡ οἰκείαν ἀπόχυσιν
 ἡκατὰ τὰς τρισήμισυ τοῦ Μαρτίου μῆνος ἐν τῷ δωδεκάτῳ
 ἡαυτῆς μῆνι, ἐπεὶ πρὸ τῆς ἰσημερίας τὸ Φάσκα γίνεσθαι
 Προδιορι- ἡ τῶν ἀπαύτων ποιητικὴ σοφία ἐ παρώρισεν, ὅ γὰρ ἐν ὑ- 5
 σμός. ἡφέρεσις καιροῖς ἐδέασσε, τῷ τοῦ ἀπο καταβολῆς Κόσμου προ-
 ἡδιωρισμῶν εἶχεν. ἄλλ' ἐδὲ πρῶτος μῆνος ἦν ἀπόχυσις,
 ἡἀλλὰ δωδεκάτη. ἐν δὲ τῇ ἀποχύσει τοῦ πρῶτου μῆνος
 ἡδιωρίσατο ὁ Θεὸς γίνεσθαι τῷ Μωϋσῇ. παρσελήφθησαν
 ἡἀναγκαίως καὶ ἑτεραὶ ἡμέραι εἰκοσινηεήμισυ, ἀρχὴ τῆς ἀ- 10
 ἡποχύσεως δηλονότι τῶ πρῶτου μὲν σελλωιακῶ μῆνος ὡς πρὸς
 ἡτὸν ἐπιόντα κύκλον, δεκάτη δὲ τρίτη, ὡς πρὸς τὴ πα-
 ἡρελθόντα. καὶ ἡ τῶ πρῶτου σελλωιακῶ κύκλου ἀεὶ ὁδος κα-
 ἡτέληξε πλεονεχταίαν αὐτῆς ἀπόχυσιν εἰς τὰς δύο τῶ Α'-
 ἡπεμνίαι μῆνος. Ἐκεῖθεν δὲ τῆς δευτέρης τῶ κύκλων ἐπι- 15
 ἡδράττεισθαι ἡμᾶς δεδωκῆα, καλῶς ἄγαν τὰς περιόδους τῶ ἐ-
 ἡφεξῆς κύκλων ἕτως εἶχεν ἐπηξεν καδῶς ἡμελεῦσθαι.
 καὶ τὰ ἐξῆς. Αὐτὰ τὰ ἱερά λέγει καὶ παρακάτω. ὡς καθῶς
 τὰ διδάσκει ὁμοίως καὶ ὁ κύριος Ματθαῖος, δέλοντες νὰ δεί-
 ξεν πῶς ὁ Γαννάριος μῆνας γίνεθαι δεμέλιος εἰς ἄρσιν τῶν
 ἡμερῶν τῆς σελήνης. πῶς ὅταν ἐκτίσθαι ὁ ἥλιος καὶ ἡ σε- 20
 λήνη τῇ δ' ἡμέρᾳ, ἦτον δεκάτη πέμπτη τοῦ Μαρτίου μῆνος.
 Τὰ αὐτὰ δὲ λέγουσι καὶ κατωτέρω, δέλοντες νὰ δείξεν πῶς
 ὁ Ὀκτώβριος λέγειθαι δεμέλιος τῶν κύκλων τῶ ἡλίου. καὶ πῶς
 εἰς τὴν ἄρσιν τῶ ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος ἀπ' αὐτῶ μόνος δευτέ- 25
 ροι ἀληθείᾳ. Καὶ ὁ θεὸς δαμασκηνὸς πάλιν ἐν κεφ. κβ',
 τῶ Θεολογικῶν. Χρὴ δὲ γινώσκεν λέγειθαι ὅτι τελεία ἐκτίσθαι
 ἡ σελήνη

ἡ σελήνη ἡκα τοῦ δευτέρου, ἡτοι πεντεκαδεκαταία
 ἡἐπρεπε γὰρ ἀπρητισμῶν γενέσθαι. τῇ δὲ τετάρτῃ ἡμέρᾳ
 ἡὡς ἐφημερῶν, ἐκτίσθαι ὁ ἥλιος. παρσελαβεν οὖν τὸν ἥλιον ἐν-
 ἡδεκα ἡμέρας. ἀπὸ γὰρ δ' ἡμέρας ἕως ἰε', ἐνδεκά εἰσι. Διὸ
 5 ἡκαὶ κατὰ χρόνον οἱ δώδεκα μῆνες τῆς σελήνης, ἐνδεκα ἡμέρας
 ἡλείπουσιν ἐκ τῶ δώδεκα μηνῶν τοῦ ἡλίου. καὶ τὰ ἐξῆς.
 ἡἈλλὰ καὶ ὁ μέγας Ἀθανάσιος εἰς πλεονεχταίαν ἡρωταπόκρισιν ἡθανάσι-
 ἡχάειν εἰκοστῇ πέμπτῃ Μαρτίου ὁ Χειρὸς ἐν τῇ μήτρᾳ τῆς ἱσ. βρ. νβ'.
 ἡπαρδείξεν ἐπὶ γῆς ἐσκήνωσεν. ἀποκρίνεται λέγων. Ἐπειδὴ
 10 ἡαὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἀπ' ἀρχῆς τὸν Ἀδάμ ἐπλασεν ὁ Θεός.
 Ἀπὸ τῆς τοῦ διδασκάλου ὁ ποῦ ἐφῆραμῶν εἰς τὸ μέσον, Πρῶτος
 ἡμάδομῶν, πῶς πρῶτος μῆνας μέγα εἰς τὸν ὁποῖον ἑκαμῶν μῆνι.
 ὁ Θεὸς τὸν Κόσμον, ἡτον ὁ Μάρτιος. καδῶς τὸ μαρτυρεῖ
 καὶ ἡ ἁγία γραφή, καὶ ἡ ἁγίαμας Ἐκκλησία πρεσβῶει.
 15 Ἀπορία.
 Ὅμως ἐδῶ εἶχεν ἀπορήσοι τινὰς ἀλόγως. πῶς ἐπειδὴ καὶ
 πρῶτος μῆνας εἶναι ὁ Μάρτιος. καὶ ὁ Θεὸς ἑκαμῶν ἐξ ἀρχῆς
 τέλεια τὰ ποιήματά τῶ. καὶ κανένα ἀτελὲς δὲν ἑκαμῶν. καὶ
 καθῶς τὰ ἑκαμῶν ἐξ ἀρχῆς ὡς τὸ ὀρίζει καὶ ὁ κύριος Ματθαῖος,
 20 ἡτῆ γίνονθαι) καὶ ἕως τῆς σήμερον, καὶ ἕως τῆς σιωπείας αἰῶνος.
 καὶ κανένα δὲν παρβαίνει πλεονεχταίαν, καδῶς νὰ εἶπῶ-
 μῶν, καὶ τὰς ὄρας τῆς φύσεώς τῶ. γίνονθαι) δὲ τέλεια κοντὰ
 εἰς τὰ ἄλλα, καὶ τὰ φυτὰ πάντα, καὶ τὰ καρποφόρα δέν-
 δρα, ὅταν ἡεἶμας παρβάλλωσι τὰς καρπύς τῶν, εἰς ἀπό-
 25 λαυσιν καὶ παρφῆν τῶ ζῶων. βλέπομῶν δὲ τὴν σήμερον, καὶ
 οἱ καρποὶ τελειοῦνται μήτε εἰς τὸν Μάρτιον, μήτε εἰς τὸν
 Ἀπρίλιον, μήτε ἡαὐτὸν εἰς ὅλον τὸ ἔαρ. ἀμὴ ἄλλα μὲν τε-
 λειῶν)

SISMANOGLIO

λειών) εἰς τὸ Θέρος, ἄλλα δὲ εἰς τὸ Φθινόπωρον. πῶς λοι-
πὸν, εἶναι πρῶτος μῆνας ὁ Μάρτιος, μέσα εἰς τὸν ὁποῖον ὅλα
δρισκεύονται κεκλεισμένα καὶ ἄκαρπα. καὶ ἀκολούθῳ νὰ ψο-
φήσῃ τὰ πρωτόγονα ἐκείνα ζῶα, ὅποσα ἐζῆσαν μετ' ἑ-
φήν τ' καρπῶν. ὅπου καὶ ἀπὸ τὰ φυτὰ τοῦ Παραδείσου
μανθάνομεν πῶς ἦτον οἱ καρποὶ τότε τελειωμένοι. ὡσὰν

Γεν. 6.16 ἐκεῖ ὅπου εἶπεν ὁ Θεὸς τοῦ Ἀδάμ. Ἀπὸ παντὸς ξύλου τῶ
ἐν τῇ Παραδείσῳ βρώσει φαγῆ. καὶ τὰ ἔξῃς. Διὰ τὴν
ὁποῖαν αἰτίαν καὶ τινὲς ἠναγκάσθησαν νὰ εἰπῶσι, πῶς νὰ μὴ
ἔκαμεν ὁ Θεὸς τὸν Κόσμον μέσα εἰς τὸ Μάρτιον, ὅπου εἶναι
ὅλα τὰ φυτὰ κλεισμένα καὶ ἄκαρπα καθὼς εἶπαμεν. ἀμὴ
τ' ἔκαμε λέγχοι κατὰ τὴν δολιτέραν ἰσημερίαν, δηλαδὴ μέ-
σα εἰς τὸ Σεπτέμβριον, ὡσὰν ὅπου τότε εἶναι σχεδὸν ὅλα τε-
λειωμένα. Λύσις.

Γρηγόριος Νύσσης. Ἐκείνη τῆς δόσεως τὴν λύσιν τὴν δρισκεύομεν κοντὰ εἰς τὴν ἁ-
γιον Γρηγόριον ἐπίσκοπον Νύσσης, τὸ ἀδελφὸν τῆ μεγάλης Βα-
σιλείας, εἰς τὸ λόγον ὅπου κάμνει εἰς πᾶσι τῶ ἀνθρώπων κατα-
σκέλει. Συνοπελεύθη ἡ δὲ λέξις, καθὼς φησὶ Μαυσιῆς,
ὅ, τε Οὐρανὸς καὶ ἡ Γῆ, καὶ τὰ ἀπὸ μέσου πάντα. καὶ
τῶ καταλλήλῳ κάλλει τὰ καθ' ἑκάστα δικαιοσύνη. ὁ Οὐ-
ρανὸς μὲν, τὴν φωστέρων αὐγῶν. Θάλαττα δὲ καὶ ἀήρ τοῖς
θηκτοῖς καὶ ἀέροις τῶν ζώων. Γῆ δὲ τὴν παντοίας τῶ φυτῶν
καὶ βροχημάτων ἀφροαῖς, ἀπὸ ἀνθρώπων ἀπαντὰ τῶ θεῶν
βελήματι δυναμωθεῖσα κατὰ ταυτὸν ἀπεκύησε. καὶ πλήρης
ἦν τῶ ἀνθρώπων ἡ Γῆ ὅμοι πῶς ἀνθιπ τῶς καρπῶν ἐαβλασθήσα-
σα. πλήρεις δὲ εἰς λειμῶνας, τῶν ὅσα τῶς λειμῶνας ἐπέρ-
χεται, καὶ τὰ ἔξῃς. Ἀκόμα πῶς ὅλα τέλεια τὰ ἐβλά-
στησε

» ἔστησε ἔξ' ἄρχῃς. Διότι βλαστησάτω λέγει ἡ Γῆ βοτάνην Γεν. α'. 11
» χόρτα, ἀφ' ἑρῶν ἀέριμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ
» ξύλον κάρπιμον ποιῶν καρπὸν. οὐ τὸ ἀέριμα αὐτοῦ ἐ-
» αὐτῶ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς Γῆς. καὶ ἐγένετο οὕτως. καὶ ἐξή-
5 » νεκεν ἡ Γῆ βοτάνην χόρτα ἀφ' ἑρῶν ἀέριμα κατὰ γένος καὶ
» καθ' ὁμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιῶν καρπὸν, οὐ
» τὸ ἀέριμα αὐτοῦ ἐν αὐτῶ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς Γῆς.

Βλέπεις πῶς ἐπήκασεν ἡ Γῆ τὸ πρῶταγμα τοῦ Θεῶ, καὶ
ἐβλάστησε παράδους κοντὰ εἰς τὰ ἄλλα καὶ ἀέριμα ἀφ' ἑρῶν,
10 ἡγοῦεν ὡς ἕλεον καὶ τέλειον. Διότι ὡς καθὼς τὰ δένδρα
καὶ τὰ φυτὰ καὶ τὰ χόρτα τὸ καταρχὰς ἡ Γῆ μονόφρα τὰ ἐβλά-
στησε, καὶ ὄχι κατὰ μικρὸν. ποιούτης λογῆς καὶ τῶς καρ-
ποῦς ἐβλάστησε τῶ θεῶ βελήματι δυναμωθεῖσα μονόφρα
τελείως καὶ ὡρίμας. ἔτι καὶ τὸ ἀνθρώπων ὁ Θεὸς ἐξ' ἄρχῃς
15 μονόφρα τέλειον τὸ ἐπλασε, καὶ φθασιδῶν εἰς τὴν ἡλικίαν.
καὶ ὡσὰν νὰ εἰπῆ καθεὶς ἀέριμα ἀφ' ἑρῶν, καὶ δρισκεύομεν εἰς τε-
κνογονίαν. Διότι τοῦ μὲν Θεῶ ἔργον εἶναι ἐξῆρατα, ἔργα θεῶ.
τὸ νὰ κάμη τὰ ὅσα θέλει, μονόφρα τέλεια. τῆς δὲ φῶ-
σεως ὡσπερ καὶ τῆς τέχνης ἴδιον ἔργον εἶναι νὰ τελειώη τὰ καὶ τέχνης.
20 ἔργα τῆς κατὰ μικρὸν καὶ κατ' ὀλίγον. ἔτι καὶ ἡ πλείωσις ζώων τῶ.
τῶ ἀνθρώπων κατὰ φύσιν δὸτὸ τῶ ἀέριματος ἔχει τὴν δρισκεύομεν
καὶ τὴν γένεσιν. καὶ κατ' ὀλίγον ὀλίγον ἐξαικονίζεσθαι, καὶ μορ-
φῶται καὶ τελειῶται. ἀμὴ ὁ Κύριός μας ὡσὰν ὅπου ἀπόστο-
25 μονόφρα τέλειος ἐξαικονισμένος ἀνθιπ, μέσα εἰς πᾶσι Πατρί-
μοι καὶ κατὰ τῆς πανάτης παρρησίας καὶ διοτόκῃς Μυσίας
καλὰ καὶ νὰ ἐπῆρσεν εἰς τὸ ἔξῃς τῶς ἰσχύς τῆς φύσεως,
καὶ

SISMANOGLIO
MEGALIO

καὶ νὰ ἐγενήθη ἐννεὰ μιλῶν, ὅπῃ ἐπέρασαν ἄπο τῆς κέ
 Μαρτίαι ὅπῃ σιωλήθη, ἕως τῆς κέ τοῦ Δεκεμβρίου
 ὅπῃ ἐγενήθη. καὶ ὁμοίως ἐξῆς νὰ ἀποκόπη κατὰ τὴν ἡλικί-
 αν, νὰ περάσῃ τὰς βαθμύς τῆς ἡλικιών. ἐκεῖνο μὲν ἔν τὸ
 πρῶτον ἔτος τέλει ἀρέθισαν τὰ πρῶτα ποιήματα μέσα
 εἰς τὴν πρῶτον ἐκεῖνον Μάρτιον, ὡσαν ἔργα Θεῶ πρῶτόκ-
 τισα καὶ πρῶτόπλασα. ἄπο δὲ τότε καὶ ὕστερον, ἀρχήσῃ
 ἡ φύσις νὰ τὰ γενῆ κατὰ φύσιν, καὶ νὰ τὰ τελειώῃ κατὰ
 μικρὸν, καὶ κατ'ὀλίγον, ὡς καθὼς τελειοῦται καὶ τὴν σή-
 μερον, καὶ ἄρα παντὸς κατὰ φύσιν.

Εἰρώτησις, Β'.

Εἰς ποίαν ἡμέραν τοῦ πρῶτου ἐκεῖνος Μιῶς ἀρχή-
 σεν ὁ Θεὸς νὰ κάμῃ τὰ ποιήματά τε,

Ἀπόκρισις.

Ἀλλὰ πῶς μὲν ὁ πρῶτος μιῶς ἐκεῖνος μέσα εἰς τὴν ὁ-
 ποῖον ἔκαμῃ ὁ Θεὸς τὰ ποιήματά τε, ἦτον ὁ Μάρτιος, ὅλοι
 συμφωνοῦν ὡς εἶπομεν εἰς τὸ κοινῶς. ἀμὴν ἄρα τὴν ἡμέραν
 ἐκεῖνου τοῦ πρῶτου ἐκεῖνος μιῶς εἰς τὴν ὁποῖαν ἀρχήσῃ ὁ
 Θεὸς νὰ κάμῃ τὰ ποιήματά τε, ἄρα φωνῶσι πολλὰ. ὡσαν
 ὅπου ἡ ἁγία Γραφή δὲ φαίνεται νὰ τὸ λέγῃ ἔρητὰ πρῶ-
 να. καὶ ἄρα τῆτο καθὼς ἐφαίνετο τῶ καθ' ἑνὸς, κατὰ τὰς
 ἀπολήψεις ὅπου εἶχον, καὶ τὴν πιθανολογίαν ὅπου ἀει-
 σκεν ὁ καθένας ἄπο φάσκει ἄλλος ἄλλῳ, καὶ ἄλλος ἄλλῳ
 τῶ μιῶς ἡμέρας πρῶτῳ τῆς κτίσεως. καθὼς βλέπομεν
 καὶ εἰς τὰς ἀποφθεγμύνας διδασκάλους, καὶ ὁ μὲν κύριος Ματθαῖος
 ὁ πρῶτος χρονολογῶν. ὁμοίως καὶ ὁ Ξανδύπουλος. καὶ ἀπὸ
 ἄλλων ὁ Εὐσέβιος ὁ Παμφίλος, πρῶτῳ ἡμέρας τῆς κτίσεως

10

16

λέγῃσι τὴν εἰκοστὴν πέμπτην τοῦ Μαρτίου. Ἐποῖων ἡ
 πιθανολογία εἶναι ἄπο τῆς ὕστερον. πῶς τότε ἐγένετο ὁ Εὐα-
 γγελισμός. τότε καὶ ἡ Ἀνάστασις. ὡσαν ὅπου ἔπρεπε τά-
 χα εἰς τὴν ἡμέραν ὅπου ἐγένετο ἡ πλάσις τῶ Κόσμου, εἰς τὴν
 αὐτὴν νὰ γένῃ καὶ ἡ τῆτο ἀνάπλασις. Ὁ δὲ πατεῖρ-
 χης Ἀναστάσιος λέγει πῶς νὰ ἦτον εἰκοστὴ τῶ Μαρτίου. διὰ
 νὰ φέρῃ τὴν πλάσιν τῶ ἀνθρώπου εἰς τὴν κέ, Μαρτίου. καὶ ἡ
 πιθανολογία τα. τότε γὰρ εἶδει λέγει ἀνάπλασθῆναι τὸν ἡ-
 μαρτυκότητα, ὅτε ἐπλάσθη. σοχαζοῦμενος καὶ αὐτὸς τὴν Εὐα-
 10 γελισμὸν καὶ τὴν ἀνάστασιν, ὅπῃ ἐγένετο εἰς τὴν αὐτὴν κέ,
 Μαρτίου. Ὁ δὲ πεζογράφος Δαμασκηνὸς τὴν μὲν κέ,
 Μαρτίου λέγει πῶς νὰ ἐπαρέβη τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ ὁ Ἀ-
 δάμ. τὴν δὲ δωδεκάτην Μαρτίου, ὅθεν λέγει καὶ πρῶ-
 τῆν ἡμέραν τῆς κτίσεως. τῶ ὁποῖα ἡ ἀπολογία εἶναι ἀληθινή καὶ
 15 βεβία. ἐπεὶ καὶ ἡ δ' ἐκεῖνη ἡμέρα τῆς γενέσεως τῆς φω-
 σήρων, καθὼς τὸ ὀρίζει καὶ ὁ θῆος Δαμασκηνὸς, καὶ ὁ νομικὸς κύριος
 Ματθαῖος, καὶ ὁ κύριος Μιχαῆλος ὁ Ψελλός, ἦτον ἡ Μαρτίου.
 ὡσαν ὅπου ἡ σελήνη ἀρέθηκε τότε τέλει δικατεσσάρων ἡμι-
 συ ἡμερῶν. καὶ ἕως ἐσπέρας ἐγένετο ἡμερῶν 16, τελείων.
 20 ἄπο τὸ ὁποῖον σιωγῶν πῶς νὰ ἦτον ἡ πρῶτη ἐκεῖνη ἡμέρα
 τῆς κτίσεως 16' Μαρτίου. τὸ ὁποῖον σιωγῶν καὶ ἄπο
 τὴν καθόλου γνώμην καὶ κρίσιν τῆς ἁγίας μας Ἐκκλησίας,
 ἄπο τὴν ἀκολουθίαν ὅπου βασιῶ καὶ προσβάει τῶν κύκλων
 τῆς Σελήνης καὶ τοῦ Ἡλίου, καθὼς διδάσκου καὶ ὁ κύριος Μα-
 25 τθαῖος, καὶ ὁ Ψελλός. ἄπο τῆς ὁποῖα ἀκολουθίας καὶ τῆς
 ἡ πρῶτη ἡμέρα ἐκεῖνη τῆς κτίσεως ἀρίστη) δωδεκάτη μαρ-
 τίου. ἐπεὶ καὶ ἡ δ', ἡμέρα τῆς τῆς φωσῆρων γενέσεως ἦτον

SISMANOGLIO

17

δεκάτη πέμπτη Μαρτίου ὡσαύτοπος ἡ Σελλεῖνη δὲ ῥέθη τε-
λεία τῆς ἡμέρας ἐκείνου ὡς εἶπομεν, ὡς ὑπὸ τῆς ὑπερ-
πελείας Θεοῦ γενημένη. ὁπότε τῆς λοιπὸν ἡ ἀληθινῆς καὶ
ἀψευδέστατης διδασκαλίαν καὶ καθόλου γνώμην τῆς ἀγίας
μας Ἐκκλησίας φανερὸν ἐγένετο, πῶς ἐκεῖνοι ὅπως λέγουσι
ἄλλου καὶ ἄλλου ἡμέραν τοῦ πρώτου ἐκείνου Μαρτίου δεξιῶ
καὶ πρώτῃ ἡμέραν τῆς κτίσεως πλὴν τῆς δωδεκάτης, ὅ-
σοι δεικνύονται λανθασμένοι.

Ἐρώτησις, Γ'.

Εἰς ποίαν τοῦ πρώτου ἐκείνου μηνὸς ἡμέραν

ἐπλασεν ὁ Θεὸς τὸν ἀνθρώπον,

Ἀποκρίσις.

Απὸ δὲ δεικνύμεν λοιπὸν καὶ τῆς ἡμέρας τοῦ πρώτου μη-
νὸς ἐκείνου, εἰς τῆς ὁποίας ἐπλάσθη ὁ ἀνθρώπος· πῶς ἦ-
σαν ἰσὶς Μαρτίου ἢ ἕκτη ἡμέρα ἐκείνη τῆς ἐβδομάδος.

Διότι ἐπειδὴ καὶ ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς κτίσεως ἦτον δωδεκάτη
Μαρτίου, καθὼς ἀπεδείξαμεν· φανερὸν εἶναι πῶς ἡ ἕκτη
ἕκτη ἡμέρα τῆς πρώτης ἐκείνης καὶ κοσμογόνου ἐβδομάδος
εἰς τῆς ὁποίας ἐπλασε τὸν ἀνθρώπον ὁ Θεός, ἦτον δεκάτη ἐβδο-
μη Μαρτίου. καὶ λοιπὸν σφάλλουσιν ἐκεῖνοι ὅπου λέγουσι
πῶς εἰς τῆς κ' Μαρτίου ἔκαμε τὸν ἀνθρώπον ὁ Θεός, ἢ εἰς
τῆς πεντακοσίου Μαρτίου· καθὼς συνάγει κατ' ἐκείνας ὅπου
διδάσκουσι πῶς εἰς τῆς κ' Μαρτίου ἔκαμεν ὁ Θεός τὸν κόσ-
μον. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ πιθανολογία τις εἶναι ἀίχουρας
καὶ ἀσύμφωναι.

Διότι ἄλλοι μὲν λέγουσι, πῶς δεκάτη
τῆς ἐγένετο ὁ Εὐαγγελισμὸς εἰς τῆς κ' Μαρτίου, ἐπειδὴ καὶ
εἰς τῆς αὐτῆς κ' ἔκαμεν ὁ Θεός τὸν κόσμον· εἰς τῆς ὁποίας ἐπρε-

10

15

20

25

πε τάχα νὰ γένη καὶ ἡ τούτη ἀνάπλασις· ἄλλοι δὲ λέγου-
σιν· ἐπειδὴ εἰς αὐτῆς ἡμέραν κ' Μαρτίου ἐπλασεν εἰς τῆς
δεξιῶ ὁ Θεὸς τὸν Ἀδάμ, εἰς τῆς ὁποίας ἐπρεπε δηλονότι
νὰ γένη καὶ ἡ τούτη ἀνάπλασις· διότι πῶς ὁ Εὐαγγελι-
σμός ἠμπόρειεν νὰ ἦτον ἀνάπλασις, ἢ τοῦ κόσμου, ἢ τοῦ
Ἀδάμ· ὅπου ἦτον περιμύημα μόνον, καὶ δεξιῶ καὶ ἔ-
της ἀναπλάσεως, ἀλλὰ τῆς ἐνανθρωπήσεως μόνον τῆς ἀνα-
πλάττοντος. Διὰ τῆς Εὐαγγελικῆς κηρύγματος καὶ βαπτίσι-
ματος, καὶ τῶν ἁγίων καὶ σωτηρίων αὐτῶν παθῶν, μετὰ
πεινάκοντα χρόνους τῆς ἐνσαρκῆς αὐτῆς παρουσίας· ἡ ὁποία ἀνάπλα-
σὴ ἀνάπλασις τότε μόνον ἐκατορθώθη καὶ ἐγένετο, καὶ ἔλαβε σὺν τότε
τέλος πρώτον, ὅπου τὸν ἕξτάτης τῆς ἀναπλάσεως εἰδὼς ὅτι Γ'ω, 10'. 28
» πάντα ἤδη τετέλεται, δηλαδὴ τὰ τῆς οἰκονομίας, κλίνας
» τῆς κεφαλῆς, παρέδωκε τὸ Πνεῦμα. καὶ ὁπότε τότε μᾶς ἐ-
χαρίσε τῆς ἀνάπλασιν, καὶ τῆς ἐπὶ τὸ δεξιῶν ἀποκατά-
στασιν, τελήμενος ἐκ νεκρῶν ἀναστάς· ὅτε καὶ τῆς Ἀδάμ παγ-
γενῆ τῆς αὐτῆς πυθμῶν ἐλυθέρωσε καὶ ἀναπλάσας ἐπὶ
τὸ δεξιῶν ἀπεκατέστησε, κατὰ τῆς αὐτῆς ἡμέρας κ' Μαρτίου,
καθ' ἣν ἐγένετο καὶ ὁ Εὐαγγελισμὸς. καὶ περιγεγραμῶς ἡ ἀ-
νάπλασις Διὰ τῆς ἀνθρώπου ἐγένετο, καὶ ἀκολούθως Διὰ
τῆς κόσμου, ὅπως ἐφάρθη Διὰ τῆς ἀνθρώπου. καὶ ἡ ἀνάπλασις
δὲν εἶναι τῆς πλαστικῆς ἀπλῆς, ἀλλ' εἶναι τῆς σωτει-
βούτου. καὶ ἐπρεπε νὰ γίνεται ἕχι ὅπου ἐπλάσθη ὁ ἀν-
θρώπος ὅπως ἦτον ἰσὶς, Μαρτίου· ἀλλὰ καθ' αὐτῆς ἡμέραν συ-
νετεῖβη, καὶ Μαρτίου. (καθὼς ὁ λόγος κατωτέρω δέλει
τὸ φανερώσει) παραβαίνοντα τῆς ἐντολῆς τοῦ Θεοῦ. βλέ-
πεις πῶς ἐκεῖ ὅπου δὲν εἶναι ἀλήθεια, ὅλα εἶναι ἀσύμ-

(B)

γισμῶν. ἄλλ' ὅμως ἐν ἡτοιμαῖα γούμη δεισκέται λανθα-
 σμῶν. ὅτι καὶ ὁ ἑβδομος χρόνος κοντὰ ὅπ' ἔδεν εἶναι τῶσον
 πιθανὸς καὶ πιστός, ὡσανὶ ὅπ' ἔδεν ἡδελον τὸ ἑταμείνη
 ποτὲ ὁ διάβολος νὰ τ' ἀφήσῃ ἕλως ἀπείρακτον, νὰ κάμη τό-
 σος χρόνος μέσα εἰς τὸ ἑβδοματικόν. ἀμὴ κοντὰ εἰς τοῦτο 5
 δὲν φέρνει μήτε τὴν κυ' Μαρτίαν ἡμέραν παρασκευῶν, εἰς τὴν
 ὁποίαν ἐσαυρώθη ὁ Κύριος· μήτε τὴν κέ, ἡμέραν πρώτῃ τῆς
 ἑβδομάδος, ἢ γὰρ Κυριακῶν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνέστη. ἄλλα πα-
 λιν ἑβδομῶν. ἐπειδὴ καὶ τότε ἀπὸ τετάρτῃ ἡμέραν τῆς
 ἑβδομάδος ὁ Μάρτιος ἀρχίζει, διὰ τὸ Βίσεκτον· καὶ ἔχει καὶ 10
 τότε τὴν κέ, ἡμέραν ἑβδομῶν ὡς εἶπομεν. Ἀκόμι καὶ ὁ λογα-
 ρισμὸς τ' ἐπὶ αἰώνων δὲν ἔχει πῶσον ἰσχυρῶν. διότι φαίνε-
 ται πῶς γρηγορῶς αἰῶνας ἐδῶ, τὰς χιλιάδας τ' χρόνων, ἐπι-
 δὴ καὶ λέγει ἀνταλλαοσόμμος τὸ κύκλον τ' ἐπὶ ἑταῖν τῆς ἐν
 τῷ παραδείσῳ ἀγωγῆς, πὺς ἐπὶ ἀντεισήγαγον αἰῶ- 15
 νας· ὡσανὶ ὅπ' εἰς τὰς ἐδικὰς μας καιρὰς, κατὰ τὴν ἀλη-
 θινῶν χρονολογίαν, ἐπέρασαν οἱ ἐπὶ χιλιάδες τ' χρόνων,
 καὶ ἔχομεν καὶ ἀγαποσίους χρόνος ἀπὸ πῶν ὀγδόου χιλι-
 αἰῶν ἑβδομάδα· ἀμὴ ἡ παρῶσα ζωὴ ἑβδοματικὸς αἰὼν λέγεται,
 ματικὸς. ἔτι διὰ τὰς ἐπὶ χιλιάδας τῶν χρόνων, ἄλλα διὰ πῶν 20
 Πραξ. α. 1. ἐπὶ ἡμέραν κυκλοφορίαν. Ἐπειδὴ οὐχ' ἡμῶν ἐστὶ γινῶναι χρό-
 νος ἡ καιρὸς ἔς ὁ Πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἕξασίᾳ, κατὰ πῶν
 Κυριακῶν ἐκείνῳ φωνεῖ. λέγοντες δὲ οἱ ἐπὶ αἰῶνες κατὰ
 Περὶ τ' ἐ- πινὰς τ' πατέρων· διάτινα καιρὰ γινόμενα. Ἐν γὰρ τῇ ἀρ-
 χῇ τοῦ πρώτου, ἐγένετο ἡ τοῦ κόσμου εἰς τὸ εἶναι παραγω- 25
 γή. Ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς δευτέρας, ἡ τοῦ κόσμου διὰ τοῦ κατα-
 κλυσμοῦ καθαρίσθαι. Ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς γ'. κατέστη κατὰ τῶν προ-
 γο-

αἰῶν ἑβδο-
 ματικός.
 Πραξ. α. 1.
 Περὶ τ' ἐ-
 πινὰ αἰώνων

» Ἰονικῶν ἀμαρτημάτων ἢ πειρασμῶν. ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς δ', ἢ τ' Βα-
 » σιλίων ἑξασίᾳ. Ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς πέμπτης, ἢ τῆς λαῶν τῆς Θεῶν
 » εἰς Βαβυλώνα μετοικησῶν. Ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ἕκτου, ἢ τῆς δεῦ
 » σάρκωσις. Ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς ἑβδόμης, ἢ τ' ἐρασίων θυρῶν ἀ-
 5 νοίξις. Ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς ὀγδοῦς ἔσται ἢ τ' σωμάτων ἔγερσις,
 » καὶ τ' πονηρῶν καὶ ἀγαθῶν ἀνταπόδοσις. ταῦτα Αὐγουστίνος,
 » καὶ ὁ Διδάσκαλος τ' Ἰσραελῶν. καὶ ἐξῆς σιωπῶντες ὡς τ' αἰ-
 » τ' ὁ αἰὼν ἦν ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι τῆς Νωε. ἀπὸ τῆς Νωε
 » ἀρχὴ τῆς Ἀβραάμ· ἀρχὴ τῆς Δαβὶδ· ἀρχὴ τῆς εἰς Βαβυ-
 10 λῶνα μετοικησίας· ἀρχὴ τῆς Χριστοῦ· ἀρχὴ τῆς τέλους τῆς κό-
 » σμου· ἔτι εἰσι τ' ζώντων· ἔτι τ' ἀναπαυομένων· ὅς ἀρχεῖ
 » ἀπὸ τῆς πάσης τῆς Χριστοῦ· καὶ καταλήξει εἰς τῆς ἡμέρας
 » τῆς κρίσεως· ἔσται τ' ἀνίσταμένων· ὅς ἀρχεῖται ἐκ τῆς ἡ-
 » μέρας τῆς κρίσεως, καὶ ἀναστρεφεί εἰς τὸ διηνεκές. καὶ ταῦ-
 15 τα μὲν ὡς τ' αἰώνων. Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ τῆς Ματ. κδ'.
 ἄρας ἦγεν τῆς σωτελείας ἕδεις εἶδεν· λέγουσι δὲ τινες, 36.
 τότε νὰ γίνεται ἡ σωτελεία, ὅτε πληρωθῆ ὁ ἀριθμὸς τ'
 σωζομένων· ἀκόμι καὶ διὰ τὴν καιρὸν τ' δύο μιλῶν ὅπ' ἔ-
 20 θελεῖ νὰ ἔκαμαν εἰς πρώτοπλασοὶ ἀπὸ τ' πονηρῶν συμ-
 βολῶν, μέχρι τῆς παραβάσεως, μήτε ἡ ἀγία γραφὴ τὸ
 λέγει πρὸς τὸν· μήτε ὁ λογαριασμὸς ὅπου λέγει ἔχει καμῖ-
 αν δυνάμιν· ὅτι αἱ δὲν ἠθελε δεχθῆ ἡ ἀσόχαστα πῶν συμβε-
 λῶν τῆς ἐχθρῆς ὁ Ἀδάμ· ἀμὴ ἠθελε κάμη κείσιν εἰς διαεί-
 25 λῶν τ' κείσιν, καὶ ἀσφαλτότερον. νὰ ἔξετάσῃ λέγω τὸ
 μέσον Θεῶν καὶ τῶν πονηρῶν ὀφείας. τὸ μεγαλεῖον, καὶ τ' ἀγα-
 θέτητα καὶ τ' φιλανθρωπίαν ὅπ' ἔδειξεν ὁ Θεὸς εἰς τῶν λόγων

SISMANOGLIO

των . κ̅ η̅ τ̅ ἐπιβελίω̅ τ̅ ἡ νοητοῦ ὄψεως , ὅπ̅ ἔ̅ τ̅ ὠμιλῶσα
 διὰ τοῦ ἀδοθητοῦ . καὶ πῶς δὲ ἐτόλμησε νὰ ἔλθῃ πρὸς τ̅
 κεφαλὴν τ̅ Α̅ δὰμ , ἀλλὰ πρὸς τὸ ἀχαμνὸν μέλος τ̅ Εὐαν .
 καὶ πῶς ἦτον ἀδύατον εἰς τ̅ δημιουργὸν Θεὸν νὰ φθονήσῃ τ̅
 βτυχίαν τ̅ οἰκεία δημιουργήματος . καὶ πῶς ἦτον ἀδύα- 5
 τον ἢ μετάληψις τοῦ κτιστῆ βρώματος νὰ τ̅ς κάμῃ Θεός . κ̅
 ἀλλὰ ποιῶντα Α̅ μὴ ὡς φαίνε̅) καὶ εἰς τ̅ ἀγίαν γραφὴν , εἰς
 μίαν κ̅ τ̅ αὐτ̅ ἡμέραν καὶ ἦκασαν τ̅ πονηρὰ συμβελίω̅
 τοῦ ἔχθρ̅ , καὶ ἠπατήθησαν , καὶ ἐπαρέβησαν τ̅ ἐντολὴν
 τοῦ Θεῶ , ὅς̅ ἀπορροσεξίας . διότι ἡ πολυχρόνιος σκέψις γίνε̅) 10
 μὲ σοχασμὸν κ̅ μὲ κρίσιν . ὅτι ὁ δὲ ὅπ̅ ἔ̅ π̅ν ὁ ὄφ̅ις .

γεν. γ'. 5. ἦδει γ' ὁ θεός , ὅτι ἡ αὐτ̅ ἡμέρα φάγηται ἀπ' αὐτοῦ , ἄφα-
 » νοιχθήσονται ὑμῶν οἱ ὀφθαλμοὶ , καὶ ἔσεσθε ὡς θεοὶ γινώ-
 » σκοντες καλὸν κ̅ πονηρὸν . ἀκολούθως κ̅ χωρὶς κανένα μέσον
 » λέγει . καὶ εἶδεν ἡ Γενὴ ὅτι καλὸν τὸ ξύλον εἰς βρώσιν , καὶ 15
 » ὅτι ἀρετὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν . καὶ ὠραῖόν ἐστι τοῦ κατα-
 » νοῆσαι , καὶ λαβῶσα ἔκ τοῦ καρπῶ ἔφαγε . κ̅ ἔδωκε καὶ
 » τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς μετ' αὐτῆς , καὶ ἔφαγον .

Α̅ κ̅ εἰς πῶς ὄθ̅ς ὅπ̅ εἶδεν ἡ Εὐα τὸ ξύλον , ὅπου ἄλλου
 φορὰν δὲ ἠθέλε μὴδὲ καν̅ νὰ τὸ βλέπῃ διὰ τ̅ ἐντολιῶ καὶ 20
 τ̅ φόβον τῆς παραβάσεως , πῶς ἦτον ὁμορφον , καὶ τῆς
 ἐφαίη ἀρετὸν κ̅ καλὸν νὰ τὸ φάγῃ , παρὸ δὲ ἀσκέπτως κ̅
 χωρὶς προμελέτησιν , κ̅ λαβῶσα λέγει ἔκ τοῦ καρπῶ ἔ-
 φαγε . κ̅ ἔδωκε κ̅ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς μετ' αὐτῆς κ̅ ἔφαγον ,
 διότι ὡς καθὼς δὲ ἔχρειάσθηκε καιρὸν πολὺ νὰ τὸ βλέπῃ 25
 μετὰ τ̅ πονηρὰ συμβελίω̅ , ἔτ̅ζη δὲ ἔχρειάσθηκε μὴδὲ και-
 ρὸν πολὺ νὰ τὸ φάγῃ , ἀμὴ κατόπιν ἀπὸ τῶ ὄρασιν ὄθ̅ς

ἀκολούθησε κ̅ ἡ βρωσίς , κατὰ τ̅ ἀπόφασιν τῆς ἀγίας γρα-
 φῆς , καθὼς εἶπομεν . Πάλιν ἐκεῖνοι ὅπ̅ λέγουσιν
 πῶς ἔκαμαν εἰς τ̅ χροῖνας εἰς τ̅ Παράδεισον οἱ πρωτόπλαστοι,
 ὡσανὶ ὁ Φίλων ὁ ἰσθαίος κ̅ ἄλλοι , εἶναι πλέον ἀπιθανώτεροι,
 5 διὰ τ̅ αἰτίαν ὅπου ἔλέγαμεν . δὲ ἠθέλουν τ̅ ἀφήσῃ ὁ διά-
 βολος εἰς τ̅ Παράδεισον τὸν ἀδάμ ὅπως ἀπέρακτον ἔχει ἔκα-
 τὸν χροῖνας , ἀλλὰ μὴδὲ καν̅ ἐπιτ̅ , καθὼς εἶπομεν . κ̅ μη-
 δὲ τότε ἔρχε̅) ἢ κγ' Μαρτίε ἡμέρα παρασκευῆ , μήτε ἢ κ̅
 ἡμέρα Κυριακή . Ἦκασα κ̅ ἄλλε τινὸς ὅπ̅ ἔλε-

10 γε σοχατικῶς κ̅ αὐτὸς πῶς τάχα νὰ ἔκαμαν λγ' χροῖνας
 μέσα εἰς τὸν Παράδεισον . ὅσας ἔκαμε δηλαδὴ κ̅ ὁ Κύριος
 εἰς τ̅ παρῶσαν ζωὴν , ἀμὴ κ̅ αὐτῆ ἡ γνώμη δὲ ἀληθὴς
 διὰ τὰς εἰρημνίας αἰτίας . λέγω διὰ τ̅ πολυκαιρίαν , κ̅ τ̅
 παραλλαγὴν τ̅ ἡμερῶν τοῦ μηνός . κ̅ αὐτ̅ καλὰ καὶ νὰ ἔρχε̅)
 15 ἄλλαις πολλαῖς φοραῖς ἢ κγ' Μαρτίε ἡμέρα Παρασκευῆ ,
 κ̅ ἀκολούθως ἢ κ̅ , Κυριακή . ἀλλ' ὅμως ἡ πολυκαιρία τὰ
 ἐμποδίζει ὡς εἶπομεν . ὅτι εἰὰν δὲ ἐμπόδιζεν ἡ πολυκαιρία ,
 ἠθέλαμεν ἔυρη κ̅ ἄλλην γνώμην καλλήτερον ἀπ' αὐτ̅ . πῶς νὰ ἔ-
 καμαν εἰς τ̅ Παράδεισον οἱ πρωτόπλαστοι διακοσίους δεκαεὶνέα

20 χροῖνας . κ̅ τότε εἰς τ̅ ἀρχὴν τοῦ διακοσιοῦ εἰκοστῆ χροῖνα
 νὰ ἐπαρέβησαν τ̅ ἐντολὴν τοῦ θεῶ , κ̅ νὰ ἐδιώχθησαν ἀ-
 πὸ τ̅ παράδεισον . ἐπειδὴ τότε ἐσωύτρεξαν κοντὰ εἰς τὰς
 ἡμέρας τοῦ μηνός κ̅ τῆς ἐβδομάδος , ἀντάμα κ̅ ἡ ποσότης
 τ̅ κύκλων Ἡλίου , κ̅ τ̅ κύκλων καὶ ἡμερῶν τῆς Σελήνης .
 25 ἐπειδὴ κ̅ ὀκτάκις τὰ κ̅ γίνονται σ κδ' . εἰπίεις τὰ πέν-
 τε . κ̅ μὴδὲ εἰς τὰ σ ι δ' , κύκλοι κγ' . κ̅ πάλιν ἐνδεκάκις
 τὰ ι δ' , γίνονται σ δ' . Ἐἴλλε κ̅ δέκα ὄθ̅ς , γίνονται

σι δ'. ὡς καθὼς ἐσωτέρησαν καὶ εἰς τὸ καιρὸν τῶν πάθων
τοῦ Χριστοῦ· καὶ ἦσαν καὶ τότε Ἡλίας μὲν κύκλοι καὶ Σελή-
νης ὅμοιοι δέκα· καὶ ἦτον ἡ Σελήνη πανσέληνος ἡμερῶν ἰδ'
κατὰ τὴν καὶ Μαρτίαν, ἡμέρα παρασκευῆ τῆς ἐβδομά-
δος, ὡς καθὼς ἐβρέθησαν καὶ εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Χριστοῦ. 5

γνώμη
ἀληθής.

ἀλλὰ διὰ τὴν πολυκαίριαν ὡς εἶπαμεν ἢ τοιαύταις ἐμποδίζον
γνώμας. Ἀμὴν ἂν ἤθελον ἐβρέθῃ τινὰς ὅπως νὰ λέγη
πῶς ἕκαστος ὁ Ἀδάμ εἰς τὸν Παράδεισον εἶνα μόνον χρόνον
σωτῆρον. καὶ πῶς εἰς τὴν αὐτὴν ἡμέραν ὅπως ἐπλάσθη, πάλιν εἰς
τὴν αὐτὴν ἡμέραν παρέβη τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, τε τῆς παρα- 10
σκευῆς, λογιῶν πῶς ἀπὸ ὅλων τούτων ἄλλων αὐτὸς μόνος ἤθε-
λεν εἶπῃ τὴν ἀλήθειαν. ἐπειδὴ καὶ εἰς αὐτὴν καὶ μόνον τὴν ἴσως
μὲν ὅλα σωτῆρας, καὶ ὅλα συμφωνῶσι· καὶ καμία ἐν-
αντιλογία δὲ δέσκει· ἀμὴ ὅλα δέσκονται ἀκόλυθα καὶ
ἀρμόδια· διότι ἐκεῖ ὅπως δέσκεται ψῆδος, καὶ ἀνοικεῖ- 15
ταις, ἐκεῖ δέσκεται καὶ ἀντιλογία. ἀμὴ ἐκεῖ ὅπως δὲ δέ-
σκειται καμία ἀντιλογία καὶ ὅλα δέσκονται σύμφωνα καὶ
ἀκόλυθα, ἐκεῖ μόνον δέσκει ἡ ἀλήθεια.

Ἀνὰ ἄνω λοιπὸν καὶ ἡμεῖς εἰς αὐτὴν τὴν πλάττειαν
γνώμην ὅλα τὰ ἐπαπορέματα καὶ ζητούματα σύμφωνα καὶ 20
ἀκόλυθα, καὶ δὲ ἄνω καμία ἐναντιλογία, αὐτὴ μόνον
ἀπὸ ὅλων τῶν γνώμας θέλει εἶσαι ἀληθινή καὶ βεβαία.

Πῶς ἡ ἐσχάτη μόνη γνώμη δέσκει ἀληθής.

Ἐξέσκει λοιπὸν εἰς τὸ αἴσιον Εὐαγγέλιον, καὶ εἰς τὴν
ἀγίαν μας Ἐκκλησίαν, καὶ κοινὰ εἰς ὅλους τὸς πρῶτος ὁ- 25
μολογῆμα, πῶς ὁ Κύριός μας ὁπόταν ἐξαιρέθη, ἦτον
ἡμέρα Παρασκευῆ· καὶ ἦτον καὶ Μαρτίαν. καὶ ὁπόταν ἀ-
είρη

ἦτον ἡμέρα Κυριακή, ἦτον πρώτη τῆς ἐβδομάδος,
καὶ καὶ Μαρτίαν. Δείκοντες δὲ καὶ εἰς τὴν ἑξήμερον τῆς
Ἀγίας γραφῆς, πῶς ὁ Ἀδάμ ἐπλάσθη ἡμέρα Παρασκευῆ
καὶ ἕκτη τῆς ἐβδομάδος. αὐτὰ εἶναι τὰ τῆς Ἀγίας γραφῆς
5 παρὰ πᾶσιν ὁμολογῆμα. διὸ τῶτα λοιπὸν τὰ ὁμολογῆ-
μα, ὡς ἐξέσκει να δέσκει καὶ τὰ ἀμφιβαλλόμενα.
Ἐπειδὴ λοιπὸν ὁμολογῆμας ὁ Κύριός μας εἰς ἡμέραν Πα-
ρασκευῆ, καὶ καὶ Μαρτίαν ἐξαιρέθη, καὶ ἐπέβη
να θάνατον ἐκείσιν φαικόν, ἀπὸ τὴν ἐκείσιν παρῆβα-
10 σιν καὶ τὸν ἀκείσιν θάνατον τῶν Ἀδάμ· καὶ εἰς ἡμέραν
πρώτην τῆς ἐβδομάδος, καὶ καὶ Μαρτίαν, τετάρτης ἐκ
νικρῶν αὐτῆς σιωπῆσας ἑαυτῆς τὴν Ἀδάμ, καὶ ἐπὶ τὸ
ἀρχαῖον ἀπεκατέστησε τὴν πτωχότητα, καὶ ἐξωδύετα τοῦ
Παραδείσου, ὁ δὲ τῶτος καὶ υἱὸς Ἀδάμ τὴν παλαιὸν καὶ τὴν
15 πρῶτον· φανερὸν εἶναι πῶς διὰ τῶτο παρατηρητέως εἰς
ταύτας τὰς ἡμέρας τῶν μετῶς καὶ τῆς ἐβδομάδος ἐπέβησαν
τὰ φαικτὰ καὶ σωτῆρα πάθη, καὶ ἀπέθανε καὶ αὐτῆς διὰ
τὴν αὐθροπὸν ὁ Κύριος ἡμεῶν Ἰησοῦς Χριστός, ἵνα ἀγιάσῃ μὲν
τὴν τοιαύτην τῆς οἰκονομίας καὶ τὰς τοιαύτας ἡμέρας καὶ ὥρας
20 τῶν μετῶς καὶ τῆς ἐβδομάδος, ὡσαύτως εἰς αὐτὰς ἐχούτω
καὶ ἡ παράβασις καὶ ἡ ἐξουσία καὶ τὰς ἐμίσεις, ὡσαύτως
καὶ τὰ ἄλλα φαικτὰ τῶν Κόσμου, τὰ ἐμίσεις ἢ παράβασις,
ἢ ἵνα τὰ πάντα ἀγιάσῃ. Διὰ τὸ τῶτο τῆς ματαίτητι ἡ Ρώ, ἡ. 20
ἢ κτίσις ἐπιτάγη, οὐχ ἐκῆσα, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐπιτάξαι-
25 τα ἐπιπέδι διὸ καὶ πᾶσα ἡ κτίσις διὰ τὴν ἀκείσιν ταύ-
την φθορὰν συσενάξει, καὶ σιωπῆται ἄχρι τῶν νεῶν· ἐπει-
δὴ ποιήματα τῶν εἶναι ὡσαύτως καὶ τὰ ἄλλα καὶ οἱ ἀδελφοί, καὶ

SISMANOGLIO
MEGARO

οι χεῖνοι, κὶ οἱ μιλῶνες, κὶ ἑβδομάδες, κὶ ἡμέραι, κὶ ὥραι,
καὶ ἔπρεπε νὰ ἀγιάσῃ τὰ πάντα· καθὼς κὶ τὰ ἡγίασε μὲ
τὸ σῶσαρκόνη οἰκονομίαν· κὶ τοῦτο τὸ βεβαιώνει καὶ μονα-

Ιω. β'. 28 χός τε εἰς πολλὰ μέρη τοῦ ἱερῶς Εὐαγγελίου· ποτὲ μὲν, Νυῦ
» ἡ ψυχὴ μου λέγει τετάρκῃ, κὶ τί εἶπω, Πάτερ σάσον με 5
» ἐκ τῆς ὥρας ταύτης· ἀλλὰ διὰ τὸ ἦλθον εἰς τὴν ὥραν ταύτην.
Α' κέφς πῶς ὥραν λέγει, κὶ καιρὸν διωρισμῶν· κὶ ὡσαύτ' εἶπῃ
καθεὶς τῶν ἡμέρων κὶ ὥραν τῶ μινός κὶ τῆς ἑβδομάδος, ὁμῶς κὶ
τοῦ ἔαρος, καὶ τῆς ἰσημερίας, καὶ τοῦ ἰομικοῦ Φάσκα, καὶ

Ιω. β'. 31 τῆς πανσελήνης. Καὶ κατωτέρω· Νυῦ κείσῃς ἐπὶ τοῦ Κό- 10
» σμου πούτ'· νυῦ ὁ ἀρχὸν τοῦ Κόσμου πούτ' ἐκβληθήσῃ
» ἔξω. Πάλιν καὶ ἐδὼ νυῦ λέγει, καὶ χρόνον διωρισμῶν
» σημαίνει ὡς εἶπομεν, ὡς περὶ καιρῶν καὶ παρατετηρη-
μῶν διὰ τὸ πάθος. Καὶ διατῆτο ἄλλω φορᾷ ὅπου ἠδελαν
νὰ τὸν πάσοι οἱ Γ' εἰδῶσι νὰ τὸ θανάτωσιν, αὐτὸς ἐφώδῃ 15

Λέκ. δ'. ἀπὸ τὸ μέσοντες· Αὐτὸς δὲ λέγει διελθὼν Δ' εἰς μέσ' αὐτῶ
30. ἐπορεύετο· μὲ τὸ νὰ μὲν ἦτον ἀκόμη καιρὸς καὶ ἡμέρα καὶ

Ιω. η'. 20 ὥρα τοῦ πάθος· Οὐπω γὰρ ἐληλύθει λέγει ἡ ὥρα αὐτοῦ.
ἡ περὶ καιρῶν δηλονότι Δ' εἰς τὸ πάθος· ἀμὴ ὅταν ἐφθα-
σεν ἡ ὥρισμῶν ἐκείνη ἡμέρα καὶ ὥρα τῶ πάθος του· ὡς καθὼς 20

Γω. ιζ'. 1 τὸ δέξει καὶ μοναχός τε λέγωντας· Πάτερ ἐλήλυθον ἡ
» ὥρα δοξασόν σου τὸν υἱόν, ἵνα καὶ ὁ υἱός σου δοξάσῃ σε· τότε
μὲ πολλὴν δίψαν καὶ περὶ θυμῶν ἀπὸ λόγου του ἀφίνει τὴν
Γαλιλαίαν, καὶ ἔρχεται εἰς Ἱερουσόλυμα διὰ τὸ πάθος καὶ

Μάρ. ι. 33 μόνον, καθὼς τὸ δέξει καὶ μοναχός τε· Ὅτι ἰδὲ ἀναβαίνομεν 25

Λέκ. ιη'. 31 εἰς Ἱερουσόλυμα, καὶ ὁ υἱός του ἀνθρώπου παραδοθήσῃ πῶς
» ὁ χειροῦσι, καὶ πῶς γραμματέσι, κὶ κατακτενοῦσιν αὐτὸν
θανά

θανάτω· καὶ τὰ ἔξῃς· καὶ ὅλα τὰ ὑπομῆσει θεληματικός
τε· καὶ δὲν κάμνει κανεὶα τρόπον νὰ τὸν ἀφήσοι· ἢ νὰ θε-
λήσῃ αὐτὸς ἄπο λόγου τε νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὸ μέσοντες ὡ-
σαύτ' καὶ ἄλλαι φοραῖς· διὰ νὰ μὲν τοῦ φύγῃ ὁ ἀρμόδιος καὶ
5 περὶ καιρῶν τοῦ πάθος καιρὸς· Διὰ τοῦτο καὶ ἔλεγε
» περὶ καιρῶν· Πάτερ εἰ δυνάτο· παρελθέτω τὸ ποτή- Ματθ.
» εἶον τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ· καὶ ἔξέρωντας πῶς ἦτον ἀδιώατον ἀπο- κς'. 39
» κείνῃ, πλὴν ἔχῳς ἐγὼ θέλω, ἀλλ' ὡς σύ· δείχνωντας μὲ
» τοῦτον τὸν λόγον τὰς δύο αὐτοῦ θελήσεις θεότητός τε καὶ ἀν-
10 θρωπότητος· Καὶ πάλιν κὶ παρελθὼν φησι μικρὸν, ἔ- Μαρ. ιδ'.
» πεσεν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ προσήυχετο, ἵνα εἰ δυνάτο· ἐπὶ πα- 35. καὶ
» ῥέλθῃ ἀπ' αὐτοῦ ἡ ὥρα· καὶ ἔλεγε, Α' ββὰ ὁ Πατήρ· πάντα Λέκ. κβ'.
» δυνατά σοι, παρένεγκε τὸ ποτήριον ἀπ' ἐμοῦ πούτο· ἀλλ' 42.
» ἔτι ἐγὼ θέλω· ἀλλὰ τί σύ· ἔξέρωντας πῶς δὲν ἠδελαν
15 ὁ ἐπουραϊός τε Πατήρ, νὰ μὲν πῆ τὸ ποιῶν ποτήριον τοῦ
» σαρκικοῦ θανάτου· καὶ παρακάτω· Καθὼς δεῖτε τὸ λοιπὸν Ματθ.
» καὶ ἀναπαύεσθε· Α' πέχει· ἦλθον ἡ ὥρα· κὶ Δ' εἰς τὸ κς'. 42.
» δὲν ἠδελαν νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὸν τόπον ἐκεῖνον, ἀμὴ ἀνάμνη· κὶ 45.
» τῶς φονδῆτας ἐκεῖνὰ τὸν ὄραν, διὰ νὰ μὲν τοῦ φύγῃ ὁ ποιῶν
20 τοῦ πάθος καιρὸς· καὶ πάλιν, Ὅτι ἡμεῖς μετ' αὐτῶ ἐν τῶ Ιω. ιζ'. 16.
» κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρην αὐτὸς ἐν τῶ ὀνόματί σου· νυῦ δὲ πρὸς σέ
» ἔρχομαι· πούτ' ἐν ἐκείνῳ, τὰρα ὅπ' ἐφθασεν ὁ περὶ και-
» ρῶν τοῦ πάθος καιρὸς· κὶ εἰς τὸν Ματθ. αἶον· Πάτερ με Ματθ. κς'.
» λέγει· εἰ δυνάτο· παρελθεῖν ἀπ' ἐμοῦ 42.
25 εἰ μὴ αὐτὸ πῶ, γονηθήτω τὸ θέλημά σου· ἔξέρωντας
πῶς ἦτον ἀδιώατον νὰ μὲν πῆ τὸ ποιῶν στοτήριον τοῦ θανά-
του, διὰ τὴν τοῦ Κόσμου σωτηρίαν ὡς περὶ καιρῶν, καὶ
ἀπο-

ἀποφασισμὸν περὶ καταβολῆς κόσμου. Ἀπὸ τὰ ὅποια πο-
 τα καὶ ἄλλα παρόμοια ῥητὰ τοῦ Εὐαγγελίου εἶναι φανερόν·
 πως ὄχι ὅποταν ἠδέλησαν ἠέδωκάνθησαν οἱ Ἑβραῖοι ἐκράτη-
 σαν τὸ Χεῖτόν να τὸ τσαυρώσουν. Ἀμὴ ὅταν αὐτὸς ἠδέλησε
 ὥρας τῆς τότε μόνον παρεδόθη, καὶ ἐσαυρώθη καὶ ἀπέθανε, καὶ ἀνέστη, 5
 κατὰ τὴν διωρισμὸν τοῦ τῆς Θεῖας προνοίας καὶ ἡμέραν
 καὶ ὥραν καὶ τὰ λοιπὰ, ὅσα ἔπρεπε να σωτηρέξουν διὰ τὸ Πά-
 ρος· ὅπου ἔπρεπε να ἦτον καδῶς καὶ ἦτον, καὶ πανσέλιμος
 καὶ ἰσημερία· τὸτο διὰ τὸ νομικὸν Φάσκα· ὡσαν ὅπου ἦτον
 τύπος καὶ προμήνυμα τοῦ ἡμετέρου ἀγίου Πάχα, καὶ τῆς ποι- 10
 αὐτῆς λογικῆς δυσίας τοῦ ἀμνῆ τοῦ Θεῦ· καὶ ἔπρεπε να συν-
 δράμη καὶ να σωέλθη καὶ αὐτὸ τὸ τυπικὸν καὶ σκιαδὲς μετὰ
 προτυπούμερον Πάχα καὶ τὴν ἀλήθειαν, διὰ να πάσῃ τῆ
 λοιποῦ να μὲν ἐνεργῆται πλέον, τῆς χάριτος ἐλθέσης,
 κατὰ τὸν Ἀσματογράφον· κοντὰ εἰς αὐτὰ, να εἶναι καὶ ἡμέρα 15
 ἕκτη τῆς ἐβδομάδος· καὶ κατὰ τὴν Μαρτίαν· τὸτο διὰ τὴν ἀνά-
 βασην τοῦ Ἀδάμ· ὡσαν ὅπου δηλονότι τότε παρέβη τὴν ἐν-
 τολήν ὁ Ἀδάμ· ἐπειδὴ διὰ τὴν ἐκείνην Παράβασιν καὶ σω-
 τηρίαν ἐσαυρώθη καὶ ἀπέθανε ὁ νέος Ἀδάμ· καὶ ἔπρεπε
 να ἀγίαση κοντὰ εἰς ἐκείνον, καὶ τὴν ὥραν καὶ ἡμέραν τῆς πα- 20
 ραβάσεως τοῦ μωῦσῆ καὶ τῆς ἐβδομάδος. Ἀντάμα καὶ τὸν
 αὐτὸν μωῦσα, καὶ τὴν αὐτὴν ἐβδομάδα εἰς τὰ ὅποια ἐγένετο
 ἡ παραβάσις· ἀνέστη μετὰ ταῦτα τετάρτη εἰς ἡμέραν πρῶ-
 τῆ τῆς ἐβδομάδος, καὶ κατὰ τὴν Μαρτίαν, τὸτο διὰ τὴν ἐξορίαν
 καὶ ἐκπίωσιν τοῦ Ἀδάμ ἀπὸ τοῦ παραδείσου, ἵνα πάλιν εἰς 25
 τὸν Παράδεισον αὐτὸν εἰσαγάγῃ ὁδοῦ ἐξέπεσαν· ὡσαν ὅπου
 ἔπρεπε να τῆ δώσῃ μετὰ τὴν ἀνάβασιν καιρὸν μετανοίας ὁ

Περὶ τῆς
 ὥρας τῆς
 πάδ. καὶ
 τῆς ἀνα-
 γάσεως.

παροικημάτων Θεός· διὰ να συλλογισθῆ βλέπωμεν τὴν γύ-
 μνωσίν τε καὶ τὴν ἀπάτην ὅπου ἔπαθε, να περαιοῖσθαι, καὶ να
 ζητήσῃ συγχώρησιν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ· να ἰατρῶσῃ τὸ σφάλμα τε,
 να κατοικήσῃ πάλιν εἰς τὸν παράδεισον. καὶ τὸτο τὸ μέσον τοῦ
 5 ἐδάκεν ὁ Θεός εἰς διωρίαν τετῶν ἡμερῶν· καὶ μετὰ τὴν ὁ Ἀ-
 δάμ εἰς τὴν κλίβαν ὅπου ἐφαίνῃ, να εἴψῃ τὴν αἰτίαν εἰς τὴν γυ-
 ναῖκα ὅπου τοῦ ἐδάκε σὺν τῶν εἰς βοήθειαν ὁ Θεός, ἀλλὰ
 να εἴψῃ αὐτὸς ἀδῶς, εἴπιωντας τὴν αἰτίαν εἰς τὸν Θεὸν ὅπου τοῦ
 ἐδάκε τὴν γυναῖκα· τότε μετὰ τρεῖς τῆς διωρίας ἡμέρας με-
 10 τὰ τὴν ἀπάνθρωπον καὶ ἀχαρίστον ἐκείνην ἀπολογία τὴν ἐ-
 δῶκεν ἀπὸ τοῦ Παράδεισον ὁ Θεός, κατὰ τὴν ἀδέκαστον τε δι-
 καιοκεισίαν· ἐπειδὴ καὶ ἦκουσε καὶ ἐπίσδσε καλλήτερα τὸν
 λόγον τῆς γυναίκος καὶ τοῦ ὄφους, παρὰ τὴν ἐντολήν τοῦ
 Θεῦ· ὡσπιδόμοδος μήπως καὶ ἀπὸ τοῦ φθόνου τε ὁ Θεός
 15 δὲν τὸν ἀφινε να φάγῃ ἀπὸ τοῦ ξύλου ἐκείνου τῆς γνώσεως,
 διὰ να μὲν γνήθῃ θεός, κατὰ τὴν συμβουλίαν τοῦ πονηροῦ
 Διαβόλου· εἰς ἄλλην γὰρ ἡμέραν παρέβη τὴν ἐντολήν ὁ Ἀ-
 δάμ, καὶ εἰς ἄλλην ἐδιώχθη, καὶ ὄχι εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν,
 ἵνα μὴ μισανθρωπίαν καὶ ἀδικίαν κατηγορήσωμεν τοῦ Θε-
 20 οῦ, ἀλλὰ εἶναι καὶ δὲν τοῦ ἐδίδε διωρίαν, καὶ καιρὸν μετα-
 νοίας· πότε λοιπὸν ἠδέλεν ἀγίαση καὶ τὴν τῆς ἐξορίας ἡμέ-
 ραν, ἐὰν δὲν τὴν ἠδέλεν ἀγίαση μετὰ τὴν ἀνάστασίν τε, ἐ-
 πειδὴ τὴν τῆς παραβάσεως ἡγίασε μετὰ τὴν τσαυρώσίν τε.
 Ἐπειδὴ λοιπὸν ὡς εἶπομεν καὶ ἀπεδείξαμεν, παρατετη-
 25 ρημένως ὁ Κύριός μας ἠδέλησε καὶ παρεδόθη εἰς τὰς χεῖρας τῶν
 ἀνόμων, καὶ ἐσαυρώθη καὶ ἀπέθανε εἰς ἡμέραν παρασκευῆς
 καὶ κατὰ τὴν Μαρτίαν, κατὰ τὴν προειρημὸν βουλίαν

SISMANOGLIO
 MEGARO

τα και κεισιν δια πτω παραβασην του Αδαμ και εις ημεραν πρωτην της εβδομαδος και κε Μαρτις πενημερος εκ νεκραν ανεστη, δια να αναστηση τ πεπωκοτα και εξωθεντα του παραδεισου. φανερον ειναι απο τ υστερων, και απο τ σκοπη της ενσαρκου του Θεου Λογου οικονομιας, πως 5 και ποτε εις τ δευτερον ο Αδαμ εις ημεραν εκτιω της εβδομαδος και κυ Μαρτις, παρεβη την εντολην του Θεου, και αποδικοσ εγενετο θανατου κατα πτω θειαν αποφασην.

30. 6. 17 σιχαως ειπεν ηδ αν ημερα φαγητε απο αυτου θανατου αποθανεισθε.) ομοιωσ και εις πρωτην ημεραν της εβδομαδος και κε Μαρτιου μετα τρεις ημερας της παραβασεισ εδιωχθησαν απο τ Παραδεισου, μετα τ πρωτον εκεινον και Κοσμογονον χρονον. Και ετε ωστερον, δια το ανακολυθου

Ερ. 8. 7 ημερων καθως ειπομεν. ετε υστερον εις αλλεσ ομοιουσ χρό- 15 νουσ Δε τ φθονον του Διαβολου, και δια τ αναιξιοτητα του Αδαμ, και δια τ του Θεου δικαιοκρισιαν. και αν καλα και οι κυκλοι του Ηλιου και της Σελιουσ και ο δριδμοσ των ημερων της Σελιουσ να μελε ησαν τοσοι και ποτε εις την δευτην του Κοσμου, οσοι δρεθησαν και εις τ επιτηθειν καιρον του σω- 20 πηιου Παθου, αλλ ομοιωσ η χρεια και τ δυο φωσηρων και εις τα δυο μερη δρεθηκε η αυτη. του μω Ηλιου, οτι και ποτε εις τ δευτερον δρεθηκε η κυ Μαρτις ημερα παρασκευη, και μετα πανσελιουον. ως καθως και εις τον καιρον του παθου. εκει μεν εις τ δευτην, κατα τ πρωτον τρεσ κυκλον, 25

Ερ. 17. Δε τ μιαν και πρωτην χρονικην τ φωσηρων κυκλοφοειαν. εδω δε κατα τον κυ του Ηλιου, και δεκατον της Σελιου-

Σελιουσ. βλεπε δε καταπερω ωει του εκτεθειτου δριδμου τ κυκλων. Δια τι τοσοι δρεθησαν, και μητε ωστερον, μητε ολιγωτερον. Και οτι παρ ητον και ποτε εις τ αρχην ημερα εκτι της εβδομαδος και κυ Μαρτις, 5 εις τ οποιαν ημεραν παρεβη τ εντολην, μετα τ πρωτον εκεινον χρονον, ακουσον. Ο πρωτος εκεινος Μαρτιου διατι οα, μεσα εις τ οποιον εκτισεν ο Θεουσ ολα τα ποιηματα, του Μαρτιου οποια η ε, δρεθηκε ημερα δ της εβδομαδος κατα πτω αρχισεν αγιαν γραφην. μας δειδει να χρονικωμεν, πως και η πρω- ημερα δ. 10 τη τη ημερα εις πτω οποιαν εννοηται πως αρχισεν, δρεθηκε ημερα δ, Δε πολλαισ και μεγαλαισ αιτιαισ. ωσαν οπω η τετρασ ειναι αριθμοσ χρονικωσ και ωστερον τ δεκαδικον αριθμον. διοτι ενα και δυο και τρια και τεσσαρα σωτηριεμωρα δεκα ποιησι. δια τωτο και τεσσαρα τα χρονικα του αι- 15 θητου του Κοσμου εποιησεν ο Θεουσ δια το μυστηριον της τετραδος. εξ ων ταλλα παντα γινεσ σωτηριεμωρων αλληλοισ. πτω γλω, το υδωρ, τον αερα τε και το πυρ. εξ ων και το σωμα συνεστηκε του ανθρωπου. ομοιωσ και ο της ψυχης εκ δ νοητ χρονικων συνεστηκε κοσμοσ, οποια ειναι αι δ γενικαι αρχαι 20 παυ. φρονησισ, ανδρεια, σωφροσυνη και δικαιοσυνη. και τ νεαν δε χριου τεσσαρα διδασκασιον Ευαγγελια. και δ, δια τωτο τα μερη του κοσμου. Ανατολη, Δυσισ. Αρκτοι και Μεσημβρια. και αλλα πολλα δρεσκον εις τιμην του τετραδικου αριθμου. επειδη και εις αυτην πτω τετραδα εννοηται η πρωτη αρχη 25 και το κεφαλαιον παντων. ηγαν Τριασ και μονασ. η μεν τριασ δια τασ τωσασεισ, η δε μονασ δια την φυσην. δελωντασ και φανερωσ με πτω ποιαυ πτω αρχην η ενυποστατουσ Σοφια του

SISMANOGLIO

τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, πῶς ὁ ἐν τριάδι ὑμνήματος εἷς καὶ
μόνος τῆ φύσεθ θεός, εἶναι ἀρχὴ ποιητικὴ, καὶ θεουργικὴ, καὶ
σωτικὴ πάντων τῶν ὄντων. καὶ πῶς ἡ δ' ἡμέρα εἶναι τὸ μεσαί-
τατον, καὶ συνεκτικώτατον καὶ σωτικώτατον τῆς ἑβδομάδος

20. 19 ἐκείνης τῆς πρώτης καὶ κοσμογόνου. Διὰ τὴν ὁποίαν αἰτίαν 5
μάλισα καὶ ὁ παρῶν βίος ἑβδοματικὸς λέγεται αἰὼν, συγκεν-
τῶντος τὸ μέλλοντα ὄντος καὶ ἀδιάδοχον ἐκείνον αἰῶνα,
ὡς διὰ τῆς ἑβδοματικῆς τῆς ἡμερῶν κυκλοφορίας σιωπῆ ἀμφοῖν
τε καὶ τελειώσεως, ὡς ἐλέγετο καὶ ἀνωτέρω. Ἐπειδὴ καὶ ὁ
μέλλον ἐκείνος αἰὼν, ὄντος καὶ μόνου καλεῖται. ὡσαύτ' ὅπου 10
εἶναι μία ἡμέρα ἀνεσπερῆς τε, καὶ ἀδιάδοχος, κατὰ τὸ Σο-
λομόντιον ἐκεῖνο ῥητὸν, Δὸς μερίδα τοῖς ἐπιτὰ καί γε τοῖς ὀκ-
τῶν ἡλίου δια- τῶ. διὰ τὴν ὁποίαν αἰτίαν καὶ ὁ τῶν ἡμερῶν καὶ τῶν παρῶντος χρό-
νῶν ἀμφοῖν ἀμφοῖν ποιητῆς Ἡλίου κατὰ τὴν δ' ἡμέραν τὸ μεσαίτατον
ἐγένετο τῆς ἑβδομάδος ἐκτίσθη. καὶ κατὰ τὴν 15
καὶ τὴν δ'. πρώτης μεμῶς. καὶ ἐν ἰσημερίᾳ, ὁ ποιητῆς τῆς ἰσημερίας.
κλήρωται καὶ τὴν δ' σφαιραν κελήρωται, τὸ μεταξὺ τῶν ἐπιτὰ πλα-
σφαιραν, νηπῶν. Αὐτὸς λοιπὸν ὁ πρώτος μεμῶς ὁ κοσμογόνος ἐκείνος
ἀ. μάρτι. Μάρτιος, ὡσαύτ' ὅπου ἀρχῆσεν ὡς εἶπομεν ἀπὸ τετάρτῃ
ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος. δὲν φέρει μήτε τὴν καὶ Μάρτιος ἡμέραν 20
ἐκτεῖν τῆς ἑβδομάδος εἰς τὴν ὁποίαν ἐφανερώθη ὁ Κύριος, ἀλλὰ
πέμπτῃ. μήτε τὴν καὶ Μάρτιος πρώτῃν ἡμέραν τῆς ἑβδο-
μάδος εἰς τὴν ὁποίαν ἀνέστη, ἀλλ' ἐβδόμην ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος.
Ἀ μὴ ἀν' ἀφίσης τὸν πρώτον ἐκείνον Μάρτιον, καὶ ἐρχεσθαι
εἰς τὸν ἄλλον Μάρτιον τοῦ ἐξῆς χρόνου, θέλεις εὖρη ὅλα σύμ- 25
Δεῦτερος φωνὰ καὶ ἀκόλουθα. διότι ἐκεῖνος ὁ δεύτερος Μάρτιος, ὡσαύτ' ὅπου
Μάρτιος. ἀρχῆσθαι ἀπὸ τῆς ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος, διὰ τὴν περιπέδυσαν
ἡμέραν

ἡμέραν ἀπὸ τῆς νβ' ἑβδομάδος τῶν ὅλων χρόνων, ἔχει λοιπὸν καὶ τὴν
καὶ Μάρτιος ἐκτεῖν ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος, εἰς τὴν ὁποίαν ἐ-
φανερώθη ὁ Κύριος. καὶ τὴν καὶ ἡμέραν πρώτῃν τῆς ἑβδομάδος,
εἰς τὴν ὁποίαν ἀνέστη. καὶ ἐτῆ μετὰ χρόνον ἕνα ὅλα ἐρχον) σύμ-
5 φωνὰ καὶ ἀκόλουθα τὰ πρώτα τοῦ πρώτου Ἀδάμ, καὶ τὰ
δεύτερα τοῦ δευτέρου. Ἐπειδὴ διὰ τὸν πρώτον ὁ δεῦτερος.
Καὶ ὅτι πῶς ἕκαμαν πολλῶν καὶ ῥῶν οἱ πρώτοπλαστοὶ μέσα εἰς
τὸν ὄψιν πρὸς τῆς παραβάσεως. καὶ κατὰ τὸν ὄλον
ἀπέδειξεν ἐκ τῶν ὑτέρων, χρόνον ἕνα σωφόν. τὸ μαθαίνον
10 καὶ ἀπὸ ἄλλαις μαρτυρίαις τῆς ἁγίας γραφῆς. ὡσαύτ' ὅπου
» λέγει εἰς τὸ β' κεφάλαιον τῆς Γενέσεως. ἔγ' ἐβρέξεν ὁ Θεὸς ἐπὶ γεν. β'. 5
» τὴν γῆν. καὶ ἀνθρώπος ὄψιν ἔργάζεσθαι αὐτῆ. πηγὴ δὲ ἀνέ-
» βαιεν ἐκ τῆς γῆς. καὶ ἐπότιζε πᾶν τὸ πρὸς ὄψιν τῆς γῆς.
ἐδὼ βλέπεις πῶς τὰ τοιαῦτα ῥήματα, τὸ ἀνθρώπος ὄψιν ἔργάζεσθαι
15 ἔργάζεσθαι τὴν γῆν. καὶ τὸ, πηγὴ δὲ ἀνέβαιεν ἐκ τῆς γῆς καὶ ἐ-
πότιζε πᾶν τὸ πρὸς ὄψιν τῆς γῆς, δεῖν ἡδελεν τὰ ἀναφέρει
ἡ ἁγία Γραφή ποτὲ, διὰ μίαν ἑβδομάδα, καὶ δύο καὶ τρεῖς,
ἀμὴ διὰ πολλῶν ἑβδομάδες καὶ μεμῶς, ὅπου δεῖν ἦσαν ἀν-
θρώποι νὰ δουλεύοι τὴν γῆν πρὸς τῆς παραβάσεως. Ἐπειδὴ
20 μετὰ τὴν παράβασιν ἐκαταδικάσθη ὁ ἀνθρώπος νὰ δουλεύῃ,
καὶ νὰ ἐργάζεθαι πᾶν γῆν. διὰ νὰ κοπάσῃ καὶ νὰ τρέφεται τοῦ
λοιποῦ μετὰ τὸν κόπον τε. καὶ μάλισα τὸ, πηγὴ δὲ ἀνέβαιεν
καὶ ἐπότιζε, φανερῶναι πῶς ὅχι μίαν φοράν, ἀμὴ πολλῶν φο-
ραῖς ἀνέβαιεν ἐκ τῆς γῆς, καὶ ἐπότιζε πᾶν τὸ πρὸς ὄψιν τῆς
25 γῆς. ὅσαις φοραῖς δηλονότι ἀπὸ τῆς ἡλίου ἐκτραίνετο, καὶ ἐχρημά-
ζετο ποτισμὸν, διὰ νὰ τρέφῃ τὰ γενήματα τῆς εἰς ἀνατρο-
φὴν τῶν ζώων. Καὶ παρακάτω εἰς τὸ τρίτον κεφάλαιον

» Καὶ ἦσαν λέγει οἱ δύο γυμνοί, ὁ, τε Ἀδάμ, καὶ ἡ γυνὴ αὐτῆ
 » καὶ οὐκ ἠσχύνοντο. ὁ δὲ ὄφεις ἦν φρονημώτατος πάντων τῶν
 » θηρίων τῆ ἐπὶ τῆς γῆς, ὧν ἐποίησε Κύριος ὁ Θεός· βλέψας κὺ
 ἐδῶ· κὺ ἦσαν λέγει οἱ δύο γυμνοί καὶ οὐκ ἠσχύνοντο, δηλα-
 δὴ πρὸ τῆς παραβίασεως· τὰ ὅποια κὺ αὐτὰ ἀλάττωσιν καὶ 5
 χρόνον δηλῶν, ὅπῃ ἐπερῆσαν ζωὴν μακαρίαν εἰς τὴ πα-
 ράδεισον οἱ πρωτόπλαστοι· ἀλλὰ γὰρ τοῦτο καὶ παραταπικῶς
 τὰ τοιαῦτα χρονικὰ περιφέρονται ῥήματα, διὰ τὴ φανερώ-
 σουν παράταπν καὶ μάκρως τοῦ χρόνου, καὶ πολυκαιρίαν ὡς
 εἶπαμεν. Καὶ ἀπὸ λόγου τε κανεὶς ἠμπορεῖ νὰ τὸ κείνη· 10
 πῶς κοντὰ εἰς τὰ ἄλλα, μήτε ὁ πονηρὸς Διάβολος ἀποτόλ-
 μα ποτὲ τὸσον γλήγορα νὰ ἔλθῃ νὰ τοὺς συμβουλεύσῃ νὰ
 παραβαίνεσι πρὸς ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, πειχού νὰ δοκιμάσου
 χορταστικὰ πρὸς νοσημάδα τῶ ἄλλων τῶ παραδείσου καρπῶν,
 καὶ τερπνῶν· καὶ μετὰ ταῦτα νὰ ἔλθου καὶ εἰς ἐπιθυμίαν 15
 ἐκείνου τοῦ ξύλου τῆς γνώσεως, νὰ εἰδέξου πρὸς συμβαλεῖ-
 τε· μήτε ὁ Θεὸς ἠθελε συγχωρήσῃ ποτὲ τοῦ ἐχθροῦ νὰ ἀ-
 πατήσῃ τοὺς πρωτοπλάστους τὸσον γλήγορα, πειχού νὰ δο-
 κιμάσου τὰ κάλλη τοῦ παραδείσου, νὰ τὰ συνηθίσουν κὺ νὰ
 τὰ μάθουν καλά, διὰ νὰ γνωρίσουν μετὰ ταῦτα τὴ λογῆς ἀγαθὰ 20
 ἐξερέθησαν διὰ τῆ παράβασιν· κὺ ἀλλοίως ἀκόμι τῶ κακῆ ἠθελε
 κάμη τῆ παράδεισον ὁ Θεός, αἰσίως κὺ κίμωνντας τὸν ἀν-
 θρωπον, ἠθελε τῆ ἀφήσῃ νὰ ξεπέσῃ τὸσον γλήγορα, πειχῶ νὰ
 κάμη ἐκεῖ, καὶν τὸσον καιρὸν, εἰς ὅσον ἠθελε ἀπολαύσῃ τὰ
 κάλλη τῶ παραδείσου. Ἀπ' αὐτὰ κὺ ἄλλα παρόμοια φαίνε) 25
 πῶς νὰ ἔκαμαν ἰκανὸν καιρὸν εἰς τὸν παράδεισον οἱ πρωτό-
 πλαστοι, καὶ χρόνον εὐα σωσόν, καθὼς ὁ λόγος ἀπέδειξεν.

Εἰρώ-

Εἰρώτησις, Ε'.

Εἰς ποίαν ὥραν τῆς ἑκτῆς ἡμέρας ἐκείνης παρέβη
 πρὸς ἐντολῶν ὁ Ἀδάμ,
 Ἀπέκλεισις.

5 Π αρέβη δὲ πρὸς ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ ὁ Ἀδάμ κατὰ πρὸς
 ἑκτῆς ὥραν τῆς ἑκτῆς ἡμέρας ἐκείνης· ἐπιβῆ κὺ ὁ κύρι-
 ὸς μας εἰς πρὸς αὐτῶν ἑκτῆς ὥραν τῆς αὐτῆς ἑκτῆς ἡμέρας ἀ-
 πλωσε τὰς χεῖράς τε ἐπαίω εἰς τὴ Σταυρὸν, κὺ ἐσαυρώθη διὰ
 πρὸς παράβασιν τοῦ Ἀδάμ· καθὼς τὸ λογιάζει ὁρθῶς καὶ ἡ
 10 ἀγίαμας Ἐκκλησία, καὶ τὸ ψάλλῃ κατὰ τῆ ἀκολουθίαν τῆς
 » ἑκτῆς ὥρας, λέγουσα· Ὁ ἐν ἑκτῇ ἡμέρᾳ τῆ κὺ ὥρα τῆς σα-
 » ρῶ περιηλώσας πρὸς ἐν τῆ παραδείσῳ πολμηθῆσαν τῆ
 » Ἀδάμ ἀμαρτίαν· ἐπειδὴ κὺ ὅλα παρατετηρημένῶς ἀνεφίκ-
 τῶις προνοίας λόγοις ὁ Κύριός μας τὰ ἐνεργῆσεν ὡς ἀνωτέ- 29. 24.
 15 ρῶ ἐλέγετο. Ὅπῃ γὰρ Θεὸς ἐνεργεῖα καὶ οἰκονομία, ἐκεῖ
 εἰδὸν μάττω, εἰδὸν ἀνὰ λόγῳ. Ἄλλα πάντα κατὰ λόγον κὺ
 ἑσπέρῳ λόγον ἐνεργοῦνται κὺ γίνονται, εἰ κὺ τὰ πλείω τῆ
 αἰθρωπίνην ἑσπερβέβηκε γνωσιν.

Εἰρώτησις, ς'.

20 Διατὶ τρεῖς ἡμέρας ἔκαμν εἰς τὴ παράδεισον ὁ Ἀδάμ με-
 τὰ πρὸς παράβασιν καθὼς εἶπαμεν, καὶ ὄχι πει- Εἰρ. δ'.
 ὀσώτεραις ἢ ὀλιγώτεραις, 28. 23.

Ἀπέκλεισις.

25 Τὸ μὲν πῶς νὰ ἔκαμν ὕστερον τρεῖς ἡμέρας καθὼς
 εἶπαμεν εἰς τὸν παράδεισον ὁ Ἀδάμ τὸ φοχαζόμεθεν
 κοντὰ εἰς τὰ ἄλλα, κὺ ἀπὸ πρὸς πειθμερὸν Ἀνάστασιν τοῦ Κυ- Εἰρ. ιγ'.
 εἰς. Εἰς τῶ ὁποῖαις τρεῖς ἡμέραις τοῦ ἔδωκεν ὁ Θεὸς διω-

Γβ

εἰαν.

είαν, ἢ ἀέσιν ἢ καρθὸν μετανοίας καθώς ἐλέγαντο, διὰ
 νὰ βλέπη πλὴν γύμνωσίν σου, ἢ τὴν ἀχιώλει ἢ καταδικίει
 ὁποῦ ἔπαθε παραβάωντας πλὴν ἐντολιῶ τοῦ Θεοῦ νὰ ἔλ-
 θη εἰς ἀόθισιν τοῦ οἰκείου σφάλματος· καὶ νὰ ζητήσῃ συ-
 χώρησιν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ· ἢ πῦτο ἀλλὰ πλὴν τιμῶν ἢ τελφ- 5
 τητα τοῦ τριηλικῆ ἀειθμῆ· ἢ πρὸς μετάνοιαν ἰκανότητα τῆ
 τριήμερον καρθὸν καὶ χρόνον· τὸ ὅποιον καὶ οἱ ἀνθρώποι τὸ συ-
 νηδίζουσι νὰ δίδουσι τριήμερον καρθὸν εἰς μετάνοιαν τῆ πα-
 ραβαίνοντων· ἢ διὰ τοῦτο ὄχι μίαν ἡμέραν ἢ δύο, ἀλλὰ πρὸς
 ἡμέρας οἰκονομικῶς ἕκαμην ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς 10
 τὸν ἀδελφὸν, καὶ διὰ πλὴν ἰκανότητα τοῦ ἐν ἀδελφὸν κηρύγματος,
 ἵνα καὶ κεί σῶσῃ τὰς πηδύσαστας κατὰ τὴν μέλαν ἐν Θεολογίᾳ
 εἰς τὸ ἅγιον Γρηγόριον· ἢ ἵνα δεραπόση ἢ πλὴν τριήμερον ἀνθρωποσύ-
 Πάχα· νην ἢ ἀπανθρωπίαν τοῦ πρωτοπλάστῃ· διὰ τοῦτο ἰξόθρωντας ὁ
 Θεὸς πλὴν ποιῶντιν ἀχάριστον δότολογίαν τοῦ Ἀδάμ, πῶς 15
 ἐκείνη μάλιθα εἶχεν νὰ τὸν καταδικάσῃ, καὶ νὰ τὸν διώξῃ
 λοιπὸν δὸτὸ τῆ παράδεισον ἤλθε τῆ πείτιν ἡμέραν τὸ δελι-
 νὸν εἰς αὐτῆ, καὶ κάμνωντας δικαιοκροσίαν κατὰ πλὴν ἐκείνη
 δότολογίαν, τῆ ἐδιώξεν δὸτὸ τῆ μακαρίαν ἐκείνην ζωὴν, ἢ
 πρὸ πλὴν τοῦ παραδείσου· καὶ δὸν τὸν ἀφικε νὰ κάμη ἐκεῖ 20
 περὶ σότερον, ἢ διὰ τῆ ἀπανθρωπίαν καὶ ἀχαριστίαν σου, ἢ
 διὰ πλὴν ἐδικίω τῆ ἀνείκασον φιλανθρωπίαν καὶ ἀγαθότητα
 Γου. γ'. 22 καὶ δικαιοκροσίαν· ἵνα μὴ τύχη λέγει ἢ ἡ ἅγια Γραφή, καὶ
 φάγη δὸτὸ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἢ ζήσεται εἰς τὴν αἰῶνα· καὶ
 μείνη ἀθάνατου τὸ κακὸν καθώς τὸ ἔπαθε αὐτὸς ὁ Διάβολος, 25
 ἢ ἐμφνε μετὰ τὸν ξεπεσμόντες εἰς τὴν κακίαν ἀμετακίνητος·
 Καὶ αὐτὴν τῆ καλωσιώλει τῆ ἕκαμην ὁ Θεὸς τοῦ Ἀδάμ καὶ
 τοῦ

τοῦ γένους τε, διὰ νὰ ἔθρου πάλιν ἀνάκλησιν ἢ σωπείαν
 με πλὴν μετάνοιαν· ὡσαν ὁποῦ δὸν ἔπαρέθη τῆ ἐντολιῶ τοῦ
 Θεοῦ ὁ Ἀδάμ ἀφ' ἑαυτοῦ μόνον, ἢ ὅλας ἀπὸ πρὸς αἰρέσιν ἢ
 ἀφορμὴν ἐδικίω πῦ, ὡσαν τὸ ἕκαμην ὁ διάβολος· ἀλλὰ μα-
 5 λλον ἢ πρὸς τὸν δὸτὸ σιωερσίαν ἢ ἀπάτιν τοῦ διαβόλου.

Ἐρώτησις ζ.

Πόσον καρθὸν ἐκράτησεν ἡ ἰσημερία εἰς τὴν δεξιῶν,
 Ἀπόκροσις.

10 **Ε** Μάδομην δὸτὸ τὰ ἀπερασμῶνα ζητήματα, ἢ τῆ μῆ-
 να τῆς κοσμογονίας τῆ πρὸς τὸν, πῶς ἦτον ὁ Μάρτιος·
 καὶ τῆ ἡμέραν τοῦ μενός, εἰς πλὴν ὅποιαν ἀρχισεν ὁ Θεὸς νὰ
 κάμη τὰ ποιήματά τε, πῶς ἦτον ἡ β' Μαρτίς· ἀπὸ πλὴν
 ὅποιαν ἠύραμην ἀκολούθως ἢ τῆ ἕκτιν ἡμέραν, εἰς τῆ ὅποιαν ἐ-
 πλάσθη ὁ ἀνθρώπος, πῶς ἦτον ἡ ζ' Μαρτίς· Ἀκόμιν ἐ-
 15 μάδομην ἢ πόσον καρθὸν ἕκαμην εἰς τῆ παράδεισον ὁ Ἀδάμ
 πρὸ τῆς παραβάσεως· ἢ γουσι χρόνον ἕνα σωφόν· καὶ πῶς
 εἰς τῆ ἕκτιν ἡμέραν ἢ ὡραν ἢ κγ' Μαρτίς, παρέβη τῆ
 ἐντολιῶ τοῦ Θεοῦ· ἢ μετὰ πρὸς ἡμέρας ἐδιώχθη ἀπὸ τῆ
 παράδεισον, ἐν ἡμέρα πρὸς τῆς ἑβδομάδος, καὶ κβ'
 20 Μαρτίς, εἰς τῆ ὅποιαις ἢ ἡμέραις ἢ ὡραις τοῦ μενός καὶ τῆς
 ἑβδομάδος ἢ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐσαυρώθη, ἢ ἀ-
 σπέθανε, ἢ ἀνέστη· Ἀς ἔλθωμην λοιπὸν ταῦτα νὰ ζητήσω-
 μην, καὶ νὰ μάδομην ἢ πόσον καρθὸν ἐκράτησεν ἡ ἰσημερία
 σότε εἰς πλὴν δεξιῶν τῆς κοσμογονίας· διότι καὶ τοῦτο τὸ ζή-
 25 τημα ἀμφιβάλλει κοντὰ εἰς τοῦς πρὸς πρὸς τῆς Διδασκάλους· ὡς τῆς
 καὶ εἶναι ἢ αὐτὸ χρησίμον ἢ ἀναγκαῖον εἰς τῆ ὑπόδειξιν μας ἀ· ἰση-
 Κατὰ μὲν ἢ τὸν πρὸς χρόνον Ματθαῖον κοντὰ εἰς τὸ μείας·

τέλος τῆς Βιβλίας, φαίνε) πᾶς μίαν ἢ μόνον τὴν πρώτην ἡμέραν
 » ἐκράτησεν ἡ ἰσημερία. Ἡ δὲ πρώτη λέγει, ὀφείλει ἔχειν τὴν ἡ-
 » μέραν ἢ τὴν νύκτα ἐν ἴσῳ διαταχθεῖσαν. ἔδὲ γὰρ ἄλλη ἠρμούσεν
 » ἀρχὴ τῶν πρώτων χρόνων, ἡ ἰσότης νυκτὸς ἢ ἡμέρας. εἴθ' ἔτω τὴν
 » ἀνωμαλίαν τῆς κινήσει τῶν στοιχείων ἐπιπέσει ἐργάζεσθαι εἰτα μετ' 5
 » ἰσημερίαν τῆς δ' ἡμέρας γίνε) ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη. ἢ κατωτέ-
 » ρω. Ἐπειδὴ ἡ ἡμισεργία τῶν ἀνθρώπων, μετὰ ἰσημερίαν ἐγέ-
 » νετο, τῆς γ' ἡμέρας. (τῆς γὰρ Παρασκευῆς ἐπλάσθη ὁ ἀνθρώπος)
 » τὸ δὲ τῆς σελήνης πλησιφαῆς ἐγένετο τῆς δ' ἡμέρας. ἢ κατω-
 » τέρω. Καθὼς ἐκείνη ἡ πρώτη ἐβδομάς, εἶχε μὲν πῶς ἰση- 10
 » μερίαν ἐν δευτέρῃ. ἔπειτα τὴν πλησιφαῆν σελήνην κατὰ τὴν δ'
 » ἡμέραν. καὶ πῶς γ'. ὁμοίως ἐν ἡ' ἐπλάσθη ὁ ἀνθρώπος. Καὶ
 » τὰ ἕξῃς. κατὰ δὲ τὸν σοφώτατον κύριον Μιχαῆλον τὸν Ψελλόν,
 » φαίνε) πᾶς νὰ ἐκράτησε τρεῖς ἡμέρας ἢ ἰσημερία. ἕως ὅπου
 » ἐγένετο δηλοῦσι τῆς δ' ἡμέρας ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη. Τοίνυν 15
 » λέγει καὶ κτηνοκότων τῶν φωστῆρων, ἢ μὲν ὁ ἥλιος ἀνατείλας,
 » εἰς τὸν τόπον τῆς ἀνατολῆς πῶς πεντεκαδεκάτη δρόμος πῶς
 » Μαρτίου μιλῶς. ἢ δὲ ἢ ἡ Σελιῶν πεντεκαδεκατάμη ὁμοί-
 » ως ἀναφανῆσα. ἐν τούτῳ γὰρ τὸ πᾶν κατέχει ὀλόφωτον.
 » ἐκεῖθεν δὲ ἀπαρξάμενη, καὶ τοὺς σεληνιακοὺς ἰβ' μιλῶς ἀν- 20
 » τὴς διακύσασα οἵτινες ποσῶνται δι' ἡμερῶν τινῶν δ', ὅδε ἔφθα-
 » σαν αὐτοῖς, εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον καθ' ὃν καὶ ἀπῆρξατο. ἐπεὶ
 » ἔδὲ ἦν δευατόν. ἄλλ' εἰς τὸν τόπον ἐν ᾧ ὁ ἥλιος τρισήμισυ
 » νυχθήμερα πῶς Μαρτίου μιλῶς ἀνύσας τεταρτάτος ἀπέτειλε,
 » καὶ πῶς τῆς ἰσημερίας ἐτύχασεν. οὐδέκα γὰρ τάχα ἡμέρας 25
 » ἀπὸ ὕστερον οἱ δώδεκα σεληνιακοὶ μιλῶς ὡς πρὸς πῶς ὀλόφω-
 » τα πῶς ἡμερῶν τῆς ἡλιακῆς δεκαμιλῶς. καὶ τὰ ἕξῃς. α-

» κός πῶς λέγει ἐκεῖθεν δὲ ἀπαρξάμενη, ἢ γινε) ἀπὸ τῆς δ'
 » ἡμέρας (εἰς πῶς ὅποιαν ἐκτίθησαν οἱ φωστῆρες ἀρχισαν κοντὰ
 » εἰς τὴν πῶς παντὸς κινήσειν νὰ κινουῦνται καὶ τὴν ἐδικλεύτες. καὶ
 » ἀπ' ἐδὼ παρβύδους ἀρχισαν ἢ ἀνωμαλία τῶν κινήσεων τῶν
 5 φωστῆρων, καὶ ἡ ἀνισότης τῶν ἡμερῶν ἢ νυκτῶν. τουτέστι μετὰ
 » τῆς πεινήμερον ἐκείνου ἰσημερίας. ὅτι ὡς καθὼς ἡ Σελήνη ἀπὸ
 » τότε κατ' αὐτὴν ἀρχισαν τὴν κινήσειν τῆς, ὁμοίως ἀπὸ τότε ἢ ὁ ἥλιος
 » ἀρχισαν τὴν κινήσειν τῆς εἰς ἀξομείωσιν τῶν ἡμερῶν ἢ νυκτῶν, με-
 » ταβαίνοντας τὴν ἰσημερίαν ἐκ πρώτης δευτέρης τῆς κινήσεως τῆς.
 10 ἐπειδὴ ἀπὸ πῶς ἐδικλεύ τῆς κινήσειν πρὸς ἕξῃς) ἢ ἀνισημε- ὅτι ὁ ἥλιος
 » ρία, καθὼς βλέπομεν ἕως τῆς σήμερον καὶ μέχρι παντὸς. αἴτιος τῆς
 » καὶ διὰ τοῦτο ὅσο τὸ τότε καὶ εἰς τὸ ἕξῃς ὁ ἥλιος μετ' ἢ κινήσειν τῆς ἰσημερίας
 » γίνε) αἴτιος καὶ τῆς ἰσημερίας. ὡσαν ὅπου αὐτὸς γίνε) πῶς ἢ ἀνιση-
 » λοιποῦ μετ' ἢ παρουσίαν καὶ ἀπῆρξαν τῆς ποιητῆς τῶν ἡμερῶν μερίας.
 15 καὶ νυκτῶν, καὶ ἀκολούθως ἰσημερίας τε καὶ ἀνισημερίας.
 » Κατὰ δὲ τὸν πρῶτον ἐν ἱερομονάχοις κύριον Ματθαῖον τὸν ἐν τοῖς πε-
 » νομικὸν φαίνε) πᾶς νὰ ἐκράτησεν ὅλιον τὴν πρώτην ἐκείνου εἰς τῶν πᾶ-
 » κοσμολόγων ἐβδομάδα ἢ ἰσημερία. Ὅτι τοῖς λέγει ἐκ τῶν χαλῶν
 » μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι τὸν Κόσμον παράγοντος τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ ὅπου διδά-
 20 τῆς πρώτης ἡμέρας ἀρχὴ καὶ τῆς ἐβδομῆς, ἀκριβῆς ἕως ἕξει τίνος
 » χον ἰσημερία, μήτε τῆς ἡμέρας, μήτε τῆς νυκτὸς ἢ ἐτέ- ἐνεκεν με-
 » ραν μὴ δὲ τὸ ἀκαριαῖον πλεονεκτέσης. ἢ κατωτέρω. Ὅμα- τὰ ἰσημε-
 » λως τοίνυν ἢ ἀμφω φῶτα, μᾶλλον δ' ἀκινήτως ὁμῶς πῶς εἶαν τὸ
 » παντὶ συκινέμενα, τὸ τέλος οἰονεῖ τῆς τῶν παντὸς δημιουργ- Πάχα
 25 γίας ἀνέμενον. τῆς μιλῶς ἕκτη χειρὶ Θεοῦ ὁ ἀνθρώπος πλά- γίνε)ται.
 » ἦσται ἰσημερίας εἰσέτι καλὸν ἐπανδύσης. ἢ τῆς Σελιῶν
 » πῶς δαψιλῆς τῆς ἀγγλῆς πρὸς τὸν ἥλιον ἰσημερίας, ἢ ἐφα-
 » μίλλου

ράλλακτιν κίνησιν πλεὺ τοῦ παντός, ποτὲ δὲ ἔβρεχον εἰς τὸν
 Κόσμον· μήτε χειμῶνας ἐγένετο, μήτε ἀνοιξίς, μήτε ἄ-
 λλος τινὰς τοῦ χρόνου καιρὸς ἀμὴ ἐκεῖ μὲν ὅπου ἐκινεῖτο ὁ Ἡ-
 λιος, ἠθέλων ἦσαι πάντοτε θέρος καὶ ξαφεριά. Ὡς κα-
 θώς εἶναι ἀκόμι καὶ τὰρα ὑποκάτω εἰς τὴν ἰσημερινὸν κύκλον 5
 τῆς γῆς, ὁόποῖος διὰ τῆτο λέγει) καὶ διακεκαυμένη Ζώνη,
 διακεκαυ- διὰ τὴν ὄξυτάτην τοῦ Ἡλίου θερμότητα, ὅπῃ δὲ ἀφίνει τὴν
 μένης ζώ- γλιῦ ἐκείνῳ ὁ Ἡλίου νὰ κάμη κανένα καλόν, διὰ τὴν ἀβρο-
 νης. χίαν καὶ ξηρασίαν ὅπῃ (πρὸς ἔχῃ) ἀπὸ τὴν ὑπερβολὴν τῆς
 θερμότητός τε, μεθλον ὅπῃ δὲ κινεῖται πλεὺ ἀπαράλλα- 10
 κτον κίνησιν τοῦ παντός, πρᾶγμα ὅπῃ ἠθέλων ἦσαι ἀνυπομό-
 νητον, νὰ καὶ καδ' ἐκάστῳ ἡμέραν πάντοτε τὸ αὐτὸ μέρος
 τῆς γῆς, ἀμὴ κινεῖται ἀκόμι καὶ πλεὺ ἐδικλεύ τε κίνησιν, καὶ
 πάλιν ἀφίνει τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς γῆς ἀκαρπον καὶ αἰυδρον
 διὰ τὴν ἀβροχίαν καὶ ξηρασίαν· ὡς καδὼς τὸ φανερώνει καὶ 15
 τὸ ὄνομά τε νὰ λέγει) Ζώνη Διακεκαυμένη, τῆ τέτῃ ξηρὰ καὶ
 ἀνικμος, καὶ ὅλως ξεῖρα διὰ τὴν καῦσιν καὶ ἀζονος. τὰ δὲ
 πλαγιναὶ μέρη τῆς Κόσμου καὶ ἀκείνὰ, ἠθέλων ἦσαι πάν-
 τοτε ψυχρὰ, καὶ ἀζονα πάλιν, μετὸ νὰ λείπη ὁ Ἡλίου
 καιροὶ πρὸ- ἀπ' ἐκεῖνα τὰ μέρη. (ὡς καδὼς καὶ πλεὺ σήμερον βλέπο- 20
 δει. μιν πᾶς ὁ Ἡλίου μετὸ πρῶσιαν τε ποιεῖ πλεὺ ἀνοιξίν καὶ
 τὸ θέρος· ὡς καδὼς καὶ μετὸ ἀπρῶσιαν τε ποιεῖ τὸ φθινόπω-
 ρον καὶ τὴν χειμῶνα.) καὶ τότε ἡ γῆ μὲν ἄστα καὶ ἔτιως ἀζο-
 νος ἢ διὰ τὴν ἀβροχίαν, ἢ διὰ τὴν ψυχρότητα, ὁμοίως δὲ
 ἠθέλω βλασθήση κανένα καρπὸν, καὶ ὅλως βοτανῶν ἢ χόρτων. 25
 ἀφίνω νὰ λέγω πᾶς μηδὲ ζῶον ὅλως ἠθέλων ἀείσκειται, ἔ-
 μόνον διὰ τὴν ἀτροφίαν, ἀλλὰ μάλιστα διὰ τὴν ἀζοσίαν.

Περὶ τῆς
 Διακεκαυ-
 μένης ζώ-
 νης.
 καιροὶ πρὸ-
 δει.

τά

τὰ ὅποια ὅλα τὰ κάμνει καὶ τὰ γεννᾷ πάντα εἰς τὴν γλιῦ,
 ἢ λοξὴ κίνησις τοῦ Ἡλίου κατὰ τὸν ὄρισμόν τοῦ Θεοῦ· ἐπειδὴ
 κατὰ τὴν κοινὴν γνώμην ἐκείνῳ Ἡλίου καὶ ἀνθρώπος γεν- Ζῶων γέ-
 νᾷ ἀνθρώπον. ὁμοίως καὶ Ἴππον. καὶ Βοεῦν καὶ Λέοντα νεσις πόθεν, 5
 καὶ πάντα τὰ ἄλλα. Ὅτι ἀν' ἐφ' ὧν νὰ τὰ κάμη αὐτὰ
 ἢ μία καὶ ἀπλή κίνησις τῆς ἡλίου κατὰ τὴν κίνησιν τῆς παντός,
 δὲ ἔκαμνε χρεῖα νὰ κινῆται καὶ ἄλλῃ κίνησιν λοξίῳ, ἐ-
 ναντίαν καὶ ὀποδορμητικῶν· ἔδεν δὲ μάλιστα ἔτε Θεός ἔτε Φύσις οὐδὲν μά-
 ποιεῖ. ἀμὴ ἢ λοξὴ κίνησις τοῦ Ἡλίου εἶναι ἀναγκασιότατη ὡς τὴν.
 10 εἰποῦν εἰς ἅπαντα τὰ ὑπο Σιελίῳ, ὡσαύτ' αὖ φαινόμε- Λοξὴ κίν.
 νον δεξιὸν χεῖρ τῆς θείας πρῶσιαν εἰς πάντα τὰ ἔργα τῆς ἀναγκ.
 φύσεως· ἐπειδὴ ὁ Ἡλίου εἶναι ὅπῃ διορίζει καὶ γεννᾷ μετὸν Καιρῶν
 παρῶσιαν καὶ ἀπρῶσιαν τε τῆς δ' καιρὸς τοῦ ἐνιαυτοῦ. τὴν χρεῖα.
 μὲν χειμῶνα, διὰ νὰ τρέφῃ τὰς ῥίζας τῶν δένδρων καὶ τὸ φυτό,
 15 καὶ τὰ ἄλλων χόρτων καὶ βοτανῶν. τὸ ἔαρ, διὰ νὰ βλασθήῃ
 ἢ γῆ τὰ σπέρματά της καὶ τὰ γεννήματά της· τὸ θέρος νὰ
 ὠρεμάζωσι οἱ καρποὶ, καὶ τὸ φθινόπωρον νὰ παύσωσι
 νὰ πάρῃ αἰσιν ἡ γῆ. καὶ πάλιν τὴν χειμῶνα νὰ τρέφῃ) καὶ ἔ-
 τως ἔξῃς. Ἐπὶ τῆς λοιπῆς καὶ πρὸ τῆς παραβάσεως τῆς κινήσεως
 20 κατὰ τὴν ἐξίαν Γραφὴν δὲν ἔβρεχον ὁ Θεός εἰς τὸν κόσμον τελείως·
 ἀμὴ πηγὴ λέγει ἀνέβαινε ἐκ τῆς γῆς, καὶ ἐπόπιε πᾶν τὸ
 πρῶσιον τῆς γῆς, καὶ ἀνεπλήρωσε τὴν χρεῖαν τῆς βροχῆς.
 φανερώτατον εἶναι ἀπὸ ταύτων τὴν μαρτυρίαν τῆς ἀγίας Γρα-
 φῆς, πᾶς ὁ Ἡλίου τότε πρὸ τῆς παραβάσεως τοῦ Ἀδὰμ
 25 δὲ ἐκινεῖτο πλεὺ ἐδικλεύ τε λοξίῳ κίνησιν, ἀλλὰ μίαν καὶ μὲ-
 νίῳ πλεὺ ἀπαρέγκλιτον καὶ ἀπαράλλακτον κίνησιν τοῦ παν-
 τός· καὶ ἀπὸ τῆς ἡμετέρας ὅλων τῶν πρώτων ἐκείνων χρόνων ἰση-
 με-

SISMANOGLIO MEGARO

μι-

μερία· καὶ διὰ τούτο ἀπὸ τότε καὶ ὕστερον πλέον πηγὴ δὲ ἀνέβαινον ἐκ τῆς γῆς, μηδὲ ἀναβαίνει νὰ ποτίζη τὴν γῆν ὡσὰν ὅπου ἡ βροχὰς ἀπὸ τότε καὶ ὕστερον ἤ ποτίζω, ὅπερ γίνον) καδὼς εἶπον δὲ τὸ πλεονάζον κίνησιν τοῦ Ἡλίου.

Τέτοιας λογῆς ἀκολούθως καὶ Ἡσελίω δεισέκετο εἰς τὸ τόπον 5 τῆς, εἰς τὴν δεξιὰν τοῦ Ζυγῶ, ὡς καδὼς καὶ ὁ Ἡλίου δεισέκετο εἰς τὴν δεξιὰν τοῦ Κειῶ, ὅλον τὸν χρόνον ἐκεῖνον συγκατακινεμένη καὶ αὐτὴ τὴν μίαν καὶ ἀπλήν κίνησιν τοῦ παντός.

Ἀκόμι καὶ τούτο συμβάλλει) πολλὰ εἰς τὴν δεξιὰν τοῦ τοιαύτου 10 αἰσότητος· παρὰ ἐπειδὴ καὶ ἡ αἰσότης εἶναι ἕξις καὶ δέσις καὶ ἀρισότης· δεξιὴ καὶ δικαιοσύνη· ἡ δὲ αἰσότης εἶναι ἕρησις καὶ παρατροπὴ καὶ ἐκπτώσις τῆς ἰσότητος καὶ δικαιοσύνης· δεξιὴ πρεπε κοινὰ εἰς τὴν πλάστω τῆς δικαιοσύνης, εἰς ὅσον καιρὸν ἐφύλαττε τὴν ἰσότητα καὶ τὴν ἐντολήν τοῦ Θεοῦ ὁ Ἀδάμ, νὰ παραβαίνοι τὴν ἰσημεριὰν καὶ τὴν δεξιὰν 15 ἀπλήν κίνησιν οἱ φωστῆρες· καὶ νὰ κάμωσιν ἐναντίαν κίνησιν καὶ αἰωμαλίαν φωτός καὶ σκότους.

Καὶ μάστιγα ἡ λοξὴ 20 κίνησις τῶν φωστῆρων καὶ ἡ αἰσημερία διὰ τὴν χρεῖαν ἀρίσθησε τοῦ ἀνθρώπου· Πρὸ δὲ τῆς παραβάσεως ἀνθρώπου, ἔκ ἦν ἐργασίαν τῆς γῆς ὡς ματαία ἠθέλη ἦσαι τότε ἡ κίνησις ἡ λοξὴ τῶν φωστῆρων καὶ ἀχρηστος, μὴν χρησιμεύουσα εἰς καμῖαν ὠφέλειαν τῶν ἀνθρώπων· Ἀπὸ τούτου, καὶ τὰ ἄλλα ὅπερ εἶπαμεν αἰσώτερον διὰ τὴν ἀνάγκην τῶν μεθόδων τῶν κύκλων καὶ θεμελίων καὶ τῶν Πάχα τοῦ νομικῶ, εἶναι φανερὸν πᾶσι ὅλον τὸ πρῶτον ἐκεῖνον χρόνον ἢ τὴν ἰσημερία. 25 Ἐρώτησις ἡ.

Ἀντίμα μὲν τὴν παράβασιν τῶν πρωτοπλάστων ἀρχισαί καὶ τὴν ἐδικίαν τῶν κινήσιν οἱ φωστῆρες, ἡ πρῶτον, ἡ ὕστερον, καὶ δὲ τὴν

Ἡσελίω τὸν πρῶτον χρόνον ὅπου ἐκεῖνον χρόνον οἱ πρωτόπλαστοι ἀπελάμβανον 5 τὴν μακαρίαν περὶ ἐκεῖνον, καὶ τὰ κάλλη τοῦ παραδείσου, φυλάττοντες τὴν ἐντολήν τοῦ Θεοῦ· καὶ οἱ φωστῆρες τὴν ἀπλήν κινεμένην τοῦ παντός κίνησιν, ἔσωζαν καὶ ἐφύλαττον ἀκριβῶς τὴν ἰσημερίαν· συμφωνῶντες ὡσὰν νὰ εἶπῃ κανεῖς, καὶ οἱ γενάρχαι καὶ οἱ φωστῆρες· ἐκεῖνοι μὲν 10 τὴν ἀπλήν καὶ ὁμαλὴν καὶ ἀτεχρον καὶ μακαρίαν ἐκεῖνην διάγοντες πολιτείαν· οἱ δὲ φωστῆρες τὴν ἀπλήν καὶ ὁμαλὴν καὶ ἀπαρέκλιτον κινεμένην κίνησιν· καὶ ἀστραπῆσαν μέσα εἰς τὴν παράδεισον ἀπὸ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ οἱ πρωτόπλαστοι, ἀνδραγαθῶν τὴν θεοφάντων ἐκεῖνην σοφίαν, ὁ μὲν Ἀδάμ 15 ὡς ὁ Ἡλίου, ἡ Εὐὰ δὲ πάλιν ὡς ἡ Σελήνη· Ἐπειδὴ ἔμελλον ὕστερον οἱ μεταγενέστεροι τῶν φωστῆρων πρωτόπλαστοι νὰ παραβαίνοιν τὴν ἐντολήν τοῦ Θεοῦ, κατὰ τὴν κατὰ τὴν ἐξῆς δὲ τῆς Μαρτίης μενός, ἡμέραν ἑκτὴν τῆς ἰβδουμάδος, καδὲ ἦν καὶ ἐπλάσθησαν, νὰ ξιγυμνωθῶν ἀπὸ τὴν χάριν 20 καὶ λαμπρότητα τῶν Θεῶν, καὶ τὴν ἀπλήν ἐκεῖνον διαβωλὸν καὶ ἀδυνασίαν, νὰ ἐρδουθῶν τὰς δευματίνας χιτῶνας, τὴν δικτύτητα καὶ φθορὰν, νὰ πύσιν εἰς τὴν χρεῖαν καὶ δόλοσιν τῆς λογῆς τῶν φωστῆρων κινήσιν, παραβαίνοντες αὐτὴν τὴν ἐντολήν τοῦ Θεοῦ κατ' ἴδιαν δόλοσιν καὶ φθορὰν 25 ἀπὸ σωτηρίας τῶν μισοκάλων· προλαβαίνοντες οἱ προγενέστεροι τῶν φωστῆρων καὶ οἱ ἀπὸ τῶν κτηνῶν, ἀρχισαί ἀπὸ τῶν πρῶτων νὰ κινεῖται καὶ αὐτὴ ἄλλω κίνησιν

SISMANOGLIO MEGARO

ἐναντίαν τῇ πρώτῃ κινήσει, καὶ κατάλληλον τῇ παραβί-
 σει τῶν πρωτοπλάστων, κίνησιν λογικὴν καὶ ἐναντίαν τῇ εὐθείᾳ
 κινήσει· περιμενούντες πλεὺς ἑσπομύλιον ἐν τῷ ὀλίγῳ ἐναν-
 τίαν κίνησιν καὶ παράβασιν τῶν πρωτοπλάστων· ὡσαύτ' ὅπως
 ἡ τοιαύτη ἐναντία καὶ λογικὴ κίνησις τῶν φωστῆρων ἦτον ἀρμονία
 καὶ ἀναγκαία τῇ περικαίρῳ ταύτῃ ζωῆς τῶν ἀνθρώπων, ἀφ' ἧς
 φιλανθρωπία τῶν πάντων πρὸς τὸ συμφέρον πανσόφως οἰ-
 κονομῶντος θεοῦ· ὁποῦ πλεὺς πρῶτον ὥραν, καὶ ἡμέραν πεν-
 τεκαδεκάτην τῶν δὲ τετρα ἐκείνου Μαρτίου μηνός, καὶ
 πέμπτην ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος· ἕως ἐκείνου μόνου πλεὺς 10
 τελευταίαν δ' ἡμέραν καὶ ὥραν τοῦ πρωτοτόνου ἐκείνου χρόνου
 φυλάττοντες ἀκριβῶς πλεὺς ἰσημερίαν· δεξιωθέντες τῶν ἐναν-
 τίαν τῶν κινήσιν ἀπὸ δεξιῆς τοῦ δευτέρου χρόνου, ἡμέραν ὡς εἶρη
 α. χρόνος· πέμπτην τῆς ἐβδομάδος· Διὰ τὴν μὲν ὁ πρωτόγονος ἐκεί-
 νος χρόνος μόνος ἰσημεριῶς ὀλοκληρῶς, καὶ ἐξηρημῶς, καὶ 15
 χωριστῶς ἀπὸ τῆς ἐξῆς ἐπικέρως τῆς λογικῆς καὶ ἐναντίας κι-
 νήσεως χρόνος· ἀρχηνάοντας ἀπὸ δ', ἡμέραν, καὶ τελεφώνωντας
 ὁμοίως εἰς δ' ἡμέραν, ὁποῦ τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό· ὡσαύτ' ὅ-
 ποῦ ἦτον ὁ χρόνος ἐκείνος μία εἰκόνα καὶ προτύπως τοῦ μέ-
 20 ὀδρου αἰών
 λλοντος ὁμοῦ ἐκείνου καὶ ἀδιαδέχου αἰώνος· Ὅσοιός ὁμοῦς
 ἐκείνος αἰὼν εἶναι κατὰ πάντα ἴσος καὶ ὁμοίος αὐτῷ ἑαυτῷ·
 σύμβολα καὶ δεῦν ἔχει καμίαν ἀπιστότητα καὶ ἀνομαλίαν· καταλαμ-
 πτὰ ἐν τῷ πόμῳ καὶ φωτιζόμενος ἀπὸ τῆς τοῦ ἡλίου τῆς δικαιοσύνης
 παραδεί-
 25 Θεόν· Καὶ ἦτον ἡ ἐν ἐκείνῳ τῶν χρόνων ἀπόλαυσις τῆς πρυ-
 σα τῶν τῶν Φῆς τοῦ παραδείσου εἰς τοὺς πρωτοπλάστους, ὡσαύτ' ὅπως
 μέλλουσι προοίμιον καὶ προεικόμισμα τῆς μακαριωτάτης ἐκείνης τῆς
 αἰώνι· μέλλοντος αἰώνος ἀφ' ἧς ζωῆς· ὡς καδῶς καὶ ἡ μετὰ ταῦτα
 ἐκείνων

ἐκείνων ἀδράβασιν καὶ ἡ καταδικη τῆς παραβάσεως, τῆς
 μελλύσης κολάσεως ἐγίνετο σύμβολον, μονοναχὶ πλεὺς ἀδέ-
 κασον οἰκείαν ἀπόφασιν τῆς τοῦ Θεοῦ δικαιοκροσίας περιμη-
 νούσης· Διότι ὡς καδῶς οἱ γενάρχαι τότε εἰς ὅσον καιρὸν
 5 ἐφύλαττον ἀκριβῶς πλεὺς ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, εἰς τοσούτον ἀ-
 πέλάμβανον καὶ αὐτοὶ τῶν μακαρίων ἐκείνων τοῦ παραδείσου
 πρυφίᾳ· παραβαίντες δὲ πλεὺς ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, ἐδύνα-
 θησαν ἀπ' ἐκείνων τὸν πανδράμονα κῆπον τοῦ παραδεί-
 10 σου· καὶ ἐκκληρονόμησαν ἀπὸ ζωῆς δαίμονα· ἀπὸ πρυφῆς
 ἰσχυρομῶς τε καὶ λύπας· καὶ τέλος ἀπὸ παραδείσου μα-
 καριότητα, πανώδιον κολασιν· Τοιαύτης λογικῆς καὶ κα-
 δεξιῆς οἱ ἐκείνων ἀπόγονοι θέλουσι πάδη τὰ ὅμοια, κατὰ τὸ
 ἀδράβημα τῶν προτόνων τους· εἰμὲν καὶ φυλάξουσι ἀκρι-
 βῶς τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ, θέλουσι κληρονομήσει αὐτάμα
 15 μὲν τῆς ἀγγέλων τῶν μακαριότητων τῶν μέλλοντος ἐκείνου μετὰ
 τὸν ἐβδοματικὸν τοῦτον αἰῶνα ὁμοῦ καὶ ἀπεραντῆ αἰῶνας·
 εἰδὲ καὶ μιμηθῶσι καὶ αὐτοὶ τῆς προτόνων των εἰς πλεὺς πα-
 ράβασιν, νὰ ἀδειήσουσι τὰ προτάγματα τοῦ Θεοῦ· καὶ
 προτιμήσουσι καλλήτερα τῶν πονηρῶν καὶ ὀλέθριον συμβυλιῶν
 20 τοῦ ἔχρου παρὰ πλεὺς κατὰ πάντα σωτήριον ἐντολῶν τοῦ
 Θεοῦ, καὶ πλεὺς ἀποθαύσωσι εἰς τῶν ἀμαρτίαν ἀμετανόη-
 τοι, ὡς καδῶς τὸ ἔπασον καὶ οἱ ἀπόγονοί τῆς εἰς τὸν παρα-
 δεῖσον μόνοντες ἀμετανόητοι, τότε νὰ ζητηθῶσι καὶ
 αὐτοὶ πλεὺς ἕναίον Βασιλείαν, καὶ νὰ κληρο-
 25 μήσουσι πλεὺς αἰώνιον κολασιν· ἢ ἐσοθείμεν
 ἅπαντες εἰς τὸν Θεόν, καὶ ἀξιοδείη-
 μὲν τῆς Οὐρανῶν βασιλείας·

Ερώτησις Θ'

Πως κατὰ τὴν γνώμην αὐτὴν ἀληθείᾳσιν ἡμέροδοξαι

περὶ τῶ πρώτου νομικῶ Φάσκα, καὶ τῶ κύκλων

καὶ δεμελίων τῆς Σελήνης,

Α' πόκεσις

Ερ. α. 9. **Ο**ρίζει ὁ κύριος Ψελλὸς ὅτι μὲ τὸ νὰ ἀρχίσαν καὶ πλεὺ ἐ-
 14. δικλεύτων κίνησιν οἱ Φωσῆρες ἀπὸ πλεὺ ἰε Μαρτίς,
 (ερχε) τὸ πρῶτον νομικὸν Φάσκα εἰς τὰ δύο τοῦ Α' πελλίε.
 καθὼς τὸ πρῶτον βόβει καὶ ἡ ἀγία μας Ἐκκλησία· καὶ πάντο-
 τε τὸ νομικὸν Φάσκα κατὰ τὸν πρῶτον τῆς σελλεύης κύκλον 10
 τὸ φέρει εἰς τὰς δύο τοῦ Α' πελλίε. καὶ πάλιν ἀπ' αὐτὴν τῶ
 δεχίω ὁρμάμενοι ὁ κύριος Ψελλὸς ὁμοῦ καὶ ὁ κύριος Ματθαῖος ὁ-
 10. 18. νομικὸς σιμάγσει τὸν Γανναρίον δεμελίον εἰς ὄρεσιν τῶν
 ἡμερῶν τῆς Σελλεύης, μὲ τὸ νὰ ἀρχίσαν τότε δηλονότι εἰς τῶ
 δεχίω οἱ Φωσῆρες κοντὰ εἰς πλεὺ τοῦ παντὸς κίνησιν καὶ πλεὺ 15
 ἐδικλεύτων ἀπὸ πλεὺ ἰε ἐκείνου τοῦ κατ' αὐτὰς μὲρ πρῶτου
 Μαρτίε μινός. καθ' ἡμᾶς δὲ, δὴτέρω Μαρτίε μινός.
 Τῶ καὶ κατὰ τὰς δύο γνώμας δὲ Ἰσοῦ ἐστὶν ἀληθές. Ὅτι τὸ
 ἀναγκαῖον τῶ ποιῶτων μερόδοξαι καὶ ἡ ἀλήθεια σιμάγσει ὅταν
 ἔχου τὴν δεχίω τῆς κινήσεώς τε οἱ Φωσῆρες ἀπὸ ἰε Μαρ- 20
 τίε· τοῦτο μόνον εἶναι ἀναγκαῖον· τὸ δὲ νὰ εἶναι ὁ Μάρτιος
 ἐκείνος, πρῶτος, ἢ δὴτέρω, ἢ τρίτος, ἢ ποῖα νὰ ἦτον ἡ ἡ-
 μέρα ἐκείνη τετάρτη, ἢ πέμπτη, ἢ ἄλλη καμία, τοῦτο τί-
 ποτε δὲ ἐμποδίζει ὀλότελα· ἀμὴν ὡς οὐδέσωμεν πῶς
 νὰ ἦτον ὁ Μάρτιος ἐκείνος πρῶτος, καὶ δεχίω τοῦ πρῶτου 25
 18. 26. καὶ χρόνου, ἀκολουθεῖσιν ἀποπα πολλὰ καθὼς ἀπεδείξαμεν·
 24. 24. καὶ εἰ δὲ καὶ ὡς οὐδέσωμεν πῶς νὰ ἦτον ὁ Μάρτιος ἐκείνος δεχίω
 τοῦ

τοῦ δὴτέρω χρόνου, ὅλα ἔρχονται σύμφωνα καὶ ἀκόλουθα, καὶ 25. 8. καὶ
 Φανερόν εἶναι πῶς ἦτον δεχίω τοῦ δὴτέρω ὁ πρῶτος ἐκείνος 29. 24. καὶ
 Μάρτιος, ἀπὸ τῶ ὁποῖα πλεὺ ἰε δεχίωσιν τὴν κίνησιν τε 32. 18.
 οἱ Φωσῆρες σιμάγσει τὰς ποιῶτας μερόδοξαι, καθὼς καὶ ἡ-
 5 μὲς ἀπεδείξαμεν, καὶ εἶναι ἡ ποιῶτη γνώμη ἀληθὴς καὶ βεβαία.

Περὶ τῶν κύκλων τοῦ Ἡλίου.

Πάλιν δέλοντες νὰ δείξωμεν τὸ Ὀκτώβριον μινὸν δεχίω
 τῶ κύκλων τοῦ Ἡλίου, εἰς ὄρεσιν τῶν ἡμερῶν τῆς ἑβδο-
 μάδος, λέγουσι πῶς μὲ τὸ νὰ ἦτον ἡ ἰε τοῦ πρώτου ἐκείνου
 10 Μαρτίε ἡμέρα δ' τῆς ἑβδομάδος, ἔλαχεν ἐν πρῶτοις ἡ πρῶ-
 τη ἡμέρα τοῦ Ὀκταβρίου, καὶ πρῶτη ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος.
 ἐτύτη ἡμέροδοξαι ἀληθινὰ δὲν σιμάγσει ὅτι πλεὺ ἰε τοῦ δὴ-
 15 τέρου Μαρτίε ὅπου ἦτον ἡμέρα ε'· ἀμὴ σιμάγσει ὅτι πλεὺ
 ἰε τοῦ πρώτου ἐκείνου καὶ κοσμογόνου Μαρτίε, ὅπου ἦτον ἡ-
 20 μέρα δ'· καὶ τοῦτο πάντο ὀλόγως ἐκείθεν σιμάγεται· ὡσανὶ
 ὅπου ἡ α' ἡμέρα ἡ κοσμογόνου ἐκείνη καὶ δεχίω τῶ ἑξῆς ἡμερῶν,
 ὅπου ἦτον διὰ πύτω καὶ πρῶτη τῆς ἑβδομάδος, ἐν ἡ πρῶτη ἐν
 δεχίω ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν ἔρατον καὶ τῶ γινῶ· δὲν ἔχει δε-
 χίω τῶ κίνησιν τοῦ Ἡλίου· ἀλλὰ μὲ πλεὺ γίνεσιν τε· καὶ Πόθεν ἦρ-
 25 ἀφ' οὗτο ἡ ἀκολουθία τῶν ἡμερῶν τῆς ἑβδομάδος ὡσανὶ ὅπου
 ἔχει ἄλλω ἀρχίω τὸ πρῶτον ἐκείνο καὶ αὐτὸν φῶς, ἢ νὰ
 εἶπω καλλήτερα πλεὺ δεχίω τῆς δημιουργίας· ἐπειδὴ καὶ τὸ
 φῶς ἐκείνο τρίτου ἔργον ἦν τῆς πρώτης ἡμέρας ἐκείνης. ἀφ' οὗ
 τοῦτο δὲν ἀκολουθεῖ καμία κίνησιν τοῦ Ἡλίου· Ἀκόμι ἡλίου αἰ-
 25 κατὰ καὶ νὰ εἶναι ὁ Ἡλίου ἀρχινῶντας ὅτι δ' ἡμέραν ἐκεί-
 νου καθ' ἑαυτὸν ἐκτίσθη, σποητῆς τῶν ἑξῆς ἡμερῶν· ἀλλ' ὁμοῦ καὶ
 σποητῆς τῶ ἑξῆς ἡμερῶν γίνε) ὅχι κατὰ πλεὺ ἐδικλεύτε λοξίω κατὰ τί·
 κίνησιν,

(Δ)

κίνησιν, κατὰ τιὸν ὁποῖαν ποιητὴς γίνε) τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνου,
καὶ τῶν δ' ὥρων τοῦ ἐνιαυτοῦ καθὼς εἶπαμεν· καὶ ἀκολούθως
αἴτιος γίνε) καὶ τ' κύκλων καὶ θεμελίων τῆς Σελήνης· ἄλλα
κατὰ μόνον τ' κίνησιν τοῦ παντός· ὅπου εἰς κ' ὥρας περιέρ-
χε) ὅλον τ' κύκλον τῶν ἡμερῶν, καὶ ποιεῖ τὰς ἡμέρας καὶ νύκτας
κατὰ τ' ἀκολουθίαν καὶ τάξιν τ' ἡμερῶν τοῦ πρωτογόνου ἐκείνου
φωτός, ὅπου ἦτον δευτὴ πρώτη γεννητικὴ καὶ ποιητικὴ τῶν
πρώτων ἐκείνων ἡμερῶν καὶ νυκτῶν. ἀμὴ κατὰ τιὸν ἐδικιὸν τῆς
λοξικῆς κίνησιν ὅπου ἀρχισεν ἀπὸ τιὸν δευτέρου τῆς δ' ἡμέρας
ἐκείνης, οὗ καὶ μόνον νυχθήμερον ἠδελον κάμη τὸν ὅλον χρό-
νον, μετὰ μίαν καὶ χρονοκλιῶν κυκλοφορίαν. Ἐπειδὴ
λοιπὸν μήτε ἡ δευτὴ καὶ ἀκολουθία καὶ τάξις τ' ἡμερῶν τῆς ἐβ-
δομάδος ἀκολουθεῖ καὶ δευτέρου ἀπὸ καμίας κίνησιν τοῦ Ἡλίου,
ἀμὴ ἔχει δευτέρου τ' συστολιῶν καὶ διαστολιῶν τῶν πρωτογόνου ἐκεί-
νου φωτός· μήτε ἡ τρίτος τ' ἔξῃς ἡλιακῶν ἡμερῶν ἔχει δευτέρου
τιὸν μετὰ τ' ἀβάσιν λοξικῆς κίνησιν τοῦ Ἡλίου, ἄλλα τ'
ἐξ δευτέρου αὐτοῦ κίνησιν τιὸν τοῦ παντός. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ-
μέθοδος αὐτῆ τῶν κύκλων τοῦ Ἡλίου εἰς ὄρεσιν τῶν ἡμερῶν
τῆς ἐβδομάδος δεῦρ' ἔχει δευτέρου καὶ αἰτίαν τιὸν ἰεὴ ἡμέραν τῶν
δευτέρου Μαρτίου μίαν ἡμέραν ἐ τῆς ἐβδομάδος καθ' ἣν ἀρ-
χισεν ἡ λοξὴ κίνησιν τοῦ Ἡλίου, ὡσαν τ' ἄλλαις μέθοδοις τοῦ
πρώτου νομικῆ Πάχα καὶ τ' κύκλων καὶ θεμελίων τῆς Σελήνης,
ὅπου ἔχου δευτέρου τ' λοξικῆς κίνησιν τῶν φωστῆρων· ἀμὴ ἔχει
δευτέρου τιὸν ἰεὴ τῶν πρώτου Μαρτίου· καὶ περὶ ταύτης, τ' πρώ-
του καὶ αὐτοῦ δευτέρου τῶν πρώτου ἐκείνου Μαρτίου ἡμέ-
ραν δ' τῆς ἐβδομάδος· κατὰ τιὸν ἀκολουθίαν καὶ τάξιν τῆς
πρωτογόνου ἐκείνης ἡμέρας τοῦ πρωτογόνου ἐκείνου φωτός.

Πρωτογο-
νον φως.

Δαμασκ.
22.

5

10

15

20

25

Ἐρώτη

Ἐρώτησις. Ι'.

Διατὶ ὁ Εὐαγγελισμὸς ἐγένετο κέ Μαρτίου

Ἀπόκρισις.

Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Εὐαγγελισμὸς κατὰ τιὸν κέ ἐγένετο τοῦ
Μαρτίου μίαν ἡμέραν, ὅχι διὰ τὸ τότε ἀρχισεν ὁ Θεὸς νὰ
κάμη τὸν κόσμον καθὼς νομίζουσιν οἱ προφητικῶν Διδάσκα-
λοι, ὁ χρονογράφος Ματθαῖος, καὶ Νικηφόρος ὁ Ξανδόπουλος,
καὶ Εὐσέβειος ὁ Παμφίλος· μήτε διὰ τὸ τότε ἀπ' δευτέρου
τὸν Ἀδὰμ ἐπλασεν ὁ Θεός· ὡς ὁ μέγας εἶρηκεν Ἀθανάσι-
ος· οἶμαι κατὰ τινα πρὸς τὴν ἀγύμναστον τε καὶ ἀβασάνι-
στον· ὡς καθὼς καὶ ὁ μέγας Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος οὐρίζει εἰς
τὸ κατὰ Ματθαῖον ἅγιον Εὐαγγέλιον ἐν κεφ. ιη'. ἐδαφίω ζ',
ὁμιλίᾳ νδ'. περὶ τῆς ἐν τῷ παραδείσῳ δευτέρου τοῦ Ἀ-
δάμ. Εἰ γὰρ ὀλίγον χρόνον λέγει, τάχα δὲ ἐδὲ ἡμέραν ὀ-
λίαν ἐν τῷ παραδείσῳ ζήσας καὶ πρὸς τῆς ἀπολαύσας εἰς το-
σοῦτον ἤλασε κακίας· καὶ τὰ ἔξῃς· ὅπου ἡμεῖς ἀπεδείξαμεν
ἀνωτέρω πᾶσι ἕκαστον εἰς τὸν ἀδελφόν ὁ Ἀδάμ χρόνον ἕνα
σάββατον· καὶ ὁ ἅγιος οὐρίζει, τάχα δὲ ἐδὲ ἡμέραν ὀλίαν ἐν τῷ
παραδείσῳ ζήσας· καὶ δεῦρ' εἶναι θαυμαστόν, αὐτὸ καὶ τοιοῦτοι
μεγάλοι Διδάσκαλοι ὅσον καὶ αὐτὸ εἶναι μεγάλοι, νὰ μὴν δει-
σκῶν) εἰς ὅσα εἶπαν καὶ ἔγραψαν ἀσφαλτοὶ καὶ ἀλάδατοι διὰ
τιὸν ἀνθρώπινον ἀδελφόν· καὶ μάστιγα εἰς ὅσα κατὰ πρὸς
ἀληθινὰ καὶ κατὰ παραδεδειμένον ἔγραψαν, καὶ ἔχι μετὰ πο-
λλὴν ἐργασίαν καὶ ἐξέτασιν. Διὰ τοῦτο τὰ μὲν τῆς ἀγίας Θεοῦ γρα-
φῆς ὡς θεοπαράδοτα δόγματα καὶ διδάγματα· ὁμοίως φησὶ ὅτι
καὶ τῶν ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν Συνοδῶν, ἄλλα καὶ τὰ τ' ἁγίων λάθασος,
αὐτῶν Διδασκάλων συγγράμματα ὅποσα μετὰ ἀκρίβειαν καὶ

II.7.

Δβ

δοκιμὴν

Εκκλησία δικιμλὸν ἢ δευγραφικλὸν ἀποδείξει ἔγραψαν, ἢ ἁγία μας
 παῖσ' ἔργει Ε'κκλησία ὡς ἀληθείας ῥήματα ἢ δόγματα ἢ διδάγματα
 τὰ ἔργει καὶ ἀποδέχεται· ὅσα δὲ ἄλλα τινὰ παρὰ ταῦτα ἢ
 εἶπαν, ἢ ἔγραψαν, ἢ κατὰ παρέργον, ἢ κατὰ πρόληψιν
 πινα ἀβασάνισον, τὰ δοκιμάζει, ἢ τὰ βασανίζει, ἢ ὅσα μὲν
 ἔρη ἀληθῆ, τὰ δέχεται ὡς ὀσεβῆ καὶ ὀρθόδοξα· ὅσα δὲ πάλιν
 τὰ ἔρη λανθασμένα ὡς εἰπομέν, τὰ διορθώνει μὲν πλεὺν
 κείσιν τῆς ἀληθείας. ἀμὴν ἄς ἔλθωμεν πάλιν εἰς τὸ προκεί-
 μενον· μήτε λοιπὸν **Δ**ετὶ ἕκαμην ὁ Θεὸς τὸν κόσμον εἰς τὸν
Μαρτίου, ἔγινε τότε ὁ Εὐαγγελισμὸς. μήτε **Δ**ετὶ τότε
 παρέβη πλεὺν ἐντολῶν τῶ Θεοῦ ὁ Ἀδάμ, καθὼς τὸ σινά-
 γασιν ὁ περὶ γραφὸς Δαμασκηνός, καὶ ὁ Ψελλὸς κύριος Μι-
 χαήλος, ἄς εἶναι ὁμοῦ καὶ ὁ κύριος Ματθαῖος· γνώμας διάφο-
 ἀρχὴ κοσ- ραῖς καὶ ἀσύμφωναις, καὶ ἀνακόλυθαις· διότι ἢ μὲν ἀρχὴ τῆς
 μογονίας· κοσμογονίας ἢ τὸν 1β' **Μαρτίου**· τῆ δὲ 1ζ' **Μαρτίου** ἔπλασεν
 ὁ Θεὸς τὸν ἀνθρώπον· τῆ δὲ 18' **Μαρτίου** παρέ-
 βη πλεὺν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ ὁ Ἀδάμ, καθὼς ἐμάδομεν ἀνω-
 τέρω· ἀμὴν **Δ**ετὶ τότε ἔγινεν ἡ ἔξοδος τῶν Πρωτοπλάστων·
 καὶ **Δ**ετὶ τότε ἄκυσεν ἡ Εὐα τὸ, ἐν λύπαις τέξῃ τέκνα·
Δετὶ τὸ τότε ἄκυσεν καὶ ἡ μακαρία Παρθεῖνος τὸ, Χαῖρε
 κεχαριτωμένη· καὶ **Δ**ετὶ τότε ἔμελλε νὰ γενῆ καὶ ἡ Ἀνά-
 στασις, νὰ ἀκύσωσι ἀπ' αὐτὸν τὸν τῆς μεγάλης βελῆς Ἀγγε-
 λου τὸ ἄγιον καὶ πρῶτον τῆς παγκοσμίας χαρᾶς, αἱ τῆς
 Εὐας ἀπόγονοι αἱ Μυροφόροι τὸ χαίρετε.

Ε'ρώτησις ΙΑ'

Διατὶ εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ μιλῶς ὅπῃ ἔγινεν ὁ Εὐαγγελισμὸς ἔ-
 γινε καὶ ἡ Ἀνάστασις, ἢ γινε εἰκοστῇ πέμπτῃ **Μαρτίου**.

Ἀπόκρι-

Ἀπόκρισις.

Διὰ τοῦτο εἰς τὴν αὐτὴν ἡμέραν ὅπῃ ἔγινεν ὁ Εὐαγγε-
 λισμὸς ἔγινε καὶ ἡ ἀνάστασις καὶ τοῦ **Μαρτίου** μιλῶς·
 διότι καθὼς φαίνεται καὶ εἰς τὰ γνωμικὰ ῥήματα τὰ ὁ-
 ποῖα καὶ αὐτὰ συμβάλλον) πολλὰ εἰς τὴν δεῖξιν τῆς ἀλη-
 θείας, ὡς ἔργα Θεοῦ, καὶ ὑπ' ἀνθρώπων νοήματα καὶ γραφόμε-
 να, τὸ πρῶτον καὶ τέλειον καὶ ἀπλόστατον ῥήμα ὡς ἑπὶ μι-
 ας γραμμῆς ἀνεχόμενον εἶναι ὁ Κύκλος· τοῦ ὁποῖου ἡ δεξιὰ
 καὶ τὸ τέλος συνέρχον) εἰς εἶα καὶ τὸ αὐτὸ· ἵσταν ὅπου εἶναι
 ὁ δὲ τοῦ αὐτοῦ σημεῖα ἐπὶ τὸ αὐτὸ σημεῖον ὁποκατάστασις·
 διὰ τὴν φανερῶση ὁ λόγος τῆς εἰς ταυτὸν συνδρομῆς τοῦ Εὐαγγε-
 λισμοῦ καὶ τῆς Ἀναστάσεως, πῶς ὁ νοητὸς ἥλιος τῆς δικαιο-
 σιμίας Χειρὸς ἔχει χέριον ὡς ἀπαιατολῆς τῶν παπειστικῶν
 κ' λπων ἀνεκφοιτήτως, καὶ τελειώνοντας τὸ νοητικὸν κυκλοφο-
 εἶαν λέγω πλεὺν εἴσαρκόν τε πᾶσαν οἰκονομίαν, μὲν τὸ ὁποῖον
 τὸ ἀνθρώπου ὅπῃ ἔξεπεσεν ὁ δὲ τὸ πρῶτον ἐκείνο κάλλος ὅ-
 πῃ τοῦ ἐχαρίσει ἔξ δεξιῆς ὡς Θεός, πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ
 δεξιῶν ἀπεκατέστησε κάλλος· ἀνέβηκε πάλιν ἀγαλληφθεις
 ἀφ' ἡμῶν κατὰ τὸ ἀνθρώπου ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀξίαν τῆς Θεό-
 τητος, καὶ ἐπὶ τὴν αὐτὴν κόλπον τοῦ αἰκείου Πατρὸς, ὅπῃ
 ἦν τὸ πρότερον· τελειώνοντας τὸ πνευματικὸν ταυτὸν κύκλον
 τῆς Θείας τῆς οἰκονομίας, ὁ ἀπλόστατος καὶ παντέλειος καὶ
 αἰδιος καὶ μόνος Θεός, ἀγκύματα καὶ ἀπλόστατα καὶ θεϊότατα·
 καθὼς τὸ οὐρίζει καὶ μοναχός τε εἰς τὸ αἶον Εὐαγγέλιον λέγων
 τας, **Ε**ξήλθον ὁδὸν τοῦ Πατρὸς καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσ-
 μου, πάλιν ἀφίημι τὸν κόσμον καὶ παρῶμαι πρὸς τὸν Πατέρα
 μου· καὶ κατατίρω· **Καὶ νῦν** λέγει· **Δ**όξασόν με σὺ Πάτερ

Δγ

Ωδ

κύκλος

νοητὸς

ἥλιος

Γω. 15. 28

νοητὸς

ὁδὸν

παρὰ σεαυτῶν τῆ δόξῃ ἢ εἶχον παρὰ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί· καὶ ἀνωτέρω κεφ, γ', ἐδαφίω ιγ'. Καὶ εἰδὲς ἀναβέβηκεν εἰς τὸ ἕρανον, εἰ μὴ ὅτι τὸ ἕρανον καταβάς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὡν ἐν τῷ ἕρανῳ. καὶ ὁ Ἀπόστολος· ὁ καταβάς αὐτός ἐστι, καὶ ὁ ἀναβάς ὑπεράνω πάντων τῶ ἕρανῶν. ὅτι ὡς καθὼς ὁ αἰσθητὸς ἕτος Ἡλίου, κατὰ τὸ ἐδικλεύει τὰ χρονικῶν κίνησιν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σημείου δεχόμενος καὶ ἐπὶ τὸ αὐτὸ σημεῖον ἐπανακάμπτων τελειώνει τὸ ἐδικλεύει τὰ μίαν κοκλοφορίαν. ποιήτης λογῆς καὶ ὁ ποιητὸς Ἡλίου τῆς δικαιοσύνης Χειρὸς, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ Πατρὸς δεχόμενος καὶ τὸ σύμπασαν πληρώσας οἰκονομίαν, αὐδὲς ἐπὶ τὸ ἴδιον αὐτοῦ ἀηλθε Πατέρα· μίαν καὶ μόνην τὴν ποιούτων πνευματικῶν τε κυκλοφορίαν ποιήσας εἰς αἰῶνα τὰ πάντα ἀπὸ τῶν κόσμου σωτηρίαν ὁ κοσμοσώτης Θεός.

Ἐρώτησις ΙΒ'.

Διατί τὰ μὲν γρη καὶ ὁ Εὐαγγελισμὸς εἰς τὴν αὐτὴν ἡμέραν πρώτῃ τῆς εβδομάδος, εἰς τὴν ὁποίαν ἐγένετο καὶ ἡ Ἀνάστασις, ἀλλ' εἰς ἡμέραν δευτέραν, καθὼς δευτέρως δείχνει ὁ ἀλεξανδρινὸς Πέτρος εἰς τὸ χρονικόν τε.

Ἀποκρίσις.

Ὅτι μὲν ὁ εὐαγγελισμὸς Διδάσκαλοι καθὼς ἀνωτέρω φαίνε), λέγεται πῶς καὶ ὁ Εὐαγγελισμὸς εἰς ἡμέραν ἐγένετο πρώτῃ τῆς εβδομάδος. ὅμως καθὼς δευτέρως δείχνει ὁ ἀλεξανδρινὸς Πέτρος εἰς τὸ χρονικόν τε, φαίνε) πῶς ἐγένετο ἐν ἡμέραν δευτέραν, καὶ ὄχι πρώτῃ· διότι λέγει τὸ ἕτος ἐκείνο ἡμέραν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ πῶς ἦτον, εφ' ἕτος, δεχόμενον ἀπὸ τῆς ἐβδ. καὶ τοῦ Μαρτίου μίαν. καὶ ἀφίνωνται τὸ ζ' ἕτος ὡς ἀπλῆς

Ἡλίου ἀ-
θητός.

Νοητός.

Εὐρεῖν

ἡμέραν
τῆς ἐβδ.

καὶ ἡδὴ δεχόμενον, λογαριάζεις τὰ εφ' ἕτη, ὡς τέλει Εφ. ιη'. καὶ σωστά. εἰς αὐτὰ λοιπὸν προδέτης τὸ τέταρτον τὸς διατὸς Βισέπτης, καὶ γίνον) ὅλα ὁμῶς, εφ' β'. ἀπὸ τὰ λοιπὸν ἀγάλλεις ὅλα τὰ ἐπ' α'. ἤγειν τὰς ὁλοκλήρας εβδομάδας καὶ μὲν εἰς τὸ χέρι. βάλλεις καὶ πρὸς τὰς πρὸ τῆ Φωστήρων, καὶ γίνον) δ'. βάλλε καὶ ἐ τοῦ Μαρτίου ἀπὸ κά, εἰς κέ. ὅπτε εἶναι αὐτὴ ἡ πρώτη ἡμέρας τοῦ ἕτους δεχόμενον ἐβδόμῃ ἕτους· γίνον) ὅλας ὁμῶς ἐννέα. ἀγάνεις καὶ ἀπ' αὐτῶν τὰς ἐπ' α', καὶ σωστῶς ἐβδομάδα, καὶ μὲν εἰς δύο εἰς τὸ χέρι. καὶ ἰδὲ ὅπτε 10 ἀρέθικον ἢ κέ τοῦ Μαρτίου, εἰς τὴν ὁποίαν ἐγένετο ὁ Εὐαγγελισμὸς, ἡμέρα δευτέρα τῆς εβδομάδος. ἡ δὲ Ἀνάστασις ἐγένετο εἰς ἡμέραν πρώτην τῆς εβδομάδος, εἰς τὴν ὁποίαν ἐγένετο καὶ ἡ πρώτη δημιουργία τοῦ κόσμου· καὶ τοῦτο πῶς εἶναι ἔτι, βεβαιώνεται καὶ ἀπὸ τὸν περὶ χρονολογίας Ματθαίου, ὅ 15 πῶς λέγει θεὸς τῆς συλλήψεως τοῦ Περθεύου, πῶς τῶν συλλήψε
" εφ' ἕτει τοῦ κόσμου, ἐβδόμῃ μίαν καθ' Ἑβραίων, ἢ ποι Σε- τῶ προ-
" πέμβεις καὶ Ζαχαρίας ὁ Ἀρχιερεὺς θυμῶν εἰς τὴν ἀγλα- δρέμου.
" σμα κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ, εἶδε τὸ δεχόμενον
" λον Γαβριὴλ τὸν μέγαν Περθεύου καὶ Βαπτιστῆ Ἰωάν-
20 τῶ συλλήψιν ἀγγελίζομενον αὐτῶν· καὶ τὰ ἕτη. ἐν τῷ
θεὸ Βασιλείας Αὐγύστου. Ἐπειδὴ καὶ ἀπὸ τῆ Μάρτιον με- χροῦν ἀρ-
τρῶν οἱ Ἑβραῖοι τὸν χρόνον· ὡς τὸ ἄλλος Μάρτιος εἶναι ἀρ- χὴ Ἑβραϊ-
χὴ τοῦ ἕτους ἐβδόμῃ ἕτους, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ ἐγένετο ὁ- κῶς.
Εὐαγγελισμὸς. ἡ ὁποία ἀρέθικον ὡς εἰπαμεν ἡμέρα δευ-
25 τέρα. καὶ αὐτὰ καλὰ τὰ λέγει καὶ αὐτὸς παρακάτω, πῶς τὰ
ἐγένετο ὁ Εὐαγγελισμὸς τῇ πρώτῃ ἡμέραν τῆς εβδομάδος, καὶ
πρώτῃ ἡμέραν τῆς Σελλίης· ἀμὴν τὰ τοῦ δευτέρου λέγει καλὰ.

ἡ δὲ ἀνάστασις
ἐγένετο
καὶ ἡ πρώτη
δημιουργία

σύλληψις
τῶ προ-
δρέμου.

χροῦν ἀρ-
χὴ Ἑβραϊ-
κῶς.

καὶ αὐτὸς
παρακάτω,
πῶς τὰ
ἐγένετο ὁ
Εὐαγγελισμὸς
τῇ πρώτῃ
ἡμέραν τῆς
εβδομάδος,
καὶ
πρώτῃ ἡμέραν
τῆς Σελλίης·
ἀμὴν τὰ τοῦ
δευτέρου λέγει
καλὰ.

SISMANOGLIO

ὁ δὲ πτερος ἕρπυς, ὡσανὸς μετὰ τὴν διοίκησιν τῆ ἐν αὐτῷ
 ἀειφωρομένην φωσῆρων οἶον Ἡλίου τὴ καὶ Σελλιώνος καὶ τῶ λοι-
 πῶν φερῶν καὶ ἀφ' ἧσώζει πάντα τὰ ὑπὸ γένεσιν καὶ φθο-
 ρῶν τῶ ὑπὸ Σελλήνῳ. Καὶ ὅτι ἐκείνη μὲν ἡ πρώτη ἡμέ-
 ρα ἦτον πρὸ αἰσθητοῦ καὶ σωματικῶ κόσμου δεξιῆ, πρὸ φθα-
 ρῶν καὶ πνευματικῶν· ἀμὴ αὐτὴ ἐσάθηκεν δεξιῆ διὰ τὸ ἐν
 αὐτῇ γενεῆς Εὐαγγελισμῶ, πρὸ ψυχικῶ καὶ πνευμα-
 τικῶ, καὶ ὅλων τὸ μέλλοντος ἐκείνης ἀφάρτου καὶ αἰώνιῃ· τῆ
 ὁποῖα συμβολὸν εἶναι καὶ ἡ ἐξῆς μετὰ τὴν ἑβδομῆν οὐδὲν ἡμέρα
 ἡμέρα μία ἢ καὶ πρώτη τῆς ἐξῆς ἑβδομάδος· κατὰ τὸ σολομόντιον ἐκείνο, 10
 διατί, ὁδὸς μερίδα τοῖς ἐπιὰ κείνε τοῖς ὀκτώ· διὰ τοῦτο καὶ ἡ ἁγία
 Γραφὴ τὴν πρώτην ἐκείνην καὶ κοσμογονίαν ἡμέραν, μίαν τὴν ὀνομά-
 ζει· Καὶ ἐσέτετο ἑσπέρα, καὶ ἐσέτετο πρωὶ ἡμέρα μία· ἐπειδὴ
 μετὰ τὸν ἑβδοματικὸν τὸν αἰῶνα οὐδὲν ἐκείνος αἰὼν λαμ-
 βάνει ἀρχὴν· ὅστις ἐπειδὴ τὸ ἄδυτον Ἡλίον ἔχει αἴτιον, διὰ 15
 τοῦτο καὶ εἶναι καὶ λέγει) δικαίως ἡμέρα μία νυκτὶ μὴ διακοπτο-
 μένη, ὡς ἀνεσπερος καὶ ἀδιάδοχος· Ἡ μὲν οὖν πρὸ μινός
 ἡμέρα ἡ αὐτὴ ἔσα πρὸ Εὐαγγελισμῶ καὶ τῆς Ἀναστάσεως
 καὶ πρὸ Μαρτίῃς μινός, φανερώνει τὸ τέλειον τὸ πνευμα-
 τικῶ ἔπος τῆς ἐνσαρκῆς οἰκονομίας τὸ τῆς δικαιοσύνης Ἡ- 20
 λίου, ἀφ' ἧσὶ ἀπ' αὐτῆς τῆ μινός ἡμέρας ἐπὶ πρὸ αὐτῷ
 ἡμέραν δόξακατάστασιν ὡς ἐλέγετο· ἡ ὁποῖα δὲν ἀκολυθῶ τὴ
 ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος ὅπῃ εἶναι κινήτη καδ' ἕκαστον ἔτος, ἀ-
 λλά τὴ τῆ μινός ἡμέραν ὅπῃ εἶναι ἀκίνητος, καὶ Μαρτίῃς κα-
 δὲ ἔως ἐλέγαμεν· Διὰ τοῦτο ἀρχὴν μὲν τῆ μινῶν καὶ τῶ 25
 χρόνῳ κατὰ πρὸ δόξα κατίστωσιν κόσμου χρονολογίας καὶ κατὰ
 φῶσιν τὴ Μάρτιον ἔχον· ἀρχὴν δὲ πρὸ ἡμερῶν καὶ τῆς
 ἑβδο-

ἡμέρα μία
διατί

Ε' ρ. ια'

Α' ρ. ι'

ἑβδομάδος ἔχον· τὴν πρώτην ἐκείνην ἡμέραν εἰς τὴν ὁποῖαν
 ἀρχήσιν ὁ Θεὸς τὴν πλάσιν τοῦ κόσμου· Ἡ δὲ τῆς ἑβδο-
 μάδος ἡμέρα καδ' αὐτῷ ὁ Εὐαγγελισμὸς ἐγένετο, δόξα κατὰ τὴ
 αὐτῷ καὶ Μαρτίῃς, καὶ κινήτη ὡς εἴρηται, τῆν
 ἐξῆς σημαίνει γεννημένην μεταβλητῶ ἐπὶ τὸ κρείττον, καὶ
 κινῶν τὸν ἀνθρωπίνον χρόνον, καὶ ἀκολυθῶσιν τοῦ σύμ-
 παντος κόσμου, καὶ ὅλων ἐπὶ τὸ ἀρχαῖον δόξακατάστασιν,
 κατὰ τὴν ἀρχῆς σκοπὸν τοῦ Θεοῦ.
 Ε' ρώτησις II'.
 10 Διεπὶ ὡς καδὲν ἐφύλαξον ὁ Χειρὸς τὴν ἡμέραν πρὸ μινός καὶ
 τῆς ἑβδομάδος διὰ τὸ πάθος, ἦγον καὶ Μαρτίῃς, καὶ ἡ-
 μέραν τῆς ἑβδομάδος καὶ ὡρας ἕκαστην, καδ' αὐτῷ παρὶβη πρὸ
 ἐντολῶν ὁ Ἀδάμ· δὲ ἐφύλαξε καὶ τὴν καιρὸν τῆς κινήσεως
 ἡλίου τὴ καὶ σελλιώνος· ἀμὴ τότε μὲν εἰς τὴν ἑπισκοπὴν πρὸ Ἀ-
 15 δάμ δὲ ἦτον μήτι Ἰσημερία, μήτι πρὸ ἀστέλλεος· καὶ κύ-
 κλος πρὸ ἡλίου τὴ καὶ σελλιώνος· ἐδὲ δὲ εἰς τὸ Σα-
 πτῆμιν πάθος ἦτον κοτὰ εἰς τὰ ἄλλα, καὶ πρὸ ἀστέ-
 λλεος, καὶ Ἰσημερία· καὶ κύκλοι Ἡλίου
 μὲν, καὶ Σελλιώνος δὲ, 1'.
 20 Α' πόκεισις.
 Ἰὸπ ἐκεῖ μὲν ἐγένετο ὁ ἐπισκοπὸς τῆς ἰσότητος καὶ δι-
 25 κακοσύνης· καὶ ἡ ἐξῆς τῆς πλείας πρὸ Παρὰδύσου
 λαμπρότητος καὶ μακαρίας ἐκείνης ζωῆς, διὰ τὴν ἐξουσίαν
 τῆς ἐντολῆς τοῦ Θεοῦ· τὴ ὁποῖαν ἑπισκοπὴν ἐφυστάσαντες ὁ
 ἐπισκοπὸς τῆς ἰσημερίας καὶ πλείας τῆς ἰσημερίας φῶσιν, διὰ
 τὴν ἐναντίαν κίνησιν τῆς φωσῆρων Ἡλίου τὴ καὶ Σελλιώνος· ἀμὴ
 ἐδὲ ἐμεινῆτο καὶ ἐγένετο ἡ ἐπὶ τὴ ἰσότητι καὶ λαμπρότητα

SISMANOGLIO
MEGARO

καὶ ἐπὶ τὸ ἀρχαῖον ἄποκατάστασις, ὡς καθὼς ἦτον καὶ εἰς τὸ
 καιρὸν ἐκείνον τὸ πρὸ τῆς παραβάσεως, καὶ πανσέλιμος καὶ
 ἰσημερία. Διότι ἐπειδὴ καὶ τὰ ἐναντία τοῖς ἐναντίοις ἰα-
 ματα καθὼς λέγει· ἀντίκειται δὲ ἡ ὑποακοὴ τῆς παραβασί-
 καὶ ἡ ἰσημερία τῆς ἀνισημερίας, καὶ ἡ πανσέλιμος τῆ μὴ παν-
 σελήνῳ, ἀκόλῳδον ἦτον καὶ πρέπον, ὅτι καθὼς ἡ παρακοὴ
 τῆς Ἀδὰμ ἐγένετο ἀρμόδιώτατα εἰς καιρὸν ἀνισημερίας καὶ μὴ
 πανσελήνης, ποιητοτρόπως καὶ ἡ ὑποακοὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν
 Γ' ἡσὺ Χειρῶν ὅπῃ ἐδράπιδε τὴν παρακοὴν τοῦ Ἀδὰμ,
 ἔπρεπε νὰ γένη ἀρμόδιώτατα εἰς καιρὸν ἰσημερίας τε καὶ
 πανσελήνης, ὡς καθὼς ἦτον καὶ πρὸ τῆς παραβάσεως, εἰς
 ὅσον καιρὸν ἔχε τὴν ὑποακοὴν, καὶ ἐφύλαττε τὴν ἐπιτολίαν
 τοῦ Θεοῦ ὁ Ἀδὰμ. Πάλιν ἐκεῖ μὲν ἦτον πρῶτος κύκλος
 Ἡλίου τε καὶ Σελήνης· διὰ τὴν ἐκ πρώτοις μίαν χρονικὴν τὴν
 φωσφῆρων κυκλοφορίαν ὡς εἴρηται· ὡσὰν ὅπῃ ἦτον ἀρχὴ τῆς
 15 κοσμογονίας· ἔδω δὲ ἦσαν τρεῖς κύκλοι, καὶ Σελήνης
 δὲ κύκλοι δέκα· ἔχοντες δὴ πρὸς τρεῖς ἡμέρας, καὶ πλῆ-
 θος, καὶ ἀριθμὸν ὡρισμένον· πλῆθος μὲν, παρακίω δὸτὸ τὸ ἡμι-
 συ τὸ ὅλων κύκλων· δηλῶντος τοῦ λόγου, πῶς ἐπ' ἐσχάτων
 τὴν χροῖων, καὶ ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰώνων καὶ τοῦ νόμου τοῦ
 20 Μωσαϊκοῦ ἐκείνη ἡ ἐσαρκωσις τοῦ Θεοῦ Λόγου ἀνομιᾶ· εἰ-
 κοστός δὲ καὶ τρίτος κύκλος Ἡλίου, καὶ δέκατος κύκλος Σε-
 λήνης ἦσαν, διὰ νὰ συμπέδων ὁμῶς κατὰ τὴν καὶ Μαρτίαν
 ὅπῃ ἐπαδεν ὁ Κύριος, νὰ εἶναι καὶ πανσέλιμος κατὰ τῆς
 δέκα κύκλους τῆς σεληνῆς, καὶ ἡμέρα παρασκώης, κατὰ τῆς
 25 καὶ κύκλους τοῦ Ἡλίου· Ὡς καθὼς ἐσωμάτωσαν τὰ τελευ-
 ταῦτα· καὶ Μαρτίαν, καὶ ἡμέρα Παρασκώης, καὶ πεισίσ-
 λι-

λήνης, καὶ εἰς τὴν παραβάσειν τοῦ Ἀδὰμ· κατὰ καὶ νὰ ἦτον
 ἐκεῖ ἡ πανσέλιμος οὐ μόνον σωστῆ, ἀλλὰ καὶ περασμένη·
 ὡσὰν ὅπῃ δέλεοται τότε σωστῆ, εἰς τὴν ἰε τοῦ ἔξης δέλεοτος ἐ-
 κείνης Μαρτίαν· ὀκτὴ ἡμέρας πρὸ τῆς καὶ, τοῦ αὐτοῦ Μαρ-
 5 τίας, ἡμέρας Παρασκώης· ἐπειδὴ καὶ ἔδω μετὰ πανσε-
 λήνων ἡκολούθησε τὸ νομικὸν Φάσμα, τῆ ἔξης ἐβδόμη ἡμέρα
 τῆς ἐβδομάδος καὶ καὶ Μαρτίαν· Ὁμοίως καὶ ἡ τετή-
 μερος Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου, ἀπὸ τὸν τετήμερον ζε-
 πεισμὸν τοῦ Ἀδὰμ ὡς ἀνωτέρω ἐλέγετο, καὶ μετὰ παν-
 10 σελήνων πάντοτε ἡμεῖς ἐαρτάζομεν τὸ ἅγιον Πάσχα· καὶ ὅ-
 35. 24. γων πάντοτε ἀπὸ τὴν ἰσημερίαν, ὡς καθὼς ἦτον καὶ τότε
 εἰς τὸν καιρὸν τῆς παραβάσεως τοῦ Ἀδὰμ ἡ καὶ, καὶ καὶ
 Μαρτίαν, καὶ μετὰ πανσελήνων, καὶ μετ' ἰσημερίαν· εἰς δὲ τὸ
 κοσμοσωτήριον πάθος ἀρτίδη πανσελήνων, διὰ τὸ νομικὸν
 15 Φάσμα· ὡσὰν ὅπῃ ἦτον τὸ σωτήριον πάθος τοῦ Κυρίου ἡ-
 μῶν, πέρασ καὶ τέλος τῆς ἐσαρκωσῆς αὐτοῦ οἰκονομίας, τὴν
 ὁποῖαν λογικῶς δουρίαν ἐρεσκόνει τὸ Πάσχα τὸ νομικόν· εἰς
 τὸ ὅποιον ἐδυσιάζεται ὁ αἰσθητὸς Ἀμὸς τὸ ἀλογον ζῶον· καὶ
 ἔπρεπε τότε νὰ συμπέδῃ μετὰ τὸν περὶ τὸν ἅγιον Πάσχα,
 20 εἰς τὸ ὅποιον ἐδυσιάζεται ὁ λογικὸς ἀμὸς τῆς Θεοῦ, ὁ αἰσθητὸς ἄ-
 μαρτίαν τοῦ κόσμου· ἵνα τοῦ λοιποῦ πᾶσι τῆ ἡ τοῦ νόμου οὐκίαν,
 ἢ δὴ τῆς χροῖας ἐλθῆσθε· ὅθεν καὶ μετὰ τὴν πανσελήνων
 ἐκείνην ἀκολούθησε ἡ τετήμερος τῆ Κυρίου Ἀνάστασις καὶ
 τὸ κυριώτατον ἅγιον Πάσχα, ἡ πρώτη ἀρχὴ καὶ τὸ κεφάλαιον ἀρχὴ τῆς
 25 τῆς ἡμέρας καὶ κατὰ Διαθήκης τοῦ σωτήριου ἡμῶν Χειρῶν τοῦ ἡμέρας δια-
 Θεοῦ· ἀπρῶτοντος ὁ λόγος ἀρτίμερον, ἐπὶ μετὰ τὸ πα-
 ρασκώης τὴν πανσελήνων, καὶ ἀκολούθως τὸ ἐπ' αὐτῆς τετήμερον

SISMANOGLIO MEGARO

νομικόν Φάσκα, κ̅ ὅλως τὸν τυπικόν καὶ γραπτόν Νόμον, ἀνέ-
τειλεν ἡ νέα χάρις καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν
Θεοῦ ὡς καδῶς ἀναχωρεῖ κ̅ ἡ νύξ ἀνατείλαντος τοῦ Ἡλίου.

Ἐρώτησις. ΙΔ'.

Διατὶ τότε μὲν ἡ ἰσημερία δρίσκετο κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς δευτέ- 5
ρας ἐκείνης κυκλοφορίας εἰς τὴν ἰε' Μαρτίαν· κ̅ ταῦτα τὴν λογαρι-
άζομεν εἰς τὴν κα' Μαρτίαν, ὅσπερον ἀπὸ τῶσας χιλιάδας χρόνας
ὅπου εἰς κάθε τ' χρόνος καδῶς διαλαμβάνουσιν οἱ προφητῆται
διδάσκαλοι Ματθαῖος τε κ̅ Ψελλός, ἢ εἰς κάθε ἑλγ' χρό- 10
νος ὡς οἱ νεώτεροι λέγουσιν ἀκριβέστερον τὸ δρόμον τῆς Ἡ-
λίου δρόντες, ἡ ἰσημερία καταβαίνει ὀπίσω μίαν
ἡμέραν, καὶ ἡμεῖς τὴν λογαριάζομεν
ὡδῶν τῶσας ἡμέραις,

Ἀπόκρισις.

ἰσημερία **Τ**ὸ μὲν πῶς εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν καὶ εἰς τὴν αὐτὴν ὥραν 15
πότε, καὶ στιγμὴν τοῦ ἔαρος γίνε' πάντα τε ἡ ἑαρινὴ καλο-
μὲν ἰσημερία ὡς καδῶς καὶ εἰς τὸν καιρὸν τῶ μετοπώρου γί-
νε' ἀπαραλλάκτως ἡ μετοπωρινὴ καλομὲν ἰσημερία
καὶ ἡ προπαῖς πάλιν γίνου' εἰς τὸν καιρὸν τοῦ θέρους καὶ τοῦ
χειμῶνος πάντα τε ἡ αὐτὴ ἀπαραλλάκτως, τοῦτο εἶναι φα- 20
νερόν καὶ βέβαιον κοντὰ εἰς ὅλους ὅπου γινώσκουσιν τὰ ποιῶντα
σημῆα τῶ ὡσαύτ' ὅπου τὰ σημεῖα τοῦ ἔραρος εἴτε ἰσημερινὰ εἴτε προπικὰ
ἔραρος εἶναι πάντα ἴσα κ̅ ὅμοια, καὶ ὁ χρόνος εἶναι μέτρον κινή-
χρόνος τί σεως πάντα τὸ αὐτὸ, ἴσον αὐτὸ ἑαυτῶν. Ἀμὴ ἀπὸ ἄλ- 25
ῆσι. λαις αἰτίαις προέρχεται ἡ ποιούτη ἀφ' ὧν καὶ αἰωμαλία,
ἰσημερία ὅπου φαίνεται πῶς ἀνεβοκαταβαίνει ἡ ἰσημερία κατὰ τὰς τὰς
πόθεν κιν. μιλίων ἡμέρας. Διότι κατὰ τὴν παλαιὰς ὡς πινες λέγουσι,

κ̅ ἀκόλουθα λέγουσιν, ἀνέβαινον ἡ ἰσημερία ὡσαύτ' εἰς τὸν
καιρὸν τῶ παλαιῶν ἐκείνων Χαλδαίων, ὅπου ἐμετρεῖσαν ἐκφ-
νοι τὸ χρόνον ὅλον τξ' ἡμερῶν μόνον, δίδοντες τοῦ κάθε μη-
νὸς ἀπὸ λ' ἡμέρας· εἰς ὅσα μέρη κ̅ οἱ Γεωμέτραι μετράζουσι τὸν
5 κύκλον τοῦ ἔραρος· νομίζοντες ἴσως τὸν Ἡλίον πῶς κινεῖται τὴν
κάθε ἡμέραν μίαν μοῖραν σωτηρίων· κ̅ ἐτὶ ἀνέβαινον ἡ ἰση-
μερία παράνω, μὲ τὸ νὰ ἔστρεχαν οἱ δώδεκα μῆνας τοῦ χρό-
νου πέντε ἡμέρας καὶ εἴς α' δ', ἤτοι ἔξ ὥρας ὀπίσω τὸν κάθε
χρόνον. ὅσπερον οἱ Αἰγύπτιοι ἀκριβέστερον εἰσαζόμενοι τὴν κί- 10
νησιν τῶ Ἡλίου, πῶς δεῖ ἔρχετον ἀπὸ τῶ αὐτῶ σημεῖον κί-
νήμερος ἐπὶ τὸ αὐτὸ σημεῖον εἰς τξ' ἡμέραις, ἐπρόδισαν
κοντὰ εἰς αὐτὸ, κ̅ ἄλλας πέντε ἡμέρας μόνον, χωρὶς τὸ δ'
τὰς ὁποίας τὰς ἀνόμαζαν ἐπαγομῆρας, ὡσαύτ' ὅπου ἦσαν ἔξω
ἀπὸ τῆς 1β' τελευταίας μῆνας· ἐπειδὴ ἔβλεπον τὸν Ἡλίον
15 ἀπὸ τῆς σκιάς τοῦ γνώμονος πῶς ἐγύριζε πλεονάζοντες ἡμέρας
ἀφ' ἧς ἐπερνεῖσαν ἡ τξ' ἡμέραις, κ̅ ἔκαμν πάλιν τὸ δρόμον τῆς
πρώτης τοῦ χρόνου ἡμέρας· κ̅ διὰ τοῦτο ἦσαν ἀγνώρις αἰς ὅσα
λόγουται ἡ περιεσόττερας ὥραις τῶ χρόνου, ἤγουν ἡ ἔξ, τὸ τί-
ταρτον τῶ ἡμερονοκτίων. Καὶ πιντεροπαις ἐπλεονάζει κ̅ κατ'
20 αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν εἰς κάθε τῶσας χρόνους μίαν ἡμέραν, κ̅
μὲ τὸ νὰ μὴ πλεονάζουσι καὶ αὐτοὶ αὐτὴν τὴν ἡμέραν,
ἔστρεχε καὶ κατ' αὐτὴν ἡ ἰσημερία εἰς κάθε τῶσας χρόνους
μίαν ἡμέραν ὡδῶν, μὲ τὸ νὰ ἴδωσαν οἱ δώδεκα μῆνας μίαν
ἡμέραν ὀπίσω τὸν κάθε τῶσας τῶσας χρόνους. Διὰ τοῦτο βλέ- 25
παντας ὅσπερον ὁ ἄλιος Καίσαρ τὴν μεγάλην παραλλαγήν
τῆς ἰσημερίας κατὰ τὴν μῆνας ὅπου ἀνέβαινε τότε ἡ ἰσημερία
καδῶς λέγουσιν, ἴσως καὶ εἰς τὸν Ὀκτώβριον μῆνα, ἐδήλω-
σαν

SISMANOGLIO MEGARO

Δωσαν ἀκόρι καλλήτερα τὸν ἐνιαυτὸν, μετὰ τῷ μαθηματι-
 κῷ Σωσιγόνει, ἢ σιωδρωμῆς πολλῶν μαθηματικῶν τοῦ
 καιροῦ ἐκείνου, προσηλόντας κοιτὰ εἰς τὴν πρῶτην ἡμέραν,
 καὶ τὰς ἐξ ὥρας, ὅπου εἰς κάθε δ' χρόνος περιεσθλεί μία ἡ-
 μέρα· τὴν ὁποῖαν τότε προσηλόνται εἰς τὴν τελευταίον μὲν
 τῷ χρόνῳ τὸν Φεβρουάριον· ἢ ἔχει τότε ὁ Φεβρουάριος ἡ-
 μέρας κδ'. Δὲ τὴν ὁποῖαν αἰτίαν τῆς διορθώσεως ἢ ὁ πέμ-
 πτος μὲν, Γ' ἄλιος ὠνομάσθη ὁμωνύμως τῷ Καίσαρι. Ἄ-
 μη δὲ τὴν δὲ εἶναι σωφαις ἢ ἐξ ὥραις, ἀμὴν τὴν λείπουν ὀλί-
 γον τίποτες· ἢ εἰς τὴν περιακοσίων τῶν ἡμερῶν κτῆς, καθὼς οἱ
 προσηλόντες Διδάσκαλοι λέγουσιν, ἢ εἰς δέκα πρῶτα λεπτά,
 καθὼς ἀκριβέστερον οἱ μεταγενέστεροι λέγουσι. διὰ τοῦτο ἀπὸ
 τὸν καιρὸν ἐκείνον ἢ ὑστερον ἀρχῆσιν ἢ ἰσημερία κατ' ὀλί-
 γον ὀλίγον νὰ καταβαίνει, ἢ νὰ τρέχει ὀπίσω· μετὰ τὸ νὰ προση-
 λῶν καὶ νὰ μετρεῖται πάντοτε Βίσεκτος εἰς κάθε τετραετία, 15
 ἢ γὰρ μία ἡμέρα παραίω· ὅπου ἔπρεπε εἰς κάθε εἰς
 χρόνους κατὰ τῶν μεταγενεστέρων μίαν φεραὶ νὰ μὲν λογα-
 ριάζωμεν Βίσεκτον, ἢ γὰρ παραίω μίαν ἡμέραν· διότι τότε
 ἢ ὀλίγαις ἔλλειψες τοῦ κάθε χρόνου, λέγω τὰ εἰς δέκα ἐκείνα
 πρῶτα λεπτά, συναγόμενα ποιεῖν μίαν σωφαι ἡμέραν ὀ-
 κτω κὲν λεπταῖ· ἢ ὁποῖα ἄκρη ἡμέρα προσηλόνται τότε
 παραίω, δίδωκε τὴν ἰσημερίαν ὀπίσω μίαν ἡμέραν, ἀπὸ
 τῆς ἡμέρας ἐκείνου τοῦ μὲν εἰς τὴν ὁποῖαν εἰσελάκετο προ-
 τερον ἢ ἰσημερία· ἐπειδὴ τότε μετρεῖται ὁ χρόνος ὡσαν καὶ
 εἰς τῶν βίσεκτος, τξξ' ἡμερῶν· ὅπου εἶναι καὶ τότε ὁ χρόνος 25
 ὡσαν καὶ τῶν ἄλλων κοινῶν χρόνων τξξ', ἡμερῶν μόνον· καὶ εἰς
 ὅπου ἀκολούθῳ μετὰ τῆς κή, τῷ Φεβρουαρίῳ, νὰ ἀρχῆ ὁ

Γ' ἄλιος
 μὲν.

Μάρ-

Μάρτιος· ἐξοδιάζεται τότε ἢ ἄρχῃ καὶ πρώτη ἡμέρα τῷ
 Μαρτίῳ, καὶ γίνετ' ἡ τελευταία ἡμέρα κατὰ τῷ Φεβρουαρίῳ·
 καὶ ἢ ἐξῆς δὲ πέρα Μαρτίου, γίνεται τότε ἄρχῃ καὶ πρώτη
 Μαρτίου· ἢ δὲ πέρα Μαρτίου γίνεται δὲ πέρα Μαρτίου·
 5 καὶ καθ' ἑξῆς αἰ λαιπαὶ τρέχουσιν ὁμοίως ὀπίσω· ἢ ποιουτοτέ-
 πως ἔρχοντ' ἢ οἱ ἐξῆς μὲν καὶ ὅλος ὁ χρόνος ὀπίσω· καὶ ἢ ἡμέρα
 ὅπου ἔχει τὴν ἰσημερίαν ἔρχεται τότε ὀπίσω μίαν ἡμέραν· καὶ
 εἰς ὅπου εἶναι καθ' ἑξῆς ὀπίσω καὶ, τότε μετρεῖται κ'. καὶ
 μετὰ ποσαῦτα ἔτι, μετρεῖται ιδ'. καὶ μετ' ἕτερα ποσαῦτα
 10 ἔτι μετρεῖται ιη'· καὶ ποιουτοτέπως καταβαίνει ὀπίσω πάν-
 ποτε ἢ ἡμέρα ὅπου ἔχει ἐν ἑαυτῇ τὴν ἰσημερίαν· μετὰ τὸ νὰ
 προσηλῶν ἀπὸ τὴν ἄρχῃ ὁ Μάρτιος ὡς ὁ τῷ Φεβρουαρίῳ,
 καὶ νὰ ἀναπληρωθῆται ὅσοι τῶν ἐξῆς ἡμερῶν· ὡς καθὼς καὶ εἰς
 τὸν καιρὸν τῶν Χαλδαίων, καὶ τῶν Αἰγυπτίων, μετὰ τὸ νὰ ἔ-
 15 κατέβαιναν αἱ μὲν ὀπίσω, ἀνέβαινον ἢ ἰσημερία παραίω.
 Ἐτέτι εἶναι λοιπὸν ἢ αἰτία διὰ τὴν ὁποῖαν τότε μὲν κατὰ τῶν
 Χαλδαίων καὶ Αἰγυπτίων ἀνέβαινον ἢ ἰσημερία παραίω·
 τὰρα δὲ κατὰ τὸν Γ' ἄλιον Καίσαρα καὶ τῶν ἐξῆς τρέχει ὀπίσω
 καὶ καταβαίνει· ὅτι τότε μὲν ἀνέβαινε καθὼς εἶπαμεν διὰ τῶν
 20 ἔλλειψιν τῶν προσηλόντων ἡμερῶν καὶ ὥραν· τὰρα δὲ κατα-
 βαίνει, Δὲ τὴν προσηλόντων ἐλλειψῶν ἡμερῶν.
 Ὅμως οἱ θεοποιοὶ Πατέρες τῆς πρώτης Συνόδου αἰ καλὰ καὶ
 νὰ ἢ ἔδωκεν ἀκριβῶς τὴν ποσὴν τὴν διαφορὰ τῆς ἰσημερίας, πῶς
 κατ' ὀλίγον ὀλίγον ἔρχετ' ὀπίσω διὰ τὴν σιωδρωμῆς προσηλόντων
 25 τῆς τοῦ βίσεκτος ἡμέρας· μετὰ τὸ ὅλον ἐδιείσαν αὐτὴν τὴν
 εἰς ἰσημερίαν νὰ κείνηται καὶ νὰ λογαριάζετ' ἢ πάντοτε
 καθὼς εἶραμεν τότε εἰς τὸν καιρὸν τῶν, κατὰ τὴν κατὰ τοῦ

(E) Μαρτίου

Μαρτίης μινός· καὶ νὰ μιν ἀνεβοκαταβαίνῃ πλέον ἔξω ἀπὶ αὐτὴ πινὴν ἡμέραν, ὅσον διὰ τὸ ἅγιον Πάχα, νὰ ἰορτάζονται πάντα τὰ παλίων ὁμῶς εἰς εἴα καὶ τὴν αὐτὴν καιρὸν, καὶ τὴν αὐτὴν τῶν αὐτῶν μινός ἡμέραν, εἴτε Μαρτίης, εἴτε Ἀπριλλίης· διὰ νὰ μιν ἱσθῆ σύγχυσις καὶ ἀσφασμὸν εἰς τὰ μέρη τῆς 5 Ἐκκλησίας ὅπου δέλοσκον) εἰς ὅλην πινὴν οἰκουμένην, διὰ τὴν συνεχῆ παραλλαγὴν τῆς ἰσημερίας, ὅπου πρὸς ἔρχεται ὡς εἶρη) ἀπὸ τῆς συνεχῆ προαθήκῃ τῆς τοῦ Βισέκτις ἡμέρας· καὶ κατὰ καὶ εἰς τὰς ἐδικὰς μας καιροὺς νὰ κατατέβῃ ἡ ἰσημερία πολλὰ παρακάτω, ἕως καὶ εἰς ταῖς 1 τῶν Μαρτίης, 10 καθὼς οἱ νεώτεροι μὲ ἀκελεδέτεραν παρατήρησιν δείχνουσιν· διὰ πινὴν ὁποῖαν αἰτίαν ἐκάμασι καὶ διόρθωσιν τοῦ Καλενδαρίου, καὶ ἤφεραν τὴν ἰσημερίαν πάλιν εἰς πινὴν καὶ Μαρτίης, ὡς καθὼς ἦτον καὶ εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἀσυνόδου· μὲ τὸ νὰ φέρω ὀπίσω τὴν Μάρτιον καὶ ἀκολούθως ὅλας τὰς μινὸς δέκα 15 ἡμέρας· ἀλλ' ὁμοίως ἡμεῖς εἰς τὸν δὸν τὰς ἀκολουθῶν μὴδὲ πολὺ μὲν ποτὲ νὰ παραβαίνωμεν τὸ ὄρον τῶν δέκων ἐκείνων Πατέρων, νὰ φανῶμεν ἡμεῖς ἀσφαιτικώτεροι ἀπὸ τὰς θεοσόφους καὶ ἀγίας ἐκείνους Πατέρας, νὰ κάμωμεν ἡμεῖς διόρθωσιν, ὅπου ἐκείνοι δὲν ἐτόλμησαν νὰ πινὴν κάμωμεν· ἐπειδὴ καὶ ἡ ἀδελφὴ ἦσαν ἄλογος ἢ τοιαύτη διόρθωσις, ἢ δελαν πινὴν κάμη προσηγοριῶς ἐκείνοι, καὶ ἢ νὰ πρᾶβίξω ὀπίσω δύο ἡμέρας τῆς Μάρτιον, νὰ ἀνεβάσομεν τὸ δῶνον πινὴν ἰσημερίαν, νὰ τὴν φέρω εἰς πινὴν καὶ Μαρτίης, ὡς καθὼς 20 ἀρέθῃ εἰς τὸν καιρὸν τῶν Χειρῶν· ἢ ἡδελαν πρᾶβίξω παραπάνω τὸν Μάρτιον, νὰ τὴν κατεβάσομεν εἰς τὴν 1ῆς Μαρτίης ὡς καθὼς δέλοσκον εἰς πινὴν δέχλιν εἰς τὸν καιρὸν τῶν Ἀδάμ·

ἀμὴ

ἀμὴ ἐκείνοι μὴτε πινὴν ἀνεβάσομεν, μὴτε πινὴν κατατέβωμεν, ἀμὴ πινὴν ἀφῆκαν ἐκεῖ ὅπου πινὴν ἀφῆκαν εἰς τὴν καὶ Μαρτίης, διὰ πινὴν αἰτίαν ὅπου εἶπομεν ἀνωτέρω· διὰ νὰ μινὸν προσηγοριῶν λέγω σύγχυσις καὶ ἀσφασμὸν εἰς τὰ μέρη καὶ μέλη 5 τῆς Ἐκκλησίας· ὡς καθὼς τὸ ἔπαδαν οἱ ἀσφαιτικώτεροι ἐκείνων Λατῖνοι· καὶ διὰ μίαν χρονικὴν διόρθωσιν ἐξεχαιροῦσαν καὶ ἀπεκόπησαν κοντὰ εἰς τὰ ἄλλα, καὶ κατὰ τὸ καλενδαρίου ἀπὸ τὸ καθὼς σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, ὡς χρισματικοὶ, καὶ αὐτάρεσκοι, καὶ ἀποκέφαλοι ὅπου εἶναι· διὰ 10 τοῦτο λέγω δὲν ἡμποροῦμεν ἡμεῖς νὰ παραβαίνωμεν τὴν γνώμην καὶ κείνῃ τῶν δέκων ἐκείνων Πατέρων, νὰ πρᾶβίξωμεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὸ αὐτὸ ἀμαρτήματα τῶν Λατίνων· διὰ νὰ μινὸν λάβωμεν εἰς πινὴν ψυχὴν μας αἰτὶ κέρδους ζήλιας, ὡς οἱ Λατῖνοι.

Ἐρώτησις 1Ε'

15 Περὶ ἀσφαιτικῶν τῶν ἡμερῶν, καὶ ἐβδομάδων, καὶ μηνῶν, καὶ ἐνιαυτῶν ἡλιακῶν τε καὶ σεληνιακῶν.

ἀποκρίσις.

Ἐγὼ δέλοσκον τὴν ἀγίαν γραφὴν ὅπου λέγει περὶ τῶν ἡλιακῶν ἡμερῶν· Καὶ ἐγινέτο ἑαυτέρα, καὶ ἐγινέτο πρῶτὴ ἡμέρα μία· καὶ πάλιν καὶ ἐγινέτο ἑαυτέρα καὶ ἐγινέτο πρῶτὴ ἡμέρα δέκα· ὁμοίως καὶ τεῖτη, καὶ τετάρτη καὶ καθεστῆς αἰ 20 λοιπαί· δέλοσκον δὲ καὶ τὴν Σελήνιν ὅπου ἐκτίθηται ὁμοῦ καὶ ὁ ἥλιος ἀπὸ τῆς τετάρτης ἡμέρας· καὶ ἀρέθῃσαν κατὰ τὸν σαφώτατον Ψελλόν, καὶ περὶ τούτου κατὰ πινὴν ἀγίαν 25 Γραφὴν, ὅπου ἥλιος εἰς πινὴν δέχλιν τῆς ἀνατολῆς τοῦ Κειῶ, ἢ δὲ σελήνη ὁμοίως εἰς τὴν δέχλιν τῆς δύσεως τῶν Ζουῶ· ἴσον εἶπεν, ὅπου ἥλιος εἰς πινὴν ἀρχὴν τῆς ἡμέρας ἀπὸ ἀνατολῆς

λας·

SISMANOGLIO MEGARO

λας· ἡ δὲ σελιών εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς νυκτός ἐξ ἑνὸς βασιλίδε-
 σα· καὶ ἐπειδὴ τελεία εἰς πλὴν ἀρχὴν τῆς τετάρτης ἡμέρας
 ἐκείνης ἀρέθῃ κτιοθεῖσα, δεκαπενταρῶν ἡμισυ ἡμερῶν καὶ
 πέταρτον, καθὼς τὸ δείξει καὶ ὁ θεὸς Δαμασκίως εἰς τὴν
 Θεολογικάτω, ἐν κεφαλῶν κβ' φανερὸν εἶναι πάς ἕως ἑσπέρας 5
 τῆς δ' ἡμέρας ἐκείνης ἐγένετο ὅσον κατὰ τὸν χρόνον ἡμερῶν
 ἰε', τελείων· Ἄπ' ἐδὼ λοιπὸν σιμῶνεται πάς ἡ σελιωνικῆς
 ἡμέρας τὸ ἑσπέρας τελειῶνται, ὅπου εἶναι τέλος τῆς ἡμέρας
 καὶ ἀρχὴ τῆς νυκτός· καὶ λοιπὸν ἀρχὴν ἀφ' ἑσπέρας, ἡγοου
 δὲ τὴν ἀρχὴν τῆς νυκτός· καὶ Διὰ τοῦτο λέγει ἡ σελιών 10
 πῶς νὰ ἐτάχθῃ εἰς ἀρχὰς τῆς νυκτός· ὅχι μόνον Διὰ τὴν
 φωτίζει πλὴν νύκτα· καὶ φαίνεται ἀπ' ἐδὼ νὰ εἶναι εἰς κάποιον
 πρόπον ἔκρουσας καὶ ἀρχῶν ἡ Σελιών τῆς νυκτός· ἀμὴ ἀ-
 κόμι καὶ διότι ἀρχὴν ἀπὸ νυκτός, καὶ τελειώνει εἰς νύκτα·
 Αἱ δὲ πῶς Ἡλίας ἡμέρας ὅλον τὸ ἐναντίον ἔχουσιν, ὡσαύτ' ὅπου 15
 ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἀρχίξοι, καὶ εἰς πλὴν ἀρχὴν τελειῶνται· ὅ-
 που εἶναι τὸ τέλος τῆς νυκτός καὶ ἀρχὴ τῆς ἡμέρας· ἐπειδὴ
 καὶ λέγει ἐγένετο ἑσπέρας, ἡ τις ἔχει ἀρχὴν τὸ πρῶτον, καὶ ἐ-
 γένετο πρῶτον, ὅπου εἶναι τέλος τῆς νυκτός καὶ ἀρχὴ τῆς ἡμέ-
 ρας· καὶ ἔτω λέγει ἡμέρα μία, ἡ δὲ τέρα, ἡ τρίτη καὶ αἱ 20
 λοιπαί· καὶ διὰ τοῦτο λέγει ὁ ἥλιος πῶς νὰ ἐτάχθῃ κατὰ
 τὴν Δημιουργοῦ εἰς ἀρχὰς τῆς ἡμέρας· ὅχι μόνον Διὰ τὴν εἶναι
 κατὰ δὲ τὸν λόγον ποιητῆς μετὰ Θεοῦ καὶ ἀρχῶν τῶν ἡ-
 μέρας· ἀμὴ ἀκόμι καὶ Διὰ τὴν ἀρχὴν ἀπὸ ἡμέρας, καὶ τε-
 Σύμβολα λειώνει εἰς ἡμέραν, κατὰ πλὴν δὲ τὸ φασὶν τῆς ἀγίας Γραφῆς· 25
 οἱ Φωστῆρες ὡσαύτ' ὅπου εἶναι σύμβολα τὰ μεγάλα ταῦτα σοιχεῖα τοῦ ἕ-
 γωνῶν, ἡ μὲν σελιών ὡς τὸ ἐργον ἐστὶν ἀρχὴν τῆς ἡλίας, τῆς

Εἰς ἀρ-
 χὰς τῆς
 νυκτός·

Εἰς ἀρ-
 χὰς τῆς
 ἡμέρας·
 Σύμβολα
 οἱ Φωστῆρες
 ἡγώνων·

αὐθιγῆς τὸ μωσαϊκοῦ Νόμου θείας· ὅδ' ἐπινοῖ μένος ἥλιος,
 τῆς ἐπαυραζέσης τοῦ ἰσπῆ· Ἡλίας χάριτος τε καὶ ἀληθείας·
 ὅτι ὁ νόμος δείξει καὶ ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης διὰ μωσαϊκῶν ἐδὲν
 καὶ ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο· Διότι Φωστῆρες
 εἰς τὴν πρῶτην ἡ Σελιώνως καθὼς δὲ ἔχει τὴν ἀρχὴν μὴ τὴν διαφορὰν
 Ἡλίου μήτε τῆς ἐβδομάδος, μήτε τοῦ μενῶς, μήτε τὸ χρο-
 νου, ποιητοῦ πως δὲ ἔπρεπε νὰ ἔχη μὴ δὲ πλὴν ἀρχὴν ἀρ-
 χὴν τῆς ἡμέρας· διότι κατὰ τὸν ὅτι ὁ κατὰ τὸν ἡμέραν ἀρχὴν καὶ οἱ
 δύο Φωστῆρες τῆς τετάρτης ἡμέρας πρὸς τὴν δεκάτην Μαρτίαν·
 10 ὅλλ' ὅμως ἡ σελιών ἀρέθῃ κατὰ τὴν παρὰ ἡμῶν αὐτῆς πα-
 λαοτέρα τῆς Ἡλίας ἡμέρας ἐδὲν· καὶ διὰ τοῦτο εἴρηκεν ἡ
 λέων ἀρχὴν, τὴν πρῶτην Μαρτίαν τὴν αὐτοῦ χρόνον, ἡμέρας
 τῆς ἐβδομάδος ὁμοίως δ'· ἀρχὴν λέων καὶ τῆς ἐβδομάδος,
 καὶ τοῦ μενῶς καὶ τὸ χροῖον· Ὁ δὲ Ἡλίας ἡμέρας ἀρέθῃ
 15 τερα, πρὸ τῆς γενέσεως τῶν Φωστῆρων· καὶ ἕως ἔχει ἀρ-
 χὴν κατὰ τὸ πρῶτον αὐτῶ φως, πλὴν ἐδὲ Μαρτίαν, τὴν
 καὶ πρῶτην ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος· ἡ ὅποια ὑστέρη διὰ τὴν ἐν Κυριακῇ
 αὐτῇ γενέσεως· Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου, ἀναμάρτη Κυριακῇ· Διὰ τὴν
 αἰσῶν ὅπου τὸ εἶδος αὐτὸ τοῦ ἡλίου ἦτοι τὸ φως εἶναι εἰς εἶρη
 20 αὐτὸ εἰσῶν τὸ πρῶτον φως· τὸ ὅποιο τὸ ἔλαβεν ὑστέρη
 εἰς τὸν δόκον τε, καὶ τὸ ἔκαμα κινήτων, διὰ τὴν χροῖον τοῦ κόσ-
 μου· καθὼς τὸ δείξει ὁ θεὸς Δαμασκίως εἰς τὸ αὐτὸ κβ' κε-
 φάλαρον τῶν Διολογικάτω·
 Ἐρώσεις 19'.
 25 Πῶδες ἐπιπέσει αἱ ἀρχαὶ τῆς δώδεκα μενῶς τῆς χροῖον
 καὶ τὰ δώδεκα ζῴδια τοῦ αἵρα· καὶ τὰς εἰς πρῶ-
 λαβείας τῆς Σελιώνως ἡμέρας·
 Εγ
 ἀπό-

SISMANOGLIO
 MEGARO

Α' πόκεισις.

Αὐτὴν δ' δωδεκάεθμον ἢ ἐνιαύσιον τῆς Σελιεύης κυκλοφορίας ἐπενόησαν οἱ ἀρχαῖοι ἢ τὰς δώδεκα μῆνας τοῦ χρόνου ἢ τὰ δώδεκα μέρη τοῦ οὐρανοῦ, ἃ καὶ ζώδια λέγουσιν, ἢ ὅλος ὁ οὐρανὸς ἕτος κύκλος, ζωδιακός. Διὰ τὰς 5 ἐν αὐτῷ κινήσεις Πλανήτας. ἢ μάλιστα πάντων διὰ τὸ Ἡλίον· ὅπερ μὲν τὸ λοξιότη ἐν αὐτῷ κίνησιν ζωογονεῖ ἢ διασώζει πάντα τὰ ὑπὸ Σελιεύην. ἢ τὸ ποσῶν γωνῶν τὸ ζώων ἢ φυτῶν ιδιότητάς τε ἢ διαφορὰς κατὰ τὰ ὑποκείμενα τῇ τέρτι κινήσει διάφορα μέρη τῆς οἰκουμένης. τὰ ὅποια 10 διάφορα εἶδη ἢ ιδιώματα τὰ φανερώνασι μὲ τὰ διάφορα εἶδη τὸ ζώων ὅπερ ζωογονεῖ εἰς τὰ διάφορα μέρη τοῦ οὐρανοῦ. ἐπειδὴ ἢ εἰς ὅσον καιρὸν ὁ Ἡλίος κάμνει ἢ μίαν τε χρονικὴν κυκλοφορίαν, ἢ Σελιεύην δωδεκάκις περιέρχεται αὐτὸ τὸ ζωδιακὸν ὅλον κύκλον· ἢ ποιεῖ τὸ ἐδικόντης δωδεκάμηνον χρόνον. τὸ 15 ὅποῖον δείκνυται ἢ δὸτὸ τῆς τοῦ ὀνόματος σημασίας φησὶ τοῦ μίαν πέντε. μίαν μέρη Γάρ φησι ἢ ἰετυμολογικὸς εἰς ἄκρον τῆς Σελιεύης πληρῆται ὁ μίαν· ὡς τε ἐπειδὴ δωδεκάκις μείνεται εἰς ἄκρον ἢ Σελιεύην καθ' ἕνα ἕτος· ἢ δηλονότι δωδεκάκις πληρῆται ὁ μίαν. φανερὸν εἶναι ἢ δὸτὸ τῆς τοῦ ὀνόματος ση- 20 μασίας, πῶς δὸτὸ τὸ πικύπτιω δωδεκάεθμον εἰς ἄκρον κατ' ἕτος μείωσιν τῆς Σελιεύης ἐπενόησαν οἱ παλαιοὶ τὰς δώδεκα ἢ μίαν μίαν τοῦ χρόνου. ὡς καὶ δὸτὸ εἰς καθε πρῶτον τῆς ἡμερῶν κύκλον ἢ Σελιεύην δέξασκεται κατὰ πρῶτον λόγον εἴδεκα ἢ τῆς σελιεύης ἐπενόησαν πῶς ἢ κατὰ τὸν πρῶτον αὐτῆς κύκλον 25 νης ἢ δε- εἰς τὸ ἀρχιὸν δὲ τελεῖα εἴδεκα ἢ ἡμέρας παλαιότερα ἢ μελίων. Λίαν· ἐπειδὴ ἢ ἢ τρεῖς περιλάβουσαι ἡμέρας ἕως τῆς γενέσε-

ως τὸ φωσῆρων, εἶναι κοινὰς ὡς εἴρηται ἢ τοῦ Ἡλίου· ἢ δια- τοῦτο περιλαμβάνον) πάντα ὡς εἴπωρ αὐτὸ ἢ εἴδεκα ἢ ἡμέρας ὡς ἀπερασμῶν ἢ τελειωμῶν εἰς τὸ μέτρον τῆς εὐ- ρέσεως τὸ ἡμερῶν τῆς Σελιεύης, ὡσαν δεμέλιον καὶ ὑπο- 5 βάρη τῆς ποιότητος μεθόδου, καθ' ἕνα ἕτος καὶ καθ' ἕ- κάστου δωδεκάεθμον κυκλοφορίαν τῆς Σελιεύης· διὰ τὸ φθά- ση ὁ λογαριασμός τ' ἀριθμὸν τὸ ἡλιακῶν ἡμερῶν, ὡσαν τὸ ἢ δελαν ἀρχήσῃ ὅμῃ καὶ πλεὺ κινήσιντων.

Ε' ῥώτησις ΙΖ'.

10 Διατὶ εἰς τὰς μέρη ἐμοίραξαν οἱ ἀρχαῖοι τὸν ὅλον κύκλον τοῦ οὐρανοῦ;

Α' πόκεισις.

Καὶ ἐπειδὴ κατὰ τοὺς ἀρχαῖους ὁ χρόνος ἐφάνετο εἶναι τὸ τῆς ἡμερῶν ὡς εἴρη), διὰ τοῦτο ἐμοίραξαν εἰς πόσα μέρη 15 ἢ αὐτὸν τὸν ὅλον κύκλον τοῦ οὐρανοῦ, κατὰ τὸν εἰς ποσῶν μέρη διαμερισμὸν τοῦ Γεωμετρικῶς κύκλου, δίδοντες τοῦ καθε ζώδιου δὸτὸ λ' μοίρας· νομίζοντες τὸ Ἡλίον πῶς καὶ ἐκινεῖτο κατὰ πλεὺ ἐδικὴν τε κίνησιν μίαν μοίραν δὸτὸ τὸ τῆς μοίρας ἢ καθε ἡμέραν. Οἱ δὲ μεταγενέστεροι ἐπίσκοποντες καὶ τὰς πέντε 20 ἡμέρας καὶ τὸ δ', τὰς ἐμοίραξαν εἰς τὰς μεταξὺ μίαν· ἢ ἐκεῖ ὅπερ ἦσαν πρῶτερον οἱ ἡλιακοὶ δώδεκα μίαν ἴσοι εἰς μεσόντες δὸτὸ λ' ἡμερῶν, ἔγιναν ἕξιοι, πέρνοντες εἰ μεταξὺ παρῶν μίαν ἡμέραν· ὁ δὲ Φεβρουάριος ὡς ἔχεται καὶ τὸ 25 καθε δ' χρόνους διὰ τὸ τετραπλασιασμὸν τοῦ δ' πέρνει μίαν ἡμέραν πρῶτον, καὶ ἔχει τότε ἡμέρας καθε δ'. διὰ τὸ μίαν ἔξισάσῃ ποτὲ μήτε μὲ τὰς ἄλλας ἡλιακῶν μίαν, μήτε μὲ

τὰς Σεληνιακὰς· ἀμὴνὰ εἶναι πάντοτε μικρότερος καὶ ἄπο
 τὰ δύο μέρη. διὰ τὰ γνωρίζεσθαι ἅπ' ἑδῶ, πῶς εἶναι ὅτελο-
 διαφορὰ τῆς ταύτης μελέτης τοῦ χρόνου. Ἄπ' ἑδῶ λοιπὸν γινώσκονται καὶ ἡ
 ἡλιακῶν διαφορὰ τῆς ἡμερῶν καὶ μελεῶν καὶ χρόνων τοῦ ἡλίου καὶ τῆς
 ἢ σελήνης· ὅπῃ τὰ λέγων) οἱ μὲν ἡλιακοὶ, οἱ δὲ σεληνιακοὶ. 5
 ἐπειδὴ καὶ οἱ μὲν τῆς Σελήνης μελέτης εἶναι ἴσοι ὅλοι ἀνάμεσον
 τας, καὶ παρακώτεροι ἄπο τὰς ἡλιακὰς. ἐπειδὴ καὶ εἶναι
 ὅλοι ἄπο εἰκοσιεννεαήμισυ ἡμερῶν. οἱ δὲ τῆς Ἡλίου μελέτης
 ἄλλοι μὲν εἶναι ἄπο 11 ἡμερῶν, ἄλλοι δὲ ἀπὸ 14. μόνος δὲ
 ὁ τελευτῆς μελέτης ὁ Φθινοπώριος ἔμεινεν ὡς εἶπομεν καὶ ἡ- 10
 μερῶν· εἰς δὲ τὰς Βισέκτας γίνεσθαι καὶ αὐτὸς ἡμερῶν καδ'.
 καὶ οἱ μὲν ἡλιακοὶ μελέτης δέονται) πάντοτε εἰς τὰς τέσσαρας τῶν
 μοιρασμῶν τὰς δ' καιρὰς τῆς ἐνιαυτῆς· ἤτοι τὸ Ἔαρ, τὸ
 Θέρος, τὸ Φθινόπωρον καὶ τὸ Χεῖμα· οἱ δὲ σεληνιακοὶ
 μῆνες κινουῦνται καὶ φέρονται) κατὰ τὰς καιρὰς τοῦ ἐνιαυτῆς ἀνά- 15
 μεσα εἰς τὰς 12 κύκλους, διὰ τὴν παραλλαγὴν τῆς ἡμε-
 ρῶν. διὰ τοῦτο καὶ οἱ χρόνοι τὰς διαφέρουσιν ἀνάμεσον τὰς, ὅ-
 χι μόνον κατὰ πλεονεξία τῶν ἡμερῶν· ὅπῃ εἶναι ὁ μὲν ἡ-
 λιακὸς χρόνος ἡμερῶν 11 ἡμέρας, καὶ δ'. ὁ δὲ σεληνιακὸς, ἡμε-
 ρῶν 14 καὶ δ'. ἀμὴν πῶς ὁ μὲν ἡλιακὸς χρόνος πάλιν εἶναι 20
 κέρως, καὶ τέλειος, καὶ ἀμετακίνητος, καὶ παραστατικός τῆς
 μονοκύκλου τοῦ Ἡλίου ἀετιφορίας· ὁ δὲ σεληνιακὸς εἶναι ἀμυ-
 δρὸς, καὶ ἀτελής, καὶ κίνητος, καὶ παραστατικός τῆς δω-
 δεκακύκλου ἀετιφορίας τῆς Σελήνης. καὶ ὁ μὲν ἡλιακὸς χρό-
 νος σιμῆται) ἔξ ἡμερῶν καὶ νυκτῶν ἡλιακῶν κυρίων καὶ ἀλη- 25
 θῶν· ὁ δὲ σεληνιακὸς, ἔξ ἄλλοτερίων, καὶ παραλλομέ-
 των· ὡσαύτῃ ὁ μὲν ἡλίας οἰκίον ἔχει τὸ φῶς· ἡ δὲ Σε-
 λήνη

λήνη ἄπο τοῦ ἡλίου τὸ φῶς λαμβάνει· καὶ ὁ μὲν ἡλίας πάντο-
 τε εἶναι ἡμερῶν καὶ νυκτῶν ποιητής. ἡ δὲ σελήνη ἀετιφορίας
 μα ἔχει τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, κατὰ ἀξιομείων γίνεσθαι τε καὶ
 ἔκλειψιν, διὰ τὴν δωδεκάκυκλον αὐτῆς κίνησιν τὰς πρὸς τὴν ἡ-
 λιον σχέσεις συνεχῶς παραλλάττεισα.
 Ερώτησις III'.
 Περὶ τῆς ἀρέσεως τῶν ἡμερῶν τῆς Σελήνης, καὶ
 τῶν ἡμερῶν τοῦ Ἡλίου, ἢτοι τῆς ἑβδομάδος,
 Ἀπόκρίσις.
 10 Επειδὴ ἀεὶ τῆς ἡμερῶν καὶ μελεῶν καὶ χρόνων ἡλίου τε καὶ
 Σελήνης ὁ λόγος ἐγίνετο, ἄς εἰπῶμεν ἀκόλουθως καὶ
 ἀεὶ τῆς ἀρέσεως τῆς ἡμερῶν αὐτῶν, ἔξ ὧν οἱ μελέτης καὶ χρόνοι
 σιμῆται). τὰ πῶς τὰ δῶρα τῆς ποσότητος τῆς σελή-
 νιακῶν ἡμερῶν, καὶ πῶς τὰ δῶρα τὰς τῆς ἑβδομάδος ἡμέ-
 15 ρας· ἡ μὲν αὖ ποσότης τῆς σεληνιακῶν ἡμερῶν ἄπο τῶν οἰ-
 κείων κύκλων καὶ δεμελίων τῆς Σελήνης δέονται· ὁμοίως
 δὲ καὶ ἡ τῆς ἑβδομάδος ἡμέρα ἀπὸ τῶν ἰδίω κύκλων δεμελίω
 τοῦ Ἡλίου· καὶ πρῶτον ἄς εἰπῶμεν ἀεὶ τῆς ἀρέσεως τῆς ἡ-
 μερῶν τῆς Σελήνης, κατὰ τὰς περιηγητικὰς Διαστακάς.
 20 κατὰ μὲν ἔν τῷ κύρ Πέτρων τῶν ἀλεξανδρινῶν ἡ ἀρέσις τῆς σε-
 ληνιακῶν ἡμερῶν εἶναι ποσότης· Επειδὴ ἀναγκαῖα εἶναι
 ὡς εἶπομεν εἰς πλεονεξία τῆς ἡμερῶν τῆς σελήνης ἡ ἀρέσις
 τῆς δεμελίω αὐτῆς· εἰδὲ δὲ τὸ ἔξ ἡμερῶν ποσόν εἶναι τὸ Θε-
 μέλιον τῆς σελήνης, λαβαίνομεν τὰ ἀπὸ κτίσεως κόσμου τε-
 25 λειωδῶν ἡλιακὰ ἔτη, ἕως τοῦ ἐρεσῶτος ἔτους ὅπῃ πρῶτον
 καὶ τὰ μοιράζομεν μετὰ τὰς 12 κύκλους τῆς Σελήνης, διὰ
 τὰ δῶρα ἐν πρῶτοις ἀπ' αὐτῶν ὅλας τὰς τελεωδῶν σελ-
 ληνια-

SI-MANOSCHIO MEGARO

ληνιακῆς κύκλος . κῆ ὅσοι παραπάνω κύκλοι ἴσομετρού εἰς τὸ
 χέρι μας , βλέπομεν πόσα θεμέλια ἔχει ὁ τελευταῖος κύκλος
 ὅπῃ βασιῶμεν . κῆ ἀπάνω εἰς αὐτὰ , βάλλομεν ἰγ' τὰς πρὸ
 τῷ φωστήρων . ἤγοιμι ἐκείνας ὅπῃ εἶχε ἡ Σελλιών ἐπίμοις
 πεπερασμένης πρὸ τῆς γενέσεως τῶν φωστήρων . βάλλομεν 5
 ἀκόμι κοντὰ εἰς αὐτῶν , κῆ προσελλήνους ἐπὶ α' . μετρῶντας ἀπὸ
 πλεῖ ἔξῃς ιδ' , μετὰ τὰς ἰγ' πρὸ τῷ φωστήρων , ἕως πλεῖ κ'
 τοῦ πρώτου ἐκείνου Μαρτίου . ἤγοιμι δὲ νὰ παρῶμεν εἰς
 ἔτις ἀρχή . τῷ λογαριασμῶν τῷ θεμελίων κῆ τὰς κ' ἡμέρας τοῦ πρώτου
 ἐκείνου Μαρτίου . Ε'πειδὴ τὰ ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἔτι 10
 ὅπῃ μοιράζομεν , δεχίζουσι κατὰ τῷ κύρι Πέτρου ἀπὸ τῷ ἔξῃς
 κά τοῦ πρώτου ἐκείνου Μαρτίου , κῆ τελειῶνουν ἕως τῷ κ'
 τῷ ἐνεστάτος Μαρτίου . διατοῦτο ἀφίνωντας τὰ διαμέσου
 πάντα ἔτι ὡς λογαριασμῶν κῆ μοιρασμῶν , δεχίζομεν κῆ
 μετρώμεν ἐπάνω εἰς τὰ ἀρεθῶτα θεμέλια καὶ τὰς κ' 15
 ἡμέρας τῷ πρώτου ἐκείνου Μαρτίου ὅπου βασιῶμεν , καὶ ἀ-
 πὸ πλεῖ κά , τοῦ ἐνεστάτος Μαρτίου . καὶ πηγαίνομεν ἕως τῷ
 ἡμέραν ἐκείνου τῷ τυχόντος μενός ὅπου ζητοῦμεν . καὶ αὐτὰ
 μεῶνωντας τὰς ὅλας ὁμοῦ , ῥίπτομεν καὶ ἀπ' αὐτῶν ὅλα τὰ λ'
 αὐ' ἔχουσι , ὡσαύτ' τελειωμῶν σελλωνιακῆς μενῶν . καὶ ὅσαι 20
 ἴσομετρού εἰς τὸ χέρι μας πόσων ἡμερῶν εἶναι ἡ σελλιών πλεῖ
 ἡμέραν ἐκείνου . Θετέον δέλομεν κατὰ τὸ παρὸν ἵσα ἔτος
 νὰ ὄρωμεν κατὰ τῷ κέ Μαρτίου πόσων ἡμερῶν εἶναι ἡ Σελλί-
 ων . καὶ μοιράζομεν αὐτὰ τὰ ἵσ' τελειωμῶν ἔτι μετὰ ιδ' , κῆ
 μετὰ ἰγ' ἢ εἰς τὸ χέρι . καὶ ἔχει ὁ κῆ κύκλος κατὰ τῆς μεταγε- 25
 νετέρου θεμέλια κά . βάλλομεν κοντὰ εἰς αὐτὰ , κῆ ἰγ' τὰς
 πρὸ τῶν φωστήρων , κῆ προσελλήνους ἐπὶ α' , γίνονται μᾶ . ἔ-
 χομεν

χομεν καὶ ἡ Μαρτίου ἀπὸ τῆς κά , ἕως τῆς κέ . γίνονται ὁμοῦ
 μᾶ . ῥίπτομεν τὰ λ' , καὶ μετὰ ἰγ' . καὶ πόσων ἡμερῶν ὄρωθη-
 κεν ἡ σελλιών κατὰ πλεῖ κέ , τοῦ ἐνεστάτος Μαρτίου . Τὰ
 αὐτὰ δέλομεν κῆ κατὰ τῷ πρῶτον μέθοδον τῶν νεωτέ-
 5 ρων . ἤγοιμι κοντὰ εἰς τὰ ἀρεθῶτα θεμέλια τοῦ τελευταῖου
 κύκλου ὡς εἶπομεν , προσθέτομεν κῆ ἀπὸ τῷ ἀρχῆ τοῦ Μαρ-
 τίου , ἕως πλεῖ ἡμέραν ὅπου ζητοῦμεν τοῦ τυχόντος μενός . καὶ
 ἀπὸ τὰ σωμαχθῶτα ῥίπτομεν ὅλα τὰ λ' . κῆ ὅσα μετῶν , π-
 σάτων ἡμερῶν εἶναι ἡ σελλιών πλεῖ ἡμέραν ἐκείνου . ἤγοιμι
 10 ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ παραδείγματος , κοντὰ εἰς τὰ κά θεμέλια
 βάλλομεν κῆ τὰς κέ Μαρτίου , γίνονται ὁμοῦ μᾶ . ῥίπτομεν τὰ
 λ' . κῆ πάλιν μετῶν εἰς τὸ χέρι τὰ ἰγ' . κῆ εἰ μετῶν εἶναι ὁ Μαρ-
 τίου , μετρώμεν τὰς πόσας αὐτῶν ἡμέρας . εἰδὲ καὶ εἶναι ἄλλος
 μενός ὅπου ζητοῦμεν , ἀφίνομεν νὰ μετρώμεν πάσας τὰς ἀ-
 15 πὸ Μαρτίου ἡμέρας , κῆ πέρνομεν διὰ τὸ ἀκολώτερον ὅπου
 τὸν κάδε μῆναν δεχίζοντες ἀπὸ Μαρτίου , ἀπὸ μίαν καὶ
 μόνην ἡμέραν , ἀφίνοντες τὰς ἄλλας αὐτῶν ἡμέρας ὡς σωστῶν
 σελλωνιακῆς μενῶν . προσθέτουτες καὶ τὰς ἡμέρας τοῦ ζητο-
 ῦμεν μενός , ἕως πλεῖ ἡμέραν ὅπου ζητοῦμεν . κῆ ῥίπτομεν τὰ
 20 λ' , ὡς εἶρηται , τὰ ἀραπολειφθῶτα κρατῶμεν , ὡσων ἡ-
 μερῶν εἶναι ἡ Σελλιών πλεῖ ἡμέραν ἐκείνου . ἤγοιμι δέλομεν
 κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος νὰ ὄρωμεν κατὰ τῷ κέ Αὐγῆς , πόσων
 ἡμερῶν εἶναι ἡ Σελλιών . ἔχομεν λοιπὸν θεμέλια κά . κῆ εἰ τὰ
 ἡμερομενῶν , κῆ κέ τοῦ Αὐγῆς , νὰ ῥίπτομεν τὰ λ'
 25 κῆ μετῶν κά . κῆ πόσας ἡμέρας εἶχε ἡ Σελλιών τότε , κατὰ
 πλεῖ κέ τοῦ Αὐγῆς μενός .
 Πᾶς νὰ ὄρωμεν τῷ ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος .
 Καὶ

Καὶ ποιῶντι μὲν εἶναι ἡ μέθοδος εἰς ὄρεσιν τῶν ἡμερῶν τῆς
 Σελήνης κατὰ τοὺς παλαιὸς καὶ κατὰ τοὺς νέος. Εἰ δὲ καὶ
 θέλωμεν νὰ ὄρωμεν ἡ ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος, κατὰ ἡ το-
 χῶσαν ἡμέραν τοῦ τυχόντος μείως· ποιῶμεν ἕτως· βάλλομεν
 κοντὰ εἰς τὰ ὄρεθόντα ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἡλιακὰ τέλεια 5
 ἕτη, καὶ τὸ τρίτον τῆς Δεκάτης Βισέκτης· καὶ μοιράζο-
 μεν τὰ μὲν τὰ ἐπὶ, ὄγαγοντες τὰς ὀλοκλήρους ἐβδομάδας·
 καὶ εἰς ὅσα μέρου, βάλλομεν κοντὰ εἰς αὐτὰ, καὶ γ', τὰς
 πρὸ τῶν φωστῆρων ἡμέρας, ἡγοῦν ἐκείνας ὅπου ἐπέρασαν πρὸ
 τῆς γενέσεως τῶν φωστῆρων· καὶ ἀπ' αὐτὰ εἰς αὐτὰ ἐπιμετρεῖ- 10
 μεν ἀπὸ πλεῖον ὄρεθόντα τῶν ἐνεσῶτος χρόνος κατὰ τὸν κύρ Πί-
 προν, δηλαδὴ πλεῖον καὶ τοῦ ἐνεσῶτος Μαρτίου, καὶ πηγάζο-
 μεν ἕως πλεῖον ἡμέραν ὅπου ζητοῦμεν τοῦ τυχόντος μείως· καὶ
 ἀπὸ τὰ ὁμοῦ συναχθόντα, εἰπομεν ὁμοίως ὅλα τὰ ἐπὶ·
 ὡσαύτω ἑβδομάδες· καὶ ὅσα μέρου, μᾶς δείχνου πλεῖον 15
 ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος ὅπου ζητοῦμεν· ὅτι τὸ εἶα, λέγει πρώτη,
 τετῆρι Κυριακή· τὰ δύο, Δεκάτη· τὰ γ', τρίτη· καὶ καθι-
 ξῆς τὰ λοιπὰ· εἰ δὲ καὶ ὄρωμεν ὅλα ἐπὶ, εἶναι ἡμέρα ἐβδό-
 μη· τετῆρι Σαββάτω· Θετέον θέλωμεν νὰ ὄρωμεν κατὰ
 τὸ ἐνεσῶτος, ἕως ἕτος πλεῖον καὶ τοῦ ἐνεσῶτος Μαρτίου, ποῖα 20
 ἡμέρα ἡ τὸν τῆς ἐβδομάδος· πρὸ θέτομεν λοιπὸν κοντὰ εἰς τὰ
 ζσ', καὶ τὸ τρίτον τῆς τὰ αὐ, καὶ γίνονθ'· αὐτὰ τὰ
 μοιράζομεν μὲν ἐπὶ· καὶ μέρου ἕξ· κοντὰ εἰς αὐτὰ τὰ ἕξ
 πρὸ θέτομεν καὶ γ', τὰς πρὸ τῶν φωστῆρων· καὶ πέντε ἀπὸ
 τῆς καὶ Μαρτίου ἕως τῆς κέ, καὶ γίνονται ὅλα ὁμοῦ ἰδ'· αὐτὰ 25
 τὰ μοιράζομεν μὲν ἐπὶ· καὶ δεῦν μὲν τίποτε· καὶ ἰδ' ὅπου ὄ-
 ρέθηκε ἡ κέ Μαρτίου κατὰ τὸ ἐνεσῶτος ἕτος ἡμέρα Σαββάτω.

Τὸ αὐτὸ θέλωμεν καὶ μὲν ἡ μέθοδος τῶν μεταγενέστερων·
 ἡγοῦν κοντὰ εἰς τὰς κύκλους τῆς ἡλίου ὅπου βασιλεῦν, πρὸς-
 θέτομεν καὶ τὰς Βισέκτους αὐτῶν· κοντὰ εἰς αὐτὰ πρὸς-
 θέτομεν καὶ τὰς ἐπακτὰς τοῦ ζητηθέντος μείως, καὶ ὅσα
 5 γόου, εἰπομεν καὶ ἀπ' αὐτὰ τὰ ἐπὶ ὅλα· καὶ ὅσα μέ-
 ρου, μᾶς δείχνου εἰς ποῖαν ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος ἀρχῆ)
 ὁ μείως ἐκείνος· καὶ ἀπ' ἐκείνου λογαριάζοντες θέλωμεν
 πλεῖον ἡμέραν ὅπου ζητοῦμεν· Θετέον ἔχομεν κατὰ τὸ ἐνεσῶτος
 ἕτος κύκλους Ἡλίου ε'· καὶ διότι ἔχομεν βισέκτον λογαριάζο-
 10 μεν ε'. καὶ ε' ἡ ἐπακτῆς τοῦ Μαρτίου, γίνονθ' ἰά· εἰπομεν
 τὰ ἐπὶ πλεῖον ὄρεθόντα, καὶ μέρου δ'· καὶ ἰδ' ὅπου ἔρχεται
 ἐσάθηκε ὁ Μάρτιος ἡμέρα τετῆρι· καὶ ἰδ' ὅπου ἔρχεται
 καὶ κατὰ ταύτῃ ἡ μέθοδος ἡ κέ Μαρτίου ἡμέρα Σαββά-
 τω· Μᾶς παραδίδει καὶ ἄλλῃ μέθοδος ὁ κύρ Ψελλὸς ἐν
 15 τοῖς ἐξῆς Δεκάτῃ ἡ ὄρεσιν τῶν ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος κατὰ ἡ
 τυχῶσαν τοῦ μείως ἡμέραν ὄρωμεν ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου
 ἐν οἷς Δεκάτῃ ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου ἀρχῆ) οἱ κύκλοι τοῦ Ἡ-
 λίου διδάσκει· πρὸ θέτομεν κοντὰ εἰς τὰς ὄρεθόντας κύκλους τοῦ
 Ἡλίου καὶ τοὺς βισέκτους, ἐπιμετρεῖομεν καὶ τὰς ἀπὸ τοῦ
 20 Ὀκτωβρίου ἡμέρας ἕως πλεῖον ἡμέραν ὅπου ζητοῦμεν· Δεκάτῃ δὲ
 τὸ ἄκολωτερον, ἀφίνοντες τὰς ὀλοκλήρους τῶν μείων ἐβδο-
 μάδας, πέρνομεν μόνον τὰ παρῶνα, ἡγοῦν ἀπὸ μέρου τῶν
 τελευταίωδες, ἀπὸ δύο· ὅπου δὲ τῶν τελευταίωδες, ἀ-
 πὸ πέντε· καὶ ὅλας τὰς ἡμέρας τοῦ ζητηθέντος μείως ἕως πλεῖον
 25 ἡμέραν ὅπου ζητοῦμεν, εἰπομεν ἀπὸ τὰ συναχθόντα ὅλα τὰ
 ἐπὶ· καὶ τὰ καταλειφθόντα μᾶς δείχνου πλεῖον ἡμέραν ὅπου
 ζητοῦμεν ὡς ἐλέγετο καὶ ἄνωτέρω· ἡγοῦν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πα-
 ρα-

SISMATOLOGIO MEGARO

ραδείγματα. Ἐχομεν κύκλους πέντε καὶ διὰ τὸν Βίσηκτον μετρεῖται ἕξ. κοντὰ εἰς αὐτὰ βάλλομεν καὶ τὰ αἰοσώματα τῶν μισθῶν ἀπὸ τοῦ Οἰκτωβρίου δεχόμενοι, καὶ τὰ κέ Μαρτίου κ' γίνον) ὅλα ὁμοῦ, μβ'. τὰ ὅποια μοιραζόμενα μὲ τὰ ἐπὶ ἄξιας, τίποτε δὲ δατομένη. καὶ ἰδὲ ὅπ' ὄρισκε) 5 καὶ κατὰ ταύτην τὴν μέθοδον ἢ κέ Μαρτίου ἡμέρα Σαββάτω.

Ἐρώτησις ΙΘ'.

Διατί εἰς μὲν τὴν μέθοδον τῆς Σελήνης κατὰ τὴν κύρ Πέτρου κ' τὰς δευτέρους λογαριάζομεν καὶ τὰς ιγ' πρὸ τῶν φωστῆρων ἡμέρας, καὶ τὰς ἐπὶ αἰοσελήνους. εἰς δὲ τὴν μέθο- 10 δον τοῦ Ἡλίου, ταύτας μὲν ἀφίνομεν, παραλαμβάνομεν δὲ μόνως τὰς τρεῖς πρὸ τῶν φωστῆρων ἡμέρας.

Ἀπάντησις.

Ὅτι οὐκ εἰ μὲν ζητοῦμεν τὴν ποσότητα τῶν σεληνιακῶν ἡμε- 15 ρῶν. ἐδῶ δὲ ζητοῦμεν τὴν ἑβδομάδος ἡμέραν. καὶ διὰ τοῦτο οὐκ εἶναι ἀναγκαῖα ἢ πρόσληψις καὶ τῶν ιγ' ἡμερῶν πρὸ τῶν φωστῆρων, καὶ τῶν ἐπὶ αἰοσελήνων. ἡγοῦν τὴν κ' ἡμερῶν τοῦ πρώτου ἐκείνου Μαρτίου, ὡς σεληνιακῶν ἡμε- 20 ρῶν, ὡς ἐλέγομεν. ἐδῶ δὲ ἀναγκαῖα εἶναι κατὰ ταύτην τὴν μέθοδον ἢ πρόσληψις τῶν πρὸ τῶν φωστῆρων τριῶν ἡμερῶν, διὰ τὴν ἀναγκαῖαν ὄρεσιν τῶν ἡμερῶν τῆς ἑβδομάδος. ὡσανὸν ὅπου ἔχον εἰς τὴν δευτέραν τὴν πρώτῃν ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος. δη- 25 λαδὴ τὴν Κυριακὴν, καὶ ἀκολουθῶν β', καὶ γ'. καὶ ἀναγκαῖως ἐδῶ παραλαμβάνονται διὰ τὴν ἀκολουθίαν ὄρεσιν τῶν ἡμερῶν τῆς ἑβδομάδος. δὲ παραλαμβάνονται δὲ ἐδῶ μήτε ἢ ιγ' πρὸ τῶν φωστῆρων ἡμέραις, ἐπειδὴ καὶ εἶναι ἡμέραις μόνον σε-

λενι-

λενιακαῖς, καὶ πρὸ τῶν ἡλιακῶν ἡμερῶν. μήτε πάλιν ἢ ἐ- 5 πὶ αἰοσελήνοι παραλαμβάνονται. τὸ μὲν, ὅτι δὲ συμ- βάλλονται εἰς τὴν ὄρεσιν τῶν ἡμερῶν τῆς ἑβδομάδος, ἐπειδὴ δὲ εἶναι μέρος τῶν ἑξῆς χρόνων ὅπ' ἔστι ζητοῦμεν, ἀμὴ εἶναι μέ- 10 ρος τῶν κ' ἡμερῶν τοῦ πρώτου ἑξῆς Μαρτίου. οἷδὲ χρόνοι ἐ- δῶ ἀρχοῦνται ὡς εἶπομεν νὰ μετρεῖνται ἀπὸ τῶν ἑξῆς καὶ Μαρ- τίου. τὸ δὲ, ὅτι αὐτὴ ἢ ἐπὶ αἰοσελήνους εἶναι μέρος τοῦ πρώτου καὶ πρωτοχρόνου ἐκείνου Μαρτίου. ὅτι αὐτὴ εἶ- 15 κένου μέρος, ἢ δὲ λαὸν ἐμποδίσαι μάλις τὴν μέθοδον ταύ- τῃν, παραλαμβάνομεν καὶ μὴ παραλαμβάνομεν. διό- τι φέρουσι τὴν καὶ ἐκείνου τοῦ πρώτου Μαρτίου, ἡμέραν τετ- τῆν τῆς ἑβδομάδος. Ἡ δὲ ἀκολουθία τῶν πρὸ τῶν φωστῆρων 20 τριῶν ἡμερῶν α', β', καὶ γ', δέλει τὴν καὶ Μαρτίου νὰ εἶναι τετάρτη. ἀμὴ εἶναι αὐτὴ ἢ ζ' ἡμέραις ὡς εἶπομεν μέ- ρος τοῦ ἑξῆς δευτέρου Μαρτίου, ὅπ' ἀρχε) ἡμέραν πέμ- 25 πτεν τῆς ἑβδομάδος, καὶ φέρει τότε τὴν καὶ Μαρτίου ἡμέ- ραν δ' τῆς ἑβδομάδος. καὶ ἐπειδὴ μετὰ τῆς τετάρτης πρὸ τῶν φωστῆρων ἀκολουθῶν ἢ καὶ Μαρτίου ἔρχε) ἡμέρα δ'. καὶ συ- νάπτεται ἢ ἀκολουθία τῶν ἡμερῶν τῆς ἑβδομάδος καὶ χωρὶς τῆν 20 προσηκῆν τῶν ἐπὶ αἰοσελήνων, αἰοσελήνη βέβαια εἶναι καὶ ἀχρηστος ἢ τῶν προσηκῆν. ἐπειδὴ καὶ χωρὶς τῶν τῶν πρὸς δὴ κτεν τελεία δέδοκεται ἢ ποιαῦτη μέθοδος τοῦ Ἡλίου.

Ἐρώτησις Κ'.

Διατί εἰς μὲν τὴν ὄρεσιν τῶν ἡμερῶν τῆς ἑβδομάδος προστίθη- 25 ται μὲν εἰς τὰ δατο κτίσεως κόσμου ἔτη καὶ εἰς τὰς κύκλους τοῦ Ἡλίου, καὶ τὰ τετάρτον τριῶν, εἰς δὲ τὴν ὄρεσιν τῶν ἡμερῶν τῆς Σελήνης ἔτι καὶ ἀπὸ

Α' πόμεσις.

Οτι εκει μη είναι αναγκαία η προσηκη του δ', δια
 ακολουθον δ' εστιν ημερων της εβδομαδος· επειδη η
 ημερα οπε εφεισολει εις καθε Βισεκτον, μετραται και
 αυτη εις πτω ακολουθιαν ημερων της εβδομαδος παρα
 λαμβανομη δ' απο τας καθημερινας του Ηλίου ημερας· η
 γουω οπουταν μη ο Φεβρουαριος εις τας αλλους χρονους οπε ε-
 χει ημερας κη· τελειωνη καδ' εσθ' εστιν εις ημεραν πρω-
 πτω της εβδομαδος, αρχη δ' ακολουθως ο Μαρτιος εις πτω
 εξης δευτερα ημεραν της εβδομαδος. οταν δε τυχη και είναι
 Βισεκτος, η χει ο Φεβρουαριος καδ', ποτε η μη δευτερα
 εκεινη εξοδια(ον) οπισω, και γινε) καδ' Φεβρουαριου· ο δε
 Μαρτιος αρχη) ποτε εις η εξης ημεραν τελειω της εβδομα-
 δος· η δια τουτο είναι αναγκαία η προσηκη της του Βι-
 σέκτε ημερας εις αναπληρωσιν του ελλείπουτος, δια να ε-
 ρωμη ανακαίως και η ακολουθιαν ημερων οπε
 εξοδια(ον) εις τας Βισέκτες, δια να ερωμη ασφαλως η
 ακολουθιαν ημερων της εβδομαδος. Εις δε ημερων ημερων
 της Σελυης το τεταρτον δευ το προδεπμη εις
 λογαριασμον, επειδη ο σκοπος μας ποτε δευ είναι να
 ερωμη η ακολουθιαν ημερων εβδομαδος· αμη είναι ο σκοπος
 μας, να ερωμη η ποσότητα ημερων της Σελυης δια
 μέσου ημερων αυτης· τα οποια θεμελια τα ελλειπο-
 ρη δια της ποσότητος των κύκλων αυτης· πτω δε ποσότη-
 τα η κύκλων Ηλίου τε και Σελυης ελλειπορη απο πτω
 απο κτίσεως κόσμου χρονολογίαν δια μερισμω χως καρί-
 αι προσηκη τεταρτη· η δε προσηκη της του Βισέκτε
 ημε-

ημερας γινε) εις αναπληρωσιν της ολης κινήσεως του Ηλίου,
 δια η καδ' εκατον ετος ελλειψιν του τεταρτη, οπε χρεια-
 (ε) απο τα ηξε ετη παρανω, δια να ελθη απο του αυτου
 σημειου επι το αυτω· τα οποια τεταρτα τετραπλασαζομε-
 να ποιουν ενα ημερονικτιον· και ποτε χει ο χρονος ημερας
 ηξε, παρελβαίνοντας μιαν ημεραν παρανω απο η
 ακολουθιαν ημερων· η δια τουτο οι μη κύκλοι του Η-
 λίου και της Σελυης ελλειπον) ως ερη) δια μερισμω απο
 μονα τα απο κτίσεως κόσμου τελεια ετη, τουτες ην οπε ε-
 χει σιωνουμρας ομω η τις η Βισέκτων ημερας, μεθ
 ων η τελειωται· εις δε ημερων ημερων της εβδο-
 μαδος προδεπμη ιδία η τις η βισέκτων ημερας, ποσον
 εις τα απο κτίσεως κόσμου ετη, ποσον εις τας κύκλους του
 ηλίου, δια να ερωμη τον ακειβη ημερων αριθμον· η
 γουω και των χρονων οπου είναι απο ηξε ημερων, η των
 βισέκτων χρονων, οπε είναι απο ηξε ημερων· διότι ποτε
 μονον ημπορομεν να ερωμεν ορθως η ακολουθιαν ημε-
 ρων της εβδομαδος, οταν ερωμεν ορθως τον ημερων αριθ-
 μον· Οταν δε λεγομεν, κοντα εις τα ποσα χιλιάδας ε-
 τι, προδετομεν η το τεταρτον τους, η γινον) ποσα
 χιλιάδες, δευ χροικωμεν πως γινον) ποσα χιλιάδες ετη·
 οτι μη ηδ εις καθε δ' χρονους περιωδει ενας χρονος, αλλα μια
 ημερα· μη δε οταν λεγομεν το τεταρτον ποσων χιλιάδων
 ετων, χροικωμεν χιλιάδων ετων, αλλα ποσων χιλιάδων μονων
 ημερων χροικωμεν, οπε εφεισολει απο καθε ετος μια η-
 μερα παρανω απο τας ηβ' εβδομαδας του χρονου· η δια-
 τι κοντα εις ημερων ημερων ημεραν του χρονου πε-
 Z ει-

ελπίσσω ακόμη ή εξ ώραις παράνω, όπ' είνονται εις κά-
 δε δ' ήμέραις από εξ ώραις οσα ήμεροκύκλιον, **Δ**ε τούτο
 λέγομεν τ' ό δ' τ'όσων χιλιάδων έτων, αντί τ'ό ήμερών όπ' ε-
 φεισοδούουσιν από τ'όσα χιλιάδες έτη, εις κάδε δ' ήμέρας τε-
 σαράων έτων μία ήμέρα. αή καλά ή ήτοιούτη ήμέρα να συ-
 ναγεται από τ' έλλειψιν τ'ης κατά μέρας κινήσεως τ'ου Η-
 λίου. ή ό μ' Η' λιος χρειάζεται καδ' έκασον έτος, εξ ώρων
 καιρόν να έλθη εις τ'ον τόπον τ'α. ή δε Σελιούη χρειάζεται
 ενδεκα ήμερών ή δ' ήμέρας **Δ**ε να φάσθ' τ' δρόμον τ'ου
 Η' λίου. ή **Δ**ε τούτο ως καδ'ως εις τ'ω δ'ρεσιν τ' ήμερών **10**
 τ'ης εβδομάδος φροδέτομεν εις τ'α από κτίσεως κόσμου έτη
 ή εις τ'ας κύκλους τ'ου Η' λίου ή τ'ο τέταρτ'ον τ'ας, ποιητοτρό-
 πως και εις τ'ω δ'ρεσιν τ' ήμερών τ'ης Σελιούης φροελαμ-
 βάνομεν αυ τ'ας τ'ας ενδεκα ήμέρας τ' κάδε χρόνον, ως καδ'ως
 θεμέλια ή εκεί τ' μίαν ήμέραν εις κάδε τετραετία. και **Δ**ε τούτο θε- **15**
 αι βίσεκτοι μέλια εικότως λέγοιτο ή εις τ'α δύο μέρη, ως αναγκαία,
 τ'όσον εκεί αι τ' Βισέκτων ήμέραι εις δ'ρεσιν τ'ων ήμερών τ'ης
 εβδομάδος, όσον ενδ'ω τ'α ια, εις δ'ρεσιν τ' ήμερών τ'ης Σε-
 λήνης. δεν λέγονται δε τ'α βίσεκτα θεμέλια κυρίως, και
 αεί. άλλα κατά τι και ποτέ. ώσαν όπ' εδ' εναι εις κά- **20**
 δε χρόνον αναγκαία, μήτε εις τ'ας κύκλους, μήτε εις τ'α ά-
 πο κτίσεως κόσμου έτη. άλλα μόνον εις κάδε τετραετία ως
 κύκλος ή ειρηται. **Τ**ε πο δ'ε όπα λέγομεν ξεχωριστά, εις τ'α από
 κτίσεως κόσμου έτη κατά τ'ας δεχαίτας. ή ξεχωριστά εις τ'ας
 κύκλους τ'ου Η' λίου κατά τ'ας μεταγορες έρας, δεν εναι άλλο **25**
 και άλλο, αμή τ'ο αυτ'ο και εν, επειδή ή κυκλοφορία τ'α
 Η' λίου εναι όπου γεννωσι τ'ας χρόνας ή τ'ας ήμέρας. ή δεν
 εναι

εναι άλλο ή τ'όσαις κυκλοφορίας τ'ου Η' λίου, παρά τ'όσαις
 ήμέραις ή τ'όσοι χρόνοι. μηδ' εναι άλλο ή τ'όσαις ήμέραις και
 τ'όσοι χρόνοι, **α** δε ή τ'όσαις κυκλοφορίας Η' λίου καθ' ημερι-
 ναίς τε ή χρονικαίς. και τ'όσον εναι να λέγομεν εις κάδε δ'
5 χρόνους, όσον λέγομεν εις κάδε δ' κύκλους φροσεύει μία
 ήμέρα. ή επί τ'ης Σελιούης τ'όσον εναι να λέγομεν εις κά-
 δε χρόνον, όσον λέγομεν εις κάδε δ'ωδεκα σελιουιακαίς κυκλοφο-
 ρίαίς χρειάζε) ενδεκα ήμέρας παράνω, δια να φάσθ' τ'ον
 όλον δρόμον και χρόνον τ'ου Η' λίου. άλλα με τ'ο να εναι τ'α ά-
10 πο κτίσεως κόσμου έτη πολλαίς χιλιάδες κυκλοφορίας Η' λίου,
 τ'ο δε αυτ'ο τ'ούτο συνάγε) και όπα κάδε μίαν μεγάλην τ'ου
 Η' λίου κυκλοφορίαν, ήτοι ενδεκακαιεκοσαετη, ώσαν όπ' ε
 κοσαετηρίε
 σιωτ'εχθ' τ'η άπο κτίσεως κόσμου χρονολογία εις τ'ας Βισέ-
 κτας **Δ**ε τ' τετραπλασιασμόν. τετραίκις γ'ω τ'α έπ'ια, ει-
15 κοπηκτώ. δια τ'ούτο αι μεταγορες φροι μεταχειρίζον) ως δ'
 κολωτ'εραν π'εν μεθόδον τ' κύκλων τ'ου Η' λίου, **α** δε τ' με-
 θόδον τ'ων από κτίσεως κόσμου έτων, εις δ'ρεσιν τ'ων ήμερών
 τ'ης εβδομάδος.
Ερωτησις **ΚΑ**.
20 **Ε**πειδή ό χρόνος αρχεται ως ειπομεν κατά τ' κυρ Πέτρον αρχή χρόνου
 από τ' κα Μαρτίου, ή τελειώνει εις τ' κ' τ'ου εξης Μαρ-
 τίου. ή ειπαμεν πας ή ακολουθία τ'ων τ'ω τ'ων φωτήρων
 τ'ων ήμερών δελει τ'ω κα Μαρτίου να εναι ήμέρα τ'ης ε-
 βδομάδος, δ'. όταν ή κα Μαρτίου δεν δ'ελακεται
25 ήμέρα δ'. πας δ'ι'έως ήμπορει να σω(ε) ή-
 τοιούτη ακολουθία ή μέθοδος εις ευρεσιν
 αληθ'η τ' ήμερών τ'ης εβδομάδος,
Ζβ **Α**' π'ο-

SISMANOGLIO

Α' πόροις.

Εἰς τοῦτο πρέπει νὰ ἰσχυρωμεν, πῶς ἡμέθετος αὕτη
 (δεμελιάνε), ὅποταν ἡ κά, τοῦ πρώτου ἐκείνου Μαρ-
 τίου εἶναι ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος δ'. ἐπειδὴ καὶ ἐπάνω εἰς τὰς
 πρῆς πρὸ τῶ φωσῆρων ἡμέρας δεχίζομεν καὶ μετρημὴν ἀ- 5
 ἡμέραι τρεῖς πρὸ τῶ κά Μαρτίου· καὶ ἐπειδὴ αἱ πρῆς πρὸ τῶν φωσῆρων
 πρὸ τῶ φω- ἡμέραι, μετὰ τῶ πεί πτω ἀκολούθως τεταρτίω ἡμέραν (η-
 ξῆρων. τῶσι· διὰ τοῦτο εἶναι ἀναγκαῖον νὰ εἶναι ἡ κά τοῦ πρώτου ἐ-
 ἀ κύκλος κείνου Μαρτίου ἡμέρα τεταρτή τῆς ἐβδομάδος. Ε' πὶ
 ἡλίου νῦν, δὲ τῶ ἐξῆς ἐτῶν ἡ κά τοῦ πρώτου ἐκείνου μαρτίου ὡδ- 10
 ἡμέρα δ'. λαμβάνε) εἰς τὰς κύκλους τοῦ ἡλίου, καὶ γίνε) πρῶτος
 κύκλος ἡλίου· καὶ μετ' ἐκείνου ὡδ λαμβανέται ἡ τοῦ ἐξῆς
 Μαρτίου κά, καὶ γίνεται β', κύκλος ἡλίου· καὶ ἡ μετ' ἐκεί-
 νου τοῦ ἐξῆς τρίτη Μαρτίου κά, καὶ γίνεται γ' κύκλος ἡ-
 λίου. εἰς δὲ τοὺς Βισέκτους περιλαμβάνεται εἰς τοὺς κύκ- 15
 λους καὶ ἄλλη μία ἡμέρα παραπάνω, διὰ τῶ φρεπιδύσαν πα-
 ραπάνω τότε ἡμέραν· καὶ διὰ τοῦτο κατὰ ταύτην τῶ μέθοδον ὁ-
 πρῶτος κύκλος τοῦ ἡλίου δέσκει) πάντοτε ἡμέρα τῆς ἐβ-
 δομάδος δ'. καὶ σινάππει πάντοτε τῶ ἀκολουθίαν τῶ ἡμερῶν τῆς
 ἐβδομάδος μετὰ τὰς πρῆς πρὸ τῶν φωσῆρων ἡμέρας. ἡ ὁ- 20
 ποία δ' ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος βλέπε πῶς ἐξάθηκεν εἰ καὶ
 αἰνυποστάτως, ὅμως δεχὴ τοῦ πρώτου ἐκείνου Μαρτίου·
 καὶ τελευτὴ τοῦ ἐκείνου δεχομῆς ἔτους· τετῆρι οὐδὴ καὶ
 εἰκοστῆ τῶ τελευταίου μηνὸς, ἦτοι τοῦ Φεβρουαρίου. ἡ αὐτὴ
 δὲ τεταρτή, ἐξάθηκεν ἀκολούθως δεχὴ καὶ τῶ ἀπὸ τῆς 25
 κά Μαρτίου δεχομῆς ἔτους, εἴτε διὰ τῶ ἰσημερίας κατὰ
 τῶ κυρ Πέτρον, ὡς ἐκ τῆς ἐκείνου χρονολογίας γίνε) δήλον,
 καδ'

καθ' ἑαυτὴν ἰσημερία γινώσκει), σινεχῶς ὑπομιμνήσκοντες τῶ
 κά Μαρτίου. ἡ ἴσως φαίηται αὐτὸ διὰ τὸ μυστήριον τῆς παρ- ἐβδομάδας.
 ρου ἐβδομάδος, τρισημηνίης διὰ τὸ μυστήριον περιου- τριάς.
 τῆς πρωτοπαρθεύς τριάδος. ἡ αὐτὴ δὲ δ' καὶ τελευτὴ γί-
 5 νε) τοῦ αὐτοῦ ἔτους· τουτέστιν κ' τοῦ ἐξῆς Μαρτίου· καὶ διὰ
 τοῦτο ἀκολούθως ἡ κά τοῦ ἐξῆς ἐκείνου Μαρτίου δέσκειται
 ἡμέρα Πέμπτη τῆς ἐβδομάδος, ἐπειδὴ ἡ κ' αὐτοῦ ἦτον ἡμέ-
 ρα δ'. Διὰ τοῦτο λοιπὸν μετὰ τῶ πρώτου ἐκείνου Μαρτίου
 ὅπῃ εἶχε πῶ κά ἡμέραν δ', ἡ ἀκολουθία τῶ ἡμερῶν τῆς ἐβ-
 10 δομάδος μετὰ τὰς πρῆς πρὸ τῶν φωσῆρων ἡμέρας λαμβά-
 νε) ὡστὸ τὰς κύκλους τοῦ ἡλίου. ὡσὰν εἰς ὡδ δειγμα νὰ
 εἰπῶμεν. ἔχομεν πρῶτον κύκλον ἡλίου, καὶ πρῆς αἰ-
 πρὸ τῶ φωσῆρων ἡμέραι, γίνονται δ'. καὶ μία ἡ κά Μαρτίου
 τοῦ ἐξῆς δεύτερου, γίνονται πάντε. καὶ ἰδὲ ὅπῃ δέξ-
 15 θηκεν ἡ κά τοῦ ἐξῆς δεύτερου Μαρτίου, ἡμέρα πέμπτη
 τῆς ἐβδομάδος· ἐπειδὴ καὶ ἡ περιλαβῶσα καὶ Μαρ-
 τίου, ἦτον ἡμέρα δ'. καὶ ληφθεῖσα εἰς τὰς κύκλους ἐγέ-
 νετο πρῶτος κύκλος ἡλίου. ὡστὸ χρόνου ἡ ε', λαμβανέ) εἰς τὰς
 κύκλους, καὶ γίνε) β' κύκλος ἡλίου· καὶ γ' αἰ πρὸ τῶ φωσῆρων, ε'.
 20 καὶ μία ἡ κά τοῦ ἐξῆς γ' Μαρτίου, γίνον) εξ'. καὶ ἰδὲ ὅπῃ
 ἡ κά τοῦ ἐξῆς γ' Μαρτίου, δέξθηκεν ἡμέρα Παρασκευή
 ἐπειδὴ ἡ περιλαβῶσα κά τοῦ β' Μαρτίου, ἦτον ἡμέρα ε'.
 Πάλιν ἀπὸ χρόνου ἔχομεν γ' κύκλους, καὶ γ' αἰ πρὸ τῶ φω-
 σῆρων, εξ'. καὶ μία ἡ κά τοῦ ἐξῆς δ' Μαρτίου, ζ'. καὶ ἰδὲ
 25 ὅπου δέξθηκεν ἡ κά τοῦ ἐξῆς δ' Μαρτίου ἡμέρα ζ'. ἀπὸ
 χρόνου κύκλους ἔχομεν δ'. καὶ ζῆτι εἶναι Βισέκτος, λέγο-
 μεν ε'. καὶ γ' αἰ πρὸ τῶν φωσῆρων, ὀκτώ· καὶ μία ἡ κά τῶ
 Ζγ ἐξῆς

SISMANOGLIO MEGARO

ἑξῆς πέμπτης Μαρτίης, θ'. εἰ ποῦν τὰ ἐπιὰ τῆ σωτῆ ἐβδομάδα, καὶ μῦθου β'. καὶ ἰδὲ ὅπου ἔρχε) τότε ἡ κα τῆ ἑξῆς πέμπτης Μαρτίης, ἡμέρα δαυτέρα, καὶ ὄχι μετὰ τῆ ἐβδομικου ἀκολουθως πρώτη, δια τῆ ὡς πῶ τῆ Βισέκτης ἡμέραν. ὁμοίως κα ἐπὶ τῶν ἑξῆς. καὶ ἰδὲ καὶ δια παραδείγματος ἔγινε φανερόν, πῶς ἡ ἀκολουθία τῆ ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος μετὰ τὸν πρώτον ἐκείνον Μάρτιον δαυτέρε) εἰς τοὺς κύκλους τοῦ ἡλίου μετὰ τὰς γ' πρὸ τῶν φωστήρων ἡμέρας, ὅπου ἀρχόν) κατὰ ταύτην τὴν μέθοδον οἱ κύκλοι τοῦ ἡλίου, ἀπὸ δ' ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος. ἔχει λοιπὸν ἡ τοιαύτη μέθοδος ὡσανὶ πρώτῃ δεξιῶ καὶ δεξιῶν τὰς γ' πρὸ τῶν φωστήρων ἡμέρας, ὡσανὶ ὅπου ἔχου εἰς τῆ δεξιῶτων πῶ πρώτῃ ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος, καὶ ἀκολουθως δαυτέραν κα τρίτῃ. Ἐξῆς παραλαμβάνει τοὺς κύκλους τοῦ ἡλίου. ὡσανὶ ὅπου ἀρχόν) μετὰ τῆ τρίτῃ πρὸ τῶν φωστήρων, ἀκολουθως ἀπὸ τετάρτῃ ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος. καὶ ἔχου κα αὐτῆ φανερά πῶ ἀκολουθίας τῶν ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος, ὡσανὶ ὅπου ἔχουσι ὁμολογημένῃ δεξιῶ τῆ τετάρτῃ. Τρίτον κα τετάρτῃ λαμβάνει καὶ τὰς ἀπὸ τῆ κα τῆ ὀνεζῶπης Μαρτίης ἡμέρας, μέχει τῆς ζητημένης ἡμέρας τοῦ ζητουμένου μῆος, ὡς ἀγνωμμένης, κα δια τοῦτο ζητημένης. κα λοιπὸν ἀπὸ τὰ σιναχθέντα εἰπίωντας ὅλα τὰ ἐπιὰ, δαυτέρε πῶ κα αὐτὴν κατὰ τὸν καταλειφθέντα ἀριθμὸν ὅποια εἶναι τῆς ἐβδομάδος ἐκείνης ἡμέρα. εἰ δὲ κα ὄγοι ὅλα ἐπιὰ, εἶναι ἡμέρα Σαββάτω.

Πόρισμα.

Ὡς τε καὶ ἀπὸ πῶ ἀνάγκῃ τῆς τοιαύτης μεθόδου, δαυτέρε σκομεν πῶς ὁ πρώτος ἐκείνος Μάρτιος ἀπὸ τὸν ὅποιον ἀρχόν)

25

χόν) κα μετρεῖται ἡ τοιαύτης μεθόδου τῆ κύκλων Ἡλίου τῆ κα Σελεύης δαυ ἦτον ὁ πρώτος καὶ κοσμοδόμος ἐκείνος Μάρτιος τοῦ ὅποιου ἡ κα δαυτέρε ἀκολουθως ἡμέρα τρίτη. ἀμὴ ἦτον ὁ ἑξῆς β' Μάρτιος τοῦ ὅποιου ἡ κα δαυτέρε ἀκολουθως ἡμέρα πτάρτη. κα σιωπῆ κα τῆ παρῶσαν μεθόδον τῆ κύκλων τῆ Ἡλίου, εἰς δαυτέρε ἀληθῆ τῆ ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος. ἡ ὅποια εἶναι πρώτη κα παλαιὰ μέθοδος, ὡσανὶ ὅπου ἔχει ἀρχὴν τῆς ἐβδομάδος τῆ πρώτοκτιστον ἀ ἐκείνην κα κοσμοδόμον ἡμέραν, κα ἀ πρὸ τῆ φωστήρων, ἐν ἡ ἐπαίσηεν ὁ Θεὸς τῆ ἔρανὸν κα τῆ γῆν.

10 Ἐτέρα μέθοδος μεταγενέστερα.

Ἡ δὲ μέθοδος ὅπου μᾶς διδάσκει ὁ κύρ Ψελλὸς ἐν τοῖς ἑξῆς ἐκείνῃ ὅπου ἐδιδάξαμεν κα ἡμεῖς ἀνωτέρω, εἶναι μεταγενέστερα, ὡσανὶ ὅπου ἔχει ἀρχὴν τῆ πρώτῃ τοῦ πρώτιστου Οκταβείου, ὡσανὶ ὅπου ἀπὸ ὅλης τῆς ἀπὸ Μαρτίης μῆως ἐν 77. 14.

15 πρὸ τοῖς αὐτοῖς ἀρχήσεν ἀπὸ πρώτῃ ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος. κα δαυτέρε τοῦτο οἱ ἀπὸ τοῦ Οκταβείου δεξιῶ τοῦ Ἡλίου κύκλοι ἔχουσι πάντα εἰς πῶ δεξιῶτων τῆ πρώτῃ ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος. κα δαυτέρε τοῦτο δαυτέρε χρειάζον) πῶ πρὸ τῆ πῶ πρὸ τῶν φωστήρων τῶν ἡμερῶν, ὡσανὶ οἱ ἀπὸ Μαρτίης ἀρχήσεν οἱ κύκλοι.

20 χήμοι κύκλοι. ἐπειδὴ ἔχουσι εἰς πῶ δεξιῶτων ἔποι πῶ πρώτῃ ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος. κα δια τοῦτο ἐκείνῃ πρὸ λαμβάνον) πρὸ τῶν κύκλων εἰ γ' πρὸ τῆ φωστήρων ἡμέραι, μετὰ τὸ νὰ ἔχουσι εἰς τῆ δεξιῶτων τῆ πρώτῃ ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος. κα ἀκολουθως ἐπισιωάπτον) οἱ κύκλοι τοῦ ἡλίου,

25 κα ἐπομένως αἱ ἡμέραι ὡς εἶρη) ἀμὴ ἔδω προκῆεν) οἱ κύκλοι τῆ ἡλίου μετὰ τὸ νὰ ἔχον εἰς τῆ ἀρχήτων ὁμοῦ κα τῆ πρώτῃ ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος. κα ἀκολουθως ἐπισιωάπτον) αἱ τῶν ἀπὸ τῆ

Οκταβείου

Οκτωβεία μηνών ἡμέραι μέχρι τέλος τοῦ Σεπτεμβρίου. καὶ
 διὰ τοῦτο ἐκείνη οἱ ἀπὸ Μαρτίου κύκλοι δεξιῶν τῆς ἀκολουθίας
 τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος ἔχουσι πέντε τετάρτην ἡμέραν
 τῆς ἐβδομάδος, καὶ διὰ τοῦτο περιλαμβάνουσιν ὡς εἴρηται τὰς
 πρῆξις πρὸ τῶν φωστῆρων ἡμέρας, ὡσαύτῃ ὅπου ἔχουσιν εἰς πέντε
 δεξιῶν τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ
 Οκτωβεία δεξιῶν τοῦ Ἡλίου κύκλοι πέντε ἀκολουθίας
 τῶν ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος πέντε ἔχουσιν οἰκοδομεῖν, ὡσαύτῃ ὅπου
 ἀρχὸν ἀπὸ πρώτης ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος. Ἡ δὲ ἄλλη
 μέθοδος ἢ διὰ τῆς ἐπακτῶν εἶναι ἢ αὐτὴ ἀπὸ τοῦ Οκτωβεία. 10
 Διαφέρει δὲ, ὅτι ἀπὸ Μαρτίου δείκνυσι καὶ αὐτὴ διὰ τῆς ἐπακτῆς
 ἀρχὴ τῆς Φεβρουαρίου. ὡσαύτῃ ἀπὸ Μαρτίου ἀρχὸν ἢ ἐπακτῆς
 τῆς μηνῶν ἕως τῆς Φεβρουαρίου, ὡς εἴρησε καὶ κατωτέρω.

Ερώτησις ΚΒ΄.

Πόσαι ἔχουσιν τῆς γένεσιν ἢ ἐπακτῶν τῆς μηνῶν καὶ φεβρουαρίου
 τῆς Δεφωρίας τῆς ἀειδιμῆς τῆς αὐτῶν, 15

Απόκρισις.

Ἐπειδὴ ὁ πρῶτος ἐκεῖνος καὶ κοσμογόνος Μάρτιος τοῦ ὀ-
 πταίου ἢ ἱερωστῆρος ἡμέρα ἀρέθην ἡμέρα τῆς ἐβ-
 δομάδος δ'. μάς δίδει νὰ γροικῆσωμεν πᾶς καὶ ἡ δεξιμηνία 20
 τῆς ἀρέθην ἡμέρα δ', ἀν καλὰ καὶ ἀνυποστάτως, καδῶς
 καὶ ἐν τῆς ἀνωτέρω ἐλέγχωμεν. καὶ ἐπειδὴ ὁ πρῶτος ἐκεῖνος ὀ-
 πταίου χρόνος ἢ τὸν ἰσημερινός, καὶ θαυμαστός, καὶ ἐξηρημνός,
 καὶ κατὰ πάντα ἴσος καὶ ὁμοίος αὐτὸς ἑαυτῶν, χωρεῖς καμίαν
 πινὰ παραλλαγῶν καιροῦ, καὶ μονοειδῆς, καὶ πρὸ τῆς πα- 25
 ραβάσεως. ὡς ἀνόμοιος καὶ ἀκοινωνήτος μετὰ τοὺς ἕξῃς ἐπικῆ-
 ρους τῆς γένεσιν καὶ φθορῆς χρόνους, ἐχαιρεῖται, καὶ πα-
 ραιτεῖται.

μέθοδος ἢ
 διὰ τῆς ἐ-
 πακτῶν.

Ερ. δ'.
 31. 6.
 α. χρόνος.

ραυτεῖται. ἐρχόμενοι λοιπὸν εἰς τὸν ἕξῃς χρόνον καὶ πρῶτον τῆ
 ἐπικῆρων, καὶ ἀεισκοντες τὸν πρῶτον τῆς μηνῶν τὸν Μαρ-
 τιον πᾶς ἀρχίσαν ἕξῃς ἀπὸ πέμπτην ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος,
 Δεφ τῆς φεβρουαρίου ἐπέκεινα τῶν ἑβ' ἐβδομάδων τοῦ χρόνου
 5 ἡμέραν, διὰ τοῦτο τοῦ ἐσημεῖωσαι ἐπακτῶν πέντε, ὡσαύτῃ
 ὅπου ἀρχίσαν τότε ἀπὸ ἑ ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος. καὶ ἐπειδὴ
 πελειῶνει τότε ὁ Μάρτιος εἰς ἡμέραν ἐβδμη, καὶ ἀρχεται
 ὁ Ἀπείλλιος ἀκολουθῶν ἀπὸ πρώτης ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος,
 ἐσημεῖωσαι μίαν ἐπακτῶν καὶ τοῦ Ἀπείλλιος. πελειῶνεται
 10 δὲ καὶ ὁ Ἀπείλλιος εἰς ἡμέραν δευτέραν τῆς ἐβδομάδος, ἀρ-
 χῆ ἀκολουθῶν ὁ Μαῖος ἀπὸ τρίτης ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος,
 ἐσημεῖωσαι διὰ τοῦτο καὶ τοῦ Μαῖος ἐπακτῶν γ'. Τὸν ὁμοίον
 πρῶτον ἐσημεῖωσαι καὶ τοῦ Ἰαννίου ἐπακτῶν ἕξ ὡσαύτῃ ὅπου ἀρ-
 χῆσεν τότε καὶ αὐτὸς ἀπὸ ἑ ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος. καὶ μίαν
 15 τοῦ Ἰαννίου, ὅπου ἀρχίσαν ἀπὸ πρώτης. καὶ πέντε τοῦ
 Αὐγύστου, δεξιμηνίου ἀπὸ πέμπτης. καὶ ποιητοῦ τῆς ἐ-
 σημεῖωσαι τὰς ἐπακτῶν καὶ τῶν ἄλλων μηνῶν, κατὰ τὰς ἡ-
 μέρας τῆς ἐβδομάδος ὅπου ἀρχίσαν ὁ καθένας κατὰ τῆς πρῶ-
 τον ἐκεῖνον χρόνον. καὶ ἐπειδὴ καθ' ἕκαστον χρόνον φεβρουαρίου
 20 μίαν ἡμέραν παραίτω ἀπὸ τῶν ἑβ' τοῦ χρόνου ὡς εἴρηκεν ἐβ-
 δομάδας, καὶ εἰς καθέ ἑ χρόνος δύο, διὰ τὸν Βίστικον, αὐ-
 τὰς τὰς φεβρουαρίου ἡμέρας πᾶς μετῴμων ἕκαστον, καὶ τὰς
 ὀνομάζομεν κύκλους ἡλίου, ὡσαύτῃ ὅπου γινώσκον καὶ περιπέουσιν
 ἀπὸ τῆς κυκλοφορίας τῆς ἡλίου, καὶ ἀταμῶνται τῆς ἀριθμῶν τῆ
 25 κύκλων μετὰ τῆς ἀριθμῶν τῆς ἐπακτῆς τοῦ καθέ μηνός, καὶ ἵπποτις
 ὅλα τὰ ἵπποτις δηλοῦσι τὰς ἐβδομάδας, ἀεισκοντες ἀπὸ τῶν
 σα μηνῶν φεβρουαρίου τῆς ἡμέρας ἐκείνης τῆς ἐβδομάδος εἰς πέντε
 ἡμέρας

χρόνος
 δευτέρο-
 πρωτος

31. 6.
 α. χρόνος.

SISMANOGLIO
 MEGARO

ὅποιαν ἀρχὴν ὁ κάθε μὲναι· καὶ ἀπὸ τῆν ἀρχὴν τοῦ κά-
θε μὲναι δὲ εἰσκομῆν αὐτὴ καὶ τὰς ἄλλαις ἡμέραις. καὶ ἀπὸ τῆ-
ν ἢ ἐπακτῆ τῆ μὲναι δὲ ὑπερβάλλου τὰ ἐπιτά. ἐπειδὴ
ἐπιτά εἶναι μόνον αἱ ἡμέραι τῆς ἐβδομάδος.

Πόρισμα.

Μάρτιος. Ὡς τε καὶ ἀπὸ ταύτην τῶν ἐρμευείων τῆ ἐπακτῆ ἔγινε
δὲ πρῶ- φανερόν, πῶς ὁ πρῶτος ἐκεῖνος μάρτιος ἀπὸ τῆ ὁποῖον ἀρ-
πρωτος χισεν ὁ διορισμός τῆ ἐπακτῆ τῆ μὲναι, δὲν ἦτον ὁ πρῶτι-
τος ἐκεῖνος καὶ κοσμογόνος Μάρτιος, τοῦ ὁποῖος ἡ ἀρχὴ δὲ-
ρέθηκεν ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος δ'. καὶ εἶχε τῶν κά ἡμέραν
τείτιον τῆς ἐβδομάδος. ἀμὴ ἦτον ὁ μετ' ἐκεῖνον δὲ πρῶτος
Μάρτιος τοῦ ἐξῆς χρόνου, τοῦ ὁποῖος ἡ ἀρχὴ δὲρέθηκεν ἀ-
κολούθως ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος πέμπτη, καὶ εἶχε ἀκολού-
θως τῆ κά, ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος δ'. ὅτι αὐτὴ ἦδελαι ἦσαι ὁ
πρῶτος ἐκεῖνος καὶ κοσμογόνος μάρτιος, ἦδελαι ἦσαι ὅλαις
ἢ ἐπακτῆ τῆ μὲναι ἀπὸ μίαν ἡμέραν λειψαῖς. καὶ εἶναι ἢ

Ε' πακτῆ γνώμη αὐτῆ ἀληθῆς. Ἀκολουθοῦσιν ἀκόμη ἐδῶ ἢ ἐπακ-
ἀκολουθῶσι τῆ τῆ μὲναι τῆς κύκλου τοῦ ἡλίου, ἐπειδὴ ἔχουσιν εἰ κύκλοι
Εξ. κά. ὡς εἶρη) εἰς τῆ ἀρχὴν τῶν τῆ πρῶτην ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος.
87. 17. ὡς καδῶς καὶ εἰς τῆ ἄλλαις μέθοδον τῆ ἀπὸ Μαρτίου ἐλέγαμην
84. 4. πῶς οἱ κύκλοι ἀκολουθῶσι τὰς πρῶτες πρὸ τῆ φωσῆρων ἡμέρας, μὲ
τὸ καὶ ἔχον εἰς τῆ ἀρχὴν τῶν τῆ πρῶτην ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος.

Ε'ρώτησις ΚΓ'.

Πόθεν ἔχουσι τῆ αὐξήσιν οἱ κύκλοι τῆ φωσῆρων

Α'πόκλεισις.

ΑΥξήσιν) δὲ οἱ κύκλοι τῆ φωσῆρων. οἱ μὲν τοῦ ἡλίου δι-
χῶς. κατὰ μὲν ταύτην τῆ μέθοδον, ἀπὸ τοῦ Ο'κ-

τωβεία, ὅθεν καὶ ἀρχοῦται. κατὰ δὲ τῆ ἀρχαιοτέραις μι-
θῶδον, ἀπὸ Μαρτίου, ὅθεν ὁμοίως καὶ ἀρχοῦται. οἷδὲ κύ-
κλοι καὶ τὰ Θεμέλια τῆς Σελήνης, ἀπὸ τοῦ Ιανουαρίου, ἀ-
πὸ τῆ ὁποῖον καὶ ἀρχοῦται. κύκλον γὰρ ὁ χρόνος μιμεῖται. ὁ δὲ Χρόνος κύ-
κύκλος ποιῶτον, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ τοῦ ἀρχοῦτος σημείων, πάλιν κλον μι-
ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐπαύρηται) ὅθεν καὶ ἤρξατο. καὶ πάλιν γυρίζοντας μεῖται.
ἐξῆς ἀπὸ τῆ αὐτῆ ὁμοίως ἀρχοῦται, καὶ πάλιν εἰς τὸ αὐτὸ καταπτά.
καὶ πάλιν καὶ πάλιν ὁμοίως, καὶ ἔτι αἰ. ὁμοίως ἔχει καὶ ἡμονό-
κυκλος τοῦ ἡλίου φορὰ, καὶ ἡ δωδεκάκυκλος τῆς σελήνης.

Ε'ρώτησις ΚΔ'.

Διατὴ πῆς μὲν τῆ ἀρχαίων ια', πῆς δὲ ιβ'

μετράσι τὸ θεμέλιον τοῦ α' κύκλου

Α'πόκλεισις.

ΤΟ' θεμέλιον τοῦ α' κύκλου καθ' αὐτὸ θεωρεῖται μόνον,
15 **Ε**ἴδικα ἡμερῶν εἶναι πάντες, καδῶς τὸ λογαριάζει
καὶ ὁ κύρ Πάτραις εἰς τὸ χρονικόντι. ὡσαύτῃ ὁ σελήνιακός δω-
δεκάμηνος χρόνος εἴδικα μόνον ἡμέρας λειψαῖς ἀπὸ τῶν ἢ καὶ ἡλ.
λιακὸν δωδεκάμηνον χρόνον. ἐπὶ δὲ ὁ μὲν ἡλιακός χρόνος εἶναι
τξέ ἡμερῶν. ὁ δὲ σελήνιακός, ττδ'. ἀμὴ ἀπὸ τῆ ὁ κύρ Ψε-
20 **λ**λὸς κοντὰ εἰς αὐτῆς τῆ εἴδικα ἡμέρας μὲ τὸ τὰ γυρίζονται
κατὰ τῆ πρῶτην τοῦ Γαυμαεῖν μῆναι, σιναιδμῆ εἰτά-
μα καὶ τῶν πρῶτην τοῦ Ιανουαρίου, καὶ γίνονται δώδεκα ἢ
διὰ τοῦτε ἀκολούθως δέονται) τότε τὸ πρῶτον Θεμέλιον ιβ'
ἡμερῶν. καὶ ὅταν μετράται τὸ πρῶτον θεμέλιον ιβ' ἡμερῶν,
25 **τ**ότε τὸ Ιανουαρίου δέονται) εἰς τὸ λογαρισμόν, δ' ἡμερῶν,
ἐπειδὴ καὶ ἡ πρῶτη τῆ ἐξοδάσει) εἰς τὸ θεμέλιον τοῦ πρῶτου
κύκλου, καὶ κάμει τὰ εἴδικα δώδεκα. Καὶ πάλιν δέ-
ται)

SISMANOGLIO MEGARO

σκεπτα ὁ λογαριασμός τῶν Θεμελίων εἰς καὶ ὁ αὐτός· ὅτι ἴσον
 εἶναι νὰ λέγωμεν κατὰ τὸ κῦρ Πέτρων, εἴδεκα τὸ πρῶτον θε-
 μέλιον, καὶ λά Ἰάνναρος, γίνονται μ β'. καὶ ἴσον εἶναι νὰ
 λέγωμεν κατὰ τὸ κῦρ Ψελλόν, δώδεκα τὸ πρῶτον Θεμέλιον,
 καὶ λ' τὰ ἐναπολειφθέντα τοῦ Ἰάνναρος, μ β'.
 Τί ἐπενόησεν ὁ κῦρ Ψελλός εἰς τὴν μέθοδον ταύτην παράνω.
 Ἐς τοῦτο μόνον φαίνον) πάς Διφρωνῶσι, καθὼς τὸ λέ-
 γει καὶ μοναχός τε ὁ κῦρ Ψελλός· πάς οἱ μὲν παλαιότεροι ὁ-
 πόσοι ἔγραψαν διὰ τὴν ἄρσιν τῶν θεμελίων τῆς Σελήνης, εἰς
 ὅλους τὰς 10 κύκλους ἀπαύω εἰς τὰ β' τῶν πρώτων κύκλου θε-
 μέλια μὲ πλὴν τρεσθῆκην τῶν 10 ἡμερῶν ἀεισκον τὰ θεμέ-
 λια τῆς Σελήνης, ἀπ' ἀρχῆς ἕως τέλους· ἡμεῖς ὁμως λέγῃ
 ἀρήκαμεν ἀπὸ λόγουμας μὲ πολλὰ ἀκριβολογίαν καὶ σκέ-
 ψιν, πάς ἐκεῖνοι ὅπου θέλουσι νὰ ἄρσιν μὲ ἀκρίβειαν τὸ
 Θεμέλιον τῆς Σελήνης, εἰς μὲν πὺς ἄλλους κύκλους ἀπὸ τὸν
 πρῶτον ἕως τὸν 10, πρέπῃ νὰ βάλλομεν ἀπὸ 10 παράνω εἰς τὰ
 ἀπερασμάς, διὰ τὰ ἄρσιν τὰ ἀκόλουθα· εἰς δὲ τὰς ἐξῆς δύο
 ε ρ', καὶ ζ', νὰ τρεσθῆσομεν ἀπὸ μιστῶν ἡμερῶν παράνω ε
 εἰς δὲ τὰς τελευταίας 10, καὶ 10, πάλιν ἀπὸ 10 μόνον. ἦλθον
 ἐπειδὴ ὁ 10 κύκλος ἔχῃ θεμέλια 15· οἱ 15, ἔχει θεμέλια κ ζ'.
 καὶ οἱ 15, 20, καὶ οἱ 10, καὶ οἱ 10, καὶ οἱ 10, καὶ οἱ 10, καὶ οἱ 10, καὶ οἱ 10,
 οἱ κύκλοι τῆς Σελήνης, καὶ ἄτε περσιότεροι, ἔτε ὀλιγώτεροι·
 ὀλιγώτεροι δεῦτέρως, ὅτι ἕως εἰδὼ διαφέρουσιν ἀνάμεσον τῆς
 περσιότεροι δεῦτέρως, ὅτι ἀν' βάλλης παρέρκει καὶ ἄλλα 10
 κοντὰ εἰς τὸ 10, γίνου) 10, καὶ τὸσα ἔχει τὸ πρῶτον Θεμέλιον
 τῆς Σελήνης· καὶ τὰ ἐξῆς ὁμοίως ἕως τῆς 10 κύκλος πάλιν ἔρ-
 χονται τὰ αὐτὰ. Ὅμως αὐτὰ τὰ Διφρῶσι λεπὰ ὅπου

πλεονάζου πλὴν μίαν ἡμέραν κατὰ δύο κύκλους ἐπὶ εἰπαμεν
 ἀπὸ μιστῶν ἡμερῶν, καὶ δίδει τὰ 10 κύκλου νὰ ἔχη θεμέλιον
 10. ὁ Πέτρος ὁ ἀλεξανδρινός αὐτῶν τῶν ἡμερῶν ὅπου σιωπῶν)
 ἀπὸ τὰ ποιῶντα λεπὰ, πλὴν τρεσθῆκει εἰς μόνον τὸν πλε-
 5 τῶν 10 κύκλων· καὶ ἐκεῖ ὅπου ἡ ἀκόλουθα καὶ ἡ τρεσθῆκη
 τῶν 10 ἡμερῶν τὰ δίδει νὰ ἔχη Θεμέλια κ θ', αὐτὸς οὐκ εἶπε
 ἔχει τὸ κατὰ φύσιν 10 ἕτος ἑπακτῆς ἡμερῶν θεμέλια λ'. Καὶ
 διὰ τοῦτο καὶ κατὰ ταύτην τὴν μέθοδον ἀν' βάλλης 10 παράνω
 εἰς τὰ λ', ἀεισκον πάλιν αὐτὸ τὸ πρῶτον θεμέλιον, ὅπου ἔ-
 10 χει κατὰ φύσιν ἡμέρας 10· καὶ πάλιν τὰ ἐξῆς ὁμοίως ἔχον) τὰ
 αὐτὰ· καὶ πάλιν ἀεισκον) καὶ κατὰ ταύτην τὴν μέθοδον οἱ
 κύκλοι τῆς Σελήνης 10, καὶ ἄτε περσιότεροι, ἔτε ὀλιγώτεροι.

Πόρισμα.

Ὅτι ὁ κόσμος εἶναι γορητός καὶ κτιστός, καὶ ἔχει ἀρχὴν
 15 ὁμοίως καὶ τέλος, δείκνυται.

Ἀπὸ τῶν πολλῶν καὶ ἀναγκαίως λογαριασμοῦ ὅπου δεί-
 χνται τὸν κόσμον πάς ἔχει ἀρχὴν, καὶ εἶναι γορητός καὶ
 κτιστός, καὶ ἀκόλουθως φθαρτός, μία εἶναι καὶ ἡ τρεσθῆκη
 διδασκαλία καὶ μέθοδος τῶν θεμελίων καὶ κύκλων Ἡλίου τῶ
 20 καὶ Σελήνης· ὅτι ἐπειδὴ καὶ ὁ Ἡλίου καὶ ἡ Σελήνη ὅπου εἶναι
 οἱ πρῶτοι καὶ μεγάλοι φωστῆρες, καὶ τὰ πρῶτα γεγραπὰ τῶν ἡ-
 ρακῶν, ἀεισκον) κατὰ τὴν παρῶσι διδασκαλίαν γορητῆ καὶ
 φθαρτῆ, καὶ ἔχου ἀρχὴν ὁμοίως καὶ τέλος, φαίνεται εἶναι
 πάς καὶ οἱ ἐπίλοιποι φωστῆρες τῶν ἡρακῶν, καὶ ἀκόλουθως ὁ ἡρα-
 25 ρός, καὶ ἕως ὁ αἰσθητός ἕτος κόσμος εἶναι γορητός καὶ κτιστός,
 καὶ ἀκόλουθως φθαρτός· καθὼς τὸ δίδεται καὶ ὁ κῦρ Ψελλός·
 καὶ ὅτι πάς ὁ Ἡλίου καὶ ἡ Σελήνη εἶναι γορητὰ, καὶ ἔχου ἀρ-
 χὴν

ἀριστοτέλης χην, δείκνυ). Ο φιλόσοφος εἰς τὸ οἶδον τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως
 ἀπὸ πλεῖ ἀϊδιότητα τῆς κινήσεως σιωπᾷ καὶ τῷ ἀϊδιότητα τῷ
 κόσμῳ, πόσον τῷ ἑσπὸ σελήνῳ γινώσκων καὶ εἰδῶν, ὅσοι πλεῖ
 ἀλληλοδιάδοχον τούτων γίνεσιν ἢ φθορᾷ. πόσον τῶν ἕρανίων
 σωμάτων, ὅσοι τῷ μίαν σιωπῆ ἢ ἀδιάδοχον τούτων κυκλο- 5
 φορίαν. ὡσαύτοιοι εἶναι ἢ τισιῶν κινήσις ἀχώριστος ἐνέργεια
 τῶν ἕρανίων σωμάτων, ὡσαύτῃ ζωῆτες ἢ φύσις. καὶ εἶναι σιωπᾷ
 ναρχος καὶ σιωπᾷ τῶν κινουμένων κατὰ τῷ Φιλόσοφον. Εἰ-
 σπειδὴ πᾶσα κινήσις ὑποτίθησι τὰ αἴτια τῆς κινήσεως. ἀλλὰ
 μὲν ἢ τῶν κινουμένων διδασκαλία ἢ μέθοδος τῶν κύκλων Ἡλίου 10
 τῆς Σελήνης μᾶς δείκνυ πλεῖ κινήσις τοῦ ἡλίου ἢ τῆς σελή-
 νης πᾶς ἔχει δέχλει. λοιπὸν ἀπ' ἐδῶ σιωπᾷ πᾶς καὶ ὁ
 ἡλιος καὶ ἡ σελήνη ἔχου δέχλει, καὶ εἶναι γινώσκῃ. εἰ δὲ
 γινώσκῃ, ἀκολούθως εἶσον) ἢ φθορᾷ. Ἡ ἑλᾷτων δείκνυται
 ἡμέθοδος τῶν κύκλων τῆς Σελήνης μᾶς δείκνυ πλεῖ κινήσις 15
 σελήνης παλαιότεραν τῆς τοῦ Ἡλίου κινήσεως ἐνδεκα ἡμέρας.
 καὶ ἀπ' τοῦτο ἢ ἐνδεκα ἡμέρας αὐτῷ ἔξκατάγκης τῶν κινου-
 μένων κατὰ πλεῖ μέθοδον ὅσοι εἰπαρῶν εἰς ἕρανίων τῶν ἡμε-
 ρῶν τῆς Σελήνης. ἀπ' ἐδῶ φαίνε) πᾶς τάχα καὶ ἡ σελήνη νὰ
 εἶναι 14 ἡμέρας παλαιότερα ἡλίου. ὅχι πᾶς τὰ ἐκτίθη, ἢ 20
 τὰ ἐκινήθηκοι 14 ἡμέρας τῶν τοῦ ἡλίου. ἐπειδὴ ὁμοῦ εἰς μίαν
 καὶ τῷ αὐτῷ δ' ἡμέρας τῆς κοσμογόνου ἐκείνης ἐβδομάδος, καὶ
 εἰς πλεῖ αὐτῷ ὡρεν καὶ τῷ γινώσκῃ ἐκτίθησιν ἑσπὸ τοῦ Δημιουργ-
 οῦ ὅλοι οἱ φωστῆρες τοῦ ἕρανίου. ἀμὴ δὲ τῷ ἕρανίου πλεῖα εἰς
 τῷ δέχλει, ὡς ἑσπὸ τῷ ὑπερπλεῖα Θεῷ παρηλῶν, 18 ὅδ'. 25
 εἰς τῷ δέχλει τοῦ Ζυγῶ τεταγμένη κατὰ ἀφᾷ μίαν πρὸς
 τὸν ἡλιον. ὡσαύτῃ ὅσοι ἢ ὁ ἡλιος ἀφᾷ τῷ εἰς τῷ δέχλει

αὐτῷ

τῷ

τοῦ Κριεῖ. ὁμοῦ καὶ οἱ δύο εἶσι φωστῆρες ἐπ' αὐτῷ εἰς αὐτὰ τὰ
 ἡμερῶν σημεῖα τοῦ ἕρανίου. εἰ δὲ καὶ ἦτον αἱ ἡλιος ἢ Σελήνη,
 δὲ ἡ δὲ λου ἔχη ποτὲ σιωπᾷ τῷ ἀρχῆν ὡρεσθῆν κατὰ πλεῖ
 κινήσις. μηδὲ ἡ δὲ λου ἔχη κατὰ τῷ πρῶτον τῆς κύκλου πᾶν- 5
 ποτε τῷ σιωπῆ εἰς τὰ δύο τοῦ Α' περιλλίου. μηδὲ ἡ δὲ λου ἔχη
 ἀρχῆν τῷ Θεμελίων οἱ κύκλοι τῆς πλεῖ πρῶτον τοῦ ἡμερῶν
 εἰς, μηδὲ ὁ ἡλιος ἡ δὲ λου ἔχη ἀρχῆν ὡρεσθῆν τῶν ἡμερῶν
 τῆς ἐβδομάδος, κατὰ μὲν πλεῖ πρῶτην μέθοδον, τὰς πρῶτας
 τῶν τοῦ φωστῆρων ἡμέρας, ἢ ὅλας τῷ β' τῷ πρῶτον ἐκείνης
 10 Μαρτίου τοῦ κοσμογόνου ἡμέρας πρῶτον τῆς ἐβδομάδος. ἢ
 πλεῖ καὶ τοῦ ἕρανίου δὲ λου Μαρτίου, ἡμέρας δ' τῆς ἐβδομά-
 δος. κατὰ δὲ πλεῖ β' μέθοδον, πλεῖ αὐτῷ Ὀκταβρίου, ἢ
 ἡμέρας πρῶτον τῆς ἐβδομάδος. ἐπειδὴ τὸ ἀπειρῶν εἶναι ἀ-
 ριστον. ἀμὴ ἡ δὲ λου καὶ τὰ τισιῶν Θεμέλια εἶσαι ὡρε-
 15 μῶν ἀμειψιότητα καὶ ἀπαρῆβητα, ὡς κατὰ δὲ λου
 καὶ εἰς τὰ ἄλλα γινώσκῃ καὶ κτιστᾷ, τῷ ἔχει δέχλει ὁμοῦ
 καὶ τῶν πλεῖ ἐξ οἰκίας φύσις, ἐπειδὴ πᾶς γινώσκῃ καὶ
 φθορᾷ. φαίνον εἶναι πᾶς καὶ οἱ φωστῆρες αὐτῷ τῶν κινου-
 μένων ἔχου δέχλει ὡρεσθῆν τῆς γινώσκῃ τῆς ὡρεσθῆν
 20 καὶ τῆς κινήσεως, ἢ πᾶς ἔστι ἀχώριστος πότισ ἐνέργεια κατὰ
 τὸν Φιλόσοφον, καὶ τότε νὰ ἔγιναι, ὅποτε καὶ ἀρχῆν
 μίαν πλεῖ γινώσκῃ ἑσπὸ τὰ κινουμένων. εἰδὲ καὶ ἔγιναι, τῷ
 εἰς γινώσκῃ, ἔξκατάγκης ἀκολούθως εἰς ἢ φθορᾷ. ἀφᾷ κινήσεως
 καὶ τὰ λέγω ἀπλῶς καὶ κατὰ δὲ λου, πᾶς αὐτῷ κινήσις ἔστι σαφῆς.
 25 ἀναρχῆς ἢ ἀγνώστου. ἐπειδὴ πᾶσα κινήσις δέχλει ἔχει τῷ
 εἶναι τὸ πᾶν, καὶ τὸ ἐκείνης. εἰ ἢ ἢ μίαν τὸ εἶναι λαμβά-
 νει. ἢ τῷ γδ μίαν κινήσις ἔστι ἔστι. ἢ τῷ παρηλῶν

αὐτῷ

SISMANOGLIO MEGARO

ὄδκ ἐπι εἶναι· εἶδὲ ἢ κίνησις τῶν φωστῆρων καὶ ὅλων τῶν ἔρραίων
 σωμάτων ἀχώριτος ἔσα ἐνέργεια, τὸ νῦν καὶ τὸ ἐνεργῶς ἀρ-
 χιῶ ἔχει τὸ εἶναι· τὸ δὲ νῦν πρῶτον ὄν, πρῶτερον ὄδκ ἢ·
 ἔξανάγκης ἀκολυθῶ, αὐ εἶναι τὰ ἔρραία σώματα ἀναρ-
 χα καὶ ἀγνήτα, γὰ ἦσαν ἔξ αἰδίου ἀκίνητα· καὶ μίαν φορᾶν 5
 εἰς τὸ ἀπειρον ἐκείνον αἰῶνα γὰ ἀρχισαν τὴ κίνησίν τας, καὶ γὰ
 μῦθου ἔξῃς εἰς τὸ διηνεκὲς ἀκίνητα· ὥστε γὰ εἶναι τὰ αὐτὰ
 ἀναρχα καὶ ἀγνήτα μὲν καὶ ἀφθαρτα κατὰ τὸ εἶναι καὶ τὴ
 ἔσασ· ἀναρχα δὲ καὶ γνήτα καὶ ἀφθαρτα κατὰ τὴ κίνησιν·
 Ἐκ δὲ τούτων ἀκολυθῶσι δύο ἀποπα καὶ ἀδιώατα κατὰ τὸν 10
 Φιλόσοφον· τὸ εἶναι μὲν, ὅτι θέλει εἶσαι ἢ κίνησις τῶν ἔρραίων
 σωμάτων χωριστῆ, ὡς ὑπερφυγνῆς· τὸ δὲ, ὅτι ἔσαι ἀφθαρ-
 τος ἢ κίνησις, ἔσα γνήτη· καὶ ἀναρροῦνται δύο ἀξιώματα
 τοῦ Φιλοσόφου· τὸ, τε σωμαίδιον τῆς κινήσεως, καὶ τὸ παῦ βε-
 νητὸν εἶναι φθαρτὸν· Εἶδὲ ἢ κίνησις τῶν ἔρραίων σωμάτων εἰ- 15
 ναι ἀχώριτος ἐνέργεια τούτων, ἔχει δὲ τὸ εἶναι δεχλιῶ· ἔξα-
 νάγκης ἀκολυθῶ ὅτι καὶ τὰ ἔρραία σώματα ἔχουσι τὸ εἶναι
 νῦν πῶς δεχλιῶ· καὶ εἶναι γνήτα καὶ ἀκολυθῶς φθαρτά· Ἀμὴ
 κείτη· λέγει ὁ Φιλόσοφος πῶς τὸ νῦν εἶναι σωμαίφεια καὶ σῶδδεσμος
 τοῦ παρεληλυθότος καὶ μέλλοντος· καὶ ὑποτεθέντος τοῦ νῦν, 20
 ἔξανάγκης ὑποτίθεται καὶ τὸ παρεληλυθός· Εἰς τὸ το
 λέγομεν ὅτι τὸ νῦν εἰ μὲν καὶ τὸ δεωρῶμεν ὡς σῶδδεσμον κα-
 τὰ τὸν φιλόσοφον, ἀληθῶς τότε ἠδείξισ τῶ Φιλοσόφου, ἐπὶ φθῆ
 καὶ ἢ σωμαίφεια ὑποδέτῃ τὰ σωμαπῆμενα· εἶδὲ καὶ γροικῆ-
 σωμεν τὸ νῦν ὄχι ὡς σῶδδεσμον τῶ τοῦ χρόνου μερῶν παρε- 25
 ληλυθότος καὶ μέλλοντος, ἀλλ ὡσαῦ εἶναι ὄρον μεταξὺ τῶ ὄν-
 τος καὶ τῶ μὴ ὄντος· τῶ μὲν, ὡς ἐν φῶ ἀρχεται τὸ εἶναι, ἢ
 τὸ

τὸ μὴ εἶναι πῶς· τῶ δὲ, ὡς ἐν φῶ λήγει τὸ εἶναι ἢ τὸ μὴ
 εἶναι τοῦ πράγματος, ἔδεν ἀδιώατον ἢ ἀτοπον ἔπε), ἀ-
 λλά παῦ τῶν αὐτίων· καὶ δυνατὸν ἄμα, καὶ ἀκόλυθον ἔξα-
 νάγκης τῆ φύσῃ πάντων τῶ γιγνομένων καὶ φθειρομένων· ἔ
 5 γὰ πάντα κατὰ χρόνον γίγνε) τὰ γιγνόμενα καὶ φθείρομενα
 τὰ φθειρόμενα, ἀλλ ὅσα ὑπὸ χρόνον εἰσι, καὶ γίγνετα
 ἔξ ὄντων, καὶ ὅλων ὑπὸ πῶ κίνησιν δεχλιῶ) τῶ ἔρραίων·
 αὐτίκα τὸ χρονικὸν τοῦτο νῦν ἐπεὶ σῶδδεσμός ἐστι χρόνος, ἀ-
 ναρροδέτος ἔ ἐστι σῶδδεσμος ἢ τοι τοῦ χρόνος, καὶ τῶτο παῦ-
 10 τως σιμωναρροῖται· Ὁμοίως δὲ καὶ ὁ χρόνος ἐπεὶ δὴ μέτρον
 ἐστὶ τῆς κινήσεως, ἐκείνης ἀναρροδέσεως καὶ ὁ χρόνος πάντως
 σιμωναρροῖται· ἀλλὰ καὶ ἢ κίνησις ἐπεὶ δὴ ἐντελέχεια ἐστὶ κί-
 νητῶ ἀτελής, ἐκείνου ἀναρροδέτος, ἢ μήπω γεγονότος, ἔδεν
 κίνησις ἔσαι· τὸ δὲ κινῶμεν γνήτὸν ὑποκειμένον, εἰμὲν ἢ
 15 ὄτε ἐγνήτο, ἔξ ὑποκειμένου γεγονημένου, καὶ κείνῃ ἔξ ἐ-
 τέρω, καὶ κείνῃ ὁμοίως ἔξ ἐτέρω, καὶ τὸ το αἰεὶ, εἶπετο ἔξα-
 νάγκης πῶς πάσης κινήσεως εἶναι κίνησιν, καὶ πῶς πάσης
 γνήσεως εἶναι γνήσιν· καὶ ἐπεὶ δὴ τῶτο ἀτοπον, ἔξ ἀνάγ-
 κης ἦσαν αὐ τὰ πρῶτα φοιχεῖα τῶ γινομένων καὶ φθειρομένων
 20 ἀγνήτα, καὶ ἀκολυθῶς ἀφθαρτα· Εἶδὲ δόκημεν τὰ πρῶ-
 τα φοιχεῖα τῶ γιγνομένων καὶ φθειρομένων καὶ τὰ πρῶτα τῶ-
 των αἴτια ἐκ τοῦ μηδαμῆ μηδαμῶς ὄντος πῶδδδδ, ἔχ
 ὑπὸ φυσικῆς πῶς καὶ πεπερασμένης δυνάμεως, πῶτο γὰ
 πῶτῃ ἀδιώατον, ἀλλ ὄπὸ θείας τε καὶ ἀπείρω· νῦν· ἐν-
 25 ταῦθα νοήσομεν ἔδεν ἔτερον, ἀλλ ἢ πῶ δεχλιῶ ἐκείνῃ
 ὄτε πρῶτον ἠρῶντο τῶ εἶναι, καὶ ἐπαύσαντο τῶ μὴ εἶναι· καὶ
 ἔσαι τὸ αἰῶτον νῦν· δεχλιῶ μὲν οἰονεὶ τῶ ὄντος, πῶρας δὲ
 τῶ

κίνησις τίς.

(H)

τῷ μὴ ὄντος· ἐν ἡ δὲ δὲ ἀλλων ἀπαίτων ἐποίησεν
 ὁ Θεὸς τὸ ἔρανον καὶ τὸ γλυῦν· ὁ γὰρ ἔρανος καὶ ἕκαστον τῶν πρῶ-
 των φοιχείων ὅτε πρῶτον παρήχθησαν ὑπὸ τῆς Θεῆας δυ-
 νάμεως, καὶ ἤρξαντα τὰ εἶναι, τότε πρῶτον ἐπαύσαντο τῷ
 μὴ εἶναι· καὶ τὸ φθαρτὸν δὲ ὅτε φθείρεται, τότε πρῶτον παύ- 5
 σαι τοῦ εἶναι, καὶ ἀρχεῖ τῷ μὴ εἶναι. Εἶδὲ ὁ μάλιθα
 φαινόμενος ἀγνήτος ἔρανος ἐστὶ γενητός, ἐπειδὴ ἐστὶ κινήτος·
 πάνθ' ἐστὶ κινήτων ἐστὶν ἀτελές, καὶ πεπερασμένον· ἡ γὰρ κίνησις
 ἐντελέχεια ἐστὶν ὡς εἴρηται ἀτελής, ἔδεν δὲ ἀτελές καὶ πεπε-
 ρασμένον ἐστὶν αἰδίον, ὡς ὑφέτερος τελειόμενος, καὶ σωζόμε- 10
 νον· πολλῶν μάλλον τὰ ἐν αὐτῷ πάντα ἔσονται γενητά, καὶ
 ἀκόλως φθαρτά· καὶ ὁ σύμπας ἄρα κόσμος ἔσται γενη-
 τὸς καὶ ἀκόλως φθαρτός· ἐπειδὴ πάνθ' ἐστὶν γενητὸν φθαρτὸν.
 Παρὰ ταῦτα· ὁ αἰὼν, ὡς αἰὼν, εἴ καὶ μὴ χρόνος ἐστὶν,
 ὡς μὴ κινήσεως μέτρον ὢν, ἀλλ' ἐπέκεινα παντός ἐστι χρόνου, 15
 ὡς συμπαρεκτείνόμενος τοῖς αἰδίοις· οἷα τὶς διάστασις ἀδιε-
 ξήτητος ἀρχῆς τε καὶ ἀτελείτητος· ἔτε γὰρ λέγεται ὅτι οὐκ
 ἔστιν, ἔτε ἔσται ὅτι οὐκ ἔσται· ὅταν οὖν ἐνταῦθα ἀπείρω τέτρω αἰ-
 ῶνι γένηται πὶ πρὸ παντός χρόνου καὶ πρὸ πάσης κινήσεως,
 πάντως οὐκ ἐστὶν χρονικῶν γίνεσθαι νικῶν, οὐκ ὄντος χρόνου· 20
 καὶ ἀπὸ κινήσεως· οὐκ ὄντος τῷ κινουμένῳ, ἔδεν τῷ κινουμέ-
 νῳ· ἀλλὰ μόνον προὔπαρχοντες τῷ παρῶντος αὐτὸ ἀ-
 χρόνως ἐκ τῷ μὴ ὄντος· ὅπερ αὐτὸς ἐστὶν ὁ Θεός· πούτω οὖν τῷ
 τῷ αἰῶνος ἐν ᾧ γίνεσθαι τι ἀχρόνως ὄνομα μὲν ἔκασται· εἴρη-
 ῶ καὶ πούτω καταχρηστικώτερον νικῶν, ὡς σωματίον καὶ συν- 25
 δέον ἔμμερη χρόνου, ἀλλὰ τὰ παρ' ἐκείτερα τῷ αἰῶνος, οἷον
 ἡμέρας καὶ ἐπομέρας, καὶ τὸ ὅτι ἔπειτα λέγεται τὸ γεγονός· καὶ

ἔρανος
 ὅτι ἐστὶ γε-
 νητός·

αἰὼν τί ἐστὶ
 καὶ διατή·

τὸ ὅτι ἤδη ἐστὶ γεγονημένον· καὶ σιυνελόντι φαίνοι τὸ ἕκαστῶν
 ἀδιεξήτητον τοῦ αἰῶνος· ἀλλὰ τὸ αἰώνιον ὄντοτητα τῷ αἰ-
 δίῳ μόνον καὶ αἰώνιῳ Θεῷ, δι' ὃν ὁ αἰὼν καὶ τὸ εἶναι λαμβάνει,
 καὶ λέγει εἶναι, καὶ ἑαυτὸ ἀνυπόστατος ὢν· ὡς περὶ καὶ ὁ χρό-
 5 νος παρὰ τῆς κινήσεως καὶ προὔργου τῶν κινήσεων·
 καθάπερ καὶ τὰλλα πάντα τῶν Θεῶν τὸ εἶναι ἔχει· μόνον
 δὲ τὸ Θεῶν ἀπλῶς καὶ ἀπολύτως καὶ πρῶτως αὐτὸ καθ' αὐτὸ
 ἐστὶν ὄντως ὄν· καὶ ὅλον ἐν ἑαυτῷ συλλαβὸν ἔχει τὸ εἶναι·
 Δῆλον οὖν κἀντὸς ὅτι ὁ κόσμος οὗτος ἐστὶ γενητός καὶ ἀ-
 10 κόλως φθαρτός ὅπερ ἔδει δεῖξαι.
 Ἐρώτησις ΚΕ'.
 Μὴ ποῖος κύκλος καὶ μὲ ποῖα Θεμέλια δείκνυται τὰς ἡμέρας
 τῆς Σελεύης, καὶ τὰς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος,
 Ἀπόκρισις.
 15 Εἶχει δὲ πορῆσοι πινὰς, μὲ ποῖος κύκλος καὶ Θεμέλια
 δείκνυται τὰς ἡμέρας τῆς Σελεύης, καὶ τὰς ἡμέρας
 τῆς ἐβδομάδος τῷ ἐνεσώτως ἔτους· ἀρὰ μὲν τὰ Θεμέλια καὶ
 τὰς κύκλους τῷ αὐτῷ ἐνεσώτως ἔτους, ἢ τοῦ ἀπερασμένου ἔ-
 20 τος, καὶ λέγουσιν εἰς τοῦτο, ὅτι μὲν τῷ ἀπερασμένου· ἐπι-
 δὴ καὶ αὐτὰ τὰ φεισώματα εἴτε τῶν κύκλων καὶ θεμελίων θεμελίων
 τῆς Σελεύης, εἴτε τῶν κύκλων τῷ Ἡλίῳ, ὅπου πέρτοιμα εἰς γένεσις·
 τὸ λογαριασμὸν, εἰς ἄλλον καιρὸν δεῖ σιυνάγονται, παρὰ
 μόνον εἰς τὸ τέλος τοῦ χρόνου· Διότι ἀνάγκη ἐστὶν ἐν πρῶ-
 25 τοῖς μὲν νὰ περάσεν οἱ δώδεκα μῆνες τῆς Σελεύης, ἡγεῖται
 τινδ' ἡμέραι· καὶ τότε νὰ προδέταμα παραίτω καὶ τὰς ἰά
 προλαβύσας ἡμέρας, νὰ φθάσεν ἕως τῆς ἑξῆς ἡμέρας τῷ ἡ-
 λιακῷ χρόνῳ· νὰ ἔραμα ἐξῆς τὰς τῆς Σελεύης ἡμέρας τῷ
 ΗΡ. ἔξῆς

ἔξῃς ἐρισώπας ἢ ἀτελῆς ἔτης. Καὶ πάλιν ἀναγκαῖον εἶναι, πρῶτον νὰ περάσῃ ἢ ν β' ἑβδομάδες τοῦ ὅλου χρόνου, τξ δ' ἡμέρας· καὶ τότε νὰ ἔλθῃ ἡμία ἡμέρα παραπάνω ἀπὸ τὰς νβ' ἑβδομάδας τοῦ χρόνου, νὰ ᾤ παρῶμεν ὡσαύτ Θεμέλιον εἰς τὰς κύκλους τοῦ Η' λίας, εἰς δεῖξιν τ' ἡμερῶν τῆς ἑβδομάδος 5 τοῦ ἔξῃς ἐρισώπας ἢ ἀτελῆς ἔτης. καὶ διὰ τοῦτο φαίνεται πως νὰ μὴ ἀληθὴς ὁ κύρ Ματθαῖος, ἐκεῖ ὅπῃ διδάσκει Δεκα- 6. 25. οὐ τί ἐ γίνῃ κύριον πάχα κατ' ἔτος, λέγωντας· Οὗδ' Κύριος τὸ σωτήριον ἔσῃλθε πάδος, εφλ θ' ἔτης ἐρισώμῃ· οὐ τίτον μὲν καὶ κ' τοῦ Η' λίας κύκλον Δεκαῦτοντος, δέκατον 10 οὐ δὲ τῆς Σελλεύης. μετὸν ὁ ποῖον φαίνεται πως νὰ συμφωνῇ καὶ ὁ κύρ Ψελλός. Διότι τότε τὸ μὲν, εφλ θ' ἔτος δεῖ ἦτον ἐρισώμῃον, καὶ δεχόμενον, ἀλλὰ τετελειωμένον καὶ πεπερασμαμένον. ἐρισώμῃον δὲ ἦτον, καὶ ἤδη δεξάμῃον τότε, τὸ ἔξῃς, εφ μ' ἔτος· καδὼς Δελαμβάνει ὁ ἀκείβετρεος 15 νογράφος κύρ Πέτρος ὁ ἀλεξανδρινός. διότι οἱ κύκλοι καὶ τὰ θεμέλια μετὰ τὴν κυκλοφορίαν τῶν φωστήρων, καὶ μετὰ τὸ τέλος τ' χρόνων ἀρχόν) καὶ παραλαμβάνον) εἰς τ' λογαριασμὸν τ' ἔξῃς ἔτ' καδὼς εἰπαμῃ, καὶ καδὼς λογαριάζει καὶ ὁ κύρ Πέτρος παντοῦ εἰς τὸ χρονικόντη. τοῦ δὲ, εφλ θ' ἔτης ἐρισώ- 20 μῃ καὶ δεχόμενῃ, κύκλοι δεισκοῦ) τελειωμένοι, Η' λίας μὲν, κ β'. Σελλεύης δὲ, ἐννέα. Ἐπειδὴ ὁ κύκλος τ' φωστήρων τότε γονῃ) καὶ λέγε) κύκλος, ὅταν οἱ φωστήρες ἀπὸ τοῦ κύριου σημείου δεξάμῃοι τῆς κινήσεως, πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ σημείον ἀποκατασταθῶσι, καὶ τελειώσῃ καὶ ὁ τῆς κινήσεως αὐτ' 25 χρόνος· καὶ τότε οἱ φωστηροῦ) μῃοι τέλειοι κύκλοι παραλαμβάνον) εἰς δεῖξιν τῶν ἔξῃς ἡμερῶν τ' φωστήρων τῆς ἔξῃς ἐρισώμῃης

μῃης αὐτ' κυκλοφορίας, καὶ χρονολογίας, ὡς εἶρη). Πρέπει λοιπὸν νὰ εἶναι καὶ ὁ κ γ' κύκλος τελειωμένος, ὡς καὶ οἱ πρὸ αὐτῶ πάντες κύκλοι, νὰ φέρῃ τὴν κ γ' Μαρτίαν, ἕκτω ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος, καδ' ἦν ἰσαυρώδη ὁ Κύριος· καὶ τὴν 5 κ ε' ἡμέραν πρῶτω, καδ' ἦν ἀνέστη. Ὁμοίως καὶ ὁ δέκατος τῆς Σελλεύης, πρέπει καὶ αὐτὸς νὰ εἶναι τελειωμένος ὡς καὶ οἱ πρὸ αὐτοῦ, Δεξὸν νὰ φέρῃ τὴν πανσέλευον τῆς ὁμοίως εἰς τὴν κ γ' Μαρτίαν, καδὼς ἀρέθισαν καὶ εἰς τ' καιρὸν τῶ πάδος τῶ Χριστῶ· κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔξῃς, εφ μ' 10 ἔτης· καδὼς οὐρίζει καὶ ὁ κύρ Πέτρος· ἐπειδὴ ἀπὸ Μαρτίαν μετράται κατὰ φύσιν ὁ χρόνος. Ἐρώτησις κ ε'. Πως ἀπὸ τ' αὐτῶ καὶ μίαν ἀπὸ γενέσεως κόσμου χρονολογίας μοιράζοντες δεισκομεν καὶ τ' δύο φωστήρων τὰς κύκλους 15 Ἀπόκρισις. Ἐἶχε δόπορῆσοι τινὰς ἐδῶ καὶ δεξὸ τῆς ἀρεθίσεως τ' κύκλων Η' λίας καὶ Σελλεύης· πως ἐπειδὴ καὶ ἀνωτέρω εἰ- Ἐρε. ἡ λέγομεν δεξὸ τῶν κύκλων τῶν φωστήρων, ὅτι ἡ μὲν ἀκολουθία 49· 6 τῶν ἡμερῶν τῆς ἑβδομάδος, καὶ ἀκολουθίως οἱ κύκλοι τοῦ 20 Η' λίας κατὰ τὴν ἀ μέθοδον ἀρχόν) ἀπὸ τὸν πρῶτον καὶ κοσμογόνου Μαρτίου, καὶ ὅπως τὸν πρῶτον ἐκείνου χρόνον· οἱ δὲ κύκλοι καὶ τὰ θεμέλια τῆς σελλεύης ἀρχίζου τ' γενέσιν τῆς ἀπὸ τὸν ἔξῃς β' Μαρτίου καὶ χρόνον, πως ἀπὸ μίας καὶ τ' αὐτῶ ἰσαυρώδου ἀπὸ κτίσεως κόσμου χρονολογίας 25 μοιράζοντες δεισκομεν καὶ τῶν δύο φωστήρων τὰς κύκλους ἀναμαρτήτως. Εἰς τοῦτο λέγομεν ὅτι ἀλόγως ἀπὸ τὸν πρῶτον καὶ κοσμογόνου ἐκείνου χρόνον καὶ τῶν δύο φωστήρων οἱ κύκλοι

κλοι έχουσι τὴν πρώτην ἀρχὴν· ἐπειδὴ κατὰ τὴν πρώτην
ἐκείνου καὶ ἰσημεριῶν κυκλοφορίας ὡς καθὼς περιπέσει ἀ-
πὸ τὰς νβ' εβδομάδας τοῦ χρόνου ἡμῶν ἡμέρα παραίτω, καὶ
γεννᾷ τὸν πρῶτον κύκλον τοῦ Ἡλίου· τὸν ὁμοίον τρόπον πε-
ριπέσει καὶ ἡ ἰά ἡμέρας τῆς σεληνῆς παραίτω ἀπὸ τὸν
5 χρόνον τῆς, καὶ γεννᾷ τὸ πρῶτον δευτέρου τῆς Σεληνῆς.
πλεῶν τοῦτο μόνον ἀφ' ἑξῆς κυκλοφορίας Ἡλίου τὴν
καὶ Σεληνῆς, ἀπὸ τῆς ἀ' ἐκείνου καὶ κοσμογόνου κυκλοφορίας·
πῶς ἐκείνη μὲν ἡ πρώτη κυκλοφορία ἦτον κατὰ μίαν καὶ ἀ-
πλεῶν κίνησιν τοῦ παντός· καὶ εἶχε τὴν πρώτην καὶ ἀντιόστατον
10 ἀρχὴν τοῦ πρωτογόνου ἐκείνου Μαρτίου ἡμέραν δ' τῆς ἐβ-
δομάδος· ἡ δὲ ἄλλαις μεταγενέστεραις κυκλοφορίαις κοντὰ εἰς
τὴν κίνησιν τοῦ παντός, ἔχουσι καὶ τὰς ἰδίας τῆς Φωσῆρων κινή-
σεις, καὶ πλεῶν χρονογόνου τοῦ Ἡλίου, καὶ τῆς μεσογόνου τῆς Σε-
ληνῆς· καὶ πλεῶν ἀπὸ τῶν δώδεκα Μαρτίου ἡμέραν ἐ τῆς εβδομάδας·
15 κίνησις τῆς ὅτι ἡ πρώτη κίνησις τοῦ παντός ἔξω ἀπὸ τὰς ἡμέρας καὶ νύκτας
παντός· ἄλλο παραίτω δὲ διορίζει· ἀμὴν αἰδία κινήσεις τῶν Φωσῆ-
χρόνος ἡ-ρων διορίζουσι κυρίως ἢ μὲν τοῦ Ἡλίου κινήσις τῆς ἡλιακῶν καλῶ-
λιακός· μὲνον χρόνον, ἢ ὅποια εἶναι ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σημείου ἐπὶ τὸ αὐτὸ
σημεῖον ἄποκατάστασις τῆς Ἡλίου κατὰ τὴν ἰσχυρὴν καὶ ἐναντίαν
20 κίνησιν ἐπὶ τοῦ ζωδιακοῦ καλεσμένους κύκλους· ἡ δὲ τῆς Σεληνῆς
κίνησις γεννᾷ τὸν μεῖωσιν τὸν σεληνιακὸν λεγόμενον, ὄντας καὶ
αὐτὴ ἀπὸ σιμόδου ἐπὶ σιμόδου ἄποκατάστασις πρὸς τὸν Ἡλίον·
ἀπὸ τῆς ὅποιας σεληνιακῶν μεῖωσις ἐπινοήσαν καὶ τῆς ἡλια-
κῆς Ἡλίου κῆς· ἀφ' οὗτο καὶ τὸν πρῶτον ἐκείνον ἰσημεριῶν χρόνον ὃ
25 καὶ σεληνῆς Ἡλίου ἀπετέλεσε κατὰ πλεῶν μίαν ἐκείνου καὶ ἀπλεῶν κίνησιν
καὶ γεννᾷ τὸν παντός, κυκλοφορῶντος, καὶ κάμνωντας πόσας ἡμέρας,
εἰς

εἰς ὅσας ἡμέρας καὶ κατὰ τὴν ἐδικλεύτη κίνησιν τὸν χρόνον γεν-
νᾷ· πλεῶν ὀγληγορήτερα κινῶντος εἰς ὅλον τὸν χρόνον ἐκείνον
μίας ἡμερῶν κυκλοφορίας καιρῶν· τὴν ὅποιαν ἡμερῶσιον κυ-
κλοφορίαν αὐτὸς ποιῆται ὁ Ἡλίου εἰς εἴνα χρόνον σωτὸν πλεῶν
5 ἐδικλεύτη ἐναντίαν κινῶντος κίνησιν· ἐπειδὴ τότε μόνου ἐ-
κινεῖτο ἀνεμπόδιστως τὴν κίνησιν τοῦ παντός· τὸν ὁμοίον προ-
στον ἐκινεῖτο τότε καὶ ἡ σεληνὴ ἰσοταχῶς τῆς Ἡλίου· ἐπειδὴ
τὴν αὐτὴν ἐκινῶντος ἀμφοτέρω κίνησιν τοῦ παντός· Ἀπ' ἐ-
δὲ σιμώγεται, ὅτι εἰάν δὲ ἐκινεῖτο ὁ Ἡλίου ἄλλου κίνησιν
10 ἐναντίαν, ἀλλὰ μόνου τὴν κίνησιν τοῦ παντός, ἡδὲ καμῆ
τὴν καιρῶν τοῦ ὅλου χρόνου εἰς νβ' εβδομάδας μόνου σωτῆς· τῆς δ'
ἡμέρας· γεννᾷ δὲ ὁ Ἡλίου κατὰ πλεῶν ἐδικλεύτη κίνησιν τῆς δ'
καιρῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ· ὁμοίως καὶ ἡ Σεληνὴ κατὰ πλεῶν ἐδικλεύτη
τῆς κίνησιν γεννᾷ τῆς δώδεκα σεληνιακῶν μεῖωσις· καὶ ἀφ'
15 τοῦτο δὲ ἀληθεύει εἰς τοῦτο ὁ κύριος Ψελλός, ἐκεῖ ὅπου λέγει
» εἰς πλεῶν δεῖξιν τοῦ πρώτου τομικῶν Πάχα· Ἐκεῖθεν δὲ ἀ-
» παρξαιμένη, καὶ τῶν σεληνιακῶν δώδεκα μεῖωσις αὐτῆς δια-
» νόσασα οἰτινὲς ποσοῦται δι' ἡμερῶν τῆς δ' ὡς ἔφθασεν αὐτῆ
» δις εἰς τὸν τόπον ἐκείνον καθ' ὃν καὶ ἀπ' ἤρξατο· καὶ τὰ ἔξῃς
20 ὅτι ἡ Σεληνὴ τότε μήτε μεῖωσιν ἢ πόρσειε νὰ κάμῃ ἐδικλῶν τῆς,
μήτε χρόνον· μήτε ἐμετακινήθηκεν ἀπὸ τὸν τόπον τῆς ὀλο-
τελα, μὲν ὄντας ὅπως καθ' ἑαυτῶν ἀκίνητος, καθὼς καὶ ὁ
Ἡλίου, κινῶντος κατὰ μόνου πλεῶν κίνησιν τοῦ παντός· Καὶ
δεδείκτεον ἡ Σεληνὴ ὅλον τὸν χρόνον ἐκείνον εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς
25 Ζυγοῦ, ὡς καθὼς καὶ ὁ Ἡλίου εἰς πλεῶν ἀρχὴν τῆς Κεῖου· καὶ
ἦτον καὶ ὁ χρόνος τῆς ἰσῆς, ὡς ὁ ἡλιακός, καὶ ὁ σεληνιακός
τῆς ἡμερῶν, καὶ ὡρῶν ἔξ· Εἰς πόσον ὅπου κάμῃ μετρημένη τὴν
ἠδ' ἀπὸ

9.21

SISMANOGLIO

ἀπὸ κτίσεως κόσμου χρονολογία, καὶ τὸν πρῶτον ἐκείνον καὶ ἰσημερινὸν χρόνον, καὶ τε μὴ, ὁ λογαριασμὸς τῶν κύκλων καὶ θεμελίων εἶναι σωφός.

Ἐρώτησις ΚΖ΄.

Περί ἀρχῆς καὶ τέλους τοῦ χρόνου.

Ἀπόκρίσις.

Ἐρ. δ. 31.6.

Διότι τῶν λογίων ἀρχῆς τοῦ χρόνου δεῖ σκοπεῖν ἀεὶ τὰς ἀρχὰς τῆς κοσμογονίας. Πρῶτον μὲν ἀρχιῶ χρόνου δεῖ σκοπεῖν καθὼς ἐλέγχουσιν ἀνωτέρω, πῶ ἀνυπόστατον ἐκείνῳ δ' ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος, εἰς πῶ ὁποῖαν ἀρχίσαν ὁ πρῶτος ἐκείνος Μάρτιος, μέσα εἰς τ' ὅποιον ἔκαμεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον. τῶ ὁποῖα ἡ β', ἀρέθικος ἡμέρα α' τῆς ἐβδομάδος. καὶ ἡ ιε', ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος δ' ἀπὸ πῶ ὁποῖα ταύτῃ δεχθῆναι τὸ χροῖον, τέλος χρόνου δεῖ σκοπεῖν τ' τελευταίαν ἡμέραν τοῦ τελευταίου μίαιος, ἡ- ποι τοῦ Φεβρουαρίου. καλὰ καὶ νὰ ἦτον ἡ τοιαύτη ἀρχὴ, καὶ ἡ εἰσὶν ἀπὸ πρῶταις ἐκείναις ἡμέραις ἀνυπόσταται καὶ ἀνυπαρκταί. ἐπειδὴ ἐνοῦν) γεγεννημέναις καὶ περασμέναις πρὸ τῆς γενέσεως τοῦ κόσμου καὶ τ' φωσῆρων, μετὰ τὸ νὰ ἀρέθικον ἡ Σελιῶν κτιοθεῖσα τελεία, πεντηκονταεκάδεκα ἡμερῶν.

Ἄλλῃ δεχθῆναι τοῦ χρόνου καὶ τὸν κόσμον δεῖ σκοπεῖν τ' πρῶτον ἐκείνῳ καὶ κοσμογόνον ἡμέραν καὶ δεχθῆναι τ' ἐξῆς ἡμερῶν, καὶ πρῶτον τῆς ἐβδομάδος, ἐν ἣ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τ' οὐρανὸν, καὶ τ' γῆν, καὶ τὸ φῶς. ἡ ὁποῖα ἦτον ὡς εἴπομεν ἡ β', πῶ πρῶτον ἐκείνῳ καὶ κοσμογόνῳ Μαρτίῳ. καὶ τῆς τοιαύτης δεχθῆς τέλος δεῖ σκοπεῖν τ' ἐνδεκάτην τοῦ ἐρχομένου Μαρτίου. Τρίτῃ ἀρχῆναι τοῦ χρόνου δεῖ σκοπεῖν τὴν εἰς τὸ πρῶτον

πρῶτον ἐκείνου Μαρτίου ἡμέραν δ' τῆς ἐβδομάδος, εἰς πῶ ὁποῖαν ἐδημιῶργησεν ὁ Θεὸς τ' ποιητῶν τ' ἡμερῶν καὶ τ' χρόνων τ' Ἡλίον, καὶ πῶ Σελιῶν καὶ τὰς ἀστέρας. ὁ ὁποῖος ἥλιος τ' ἥλιος κατὰ μὲν πῶ κίνησιν τοῦ παντός, γίνε) ποιητῆς μὲν ποιῆ κινή- νου τ' ἡμερῶν καὶ νυκτῶν. κατὰ δὲ πῶ ἐδικλιῶντος λοξιῶ καὶ μῆκος. ἐναντίαν τῶν παντὶ κίνησιν, γίνε) ποιητῆς τοῦ χρόνου, καὶ τ' δ' ἐκείνῳ μερῶν. ἡγοῦνταί ταιρος, δέρας, φθινοπώρου τε καὶ χειμῶνος. καὶ τῆς τοιαύτης ἀρχῆς τέλος ἀκολουθῶν δεῖ σκοπεῖν τ' ἰδ' τὰ ἐξῆς Μαρτίου. καὶ κατὰ τὰς τρεῖς ταύτας ἀρχὰς μετράντας τὸν πρῶτον ἐκείνον καὶ ἰσημερινὸν χρόνον, ἴσος καὶ ὁμοῖος δεῖ σκοπεῖν) τότε ὁ σελιῶν καὶ χρόνος μετ' ἡλιακὸν, εἴτε ἀρεθιθῶσιν κατὰ τ' πρῶτον καὶ δευτέρου ἀρχιῶ, ὡς ἀπὸ α' ἡ β' Μαρτίου. εἴτε καὶ ἐξισάσων μετὰ τὰς ἐξῆς ἄλλης χρόνου κατὰ τ' γ' ἀρχιῶ, εἰς τὸ πρῶτον ἐκείνῳ Μαρτίου, δ' ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος. ἐπειδὴ καὶ ὡς τ' ἰδ' τὰς ἐξῆς δευτέρου Μαρτίου ἡμέραν δ' τῆς ἐβδομάδος ἐκράτη- σεν ἡ ἰσημερία καθὼς ἐλέγχασιν. καὶ τότε πρῶτον ἀπὸ τ' εἰς τὸν δευτέρου ἐκείνου Μαρτίου ἡμέραν δ' τῆς ἐβδομάδος, ἀρχίσαν νὰ κινῶν) καὶ πῶ ἐδικλιῶ των κίνησιν οἱ φωσῆρες. ὡς τ' καὶ ἀπ' ἐδὼ ἀρεθισθῆναι τὸ πρῶτον δομέλιον τῆς Σελιῶν εἰς δομέλιον ἡμερῶν, καὶ ἀραλαμβάνον) εἰς τ' δεῦν τ' ἐξῆς ἡμερῶν τῆς σελιῶν Σελιῶν. ὡς καθὼς ἀρεθισθῆναι καὶ ὁ πρῶτος κύκλος τῶ ἡ- κύκλος ἡ- λίου, ἡ μία ἡμέρα τ' καθεὶ χρόνου παραίω ἀπὸ τὰς εἰς εἰς ἡμέρας τοῦ χρόνου, καὶ παραλαμβάνον) εἰς δεῦν τ' ἐξῆς ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος. εἴπα τ' σελιῶν καὶ χρόνος, ἴσον μὲν χρόνος σελιῶ τ' ἡλιακόν, κατὰ τ' ὁποῖα τ' ἡμερῶν. ἐπειδὴ καὶ ὁ σελιῶν ἴσος ἡλιακὸς δωδεκάκυκλος καὶ δωδεκάμηνος χρόνος, τ' εἰς ἡμέρας τοῦ ἡλιακῶ.

37.7.

ρων είναι. ὅσων είναι καὶ ὁ ἡλιακὸς μονόκυκλός τε καὶ δωδεκά-
 μινος χρόνος. ἀμὴν Δεῦτε παρελάβε τότε εἰς τὴν ἀρχὴν ὁ
 σελλωιακὸς χρόνος τὴν ἡλιακὸν εἰδέκα ἡμέρας, ἕκαμν αὐτὴν
 πρὸς Δεσφορὰν, καὶ λέγει μικρότερος εἰδέκα ἡμερῶν. ἦ γὰρ
 τὸ Δεῦτε καὶ τελειώνει πόσαις ἡμέραις πρὸς τὴν ἡλια- 5
 κῆ χρόνον, ὅσαις καὶ ἀρχῆς πρῶτον, εἰδέκα δηλονότι. καὶ
 Δεῦτε τὸ εἰς τέλος τοῦ ἡλιακοῦ καλεσμένου χρόνου πέρτοιμος
 εἰς τὴν λογαριασμὸν εἰδέκα ἡμέρας ἀκόμι, Δεῦτε να εἰσαίση
 ὁ σελλωιακὸς χρόνος μετὰ τὴν ἡλιακὸν. ὡσαύτῃ ὅπως εἰσαίση κα-
 τὰ πρὸς ἀρχὴν εἰδέκα ἡμέρας, τὰς ὁποίας καὶ λαφτάζει κα- 10
 τὰ τὸ τέλος. καὶ τὸ καμνομεν Δεῦτε να εἰσαίση δὸτὸ τὸν
 λογαριασμὸν τῶν κυρίων ἡμερῶν καὶ μηνῶν καὶ χρόνων τοῦ Ἡ-
 λίου, καὶ τὴν λογαριασμὸν τῶν ἡμερῶν καὶ μηνῶν καὶ χρόνων
 τῆς Σελλωίας. Ἐξω δὸτὸ αὐτὰς τὰς πρῶτας χρονικὰς ἀρχὰς
 ὅπως εἰπαμεν. ἦ γοιου πρὸς ἅ ἡμέραν, καὶ πρὸς δωδεκάτιον, καὶ 15
 τὴν ἰετὴν πρῶτην εὐκείνην κοσμογόνον Μαρτίαν, εἰδέκα καὶ
 ἄλλαις δύο ἀρχαῖς χρονικαῖς, ὅπως λέγονται ἰσημεριναῖς ἀ-
 πό τῆς ὁποίας ἡμία καὶ πρῶτη ἡ ἑαρινὴ καλεσμένη ἰσημερινὴ
 ἀρχὴ εἰσαίση εἰς τὸ καιρὸν τῆς πρώτης σινοῦδα κατὰ πρὸς
 καὶ Μαρτίαν, τὴν ὁποίαν τὴν μεταχειρίζεται ὁ κύριος Πέτρος ὁ ἀ- 20
 λεξανδρινὸς εἰς τὴν χρονολογίαν τε, ὡς ἐλέγετο καὶ ἀνωτέρω.
 λογαριάζοντας αὐτὸς πᾶσι ἀκόμι καὶ εἰς τὸ καιρὸν τῆς Ἀποστο-
 λων ὅπως ἐόρτασαν τὸ πρῶτον κυριακὸν Πάσχα, καὶ εἰσαίση-
 τον ἡ ἑαρινὴ ἰσημερία κατὰ τὴν καὶ Μαρτίαν, ἴσως ἂν ὁ φα-
 62. 7. λῶς κατὰ γνώμην ἀρχαιότεραν. τῆς ὁποίας ταύτης χρονικῆς 25
 ἀρχῆς τέλος γίνετα ἢ καὶ τοῦ ἔξης Μαρτίαν. κρατῶντας δὸτὸ
 τότε καὶ εἰς τὸ ἔξης ἰσημερινὴν ἀρχὴν τὴν καὶ Μαρτίαν. αὐ-

ἰσημερι-
 ναῖς ἀ-
 πό τῆς

Γ. Γ. Γ.

Πέτρος
 εἰσαίση.
 Εἰσαίση.

62. 7.

καλὰ καὶ εἰς τὰς καθ' ἡμᾶς χρόνας να ἕκατέβηκαν ἡ ἰσημε-
 ρία ὀπίσω πολλὰ, ἕως καὶ εἰς τὴν Ἰ. Μαρτίαν. Κατὰ δὲ
 τὰς μεταγενετέρας, ἔχουσαν ἀρχὴν κοσμικὴν χρόνον, τὴν
 δευτέραν ἰσημερίαν, δηλαδή τὴν Σεπτέμβριον, μέσα εἰς τὸν
 5 ὁποῖον εἰσαίση ἡ δευτέρα ἰσημερία. τῆς ὁποίας ἀρχῆς τέ-
 λος εἶναι ὁ Αὐγούστος. Ἐἰσαίση δὲ κοντὰ εἰς τὴν κύριον Ψελλὸν
 καὶ ἄλλαις αἰτίαις παρὰ τὴν ἰσημερίαν τῆς ποιούτης τῶν χρόνων
 ἀρχῆς. πᾶσι δὸτὸ τὸς Ρωμαῖους ἔχουσαν τὴν ποιούτην ἀρχὴν
 ὅπως ἐκαταγίνουσαν εἰς τὸ δικαιοδοτεῖν, καὶ εἰς τὴν συμφέ-
 10 ρεσαν τῆς πολιτείας κατάστασιν. Διὸ καὶ φαίτινες λέγει. Σεπτέμβριον
 » διότι ὁ Σεπτέμβριος μετὰ τῶν παρελθόντων κόπων ὡς ὅτι τὸς τὴν ποιού-
 » πολὺ τὰς καρπὰς συγκλείει, καὶ τὸ δὸτὸ δίκαιος ἐναποτίθηται. Ρωμαῖων
 » καὶ τῶν ἐπόντων πόνων ἀπαρχῆς. καὶ τῶν μισθῶν καὶ τῶν δόξα σφῆ-
 » πᾶκτων καὶ τῶν κλισίων, ὑπὲρ μὲν τοῦ παρελθόντος ἐλοῦ- τῶν χρόνων.
 15 δευτεῖ, ὡς δὲ τοῦ ἐπόντος φροντίζειν καὶ κοπιᾶν ἕσο-
 » τίδηται. τὸ τὸ γὰρ δηλοῖ καὶ τὸ τῶν Σεπτέμβριον ὄνομα. διὰ τῶ-
 » το καὶ ἀρχὴ τῆς χρονικῆς ἐπισημείωσης λέγει. ἄλλα ταῦ-
 » τα μὲν οἱ τῶν Ρωμαίων ἑσπερολογεῖται. ἑλλενικὸς δὲ τῶν Ἑλλήνων
 » τὸν εἶναι ἀρχὴν τοῦ χρόνου ἕσοτίθηται, διὰ τὴν τῶν χρό- δόξα σφῆ-
 20 νων ἑτομολογίαν. εἰς δὲ ὁ χρόνος δὸτὸ τοῦ φθείρειν χρόνος ὡ- τῶν χρόνων
 » νόμασαι, ἀρὰ ἀρχὴ τοῦ χρόνου καὶ τῆς φθορᾶς ὁ Σεπτέμβ-
 » ριος. μέγιστος γὰρ τοῦ Σεπτέμβριον μηνὸς, τὸ γένος τῶν καρ-
 » πῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀκαρπῶν ἐσθλωμένων. ἕκαστος δὲ
 » ἕσπεραίνει, καὶ ξηραίνεται. ἢ Δεῦτε καὶ φθείρει. διὸ
 25 καὶ ἀρχὴν τοῦ φθινοπώρου τοῦτον ἀπαρτίζει ἄλλα μὲν. οἶμαι δὲ Ἑβραϊκῆ
 » ὅτι καὶ κατὰ τὰ ἑβραϊκὰ εἶναι λέγουσαν τοῦ χρόνου ἀρχὴν εἶναι δόξα σφῆ-
 » τὴν Σεπτέμβριον, ἕχ ἑσπεραίνεται τοῦ σκοπέου. τὸ δὲ πᾶσι, αὐτῶν
 ἕκα-

SISMANOGLIO
 MEGARO

» ἀκυσσον· ἐκτίθημεν ἐπὶ ἀφθαρσία καὶ τῇ εἰς τὸ κρείττον
 » ἐπίδοσι· διὰ δὲ τῆ παρακοιῶ καὶ τῆ παράβασιν κατεκεί-
 » θημεν εἰς φθορὰν, καὶ τῆ εἰς τὸ χεῖρον μεταφορὰν· συγκατε-
 » κείθη δὲ μετ' ἡμῶν καὶ ἡ κτίσις, καθὼς ὁ μακαρῖος Παῦλος
 ἰσημερί » λέγει· πῶν καὶ κατὰ πῶν πρώτῳ κτίσιν καὶ τῆ εἰς τὸ κρεί- 5
 α ἀρχὴ » τῆ ἐπίδοσιν φαίνε) εἶναι ἀρχὴ, ἡ πρώτη ἰσημερία τοῦ ἐπι-
 χροῦν· » αὐτοῦ, ἦγαν ὁ Μάρτιος· κατὰ δὲ τῆ ἐκ παραβάσεως κα-
 » τάραν καὶ τῆ μετὰ κόπων ζωῶν, καὶ τῆ εἰς φθορὰν ἀπάστα-
 » σαν μεταφορὰν, ἀρχὴ τοῦ χροῦν, ἡ δεύτερα ἰσημερία·
 » ἐκείθεν γὰρ ἀρχόν) τὰ πάντα, καὶ πρὸς φθορὰν ἀπάστον) 10
 ἐνιαυτοῦ » διὸ καὶ ἡ κατὰ τῆ Μάρτιον ἀρχὴ, ἐνιαυτοῦ ἀρχὴ δικαιοῦς
 ἀρχὴ· » αὐτὸ λέγοιτο· διὰ τὸ ἐνιαῖον τῆς πύτῃ ζωῆς καὶ ἀποικίλον· ἡ δὲ
 χροῦν » κατὰ τῆ Σεπτέμβριον, δικαίως αὐτὸ πάλιν καλοῖτο χροῦν ἀρ- 15
 ἀρχὴ· » χὴ, ὡς φθορᾶς ἀρχὴ· ὁ γὰρ χροῦν ἐκ τοῦ φθέρειν χροῦν
 » ὠνόμασται· Διὰ ταύτας λοιπὸν τὰς αἰτίας ὅπῃ ἀφλαμβά- 15
 νει ὁ κύριος Ψελλὸς βασιλεὺς τῆ σήμερον τῆ Σεπτέμβριον ἀρχὴ
 τοῦ χροῦν· Ἀ μὴ ἐπειδὴ ὁ Κύριός μας ὁ νοητὸς ἥλιος τῆς
 δικαιοσύνης, πῶν ποιῶν τὴν φθορὰν μετέβαλε τὴν πάλιν εἰς
 ἀφθαρσίαν, ὁ ὅποιος ἐγενήθη κατὰ πῶν κέ τοῦ Δεκεμβ-
 ἰανναρίου εἰς μὲνός· Διὰ τοῦτο ἔχομεν καὶ ἄλλῃ ἐκκλησιαστικῶν 20
 ἀρχὴ χροῦ- ἀρχὴ τοῦ χροῦν, πῶν πρώτῳ τοῦ Ἰαννουαρίου μὲνός· εἰς τῆ
 σου· ὅποιαν ἀρχὴν καὶ ἀρετὴν ἔκτα ἡμερῶν ὁ Δεσπότης, ἀρε-
 τήνωντας τῆ ποιῶν τὴν φθορὰν· ὡσάν ὅπῃ εἶναι ἀρχὴ τοῦ
 μὲνός· ὅπῃ τῆ ὅποιαν καὶ ἀρχὴν λέγον) οἱ κύκλοι καὶ τὰ
 ἐξανθήθη θεμέλια τῆς σελεύης· ἐγενήθη δὲ ὁ Κύριός μας κατὰ 25
 πῶν κέ τοῦ Δεκεμβρίου, διὰ τῆ ἐννάμηνον χροῦν ὅπῃ Συ-
 εως· ἀλλήτως· ἡδὲ σύλληψις ῥοισμῶν ἐγένετο κατὰ πῶν κέ
 Μαρ-

Μαρτίου, δι' αὐτὸς ἐλέγετο αἰτίας αἰωπέρω· καὶ αὐτὸ καλὰ ἡ πρώ- ἐρί. 51. 2
 τη καὶ καθολικῆ, καὶ κατὰ φύσιν ἀρχὴ τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ τοῦ Ἀρχὴ ἀ
 χροῦν ὁ Μάρτιος εἶναι καθὼς ἐλέγετο· ἀλλ' ὅμως ἐπειδὴ χροῦν·
 κατὰ τὰς αἰτίας ὅπῃ ἀφλαμβαίνει ὁ κύριος Ψελλὸς, ἐπίστα-
 5 μαι εἰς τῆ φθορὰν· καὶ ἀκολούθως ἀδοπίστων πῶν πρώτῳ
 ἐκείνῳ ἀρχὴν τοῦ ἐνιαυτοῦ, τῆ Μάρτιον· καὶ ἐπίστασε
 εἰς πῶν ἀρχὴν τῆς φθορᾶς τῆ Σεπτέμβριον· ἔχομεν δὲ καὶ
 τῆς ἀφθαρσίας ἀρχὴν τοῦ πνευματικῆς ἔτις πῶν ἐσαρκος
 Ἐπιφανίαν τῆ τῆς δικαιοσύνης Ἡλίου, καὶ ἀκολούθως τὸν
 10 Ἰαννουαρίου· δὲν ἀδοπίστων ὅπως ἐπὶ πῶν τῆς φθορᾶς ἀρχὴν
 τῆ Σεπτέμβριον· σύμβολον τοῦτο τῆς διφθορεμένης εἰσέτι καὶ
 φιλαμαρτήμονος ἡμῶν ταύτης ζωῆς· ἐπειδὴ κατὰ τῆ ἀγία
 γραφὴν ἔχει) ἡ δικαιοσύνη τῆ ἀρχὴν ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκνότη-
 τος· καὶ ἐδεῖς ἀμαρτήτων ἐδ' αὐτὴ μὴ ἡμέρα ἢ ἡ ζαὴ αὐτοῦ.
 15 ἔχομεν δὲ ἡμεῖς ἀρχὴν κατὰ αὐτὴν τοῦ πνευματικῆς ἔτις ὡς Ἀρχὴ
 εἰπομεν τῆ Ἰαννουαρίου, τὸ μεσάτατον τοῦ χειμῶνος· ἐλπί-
 ζοντες διὰ μετανοίας καὶ τῆς ἐσαρκος τοῦ Θεοῦ Λόγου οἰκο-
 νομίας καὶ φιλανθρωπίας, νὰ ἐλευθερωθῶμεν ἀπὸ τῆ πονηρῆς
 τῆς ἁμαρτίας, καὶ τῆ φθορᾶς εἰς τῆ ὅποιαν ἐπίσταμεν καὶ νὰ ἐπα-
 20 νέλωμεν πάλιν εἰς τῆ ἀφθαρσίαν ἀπὸ τῆ ὅποιαν ἐξέπισταμεν· Ἐὰρ πνο-
 εἰς τῆ πρώτῃ ἰσημερίαν τῆ Μάρτιον, μέσα εἰς τῆ ὅποιαν καὶ ἐξ-
 πίσταμεν, καὶ ἀνικλήθημεν· νὰ ἐπικλήθημεν λίαν πάλιν εἰς
 τὸ πνευματικὸν ἔαρ, τῆ τῆ ψυχῆ σωπείας· ὡσάν ὅπῃ μέσα ἐπιπέτα
 εἰς αὐτὴ τῆ Μάρτιον ἔχει νὰ γόνη καὶ ἡ ἐσωτίλεια τοῦ παρόντος πῶν
 25 αἰῶνος, ἀπὸ τῆ ὅποιαν καὶ ἤρξατο, καὶ ἡ ἐπί γῆς ἀφθέρω τοῦ Χροῦ-
 εῖς παρουσία καὶ κείνης, καὶ ἀνταπόδοις τῆ βεβαιότητος· ὅπῃ καὶ εἰς πῶν
 ἀρχὴ) ἡ πῶν ἀποστολῆς καὶ ἀδελφῶν ἡμέρα τῆς αἰωνίου ζωῆς.
 Ἐξώτης.

SISMANOGLIO MEGARO